

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Thai
January 2023

ในปีอะแนคทำให้เป้าหมายและคุณสมบัติของลูกเป็นเช่นเดียวกัน

วันนี้บัพดาตาที่ไม่มีตัวตนและละเอียดอ่อนกำลังมองดูดวงวิญญาณบราห์มินที่สูงส่งที่สุดในรูปรูปที่ละเอียดอ่อนและในรูปที่มีตัวตน ลูกๆ ดวงวิญญาณทั้งหมดในรูปที่มีตัวตนอยู่เบื้องหน้าพ่อเป็นการส่วนตัว และลูกๆ ที่อยู่ในรูปที่ละเอียดอ่อนก็อยู่เบื้องหน้าบาบาเช่นกัน บัพดาตาพอใจที่ได้เห็นทั้งสอง ลูกทั้งหมดมีความคิดเดียวและความกระตือรือร้นในหัวใจของลูกว่า ลูกทั้งหมดจะกลายเป็นเช่นเดียวกับพ่อ จากรูปที่มีตัวตนสู่รูปที่ละเอียดอ่อน และจากรูปที่ละเอียดอ่อนสู่รูปที่ไม่มีตัวตน บัพดาตามองเห็นเป้าหมายนี้และคุณสมบัติสำหรับสิ่งนั้นในทุกคน อะไรที่มองเห็น? เป้าหมายของลูกส่วนใหญ่ที่ดีมากและมุ่งมั่น แต่คุณสมบัติสำหรับสิ่งนั้นบางครั้งก็มุ่งมั่นและบางครั้งก็ธรรมดา การนำมาซึ่งความเท่าเทียมในเป้าหมายและคุณสมบัติคือสิ่งซับซ้อนของการกลายเป็นเช่นเดียวกับพ่อ มีลูกบางคนที่ยึดติดเป้าหมายของพวกเขาไปแล้วถึง 99% และที่เหลือทั้งหมดก็ตามลำดับกันไป อย่างไรก็ตามลูกได้ซึมซับคุณสมบัติอย่างสม่ำเสมอและอย่างง่ายดายมากเพียงใด ด้วยวิธีที่เป็นธรรมชาติและทำให้สิ่งนั้นเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติของลูกหรือไม่? ในสิ่งนี้ลูกส่วนน้อยก็ทำได้ถึง 90% ส่วนที่เหลือทั้งหมดก็ตามลำดับกันไป ดังนั้นเหตุใดจึงมีความแตกต่างในเป้าหมายและคุณสมบัติ และการทำให้คุณสมบัติเหล่านั้นเป็นธรรมชาติและเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติของลูก? ตามเวลา ตามสถานการณ์ ตามปัญหา ลูกบางคนทำให้เป้าหมายและคุณสมบัติของพวกเขาเป็นเช่นเดียวกันด้วยการเพียรพยายาม แต่เวลานี้จำเป็นต้องให้ความใส่ใจมากขึ้นที่จะทำให้สิ่งเหล่านั้นเป็นธรรมชาติและเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติของลูก ลูกกำลังเฉลิมฉลองปีนี้อย่างเป็นปีของการทำให้ตนเองมั่นคงในสภาพของเทวดานางฟ้าที่อะแนค (ที่ละเอียดอ่อน) บัพดาตาพอใจที่ได้เห็นทั้งความรักและความเพียรพยายามของลูกๆ และทำนกีร้องเพลงด้วยเช่นกันว่า: ว้าว! ว้าว! พร้อมกันนี้ ท่านก็ปรารถนาที่จะเห็นความเท่าเทียมกันระหว่างเป้าหมายและคุณสมบัติของลูกทั้งหมด ลูกทั้งหมดก็ต้องการสิ่งนี้ด้วยเช่นกันใช่ไหม? พ่อต้องการสิ่งนี้ ลูกก็ต้องการสิ่งนี้เช่นกัน แล้วอะไรที่เกิดขึ้นในระหว่างนั้น? ลูกเองก็รู้อะไรดีเช่นกัน ลูกได้จัดเวิร์กช็อป(การสัมมนาเชิงปฏิบัติการ)ในบรรดาลูกเองใช่ไหม?

บัพดาตาได้เห็นประเด็นพิเศษประการหนึ่งที่ทำให้มีความแตกต่างระหว่างเป้าหมายและคุณสมบัติ ไม่ว่าลูกจะกลายเป็นเทวดานางฟ้าที่ละเอียดอ่อนหรือผู้ไม่มีตัวตน: พื้นฐานหลักในการทำให้สิ่งนี้เป็นธรรมชาติตามธรรมชาติอย่างสม่ำเสมอคือการกลับมาปราศจากความหลงทะนงตน มีความหลงทะนงตนหลายประเภท เมื่อลูกพูดจะมีวลีหลักอยู่หนึ่งประโยคและนั่นคือ 'สำนึกที่เป็นร่าง' แต่มีการขยายตัวของสำนึกที่เป็นร่างมากมาย หนึ่งในคือสำนึกที่เป็นร่างในรูปที่หายาบ ซึ่งลูกๆ มากมายไม่มี หากมีแรงดึงดูดต่อร่างกาย ไม่ว่าจะเป็นต่อร่างกายของตนเองหรือของผู้อื่น นั่นก็เป็นสำนึกที่เป็นร่างเช่นกัน อย่างไรก็ตามลูกบางคนสอบผ่านในรูปที่หายาบนั้นแล้ว พวกเขาอาจไม่มีความหยิ่งยโสหรือความผูกพันยึดมั่นต่อรูปที่มีร่างกายในทางที่หายาบ แต่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับร่างกายของพวกเขา พวกเขามีชั้นสการ์พิเศษ สติปัญญาพิเศษ คุณธรรมพิเศษ ความสามารถพิเศษหรือพลังพิเศษ ความหลงทะนงตนของสิ่งเหล่านั้น นั่นคือความหยิ่งยโส ความซาบซึ้ง และการวางอำนาจ คือความหยิ่งยโสของร่างกายในรูปที่ละเอียดอ่อน จากบรรดาความหยิ่งยโสที่ละเอียดอ่อนเหล่านั้นทั้งหมด หากมีความหยิ่งยโสประเภทใดประเภทหนึ่งแล้วลูกจะไม่สามารถกลายเป็นเทวดานางฟ้าที่ละเอียดอ่อนได้อย่างเป็นธรรมชาติและอย่างสม่ำเสมอ และลูกก็ไม่สามารถกลายเป็นผู้ไม่มีตัวตนได้ เพราะเทวดานางฟ้าที่ละเอียดอ่อนก็ไม่มีสำนึกที่เป็นร่างใดๆ พวกเขาเป็นแสงที่เบาสบาย ความหยิ่งยโสของร่างกายจะไม่ปล่อยให้ลูกกลายเป็นผู้ไม่มีตัวตน ลูกทุกคนได้ให้ความใส่ใจที่ดีมากในปีนี้ มีความจริงจังและความกระตือรือร้น มีความปรารถนาดีมาก; ลูกต้องการสิ่งนี้เช่นกัน แต่ขอให้ความใส่ใจเพิ่มขึ้น ตรวจสอบดูว่า: มีความหลงทะนงตนหรือความหยิ่งยโสรูปใดที่เปลี่ยนรูปที่เป็นธรรมชาติของลูกให้กลายเป็นรูปของผู้เพียรพยายามหรือไม่? มีร่องรอยของความหลงทะนงตนในรูปที่ละเอียดอ่อนที่ยังคงหลงเหลืออยู่ซึ่งอาจปรากฏขึ้นมาตามเวลาหรือบางครั้งแม้กระทั่งตามงานรับใช้หรือไม่? อาจจะเป็นเพียงร่องรอยเท่านั้น แต่สิ่งนั้นจะหลอกลวงลูกในช่วงเวลานั้น ดังนั้นความปรารถนาของบัพดาตาคือให้ลูกทำตามเป้าหมายของลูกที่ลูกมีสำหรับปีนี้

ในขณะที่ลูกก้าวไปข้างหน้า แม้ว่าลูกจะไม่ได้ทำความผิดใดโดยเฉพาะในวันใดวันหนึ่งหรือในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง บางครั้งลูกมีประสบการณ์โดยไม่รู้ตัวว่าเหตุใดจึงไม่มีความสุขเช่นที่ควรจะเป็นในวันนั้นหรือในขณะนั้น ลูกไม่รู้ว่าจะทำไมในบางวันจึงมีความโดดเดี่ยว สิ้นหวัง หรือมีพายุของความคิดที่ไร้ประโยชน์เกิดขึ้นในทันที ลูกมีเวลาอมฤต ลูกไปชั้นเรียน

ลูกทำงานรับใช้ ลูกทำงานของลูก แล้วเหตุใดสิ่งนี้ถึงเกิดขึ้น? เหตุผลคืออะไร? ด้วยการตรวจสอบในสิ่งที่หยาบ ลูกเข้าใจว่าไม่ได้มีการกระทำความผิด แต่ร่องรอยของความหยิ่งโสในรูปที่ละเอียดอ่อนของสิ่งนั้นปรากฏขึ้น ด้วยเหตุนี้ลูกจึงไม่สามารถทุ่มเทให้กับงานใดๆ มีเพียงการวางเฉยเท่านั้นและลูกก็แค่รู้สึกโศกเศร้า และแล้วลูกก็ปรารถนาที่จะไปยังสถานที่สันโดษหรือลูกคิดเกี่ยวกับการไปนอน ลูกต้องการที่จะไปพักผ่อนหรือก้าวออกไปจากครอบครัวเพียงชั่วขณะหนึ่ง เหตุผลสำหรับสภาพทั้งหมดเหล่านี้คือความอัสจรรยของร่องรอยของบางสิ่ง อย่าได้แม้กระทั่งเรียกว่าความอัสจรรย (กามาล) แต่ให้เรียกว่าความปั่นป่วน (ชัมมัล) การเป็นผู้ปราศจากความหยิ่งโสโดยสิ้นเชิงหมายถึงการกลับมาละเอียดอ่อนและไม่มีตัวตนได้อย่างง่ายดาย บางครั้งลูกไม่มีความปรารถนาที่จะทำอะไร ลูกคิดว่า: สิ่งนี้จะเป็นตารางเวลาของเราตลอดไปหรือไม่? ต้องมีการเปลี่ยนแปลงบางอย่าง ลูกได้ไปถึงสภาพนี้แม้จะขัดกับความตั้งใจของลูกก็ตาม

เมื่อลูกกลับมาปราศจากความหลงทะนงตน ลูกจะไม่ต้องการที่จะลงมาจากสภาพที่ละเอียดอ่อนและไม่มีตัวตน ลูกจะมีประสบการณ์ว่าตนเองกำลังหลุดหายไปในเรื่องเหล่านั้น เพราะเหตุใด? สภาพดั้งเดิมของลูกคือสภาพที่ไม่มีตัวตนใช่ไหม? ดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนได้เข้ามาในร่างกายนั้น, ร่างกายนั้นไม่ได้เข้ามาในดวงวิญญาณ แต่ดวงวิญญาณได้เข้าไปในร่างกายนั้น ดังนั้นรูปดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปของลูกคือรูปที่ไม่มีตัวตนใช่หรือไม่? หรือว่าเป็นรูปของผู้ที่มีร่างกาย? ร่างกายได้รับการคำนวณแล้ว แต่ใครละที่คำนวณร่างกายนั้น? ลูกดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตน ได้รับการคำนวณของร่างที่มีตัวตน ดังนั้นอะไรคือสิ่งดั้งเดิม: ดวงวิญญาณหรือร่างกาย? ดวงวิญญาณ ลูกแน่ใจเกี่ยวกับสิ่งนี้หรือไม่? เป็นเรื่องง่ายที่จะทำให้ตนเองมั่นคงในสภาพดั้งเดิมหรือในสภาพของการรับการคำนวณหรือไม่? อะไรที่ง่ายดาย?

ประตูสำหรับความหยิ่งโสที่จะเข้ามาคือคำเดียว คำนั้นคืออะไร? คือคำว่า "ฉัน" จงฝึกฝน: เมื่อใดก็ตามที่ใช้คำว่า "ฉัน" ให้นำรูปดั้งเดิมมาอยู่เบื้องหน้าลูก ฉันเป็นใคร? ควรเป็นดวงวิญญาณ หรือควรเป็น "ฉันเป็นคนอย่างนั้นอย่างนี้"? ลูกให้ความรู้แก่ผู้อื่นว่า คำว่า "ฉัน" ทำให้ลูกโอบยิบได้อย่างไร และคำว่า "ฉัน" คำเดียวกันนั้นทำให้ลูกตกลงมาได้อย่างไร หากด้วยการพูดคำว่า "ฉัน" รูปดั้งเดิมที่ไม่มีตัวตนของลูกนั้นเป็นที่จดจำ และมันจะกลายเป็นธรรมชาติ และแล้วบทเรียนแรกนั้นเป็นสิ่งที่ง่ายดายใช่ไหม? ดังนั้นตรวจสอบสิ่งนี้ ปลุกฝังนิสัยนี้ พื้นที่ที่ลูกคิดว่า "ฉัน" รูปที่ไม่มีตัวตนจะเข้ามาในสำนักครูของลูก ลูกพูดว่า "ฉัน" ก็ครั้ง? "ฉันพูดสิ่งนี้" "ฉันจะทำสิ่งนี้" "ฉันคิดเช่นนั้น" ลูกใช้คำว่า "ฉัน" หลายครั้ง ดังนั้นนี่จึงเป็นวิธีที่ง่ายดายที่จะกลับมาไม่มีตัวตนและละเอียดอ่อน เมื่อใดก็ตามที่ลูกใช้คำว่า "ฉัน" ให้รูปที่ไม่มีตัวตนและรูปดั้งเดิมของลูกปรากฏอยู่เบื้องหน้าลูกในทันที สิ่งนี้ยากหรือง่าย? และแล้วคุณสมบัติพิเศษของลูกก็จะกลับมาเท่าเทียมกับเป้าหมายของลูกอย่างแน่นอน เพียงแค่ใช้วิธีที่ง่ายดายนี้ที่จะกลับมาปราศจากความหลงทะนงตนและคอยดู ให้ "ฉัน" ของความหยิ่งโสของร่างกายของลูกนั้นจบสิ้นลง มันคือคำว่า "ฉัน" ที่นำลูกไปสู่ความหยิ่งโสของร่างกาย หากลูกตระหนักถึงรูปของ "ฉัน" ที่เป็นดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตน" แล้วคำว่า "ฉัน" นี้จะพาลูกไปอยู่เหนือความหยิ่งโสของร่างกาย สิ่งนี้ลูกต้องใช่หรือไม่? ตลอดทั้งวัน ลูกอาจจะใช้คำว่า "ฉัน" 25 ถึง 30 ครั้ง ลูกอาจไม่พูด แต่ลูกอาจคิด "ฉันจะทำสิ่งนี้ ฉันจะทำสิ่งนั้น" แม้กระทั่งในขณะที่ลูกวางแผน ลูกคิดอะไร? เมื่อลูกมีการฝึกฝนที่จะทำบางสิ่งหลายครั้ง จะเกิดอะไรขึ้นกับสำนักครูของรูปที่เป็นดวงวิญญาณของลูก? มันจะทำให้ลูกไม่มีตัวตน กลับมาไม่มีตัวตน กลายเป็นเทวดานางฟ้าที่ละเอียดอ่อน ทำงานของลูก และก็กลายเป็นผู้ไม่มีตัวตนอีกครั้ง มีความสัมพันธ์กับความสัมพันธ์ของกรรม อย่าได้มีปวงพันธะในความสัมพันธ์ใดๆ การมีความหยิ่งโสของร่างกายหมายถึงการมีปวงพันธะของกรรมบางอย่าง การมีความสัมพันธ์กับร่างกายหมายถึงการมีความสัมพันธ์ของกรรม มีความแตกต่างระหว่างทั้งสอง มีความแตกต่างระหว่างการรับการคำนวณของร่างกายนั่นกับการตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของร่างกายนั่น เมื่อได้รับการคำนวณของร่างกายนั่น เทวดานางฟ้าและดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนจะไม่ปวงพันธะใดๆของร่างกาย พวกเขาจะมีความสัมพันธ์ แต่ไม่มีปวงพันธะใดๆ ปีนี้ปีพาดดาจะดูผลลัพธ์: เป้าหมายและคุณสมบัติของการกลายเป็นผู้ที่ปราศจากความหลงทะนงตน เป็นเทวดานางฟ้าที่ละเอียดอ่อน และไม่มีตัวตนนั้นจะเท่าเทียมกันมากน้อยเพียงใด

สิ่งซึ่งบอกของความยิ่งใหญ่คือความถ่อมตน ยิ่งมีความถ่อมตนมากเท่าไร ดวงวิญญาณก็จะยิ่งมีความยิ่งใหญ่ในหัวใจของทุกคนโดยอัตโนมัติมากขึ้น หากไม่มีความถ่อมตน ลูกก็ไม่สามารถกลายเป็นนายผู้ประทานความสุขแก่ทุกคนได้ ความถ่อมตนทำให้ลูกไม่มีความหลงทะนงตนได้อย่างง่ายดาย เมล็ดของความถ่อมตนจะทำให้ลูกได้รับผลของความยิ่งใหญ่โดยอัตโนมัติ ความถ่อมตนเป็นวิธีที่ง่ายดายที่จะได้รับพรจากหัวใจของทุกคน ดวงวิญญาณที่มีความถ่อมตนสามารถได้รับสถานที่แห่งความรักในหัวใจของทุกคนอย่างง่ายดาย ความถ่อมตนทำให้ลูกมีค่าควรแก่การยกย่องโดยอัตโนมัติ สิ่งซึ่งบอกพิเศษของการกลับมาปราศจากความหลงทะนงตนคือความถ่อมตนของลูก มีความถ่อมตนในทัศนคติของลูก ความ

ถ่อมตนในดริชตีของลูก ความถ่อมตนในคำพูดของลูก และความถ่อมตนในสายใยและความสัมพันธ์ของลูก ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ลูกพูดว่า "มันไม่ได้อยู่ในทัศนคติของฉัน แต่คำพูดนั้นก็ปรากฏออกมา" ไม่เลย อะไรก็ตามที่อยู่ในทัศนคติของลูก ดริชตีของลูกก็จะเป็นเช่นนั้น อะไรก็ตามที่อยู่ในดริชตีของลูก คำพูดของลูกก็จะเป็นไปตามนั้น และอะไรก็ตามที่อยู่ในคำพูดของลูก สิ่งนั้นก็จะอยู่ในสายใยและความสัมพันธ์ของลูกด้วย ต้องมีความถ่อมตนในทั้งสี่สิ่ง หากมีความถ่อมตนในสามสิ่งและไม่มีในหนึ่งสิ่งแล้วก็จะมีย่อเยาะสำหรับการปล่อยให้ความหยิ่งโสนั้นเข้ามาในตัวลูก สิ่งนี้เรียกว่าการเป็นเทวดานางฟ้า ดังนั้นลูกเข้าใจไหมว่าบรรดาบรรณาอะไรและลูกบรรณาอะไร? ความบรรณาของทั้งสองเป็นเช่นเดียวกัน เวลานี้ให้การกระทำเป็นเช่นเดียวกัน

ลูกจะวางแผนการสำหรับงานรับใช้ใหม่อะไรบางอย่างสำหรับอนาคต? ลูกได้วางแผนบางอย่างแล้ว แต่กระนั้นลูกก็ยังไม่ได้วางแผนมากไปกว่านี้ ไม่ว่าจะเป็นเพื่ออนาคต ไม่ว่าจะเป็นไปสำหรับปีนี้ หรือสำหรับปีต่อไป ลูกพูดสำหรับแผนการในอนาคตที่ลูกจะให้คำบรรยาย ลูกจะเพิ่มผู้ที่อยู่ในสายใยและความสัมพันธ์ของลูก ลูกจะมีรายการใหญ่และรายการเล็ก ลูกคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ อย่างไรก็ตาม ตามความเร็วของเวลาปัจจุบัน ความเร็วของงานรับใช้ก็ควรที่จะต้องเร็วด้วยเช่นกัน สิ่งนั้นจะเกิดขึ้นได้อย่างไร? ลูกกำลังทำงานรับใช้ด้วยคำพูดและด้วยสายใยและความสัมพันธ์ ลูกทำงานรับใช้ด้วยจิตใจเช่นกัน อย่างไรก็ตามสิ่งที่จำเป็นในเวลานี้คือควรจะมีความสำเร็จในงานรับใช้มากขึ้นในเวลาที่สูง ความสำเร็จหมายถึงผลลัพธ์ วิธีที่จะบรรลุสิ่งนี้คือ พร้อมกับคำพูด ก่อนอื่นใดทำให้สภาพของลูกและกระแสดิจของสถานที่ของลูกมีพลัง ยกตัวอย่างเช่น สัญลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของลูกทำงานรับใช้อะไร? พวกเขาสร้างความพึงพอใจให้กับผู้เลื่อมใสศรัทธามากมาย ด้วยกระแสดิจของพวกเขา พวกเขาทำสิ่งนี้ใช่ไหม? ลูกๆดับเบิลเฟอเรนเนอร์เคยเห็นวัดของพวกเขาไหม? วัดเหล่านั้นเป็นวัดของลูกใช่ไหม? หรือวัดเหล่านั้นเป็นวัดของชาวบาร์ตเท่านั้น? วัดเหล่านั้นเป็นของลูกด้วย สัญลักษณ์ของลูกกำลังทำงานรับใช้ ดังนั้นแน่นอนในทุกวิถีทางรับใช้ด้วยคำพูด แต่เวลานี้ให้วางแผนการเช่นนั้นที่พร้อมกับคำพูดให้สร้างวิธีการของการรับใช้ด้วยกระแสดิจเพื่อที่กระแสดิจและคำพูดจะทำงานทั้งสองทาง กระแสดิจจะอยู่เป็นเวลานาน เมื่อผู้คนได้ยินคำพูด หลายคนก็ลืมคำพูดเหล่านั้นไป ในขณะที่รอยประทับของกระแสดิจนั้นจะคงอยู่ยาวนานกว่า ลูกเคยมีประสบการณ์ในชีวิตของลูกแล้วว่ากระแสดิจในรูปแบบที่ผิดคงอยู่ในจิตใจและสติปัญญาของลูกเป็นเวลาที่ยาวนาน กระแสดิจที่ไม่ถูกต้องเหล่านั้นจะคงอยู่ได้เป็นเวลานานแค่ไหน? สิ่งเหล่านั้นคงอยู่ภายในตัวลูกใช่ไหม? ในเวลานั้นคำพูดต่างๆจะถูกลืมไปแล้ว แต่รอยประทับก็ยังคงหลงเหลืออยู่ในจิตใจและสติปัญญาของลูกในรูปแบบของกระแสดิจ ลูกอยู่ภายใต้อิทธิพลของกระแสดิจของผู้อื่นและมีปฏิสัมพันธ์กับผู้คนเหล่านั้นบนพื้นฐานนั้นเป็นเวลานานแค่ไหน? สิ่งนี้เกิดขึ้นใช่ไหม? ไม่ว่าพวกเขาจะผิดหรือถูก กระแสดิจนั้นจะถูกขจัดออกไปด้วยความยากลำบากอย่างยิ่ง

อย่างไรก็ตามเพื่อที่จะกระจายกระแสดิจทางจิตวิญญาณ ก่อนอื่นให้จับสั้นกระแสดิจของสิ่งไร้ประโยชน์ในจิตใจและสติปัญญาของลูก แล้วเมื่อนั้นลูกจะสามารถกระจายกระแสดิจทางจิตวิญญาณไปได้ หากลูกมีกระแสดิจที่ไร้ประโยชน์กับใครก็ตาม ลูกจะไม่สามารถกระจายกระแสดิจทางจิตวิญญาณได้ กระแสดิจของสิ่งที่ไร้ประโยชน์จะกลายเป็นกำแพงอยู่เบื้องหน้ากระแสดิจทางจิตวิญญาณ ไม่ว่าพระอาทิตย์จะทรงพลังเพียงใด หากมีกำแพงอยู่เบื้องหน้าหรือหากมีเมฆหมอก ลำแสงของพระอาทิตย์ก็ไม่สามารถส่องผ่านได้ ดังนั้นกระแสดิจที่แรงกล้าจึงเป็นเหมือนกับกำแพง และกระแสดิจที่เบาบางก็เป็นเหมือนกับเมฆหมอกที่บางเบาหรือเมฆดำ สิ่งเหล่านั้นจะไม่ปล่อยให้กระแสดิจทางจิตวิญญาณไปถึงดวงวิญญาณได้ สิ่งต่างๆมากมายสามารถถูกจับได้ในทะเลในเวลาเดียวกัน ด้วยการเหวี่ยงแหและบางคนก็กระจายแหของตนและทำให้ผู้คนมากมายเป็นของพวกเขาในเวลาเดียวกัน ในทำนองเดียวกันกระแสดิจสามารถดึงดูดดวงวิญญาณมากมายได้ในเวลาเดียว กระแสดิจสร้างบรรยากาศ ดังนั้นเมื่อทำงานรับใช้ในอนาคต พร้อมกับทัศนคติของลูก ให้ทำงานรับใช้ด้วยกระแสดิจแล้วความเร็วก็จะเร็วตามไปด้วย ถ้าพร้อมกับกระแสดิจและบรรยากาศ ลูกทำงานรับใช้ด้วยคำพูด ลูกจะนำคุณประโยชน์มาให้กับดวงวิญญาณมากมายในเวลาเดียวกัน

สำหรับโปรแกรม ให้มีการใช้ประโยชน์ของเวทีที่มีการเตรียมไว้แล้วให้มากขึ้น เพิ่มรูปแบบของงานรับใช้นั้น รับความร่วมมือนี้จากผู้ที่อยู่ในสายใยที่ลูกจะสามารถขยายงานรับใช้ประเภทนี้ออกไป เพิ่มความร่วมมือจากผู้ที่มีความร่วมมือด้วยวิธีการใดก็ตาม และแล้วด้วยการเป็นผู้ให้ความร่วมมือในงานรับใช้ พวกเขาจะกลายเป็นโยคีที่ง่ายดายโดยอัตโนมัติ มีดวงวิญญาณที่ไม่ได้กลายเป็นโยคีที่ง่ายดายในทันที อย่างไรก็ตามลูกต้องรับความร่วมมือจากพวกเขาต่อไปเรื่อยๆ ทำให้พวกเขาให้ความร่วมมือ และโดยที่พวกเขาก้าวหน้าไปในการให้ความร่วมมือ ความร่วมมือของพวกเขาจะทำให้พวกเขากลายเป็นโยคี ดังนั้นจงนำดวงวิญญาณที่ให้ความร่วมมือมาบนเวทีของงานรับใช้ ใช้ประโยชน์จากความร่วมมือ

ของพวกเขาในทางที่มีค่า ลูกเข้าใจไหมว่าลูกต้องทำอะไร? ถ้าแม้แต่ดวงวิญญาณเดียวให้หรือรับความร่วมมือ ดวงวิญญาณนั้นก็จะก้าวไปข้างหน้าได้อย่างง่ายดายด้วยพรในทันทีและกลายเป็นเครื่องมือในการรับใช้ผู้อื่นมากมาย

พร้อมกับสิ่งนั้น ในระหว่างปี ให้กำหนดเดือน เมื่อสามารถมีการฝึกฝนของความเพียรพยายามพิเศษสำหรับตัวลูกเองและสำหรับการพัฒนาพลังที่สูงส่ง ลูกเรียกสิ่งนี้ว่าทาปาเซีย รีทริท หรือบัตตี ดังนั้นในแต่ละประเทศ กำหนดเวลาสองเดือนสำหรับสิ่งนี้ตามฤดูกาล สองเดือนสำหรับทาปาเซีย สองเดือนสำหรับรายการเล็ก สองเดือนสำหรับรายการใหญ่ กำหนดด้วยวิธีนี้ ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ลูกยุ่งอยู่กับงานรับใช้มากเป็นเวลาสิบสองเดือนและไม่มีเวลาสำหรับความก้าวหน้าในตนเองเลย ดังนั้นประเทศและฤดูกาลของประเทศนั้นเป็นเช่นไร ก็ให้มีเวลาพิเศษสำหรับความก้าวหน้าของลูกเองเช่นนั้น เพราะเนื่องจากมีบางเวลาทำงานรับใช้ภายนอกนั้นไม่สามารถทำได้ การไม่ทำงานรับใช้ตลอดทั้งปีนั้นก็เกินไปไม่ได้ การมีทาปาเซียตลอดทั้งปีก็เป็นไปไม่ได้เช่นกัน ดังนั้นควรเก็บทั้งสองสิ่งไว้ในเป้าหมายของลูก แต่ละประเทศไม่ว่าจะเป็นบาร์ตหรือต่างประเทศ สามารถกำหนดเวลาตามสถานที่ของลูก เวลาทำงานรับใช้และความก้าวหน้าของตนเองทั้งสองสิ่งสามารถเกิดขึ้นได้ในเวลาเดียวกัน

นี่เป็นการเสร็จสิ้นฤดูกาลของปีนี้ มีพิธีการเมื่อเสร็จสิ้น และประการที่สองในเรื่องจิตวิญญาณ มีการส่งเว่ย แล้วลูกจะส่งเว่ยอะไร? ส่งเว่ยสิ่งพิเศษอย่างหนึ่งด้วยจิตใจและสติปัญญา ไม่ใช่เพียงแค่คำพูด อย่าได้เพียงแค่อ่านออกเสียง แต่ส่งเว่ยด้วยจิตใจและสติปัญญา แล้วดูว่าความก้าวหน้าเกิดขึ้นในตนเองและในงานรับใช้ในเวลาที่รวดเร็วอย่างไร ดังนั้นคลื่นของวันนี้คือการส่งเว่ยกระแสจิตที่ไร้ประโยชน์เพื่อดวงวิญญาณใดๆ ลูกสามารถส่งเว่ยสิ่งเหล่านี้หรือว่ายังคงเหลืออยู่เล็กน้อย? อย่าคิดว่า "ถึงอย่างไรคนๆ นี้ก็เป็นอย่างนั้นอยู่แล้ว ดังนั้นกระแสจิตจึงยังคงอยู่" ไม่ว่าคนอื่นจะเป็นเช่นไร หากลูกเปลี่ยนกระแสจิตด้านลบของลูกให้กลายเป็นกระแสจิตด้านบวก ดวงวิญญาณนั้นจะเปลี่ยนจากด้านลบเป็นด้านบวกอย่างแน่นอน เพราะตราบไคที่ยังมีกระแสจิตที่ไร้ประโยชน์เหล่านั้นอยู่ในจิตใจและสติปัญญาในขณะที่ทำงานรับใช้ งานรับใช้ก็จะไม่สามารถทำได้ด้วยความเร็วที่รวดเร็ว

ด้วยกระแสจิตทางจิตวิญญาณและด้วยทัศนคติของลูก ในขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่ไหนสักแห่ง ลูกสามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ทรงพลังได้มากเท่าที่ลูกต้องการ เพราะทัศนคติของคนเรานั้นเหมือนจรวด มันเป็นจรวดทางจิตวิญญาณ ลูกสามารถไปถึงดวงวิญญาณได้ไกลและได้มากเท่าที่ลูกต้องการด้วยทัศนคติ, กระแสจิตและบรรยากาศอันทรงพลังของลูก แม้ว่าพวกเขาจะผิดจริงๆก็ตาม ลูกก็ไม่ต้องไปซึมซับความผิดของพวกเขา ลูกเข้าใจว่านั่นเป็นสิ่งที่ผิด แล้วทำไมลูกถึงซึมซับในสิ่งที่ผิดนั้น? นี่คือการศรัทธาหรือไม่? เป็นสิ่งหนึ่งที่ต้องเข้าใจ อย่างไรก็ตาม จงเติมเปี่ยมไปด้วยความรู้ แต่พร้อมกับการเติมเปี่ยมไปด้วยความรู้ จงมีพลัง และอย่าซึมซับสิ่งที่ผิดนั้นไว้ในตัวลูก แต่จงจบสิ้นสิ่งนั้น เป็นสิ่งหนึ่งที่ต้องทำความเข้าใจ แต่เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่จะต้องซึมซับ และสิ่งที่แตกต่างที่จะต้องจบสิ้น ดังนั้นลูกจึงเข้าใจว่าสิ่งนั้นผิดและสิ่งนี้ถูกต้องว่าคนๆ นี้ก็เป็นอย่างนี้ แต่อย่าซึมซับสิ่งนั้นในตัว ลูกรู้วิธีดูดซับ แต่ลูกไม่รู้ว่าจะจบสิ้นอย่างไร ความรู้หมายถึงความเข้าใจ อย่างไรก็ตาม คนที่รู้คิดคือคนที่รู้วิธีที่จะเข้าใจ และรู้วิธีที่จะลบบางสิ่ง และรู้วิธีที่จะเปลี่ยนแปลงด้วย

ดังนั้นในฤดูกาลนี้ตลอดปีนี้จะทำให้จิตใจและสติปัญญาของลูกปราศจากสิ่งที่ไร้ประโยชน์โดยสิ้นเชิง นี่คือการที่เปลี่ยนความเร็วที่รวดเร็วเป็นความเร็วปกติ ดังนั้นปีนี้จะไม่มีพิธีของการจบสิ้น นั่นคือการส่งเว่ย จงกลับมาสะอาดโดยสิ้นเชิง ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นเช่นไร จงเข้าใจพวกเขาและให้อภัยพวกเขา สร้างกระแสจิตที่บริสุทธิ์ด้วยทัศนคติของความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ของลูก เมื่อลูกก้าวไปข้างหน้าจนถึงที่สุด ทัศนคตินี้และกระแสจิตเหล่านั้นจะเพิ่มงานรับใช้ของลูกและแล้วลูกจะสามารถสร้างอย่างน้อยเก้าแสนได้อย่างรวดเร็ว ลูกเข้าใจหรือไม่ว่าต้องส่งเว่ยอะไร? ทัศนคติที่ไร้ประโยชน์และกระแสจิตที่ไร้ประโยชน์ แล้วดูว่าลูกจะกลายเป็นโยคีโดยธรรมชาติและเป็นเทวดานางฟ้าในธรรมชาติของลูกได้อย่างไร ให้มีการรีทริทสำหรับประสบการณ์นี้ ให้มีการประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ (workshop) - ไม่เกี่ยวกับ "มันจะเกิดขึ้นได้อย่างไร" แต่เป็น "นี่คือวิธีที่มันจะเกิดขึ้น"

ถึงผู้ที่โอบยบด้วยศรัทธาและความซาบซึ้งครั้งแล้วครั้งเล่าอยู่เสมอ: "ฉันคือดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตน" ถึงดวงวิญญาณที่ล้อมตนผู้ที่ได้มาซึ่งความยิ่งใหญ่ด้วยความล้อมตนอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งและล้อมตนทั้งหมดที่ทำให้สภาพที่ละเอียดอ่อนและไม่มีตัวตนของพวกเขาเป็นธรรมชาติ และธรรมชาติของพวกเขา ด้วยความรัก และระลึกถึงอย่างมาก และนมัสเต จากบัพพาดา

พร: ขอให้ลูกไม่รู้ในความรู้เรื่องความปรารถนาใดๆ และอยู่อย่างพอใจด้วยชีวิตของการตายในขณะที่มีชีวิตอยู่
นี้
ลูกๆ ได้ตายในขณะที่มีชีวิตเพื่อที่จะมีความพอใจอยู่เสมอ ที่ใดมีความพอใจ ที่นั่นมีคุณธรรมและพลัง
ทั้งหมด เพราะลูกทำให้ผู้สร้างเป็นของลูก เมื่อได้พบพ่อแล้ว ลูกก็พบทุกสิ่ง แม้ว่าลูกจะรวบรวมความ
ปรารถนาทั้งหมดของลูกเข้าด้วยกัน ลูกก็ยังได้รับมากกว่านั้นหลายล้านเท่า เมื่อเทียบกับสิ่งนี้ ความ
ปรารถนาเปรียบเหมือนตะเกียงที่อยู่เบื้องหน้าดวงอาทิตย์ นับประสาอะไรกับคำถามเกี่ยวกับความ
ปรารถนาที่เกิดขึ้น ลูกไม่สามารถแม้แต่จะมีคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่เหมือนกับความปรารถนา ลูกเต็มไปด้วย
การบรรลุผลทั้งหมดและเหตุนี้เองลูกจึงไม่รู้ในความรู้เกี่ยวกับเรื่องของความปรารถนาใดๆและเป็นเพชร
พลอยแห่งความพอใจอยู่เสมอ

คติพจน์: ผู้ที่มีขันสกรที่งายตายสามารถหล่อหลอมตัวเองให้เข้ากับสถานการณ์ใดๆได้

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน ลูกคือราชฤๅษี (Raj Rishi) พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนลูกให้ละทิ้งทั้งโลกเก่า ด้วยการทำสิ่งนี้ลูกกลับมามีการกระทำที่มนุษย์ทำในเวลาอันเป็นกลาง
- คำถาม:** เหตุใดจึงไม่สามารถมีการกระทำที่มนุษย์ทำในเวลาอันเป็นกลาง?
- คำตอบ:** เพราะอาณาจักรของมายาน้อยกว่าทั้งโลก ก็เลยทำให้เข้าไปในทุกคน และเหตุนี้เองการกระทำที่ใดก็ตามที่พวกเขาทำนั้นจึงเป็นบาป มายาไม่ได้อยู่ในยุคทอง และดังนั้นการกระทำที่มนุษย์ทำที่นั่นจึงเป็นกลาง
- คำถาม:** คำถาม: ลูกๆ คนไหนที่ได้รับรางวัลที่ดีมาก?
- คำตอบ:** ผู้ที่กลับมาบริสุทธิ์บนพื้นฐานของศรัทธา และกลายเป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอดและผู้ที่ไม่เคยได้รับอิทธิพลของกิเลสทั้งห้า และไม่ได้ประณามชื่อเสียงของวงศ์สกุลได้รับรางวัลที่ดีมาก หนังสือเดินทาง (passport) ของผู้ที่พ่ายแพ้ต่อมายาแล้วแล้วจะถูกลบเลือน
- เพลง:** เพลง: ขอคารวะต่อชีวา

โอมชานติ สูงสุดเหนือสิ่งใดคือพระเจ้า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ท่านคือผู้สร้าง ก่อนอื่นท่านสร้างบราห์มา วิษณุและชางกา และแล้วเมื่อลูกลงมาสู่ดินแดนความเป็นอมตะก็มีอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ เป็นอาณาจักรสุริยวงศ์ไม่ใช่จันทรวงศ์ ใครกำลังอธิบายสิ่งนี้? มหาสมุทรแห่งความรู้ มนุษย์ไม่สามารถอธิบายสิ่งนี้แก่มนุษย์อื่นได้ พ่อฉันสูงสุดเหนือสิ่งใด ท่านคือผู้เดียวที่ชาวภารตเรียกว่าแม่และพ่อ ดังนั้นแม่และพ่อเป็นที่ต้องการในทางปฏิบัติอย่างแน่นอน สิ่งนี้เป็นที่จดจำ และดังนั้นท่านต้องเคยเป็นเช่นนี้มาในบางเวลา ก่อนอื่นโดมีพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตน ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด มีดวงวิญญาณในแต่ละคน เป็นเมื่อดวงวิญญาณอยู่ในร่างกายที่เขานั้นกลับมามีความสุขหรือมีความทุกข์ ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจอย่างมาก เรื่องราวเหล่านี้ไม่ใช่เรื่องเล่า ทั้งหมดที่กูรูและนักบุญ ฯลฯ ถ่ายทอดคือเรื่องเล่าในปัจจุบันภารตคือนรก ในยุคทองภารตถูกเรียกว่าสวรรค์ ลักษมีและนารายณ์เคยปกครองที่นั่น ทุกคนที่นั่นเป็นผู้มีโชคอย่างมาก ไม่มีใครที่นั่นอับโชค ไม่มีใครที่มีความทุกข์หรือโรคภัยใดๆ ฯลฯ นี่คือโลกของดวงวิญญาณบาป ชาวภารตเคยเป็นชาวสวรรค์ เคยเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ ทุกคนเชื่อในกฤษณะ เพียงแต่มองดูว่าเขานั้นได้รับโลกสองใบ ดวงวิญญาณของกฤษณะพูดว่า: เวลานั้นฉันกำลังเตะนรกทิ้งและได้นำสวรรค์มาในมือของฉัน ก่อนหน้านั้นเคยเป็นดินแดนของกฤษณะ เวลานั้นเป็นดินแดนของคันส์ (ปีศาจ) กฤษณะเองก็รวมอยู่ในสิ่งนี้ด้วย นี่คือการเกิดสุดท้ายของ 84 ชาติเกิดแต่กฤษณะไม่ได้มีรูปร่างในเวลานี้ พ่อหนึ่งท่านและอธิบาย พ่อมาและทำให้ภารตกลายเป็นสวรรค์ เวลานั้นพ่อมาเพื่อทำให้นรกเป็นสวรรค์อีกครั้งหนึ่ง นี่คือนรกเก่า โลกซึ่งเคยใหม่เวลานี้ได้กลับมาเก่า อาการก็กลับมาเก่าจากใหม่ ในที่สุดแล้วอาคารเหล่านั้นจะพร้อมสำหรับการรื้อถอน พ่อพูดว่า: พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกๆ เพื่อที่จะทำให้ลูกกลายเป็นชาวสวรรค์ ลูกคือราชฤๅษี ลูกละทิ้งกิเลสเพื่อที่จะประกาศสิทธิในอาณาจักร ชันยาสีเหล่านั้นทั้งบ้านของพวกเขาแล้วเข้าไปในป่า อย่างไรก็ตาม พวกเขายังคงอยู่ในโลกเก่า พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดจิตใจให้ลูกละทิ้งนรกด้วยการประทานนิมิตของสวรรค์แก่ลูก พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อพาทุกสิ่งทุกอย่างกลับไป พ่อบอกลูกทั้งหมดว่า ลูกไม่รู้ถึงชาติเกิดของตัวเอง แน่หนอนที่ไม่ว่าการกระทำใดก็ตามที่ผู้คนทำ, ดีหรือไม่ดี พวกเขาก็ถือกำเนิดตามสันสการ์เหล่านั้น บ้างก็กลับมามั่งคั่ง บ้างก็อยู่อย่างยากจน บ้างก็กลับมามีโรคภัย และผู้อื่นนั้นก็กลับมามีพละนามย์ดี สิ่งเหล่านั้นเป็นบัญญัติกรรมของชาติเกิดที่ผ่านมาของเขา ผู้ที่พละนามย์ดีนั้นต้องเคยสร้างโรงพยาบาล ฯลฯ ในชาติเกิดก่อนหน้านั้นของเขาอย่างแน่นอน ผู้ที่ได้ให้ทานและทำบุญมากมายก็กลับมามั่งคั่ง ไม่ว่าจะการกระทำใดก็ตามที่มนุษย์ทำในนรกจะกลายเป็นการกระทำที่เป็นบาปอย่างแน่นอน เพราะกิเลสทั้งห้าปรากฏอยู่ในทุกคน เวลานั้นชันยาสีได้นำความบริสุทธิ์มาใช้และหยุดการทำบาป แม้ว่าพวกเขาไปและอยู่ในป่า การกระทำของพวกเขาไม่ได้เป็นกลาง พ่ออธิบาย: ในปัจจุบันเป็นอาณาจักรของมายา ดังนั้น ไม่ว่าจะการกระทำใดก็ตามที่มนุษย์ทำก็จะเป็นบาปเท่านั้น มายาไม่ได้คงอยู่ในยุคทองหรือยุคเงิน เหตุนี้เองการกระทำของผู้คนจึงไม่เคยเป็นบาป และเหตุนี้เองจึงไม่มีความทุกข์ที่นั่น ในปัจจุบันก่อนอื่นก็เป็นโชครวนของราวันและแล้วก็เป็นโชครวนของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ลูกเคยล้มลูกคลุกคลานไปทั่วในทุกๆ ชาติเกิด พ่อพูดว่า: พ่อเองก็ได้บอกลูกมาแล้วก่อนหน้านี้ว่า ลูกไม่สามารถที่จะพบปะกับพ่อด้วยการพราหมณ์หรือการทำสมาธิอย่างเข้มข้น ฯลฯ พ่อมาเมื่อเป็นตอนสิ้นสุดของหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธาเท่านั้น ความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้นในยุคทองแดง เมื่อผู้คนมีประสบการณ์ของความทุกข์ พวกเขาก็จดจำพระเจ้า ในยุคทองและยุคเงินนั้น ทุกคนนั้นมีโชคหนึ่งร้อยเท่า ในขณะที่ ที่นี้ ทุกคนนั้นอับโชค พวกเขาเฝ้าแต่

ร้องไห้คร่ำครวญ เผาแต่มีความตายก่อนเวลาอันควร พ่อพูดว่า: พ่อจะมาเมื่อมรตต้องเปลี่ยนเป็นสวรรค์ บาร์ตคือดินแดนโบราณ ผู้ที่มาในตอนเริ่มต้นก็ต้องคงอยู่จนถึงเวลาสุดท้าย วงจรของ 84 ชาติเกิดนั้นเป็นที่จดจำ ตรึงมรดกที่รัฐบาลสร้างขึ้นควรระวบรวมบรรพชา วิชณะและทางก้า แต่แทนที่จะเป็นเช่นนั้น พวกเขาแสดงรูปสิ่งใด ไม่มีสัญลักษณ์ของพ่อผู้สร้าง แต่พวกเขาได้ใส่สัญลักษณ์ของวงจรไว้เบื้องล่าง พวกเขาคิดว่าเป็นวงล้อที่คงหมุน แต่ในความเป็นจริงเป็นวงจรของละคร พวกเขาได้ให้ชื่อสิ่งนั้นว่า “วงล้อที่ปราศจากความทุกข์” เวลานี้ลูกได้กลับมาปราศจากความทุกข์ด้วยการรู้จักวงจรนี้ ในความเป็นจริง สิ่งนี้ถูกต้อง แต่พวกเขาหมุนทุกสิ่งกลับหัว ด้วยการจดจำวงจรของ 84 ชาติเกิด ลูกกลายเป็นผู้ปกครองโลกถึง 21 ชาติเกิด ดาต่านีจบสิ้นชาติเกิดที่ 84 ของท่าน นี่คือชาติเกิดสุดท้ายของภพชะตา พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายแก่เขา ในความเป็นจริง นี่คือชาติเกิดสุดท้ายของลูกทั้งหมด ชาวบาร์ตผู้ที่เคยเป็นของศาสนาเทพมีประสบการณ์ของ 84 ชาติเกิดสมบูรณ์ เวลานี้วงจรของทุกคนกำลังมาถึงจุดจบ ร่างกายของลูกนั้นกลับมาสกปรก โลกนั้นก็สกปรกอย่างมาก เหตุนี้เองลูกจึงได้รับการดลใจให้ละทิ้งจากกิเลส ลูกไม่ควรจะผูกพันหัวใจของลูกกับสุสานนี้ ผูกพันหัวใจของลูกกับพ่อและมรดกของลูก ลูกๆ ดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลาย และร่างกายของลูกนั้นสูญสลาย เวลานี้ จดจำพ่อ แล้วความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก ได้รับการจดจำว่าผู้ที่จดจำภรรยาของเขาในเวลาสุดท้ายก็ได้มาซึ่งสถานภาพตามนั้น พ่อพูดว่า: เวลานี้ผู้ที่จดจำซึ่งพบพานในเวลาสุดท้ายสามารถบรรลุถึงสถานภาพของนารายณ์ ลูกได้รับสถานภาพของนารายณ์ในยุคทอง ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถที่จะทำให้ลูกได้รับสถานภาพนี้ โรงเรียนนี้เป็นไปเพื่อเปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นเทพ ผู้เดียวผู้ที่กำลังสอนคือพ่อ ผู้ที่ลูกได้ยินคำยกย่องของท่านว่า: ขอคารวะต่อชีวา ลูกรู้ว่าลูกกลายเป็นลูกๆ ของท่านและเวลานี้กำลังประกาศสิทธิในมรดกของลูก ลูกไม่ได้ทำตามการชี้แนะของมนุษย์อีกต่อไป ด้วยการทำตามการชี้แนะของมนุษย์ ทั้งหมดกลายเป็นชวานรค คัมภีร์ทั้งหมดที่เป็นที่จดจำลูกสร้างขึ้นโดยมนุษย์ ทั้งบาร์ตเวลานี้ได้กลับมาแล้ว ทรมานต่ำช้าในศาสนาและการกระทำของเขา เหล่าเทพนั้นบริสุทธิ์ เวลานี้พ่อพูดว่า: หากลูกต้องการกลับมามีโชคหนึ่งร้อยเท่า, กลับมาบริสุทธิ์ ทำสัญญากับบาปว่าลูกจะกลับมาบริสุทธิ์และประกาศสิทธิในมรดกที่สมบูรณ์ของลูกจากท่านอย่างแน่นอน โลกเก่าที่ไม่บริสุทธิ์นี้ต้องจบสิ้น มีการบรรณาและทะเลาะเบาะแว้งอย่างมากมาย มีความโกรธมากมาย ผู้คนได้สร้างระเบิดที่ใหญ่โตอย่างมาก พวกเขานั้นมีความโกรธและความละโมภอย่างมาก ลูกๆ เคยได้นิมิตว่า ศรีภพชะตาออกมาจากพระราชวังของครรรค์อย่างไร ที่นี้ ครรรค์เป็นกรงขังและทันทีที่ลูกได้รับการปลดปล่อย มายาก็ทำให้ลูกกระทำความบาป ที่นั่นเมื่อเด็กออกมาจากพระราชวังของครรรค์ก็จะมีแสงสว่างทุกหนทาง เขาอยู่ในความสบายอย่างมาก เมื่อพวกเขาออกมาจากครรรค์ สาวใช้ก็จะอุ้มเขาขึ้นมาและเริ่มมีการเป่าแตรส่งเสียงไปทุกที่ มีความแตกต่างมากมายระหว่างที่นี้และที่นั่น! มีการอธิบายเกี่ยวกับสามโลกแก่ลูกๆ แล้ว ดวงวิญญาณมาจากดินแดนของความสงบ ดวงวิญญาณเป็นเหมือนกับดวงดาวและอยู่ที่ใจกลางหน้าผาก การบันทึกที่ไม่สูญสลายของ 84 อยู่ในดวงวิญญาณ ละครไม่เคยถูกทำลาย และการกระทำของใครๆ ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ เป็นความอัศจรรย์! บทบาทของ 84 ชาติเกิดได้ถูกบันทึกไว้อย่างถูกต้องแม่นยำอย่างมากภายในดวงวิญญาณที่แสนเล็ก บทบาทนั้นไม่เคยกลับมาเก่า เป็นสิ่งที่ใหม่อยู่เสมอ ดวงวิญญาณเริ่มต้นบทบาทเดิมทุกประการของเขาอีกครั้ง เวลานี้ลูกๆ จะไม่พูดว่า: แต่ละดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด พ่อเองอธิบายความหมายที่ถูกต้องของคำว่า ‘ฮัมโซ’ แก่ลูก ความหมายที่ผู้คนเหล่านั้นสร้างขึ้นมาผิด พวกเขาจะพูดว่า พวกเขาคือบราห์มหรือพูดว่าพวกเขาเป็นพระเจ้า, ผู้สร้างมายา ในความเป็นจริงมายาไม่สามารถถูกสร้างขึ้นมา มายาคือกิเลสทั้งห้า พ่อไม่ได้สร้างมายา พ่อสร้างโลกใหม่ ไม่มีใครอื่นสามารถพูดว่าพวกเขากำลังสร้างโลก มีพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเดียวเท่านั้น ความหมายของคำว่า ‘โอม’ ได้อธิบายแก่ลูกๆ แล้วด้วย ดวงวิญญาณนั้นเป็นตัวของความสงบ ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความปิติ ลูกไม่สามารถร้องสรรเสริญนี้สำหรับดวงวิญญาณได้ ใช้ดวงวิญญาณนั้นมีความรู้ พ่อพูดว่า: พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น พ่อต้องให้มรดกของลูกแก่ลูกอย่างแน่นอน บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ผ่านมรดกที่พ่อให้ลูก มีความบริสุทธิ์ ความสงบ และความสุขที่นั่น นี่คือมรดกของความสุจริตตลอดไปและถูกให้ไว้โดยพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เมื่อมีความบริสุทธิ์ ก็จะมี ความสงบและความสุขด้วยเช่นกัน เวลานี้มีความไม่บริสุทธิ์ และดังนั้นจึงมีความทุกข์และความไม่สงบ พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบาย: เริ่มแรก ลูกๆ ดวงวิญญาณเคยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน และแล้วลูกๆ ดวงวิญญาณก็ได้เข้าไปสู่ศาสนาเทพและแล้วศาสนานักรบ ลูกเคยสะโตประธานถึง 8 ชาติเกิด และแล้วเป็น 12 ชาติเกิดที่ลูกนั้นอยู่ในสภาพสะโต และแล้วเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิดที่ลูกเคยอยู่ในยุคทองแดง และแล้วลูกก็ใช้ 42 ชาติเกิดในยุคเหล็ก ลูกกลายเป็นสุทธที่นี้ และเวลานี้ลูกเข้าไปสู่สกุลบราห์มินอีกครั้ง และแล้วลูกจะไปสู่สกุลเทพ เวลานี้ลูกอยู่ในตักของพระเจ้า พ่ออธิบายแก่ลูกอย่างชัดเจนมาก ด้วยการรู้ 84 ชาติเกิด ลูกมาเพื่อที่จะรู้ทุกสิ่ง ลูกมีความรู้ของทั้งวงจรในสติปัญญาของลูก ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่ามีศาสนาเดียวเท่านั้นในยุคทอง: อาณาจักรของผู้ทรงอำนาจของโลก เวลานี้ลูกกำลังประกาศสิทธิในสถานภาพของลักษมีและนารายณ์ ยุคทองคือโลกที่บริสุทธิ์และมีผู้คนน้อยนิดมากที่นั่น ดวงวิญญาณที่เหลือทั้งหมดนั้นอยู่ในดินแดนของการหลุดพ้น ผู้ประทานครการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุก

คนคือพ่อผู้เดียว ไม่มีใครรู้จักท่านแล้ว พวกเขาพูดว่า พระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พ่อพูดว่า: ใครบอกสิ่งนี้ แก่ลูก? พวกเขาพูดว่า มีการเขียนไว้ในกิตะ ใครสร้างกิตะ? พระเจ้าพูด: พ่อรับการคำจุนของร่างธรรมดานี้ของบราห์มา พระเจ้าจะสามารถนั่งและให้ความรู้แก่อรชุนผู้เดียวเท่านั้นในสนามรบได้อย่างไร? ลูกไม่ได้ถูกสอนให้ประกาศสงคราม หรือเล่นการพนันต่างๆ พระเจ้าคือผู้เดียวนั้นเปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นเทพ ท่านจะสามารถบอกให้ลูกเล่นพนันหรือประกาศสงครามได้อย่างไร? และแล้วพวกเขาก็พูดว่า ดรพดีมีสามีห้าคน สิ่งนั้นจะเป็นไปได้อย่างไร? บาบาก็ได้สร้างสวรรค์เมื่อ วงจรที่แล้ว เวลานั้นท่านกำลังสร้างสวรรค์อีกครั้ง เวลานั้นฤๅษณะกำลังจับสิ้นชาติเกิดที่ 84 ของเขา ราชา ราชีนีและปวง ประชาทั้งหมดทุกคนในเวลานี้กำลังจับสิ้น 84 ชาติเกิดของพวกเขา เวลานั้นลูกได้เปลี่ยนจากศูทรไปเป็นบราห์มินแล้ว ผู้คน เหล่านั้นที่เข้ามาสู่ศาสนาบราห์มินจะพูด “มาแม่และبابา” อย่างไรก็ตามไม่ว่าพวกเขาเชื่อหรือไม่นั้นก็ขึ้นอยู่กับพวกเขา บางคนคิดว่าจุดหมายปลายทางนั้นสูงเกินไปสำหรับพวกเขา กระนั้นก็ตามพวกเขาก็ได้ยินเล็กน้อย และดังนั้นแน่นอนที่ พวกเขาจะไปสวรรค์ แต่พวกเขาจะได้รับสถานภาพที่ต่ำ ที่นั่นผู้ปกครองเป็นเช่นไร ปวงประชาที่เป็นเช่นนั้น ทั้งหมดมีความสุขอย่างมาก ชื่อที่แท้จริงคือสวรรค์ พระเจ้าแห่งสวรรค์ผู้เป็นพ่อก่อตั้งสวรรค์ นี่คือนรก รวบรวมสำเนาทั้งหมดไว้ใน กรงขัง พวกเขาทั้งหมดกำลังนั่งในกระท่อมของความทุกข์ และกำลังจดจำพระเจ้าเพื่อที่จะได้รับการปลดปล่อยจากราวิน ยุคทองคือกระท่อมที่ปราศจากความทุกข์ การทำลายล้างไม่สามารถเกิดขึ้นจนกว่าอาณาจักรสุริยวงศ์ของลูกจะมีการก่อตั้ง ขึ้น มีเพียงเมื่ออาณาจักรถูกก่อตั้งขึ้น และลูกๆ ได้ไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของพวกเขาที่สงครามสุดท้ายจะเกิดขึ้น จนกว่าจะถึงเวลานั้น, การซ่อมโรงจะดำเนินไปเรื่อยๆ หลังสงครามนี้ประตูของสวรรค์จะเปิดขึ้น ลูกๆ ต้องกลับมามีค่าควร แก่การไปสวรรค์ บาบาก็ได้ออกหนังสือเดินทางของลูก ยิ่งลูกกลับมาบริสุทธิ์มากเพียงไร ลูกจะกลายเป็นไม้เท้าสำหรับคน ตามอบตามตามนั้น ลูกจะได้รับรางวัลที่ดีตามนั้น ลูกต้องสัญญา กับبابา บาบาก็แสนหวาน เราจะอยู่ในการจดจำระลึกถึง ท่านอย่างแน่นอน สิ่งหลักคือความบริสุทธิ์ ลูกต้องให้ทานกิเลสทั้งห้าอย่างแน่นอน บางคนกลับมาฟ่ายแพ้และแล้วก็ สามารถที่จะยืนขึ้นอีกครั้ง หากลูกถูกมายาบีบอัด 2-4 ครั้ง ลูกก็สอบตก และหนังสือเดินทางของลูกก็ถูกยกเลิก พ่อพูดว่า: ลูกๆ อย่ากลายเป็นผู้ที่ประณามชื่อเสียงของวงศ์สกุล หากลูกละทิ้งกิเลส พ่อจะทำให้ลูกเป็นนายแห่งสวรรค์อย่างแน่นอน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะกลายเป็นผู้มีโชคหนึ่งร้อยเท่า ทำสัญญากับพ่อว่าลูกจะอยู่อย่างบริสุทธิ์ อย่าได้ผูกพันหัวใจของลูกกับโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ที่สกปรกนี้
2. อย่าได้ฟ่ายแพ้มายา ลูกต้องไม่กลายเป็นผู้ที่ประณามชื่อเสียงของวงศ์สกุล กลับมามีค่าควรแก่การประกาศสิทธิ์ใน หนังสือเดินทาง (passport) สู่วรรคของลูกจากพ่อ

พร: ขอให้ลูกเป็นตัวของตัวเองพลังและฝึกฝนศิลปะของการรักษาจิตใจของลูกไม่ให้ว่างและปราศจากสิ่งไร้ประโยชน์ใดๆ

ในโลกปัจจุบัน ผู้คนที่มียศตำแหน่งสูงสุด กำหนดตารางเวลาประจำวันของพวกเขาเป็นไปตามเวลาของเขาเอง ในทำนองเดียวกัน ลูกทุกคนที่เป็นภาพลักษณ์ของการคำจุนสำหรับการสร้างโลกใหม่ ผู้ที่เป็นนักแสดงเอกในละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ ผู้ที่ชีวิตมีค่าเช่นเพชร ยังคงต้องทำให้จิตใจและสติปัญญามั่นคงในสภาพที่มีพลังและกำหนดโปรแกรมสำหรับพวกเขา ใช้ศิลปะในการทำให้จิตใจของลูกไม่ว่างเว้นและลูกจะกลับมาเป็นอิสระจากสิ่งที่ไร้ประโยชน์ทั้งหมด ลูกจะไม่อารมณ์เสีย

คติพจน์: คงอยู่ในความสุขดูทุกฉากของละครและลูกจะไม่เคยติดยึดในสิ่งที่ดึงดูดทั้งดีหรือไม่ดีใดๆ

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาที่นี้เป็นโลกของความทุกข์ เอาชนะความผูกพันยึดมั่นของลูกต่อโลกนี้และจดจำยุคใหม่ นำโยคะของสติปัญญาของลูกออกจากโลกเก่านี้และเชื่อมโยงของสติปัญญากับโลกใหม่
- คำถาม:** ลูกๆ กำลังทำการเตรียมการใดและกำลัง دلใจผู้อื่นให้ทำเพื่อที่จะไปสู่ดินแดนของกฤษณะ?
- คำตอบ:** : เพื่อที่จะไปสู่ดินแดนของกฤษณะ ลูกๆ เพียงแต่ต้องละทิ้งกิเลสทั้งหมดในชาติเกิดสุดท้ายของลูกๆ กลับมาบริสุทธิ์และ دلใจผู้อื่นให้กลับมาบริสุทธิ์ การกลับมาบริสุทธิ์คือการเตรียมการที่ลูกๆ จำเป็นต้องทำเพื่อที่จะไปจากดินแดนของความทุกข์สู่ดินแดนแห่งความสุข ให้สาธน์แก่ทุกคนว่าโลกนี้สกปรกและเพื่อที่จะไปสู่โลกใหม่ยุคทอง พวกเขาต้องนำโยคะของสติปัญญาของพวกเขาออกจากโลกนี้
- เพลง:** หัวใจพุดชอบคุณต่อผู้เดียวที่ให้การคำจุนแก่หัวใจ

โอม ซานติ... ในเพลงนี้ ลูกๆ พุดว่า: บาบาสติปัญญาของลูกๆ ไปหาพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกๆ ผู้ที่เวลานี้กำลังได้รับความสุขและได้พบหนทางสู่ความสุขแล้ว เข้าใจว่าพ่ามาเพื่อให้ความสุขถึง 21 ชาติเกิดแก่ลูกอย่างแท้จริง พ่อตัวท่านเองมาและให้คำสอนแก่ลูกเพื่อการได้มาซึ่งความสุขนี้ ท่านอธิบายแก่ลูกว่า ไม่มีมนุษย์คนใดของโลกนี้สามารถให้สิ่งใดได้ พวกเขาทั้งหมดเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งสร้าง: พวกเขาทั้งหมดคือพี่น้องหญิงชาย สิ่งสร้างจะสามารถให้มรดกของความสุขแก่กันและกันได้ได้อย่างไร? แนนอน มีเพียงพ่อผู้เดียวที่เป็นผู้สร้างเท่านั้น ที่สามารถให้มรดกแห่งความสุข ไม่มีมนุษย์ใดในโลกนี้สามารถให้ความสุขแก่ใครได้ เพียงสัตุกูรผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ประทานความสุขและผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ เวลาที่นี้ ลูกๆ กำลังร้องขอความสุขใด? ทุกคนได้ลืมไปแล้วว่าเคยมีความสุขมากมายในสวรรค์ เวลาที่นี้ในนรกมีความสุขมากมาย ดังนั้น เป็นเพียงผู้เป็นนายเท่านั้นที่จะมีความสุขเมตตาต่อลูกๆ ทุกคนอย่างแนนอน มีมากมายผู้ที่เชื่อในนายของโลก แต่พวกเขาไม่รู้วาท่านเป็นใครหรือพวกเขาจะสามารถได้รับอะไรจากท่าน ไม่ใช่ว่าเราได้รับความทุกข์จากผู้เป็นนาย ลูกๆ จดจำท่านเพื่อที่จะได้มาซึ่งความสงบและความสุข อย่างแนนอน ที่ผู้เลื่อมใสศรัทธาจดจำพระเจ้าเพื่อการได้มาซึ่งการบรรลผล เพราะว่าพวกเขาไม่มีความสุข พวกเขาจึงจดจำท่านเพื่อที่จะบรรลุถึงความสงบและความสุขเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด ทุกคนอื่นเฝ้าแต่ให้ความสุขชั่วคราวที่มีขีดจำกัดแก่กันและกัน นั่นไม่ใช่เรื่องใหญ่ ผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดเรียกหาพระเจ้าเดียว พระเจ้าต้องเป็นผู้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดอย่างแนนอน ค่ายกย่องของท่านนั้นยิ่งใหญ่ และดังนั้นท่านต้องให้ความสุขอย่างมาก พ่อจะไม่เคยเป็นเหตุของความทุกข์ให้กับลูกๆ ของท่านหรือแก่โลก พ่ออธิบาย: เพียงแต่คิดดู: เมื่อพ่อสร้างโลก นั่นคือ สร้างยุคใหม่ นั่นจะเป็นไปเพื่อให้ความสุขหรือ? พ่อสร้างโลกเพื่อที่จะให้ความสุข อย่างไรก็ตาม ละครของความทุกข์และความทุกข์นี้ถูกกำหนดเอาไว้แล้ว มนุษย์ไม่มีความสุขอย่างมาก! พ่ออธิบายว่ามีความสุขเมื่อเป็นโลกใหม่ในยุคใหม่ มีความทุกข์ในโลกเก่า ทุกสิ่งได้กลับมาเก่าและเสื่อมโทรมอย่างสมบูรณ์ โลกที่พ่อสร้างกล่าวได้ว่าเริ่มแรกนั้นสะอาดประฐาน ในเวลานั้นมนุษย์ทั้งหมดมีความสุขอย่างมาก เพราะศาสนานั้นได้หายไป สิ่งนี้จึงไม่อยู่ในสติปัญญาของใครในเวลาีนี้ ลูกๆ เข้าใจว่ายุคใหม่เป็นยุคทอง เวลาที่นี้เก่าและดังนั้นทุกคนหวังว่าพ่อจะสร้างโลกใหม่อย่างแนนอน เริ่มแรกมีผู้คนน้อยนิดอย่างมากในโลกใหม่ ยุคใหม่ และพวกเขามีความสุขอย่างมากกว่าจะมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดของพวกเขา ชื่อที่แท้จริงคือสวรรค์ ดินแดนสุขาวดี โลกใหม่ ดังนั้น จะมีผู้คนใหม่ในโลกนั้นอย่างแนนอน พ่อต้องสร้างอาณาจักรใหม่ของพวกเขาอย่างแนนอน จะเป็นไปได้อย่างไรสำหรับอาณาจักรเทพจะคงอยู่ในยุคทองเมื่อไม่มีราชาในยุคเหล็กและทุกคนนั้นยากจนข้นแค้น? โลกนี้เปลี่ยนไปได้อย่างไร? สติปัญญาของผู้คนนั้นตายไปแล้วที่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด พ่ามาและอธิบายแก่ลูกๆ มนุษย์ประณามผู้เป็นนาย พวกเขาพุดว่าท่านคือผู้ให้ความสุขและความทุกข์แต่กระนั้นพวกเขาก็ยังจดจำพระเจ้าเพื่อให้ท่านมาและประทานความสงบและความสุขแก่พวกเขาและพาพวกเขากลับไปยังบ้านที่แสนหวาน ในกรณีนั้น ท่านจะส่งลูกๆ ไปเล่นบทบาทของลูกอย่างแนนอน ยุคทองจะมาหลังจากยุคเหล็กอย่างแนนอน มนุษย์กำลังทำตามการชี้แนะของราวัน การชี้แนะที่สูงส่งลูกๆ เรียกว่าศรััท พ่อบพุดว่า: พ่อสอนราชาโยคะที่ง่ายดายแก่ลูกๆ พ่อไม่ได้พราวดก็ตะโนวิธีที่ลูกพราวดสิ่งเหล่านั้น พ่อจะนั่งและสอนก็ตะแก่ลูกหรือ พ่อสอนราชาโยคะที่ง่ายดายแก่ลูก ลูกๆ รับฟังเพลงหรือบทกวีที่โรงเรียนหรือ? ในโรงเรียนลูกๆ ได้รับการศึกษา พ่อพุดว่า: พ่อกำลังสอนราชาโยคะแก่ลูกๆ ไม่มีใครอื่นมีโยคะกับพ่อ ทุกคนลืมพ่อไปแล้ว การลืมนี้ก็ถูกกำหนดเอาไว้แล้วในละครด้วยเช่นกัน พ่ามาและเตือนลูกๆ ว่า: พ่อเป็นพ่อของลูก ลูกๆ เชื่อว่าพระเจ้านั้นไม่มีตัวตน และดังนั้นลูกๆ จึงเป็นลูกที่ไม่มีตัวตนดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนของท่าน ลูกๆ มาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของลูก ดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนอาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัว

ตน ซึ่งสูงสุดเหนือสิ่งใด โลกนี้มีตัวตน และแล้วก็มีโลกที่ละเอียดอ่อนและเหนือขึ้นไปนั้น ก็มีโลกที่ไม่มีตัวตนซึ่งอยู่ในชั้นสาม พ่อหนึ่งอยู่เบื้องหน้าลูกๆ เป็นการส่วนตัวและอธิบายแก่ลูก: พ่อเองอาศัยอยู่ในสถานที่นั้นด้วย เมื่อโลกนั้นใหม่ ก็มีศาสนาเดียวและนั่นถูกเรียกว่าสวรรค์ พ่อถูกเรียกว่าพระเจ้าแห่งสวรรค์ ผู้เป็นพ่อ ยุคเหล็กคือดินแดนของคัมภีร์และยุคทองคือดินแดนของกฤษณะ ดังนั้น ลูกควรถามพวกเขาว่า: เวลาที่ท่านจะมาสู่ดินแดนของกฤษณะใหม่? หากพวกท่านต้องการไปสู่ดินแดนของกฤษณะ ให้กลับมาบริสุทธิ์ เช่นที่เราได้ทำการเตรียมการเพื่อไปจากดินแดนของความทุกข์ไปสู่ดินแดนแห่งความสุข พวกท่านก็ควรจะทำเช่นเดียวกันด้วย สำหรับสิ่งนี้ ลูกต้องละทิ้งกิเลสอย่างแนบแน่น นี่เป็นชาติเกิดสุดท้ายของทุกคน ทุกคนต้องกลับบ้าน ลูกลืมไปแล้วหรือว่าสงครามมหาภารตะนี้เกิดขึ้นเมื่อ 5000 ปีที่แล้วเมื่อศาสนาทั้งหมดถูกทำลายและมีการก่อตั้งศาสนาเดียว เหล่าเทพเคยมีชีวิตรอยู่ในยุคทอง พวกเขาไม่ได้มีชีวิตรอยู่ในยุคเหล็กเวลานี้เป็นอาณาจักรของราวัน มนุษย์นั้นเป็นเช่นปีศาจ พวกเขาต้องถูกทำให้กลายเป็นเทพ เพื่อที่จะทำเช่นนั้น พระเจ้าจะต้องมาสู่โลกที่เป็นเช่นปีศาจหรือโลกที่สูงส่งเล่า? หรือท่านจะมาในการบรรจบกันของทั้งสอง? ได้มีการจดจำว่าพระเจ้ามาในยุคแห่งการบรรจบพบกันของทุกวงจร พ่ออธิบายแก่เราในวิธีนี้ ลูกกำลังทำตามศรัทธาของท่าน พ่อพูดว่า: พ่อมาอย่างผู้นำทางของลูกเพื่อพาลูกๆ กลับบ้าน สำหรับสิ่งนี้ ที่พ่อก็ถูกเรียกว่าความตายเหนือความตายทั้งหมดด้วยเช่นกัน สงครามที่ยิ่งใหญ่ ที่จะทำให้ประตูแห่งสวรรค์เปิดขึ้นมานั้นเคยเกิดขึ้นในวงจรที่แล้วด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่ทุกคนไปสวรรค์ ทุกคนยกเว้นเหล่าเทพอยู่ในดินแดนแห่งความเจ็บปวด พ่อ ผู้เป็นนายของดินแดนที่อยู่เหนือเสียง มาที่นี่เพื่อพาทุกคนกลับไปสู่ดินแดนที่อยู่เหนือเสียง เวลานั้นลูกนั้นติดกับอยู่ในโชติรวนของราวันและกลายเป็นผู้ที่มีร่องรอยของกิเลส สกปรกและเป็นเช่นปีศาจ ตัณหาราคะคือกิเลสที่สกปรกอันดับหนึ่ง และแล้ว ความโกรธและความละโมภนั้นก็สกปรก ตามลำดับกันไป ลูกต้องกลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นต่อทั้งโลก เพราะและแล้วเมื่อนั้นที่ลูกจะสามารถไปสวรรค์ได้ เมื่อพ่อคนใดสร้างบ้านที่มีขีดจำกัด สติปัญญานั้นก็ขังแะอยู่ในสิ่งนั้น ลูกๆ บอกพ่อของพวกเขาส่งสิ่งนั้นสิ่งนี้ในบ้านใหม่ ในวิธีเดียวกัน พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดว่า: มองดู พ่อกำลังสร้างโลกใหม่แห่งสวรรค์ที่สวยงามเพื่อลูกอย่างไร! ดังนั้น โยคะของสติปัญญาของลูกควรจะถูกตัดขาดออกไปจากโลกเก่า มีอะไรอยู่ในโลกนี้หรือ? ร่างกายนั้นเก่าและมีอัลลอยต์อยู่ในดวงวิญญาณ สิ่งนั้นจะสามารถจัดตั้งไปได้เมื่อลูกอยู่ในโยคะเท่านั้น และแล้วลูกก็จะสามารถซึมซับความรู้ บาบาที่กำลังให้การบรรยายแก่ลูก โอ ลูกๆ ลูกดวงวิญญาณทั้งหมดคือสิ่งสร้างของพ่อ ในรูปของดวงวิญญาณลูกเป็นพี่น้องเพศชาย ลูกๆ ทั้งหมดเวลานี้ต้องมาบ้านกับพ่อ ทุกคนได้กลับมาตาโมประธานในเวลานี้ เป็นอาณาจักรของราวัน ก่อนหน้านี้ ลูกไม่ได้รู้ว่าเมื่อไหร่ที่อาณาจักรของราวันเริ่มต้น ในยุคทองมี 16 องค์ และแล้วในยุคเงินนั้น 14 องค์ ไม่ใช่ว่าลูกจะสูญเสีย 2 องค์ไปในทันทีทันใด ลูกลงมาถึงน้อย เวลานั้นไม่มีองศาใดๆ เหลืออยู่มีเงามืดอย่างสมบูรณ์ พ่อพูดว่า: เวลานั้นจะให้ท่านและเงามืดของลูกจะถูกขจัดทิ้ง ให้ท่านกิเลสทั้ง 5 และอย่าได้ทำบาปใดมากกว่านี้ ชาวบาร์ตเฬารวัน อย่างแนบแน่น ที่เป็นอาณาจักรของราวัน อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้ว่อาณาจักรของราวันคืออะไรหรืออาณาจักรของรามคืออะไร พวกเขาพูดว่าควรจะเป็นอาณาจักรของรามนั้นควรจะเป็นบาร์ตใหม่ แต่ไม่มีพวกเขาแม้เพียงคนเดียวที่จะรู้ว่าเมื่อไหร่ที่โลกและบาร์ตกลับมาใหม่ ทั้งหมดนั้นหลับใหลอยู่ในสุสาน เวลานั้นลูกๆ สามารถที่จะเห็นต้นไม้ของยุคทอง ไม่มีเทพใดที่นี่ พ่อมาที่นี่และอธิบายทั้งหมดนี้ ท่านคือแม่และพ่อของลูก ในรูปที่มีร่างกายทั้งสองนี้คือแม่และพ่อ ลูกจดจำผู้เดียวนั้นว่าเป็นแม่และพ่อ ลูกจะไม่พูดเช่นนั้นในยุคทอง ไม่มีเรื่องของการให้พรที่นั่น ที่นี้ ลูกต้องเป็นของแม่และพ่อและกลับมาด้วยเช่นกัน พ่อเตือนลูก: โอ ผู้คนของบาร์ต ลูกลืมไปแล้วว่าลูกเคยเป็นเทพและลูกเคยมั่งคั่งอย่างมากและรู้คิด เวลานั้นลูกกลับมาล้มละลายและสิ้นคิด มายา ราวัน ทำให้ลูกสิ้นคิดถึงเพียงนี้ เหตุนี้เองลูกจึงเฬารวัน ลูกสร้างหุ่นจำลองของศัตรูและเฝ้าสิ่งนั้น ลูกๆ ได้รับความรู้มากมายแต่กระนั้นลูกก็ไม่ได้ไตร่ตรองสิ่งนั้น สติปัญญาของลูกเฝ้าแต่เร่ร่อนไปทั่ว ลูกลืมที่จะถ่ายทอดประเด็นเหล่านี้ในการบรรยายของลูก ลูกไม่ได้อธิบายอย่างเต็มที่ ลูกต้องให้ศาสน์ของพ่อแก่ทุกคนว่าบาบาได้มาแล้ว สงครามที่ยิ่งใหญ่อยู่เบื้องหน้าลูก ทุกคนต้องกลับบ้าน สวรรค์กำลังก่อตั้งขึ้น พ่อพูดว่า: ลืมร่างกายและความสัมพันธ์ทางร่างกาย และจดจำพ่อ อย่าเพียงแต่พูดว่าชาวอิสลามและชาวพุทธทั้งหมดเป็นพี่น้องกัน เหล่านั้นทั้งหมดคือศาสนาทางร่างกาย ดวงวิญญาณของทุกคนคือลูกของพ่อ พ่อพูดว่า: ละทิ้งศาสนาทั้งหมดของร่างกายและจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น เรากำลังเฉลิมฉลองการเกิดของชีวาเพื่อที่จะให้ศาสน์ของพ่อ เราบราห์มาภุมารและกุมารีคือหลานของชีวา เรากำลังได้รับมรดกของอาณาจักรแห่งสวรรค์จากท่าน พ่อให้ศาสน์แก่พวกเรา: มานมานะบาฟ! บาปของลูกจะถูกเผาไปด้วยไฟโยคะนี้ กลับมาปราศจากร่าง อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

กลางกลางคืน:

เวลานี้ลูกๆเข้าใจโลกที่มีตัวตน อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและโลกที่ไม่มีตัวตนอย่างดีมากแล้ว เพียงลูกๆ บราห์มินเท่านั้นที่
รับความรู้นี้ เหล่าเทพไม่จำเป็นต้องรับความรู้ เวลานี้ลูกมีความรู้ของทั้งโลก ก่อนหน้านี้อีกเคยเป็นของสกุลศูทร เวลานี้
ลูกกลายเป็นบราห์มาภุมาริ และดังนั้นลูกได้รับความรู้ซึ่งสกุลเหล่าเทพของลูกสามารถได้รับการก่อตั้งขึ้น พ่อมาและ
ก่อตั้งสกุลบราห์มิน ราชวงศ์สุริยวงศ์และจันทราวศ์ และท่านทำสิ่งนั้นในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ผู้ที่เป็นของศาสนา
อื่นไม่ได้ก่อตั้งราชวงศ์ในทันที พวกเขาไม่สามารถถูกเรียกว่ากูรู พ่อเท่านั้นที่มาและก่อตั้งศาสนา พ่อพูดว่า: เวลานี้ ลูกมีค
วามใส่ใจในหัวใจของลูกของการจรรโลงถึงพ่อ ลูกมีสิ่งนี้ครั้งแรกแล้วครั้งแรก ขณะทำความเพียรพยายาม ลูกก็ได้ดำเนิน
ธุรกิจลาฯ ของลูกต่อไปด้วยเช่นกัน และเฝ้าแต่มีการจรรโลงถึงเพื่อที่จะมีผลนามที่ดีด้วยเช่นกัน พ่อทำให้ลูกหาราย
ได้ด้วยพลังกำลังอันยิ่งใหญ่และลูกต้องล้มทุกสิ่งในนั้น ฉัน ดวงวิญญาณกำลังไป ลูกได้ทำการฝึกฝนสิ่งนี้ เมื่อลูกกำลัง
รับประทาน ลูกไม่สามารถจดจำพ่อได้หรือ? หรือเมื่อเย็บผ้า ให้โยคะของสติปัญญาของลูกอยู่ในการจรรโลงถึงพ่อ ชยะ
ทั้งหมดต้องถูกขจัดออกไป บาบาพูดว่า: ลูกอาจทำงานใดก็ตามสำหรับการหาเลี้ยงชีพของร่างกายของลูก เป็นสิ่งที่ยายาย
มาก ลูกเข้าใจแล้วว่าวงจรของ 84 ชาติเกิดเวลานี้ได้จบสิ้นแล้ว เวลานี้พ่อได้มาเพื่อสอนราชาโยคะแก่ลูก ประวัติศาสตร์
และภูมิศาสตร์ของโลกกำลังชำระรอยในเวลานี้ ประวัติศาสตร์กำลังชำระเช่นที่เคยเป็นเมื่อวงจรที่แล้ว พ่อเท่านั้นอธิบาย
ความลับของการชำระแก่ลูก มีคำกล่าวว่า: พระเจ้าเดียว ศาสนาเดียว จะมีความสงบที่นั่น: นั่นคืออาณาจักรที่ไม่
แบ่งแยก “การแบ่งแยก” หมายถึงอาณาจักรที่เป็นปีศาจร้ายของราวัน เหล่านั้นคือเทพ และเหล่านั้นคือปีศาจ ละครเกี่ยวกับ
อาณาจักรปีศาจและอาณาจักรที่สูงส่งอยู่บนพื้นฐานของบารัต บารัตมีศาสนาดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปและบารัตเคยเป็น
หนทางของครอบครัวที่บริสุทธิ์ พ่อมาและสร้างหนทางครอบครัวที่บริสุทธิ์อีกครั้ง เราเคยเป็นเทพ และแล้วองศาของเรา
ก็เฝ้าแต่ลดลงอย่างต่อเนื่อง และแล้วพวกเราเข้ามาสู่ราชวงศ์ศูทร พ่อสอนในตนเองเดียวกับที่ครูสอนและนักเรียนฟัง
นักเรียนที่ดีใส่ใจอย่างสมบูรณ์ พวกเขาจะไม่พลาดสิ่งหนึ่งสิ่งใด เราต้องศึกษาเล่าเรียนเป็นประจำสม่ำเสมอ เราต้องไม่
ขาดเรียนในมหาวิทยาลัยของพระเจ้า บาบาเฝ้าแต่บอกประเด็นที่ลึกๆ...อ้อชะ ราตรีสวัสดิ์ นมัสเตต่อลูกๆทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจรรโลงถึง:

1. ละทิ้งศาสนาทั้งหมดของร่างกาย กลายเป็นดวงวิญญาณที่ปราศจากร่างและจดจำพ่อ ชำระดวงวิญญาณด้วยโยคะและ
ซึมซับความรู้

2. ไตร่ตรองความรู้ที่พ่อให้และให้สาสน์ของพ่อแก่ทุกคน อย่าได้ปล่อยยให้สติปัญญาของลูกเร่ร่อนไปทั่ว

พร: พร: ขอให้ลูกเชื่อฟังและเดินตามรอยเท้าของพ่อและด้วยเหตุนี้จึงได้รับพรจากพระเจ้า
การเชื่อฟังหมายถึงการเดินตามรอยเท้าของบิดา นั่นคือการทำตามคำสั่งของพ่อ มีเพียงลูกๆที่เชื่อฟัง
เช่นนี้เท่านั้นที่ได้รับพรจากพระเจ้าในทุกความสัมพันธ์ นี่เป็นกฎด้วยเช่นกัน ในทางธรรมดาเช่นกันเมื่อทำ
งานตามคำสั่งของใครก็ตาม ไม่ว่าเขาจะทำภารกิจใดก็ตาม เขาจะได้รับพรจากบุคคลนั้นอย่างแน่นอน ที่นี้
เหล่านั้นคือพรของพระเจ้า และทำให้ดวงวิญญาณที่เชื่อฟังดับเบิลไลท์(เป็นแสงและเบาสบาย)อย่าง
สม่ำเสมอ

คติพจน์: ทำให้ความสูงส่งและจิตวิญญาณเป็นเครื่องประดับชีวิตของลูกและความธรรมดาจะจบสิ้น

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกคือหงส์ผู้ที่เก็บเกี่ยวไข่มุก ลูกคือฝูงหงส์ (ฮันส์ มันดลี: hans mandli) ลูกคือดวงดาวที่โชคดีเพราะพ่อ พระอาทิตย์แห่งความรู้กำลังสอนลูกเป็นการส่วนตัวด้วยตนเอง
- คำถาม:** ด้วยการรู้แจ้งใดที่พ่อให้แก่ลูกทั้งหมดที่ทำให้ความเพียรพยายามของลูกกลับมาแรงกล้า?
- คำตอบ:** พ่อได้ให้การรู้แจ้งนี้แก่ลูกแล้ว: ลูกๆ เพลิดเพลินเป็นตอนสั้นสุดของละครนี้ ลูกต้องไปยังโลกใหม่ อย่าคิดว่าลูกจะได้รับสิ่งใดก็ตามที่ลูกจะได้รับ ก่อนอื่นต้องมีความเพียรพยายาม การกลับมาบริสุทธิ์และชำระผู้อื่นให้บริสุทธิ์คืองานรับใช้ที่ยิ่งใหญ่มาก ทนที่ที่ลูกได้รับการรู้แจ้งนี้ความเพียรพยายามของลูกได้กลับมาแรงกล้า
- เพลง:** ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรัก เราระบายต่อหนึ่งหยด

โอมชานติ ลูกๆ รู้ว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด มหาสมุทรแห่งความรัก มหาสมุทรแห่งความสงบและมหาสมุทรแห่งความปิติกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าและสอนลูกเป็นการส่วนตัว ลูกคือดวงดาวที่โชคดีอย่างมากที่พ่อพระอาทิตย์แห่งความรู้กำลังสอนลูกเป็นการส่วนตัวด้วยตนเอง ฝูงนกกระสา(stork mandli) เวลานี้กลายเป็นขุมมุนหงส์ (swan mandli) ลูกกลายเป็นผู้ที่เก็บเกี่ยวไข่มุก ลูกๆ พี่น้องหญิงชายทั้งหมดคือหงส์ดังนั้นจึงเรียกว่าขุมมุนหงส์ (swan mandli) ด้วยเช่นกัน ผู้ที่เป็นของวงจรถั่วแล้วเท่านั้นที่รู้จักกันและกันในเวลานี้ในชาติเกิดนี้ แม่และพ่อทางจิตเหนือโลกและพี่น้องหญิงชายรู้จักกันและกัน ลูกจดจำว่าลูกพบกันและกันเมื่อ 5000 ปีที่แล้วในนามและรูปเดียวกันนี้ ลูกสามารถพูดเช่นนี้ในเวลานี้ ลูกจะไม่สามารถพูดเช่นนี้ในชาติเกิดอื่น ผู้ที่กลายเป็นบราห์มาภุมารและกุมารี่จะรู้จักกันและกัน บาบาท่านคือผู้เดียวกัน พวกเราคือลูกเดิมเดียวกันนั้นของท่าน พวกเราพี่น้องหญิงชายกำลังประกาศสิทธิในมรดกของเราจากพ่อของเราอีกครั้ง พ่อและลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้ากันและกันในเวลานี้ แล้วรูปและนามนี้เหล่าทั้งหมดจะเปลี่ยนไป ลักษณะและนารายณ์จะไม่พูดว่าพวกเขาคือลักษณะและนารายณ์เดียวกันของวงจรถั่วแล้ว แม้กระทั่งปวงประชาจะไม่พูดว่าลักษณะและนารายณ์นี้คือผู้เดียวกันของวงจรถั่วแล้ว ไม่เลย นี่เป็นในเวลานี้เท่านั้นที่ลูกรู้อย่างนี้ เวลานี้ลูกรู้อย่างมากมาย ก่อนหน้านี้ลูกไม่ได้รู้อะไรเลย พ่อเองมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันและให้คำแนะนำของพ่อแก่ลูก เพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นสามารถพูดเช่นนี้ การก่อตั้งโลกใหม่และการทำลายโลกเก่าจะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน นี่คือการบรรจบกันของสองโลก นี่คือยุคที่ให้คุณประโยชน์อย่างมาก ไม่ใช่ทั้งยุคทองและยุคเหล็กที่สามารถเรียกว่ายุคที่ให้คุณประโยชน์ ชีวิตในปัจจุบันนี้ของลูกได้รับการจดจำว่าเป็นชีวิตที่มีคุณค่าอย่างมาก นี่เป็นในชาติเกิดที่ลูกต้องกลายเป็นเช่นเพชรจากหอย ลูกคือผู้ช่วยที่แท้จริงของพระเจ้า ลูกคือกองทัพอภินิหารของพระเจ้า พระเจ้ามาและปลดปล่อยลูกจากมายา ลูกรู้ว่าท่านปลดปล่อยลูกเป็นพิเศษและโลกโดยทั่วไปจากโชครวนของมายา สิ่งนี้ลูกกำหนดไว้แล้วในละครเช่นกัน เวลานี้ สิ่งนั้นจะเป็นความยิ่งใหญ่ของใคร? ผู้ที่การกระทำของเขานั้นยิ่งใหญ่ได้รับการประกาศเกียรติคุณ ดังนั้นนี่เป็นความยิ่งใหญ่ของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เวลานี้มีภาระที่ใหญ่หลวงของดวงวิญญาณบาปบนโลกนี้ มีมนุษย์มากเท่ากับเมล็ดมัสตาร์ด พ่อมาและชำระภาระนั้น ที่นั่นจะมีไม่กี่พันคนและดังนั้นสิ่งนั้นไม่ใช่แม้กระทั่งเศษหนึ่งส่วนสี่เปอร์เซ็นต์ ดังนั้นลูกต้องเข้าใจละครนี้อย่างดีมาก พระเจ้าถูกเรียกว่าผู้ทรงอำนาจ นี่คือบทบาทของท่านในละคร พ่อพูดว่า: พ่อถูกผูกไว้ในละครเช่นกัน มีการเขียนว่า: เมื่อใดก็ตามที่มีความไร้ศีลธรรมจรรยาลงมาอย่างที่สุด พ่อจะมา... เวลานี้อย่างแท้จริงที่มีการประณามศาสนาในบาร์ด ผู้คนประณามพ่อและเหล่าเทพด้วยเช่นกันและเหตุนี้เองพวกเขาก็กลายเป็นดวงวิญญาณบาปอย่างมาก พวกเขาต้องกลายเป็นเช่นนั้น พวกเขาต้องผ่านสภาพสะโต ราโจและตาโม เวลานี้ลูกเข้าใจละครนี้แล้ว วงจรเฝ้าแต่หมุนไปในสติปัญญาของลูก พ่อได้มาและทำให้ลูกรู้แจ้ง เวลานี้เป็นตอนสั้นสุดของละครนี้ เวลานี้ลูกต้องเพียรพยายามเพื่อโลกใหม่ อย่าได้คิดว่าลูกจะได้รับสิ่งใดก็ตามที่ลูกจะได้รับ ไม่เลย สิ่งแรกคือความเพียรพยายาม พลังทั้งหมดอยู่ในความบริสุทธิ์ นี่เป็นความยิ่งใหญ่ของความบริสุทธิ์ เทพนั้นบริสุทธิ์และเหตุนี้เองมนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์จึงไปและก้มลงเบื้องหน้ารูปบูชาของเขา พวกเขาแม้กระทั่งก้มลงให้แก่ชัณยาสซี เพราะชัณยาสซีอยู่อย่างบริสุทธิ์ อนุสรณ์ของพวกเขาถูกสร้างขึ้นหลังจากที่พวกเขาตาย บางคนทำงานรับใช้ทางร่างกายมาก พวกเขาเปิดโรงพยาบาลและวิทยาลัยและชื่อของเขาจึงได้รับการประกาศเกียรติคุณเช่นกัน ชื่อที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือชื่อของผู้เดียวที่ชำระทุกคนให้บริสุทธิ์และชื่อของผู้ที่กลายเป็นผู้ช่วยของท่าน ลูกกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการมีโยคะกับผู้เดียวผู้ที่บริสุทธิ์เสมอ ยิ่งลูกเฝ้าแต่มีโยคะมากเท่าใดลูกจะกลับมาบริสุทธิ์มากเท่านั้น และความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทาง แล้วลูกจะไปหาพ่อ เมื่อผู้คนเหล่านั้นไปในการจาริกแสวงบุญ พวกเขาไม่ได้คิดว่าพวกเขากำลังไปหาพ่อ กระนั้นก็ตามพวกเขายังคงอยู่อย่างบริสุทธิ์ ที่นั่นพ่อชำระทุกคนให้บริสุทธิ์ นี่เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมากที่

จะเข้าใจละคร ท่านเฝ้าแต่อธิบายประเด็นมากมายแก่ลูก และท่านพูดว่า: เพียงแต่จดจำพ่อและมรดกของลูก เมื่อบางคนกำลังตาย ทุกคนเตือนเขาถึงพระเจ้า อ้อชะ พระเจ้าจะทำสิ่งใด? แล้วเมื่อบุคคลนั้นจากร่างของเขา พวกเขาก็พูดว่าเขากลายเป็นชาวสวรรค์ ซึ่งหมายความว่าด้วยการละร่างของลูกในการจดจำพระเจ้าลูกจะไปสวรรค์ ผู้คนเหล่านั้นไม่แม้กระทั่งรู้จักพ่อ สิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของผู้ใดที่พวกเขาจะไปสวรรค์ด้วยการจดจำพระเจ้า พวกเขาเพียงแค่พูดว่า: จดจำดวงวิญญาณสูงสุด ในภาษาอังกฤษพวกเขาพูดว่า: พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ ที่นี้ลูกพูดว่า: พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ก่อนอื่นผู้คนเหล่านั้นพูดว่าพระเจ้าแล้วก็พ่อ เริ่มแรกเราพูดว่า: พ่อสูงสุดแล้วก็ดวงวิญญาณสูงสุด ท่านคือพ่อของทั้งหมด หากทั้งหมดเป็นพ่อ เขาจะไม่สามารถพูดว่า: พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ พวกเขาไม่สามารถเข้าใจประเด็นเล็กๆ เช่นนั้น! พ่อได้อธิบายทุกสิ่งและทำให้สิ่งนั้นง่ายดายสำหรับลูก เมื่อผู้คนไม่มีความสุข พวกเขาก็จดจำดวงวิญญาณสูงสุด ผู้คนมีสำนึกที่เป็นร่างและเป็นดวงวิญญาณที่มีการจดจำระลึกถึง หากดวงวิญญาณสูงสุดอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เหตุใดดวงวิญญาณจดจำท่านเล่า? หากดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันต่อผลของการกระทำ และแล้วดวงวิญญาณจดจำสิ่งใด? ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาดวงวิญญาณที่จดจำพระเจ้าเพราะพวกเขาไม่มีความสุข ลูกต้องจดจำท่านมากเท่าที่ลูกได้รับความสุข นี่คือการศึกษาลำเรียนของลูก เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกกระจำงัดด้วยเช่นกัน ไม่มีเรื่องของศรัทธาที่งมงายใดในสิ่งนี้ ลูกรู้จักศาสนาเหล่านั้นทั้งหมด ทั้งหมดคงอยู่ในเวลานี้ ประวัติศาสตร์ของศาสนาเทพต้องช้าร่อยในเวลานี้ ไม่มีสิ่งใดใหม่ เราประกาศสิทธิในอาณาจักรทุกๆ วงจร เช่นที่การละเล่นที่มีขีดจำกัดนั้นช้าร่อย ในท่านเองเดียวกันนี่คือการละเล่นที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้ใดคือศัตรูของเราถึงครึ่งหนึ่งของวงจร? ราวนี้ เราไม่ได้ประกาศสิทธิในอาณาจักรด้วยการต่อสู้ เราไม่ได้สู้ในสงครามที่ก้าวร้าวรุนแรงและเราไม่ได้ใช้กองทัพเพื่อที่จะเอาชนะบางคน นี่คือการละเล่นของชัยชนะและการพ่ายแพ้ แต่การพ่ายแพ้นั้นละเอียดอ่อนและชัยชนะนั้นก็ละเอียดอ่อนด้วยเช่นกัน ผู้ที่พ่ายแพ้ต่อมายาจะพ่ายแพ้ต่อทุกสิ่ง ผู้ที่เอาชนะมายาจะเอาชนะทุกสิ่ง ผู้คนใส่คำว่า ‘จิตใจ’ แทนที่ ‘มายา’ และดังนั้นสิ่งนั้นกลายเป็นสิ่งผิด การละเล่นนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร พ่อเองนี่ที่นี้และให้การแนะนำของท่านแก่ลูก ไม่มีมนุษย์อื่นใดรู้จักผู้สร้าง ดังนั้นพวกเขาจะสามารถให้คำแนะนำของท่านได้อย่างไร? ผู้สร้างคือพ่อผู้เดียวและเราทั้งหมดคือสิ่งสร้าง ดังนั้นเราควรได้รับโชคของอาณาจักร ผู้คนพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันซึ่งทำให้ทุกคนกลายเป็นผู้สร้าง พวกเขาทำจัดสิ่งสร้างออกไป สติปัญญาของเขากลายเป็นสติปัญญาที่เป็นหินและไม่มีความสุขอย่างมาก พวกเขาได้แต่สรรเสริญตนเองด้วยการพูดว่าพวกเขาคือไชนาฟ ซึ่งหมายความว่าพวกเขาถือกึ่งเทพ พวกเขาเข้าใจว่าเหล่าเทพเป็นไชนาฟ ในความเป็นจริงความหมายหลักของการเป็นมั่งสวัติดคือการมีความไม่ก้าวร้าวรุนแรงเป็นศาสนาสูงสุดของลูก เหล่าเทพกล่าวได้ว่าเป็นไชนาฟที่มั่นคง มีผู้คนมากมายที่เรียกตนเองว่าไชนาฟในวิธีนี้ อย่างไรก็ตามในอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ ชุมชุมไชนาฟเคยบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน เวลานี้ อาณาจักรของชุมชุมไชนาฟอยู่ที่ไหน? เวลานี้ลูกกลายเป็นบราห์มิน ลูกคือบราห์มา กุมารและกุมารีและดังนั้นอย่างแน่นอนที่จะมีบราห์มา เหตุนี้เองที่นั่นจึงได้ถูกเก็บไว้ว่า: ราชวงศ์ของชีวา ลูกของพระชาบิดาบราห์มา มีการจดจำว่าชีวาบาได้มา ท่านสร้างชุมชุมบราห์มินผู้ที่กลายเป็นบราห์มินแล้วต่อมากลายเป็นเทพ เวลานี้ลูกกลายเป็นบราห์มินจากศุทรและเหตุนี้เองลูกจึงเรียกว่าบราห์มา กุมารและกุมารี นี่เป็นสิ่งที่ดีด้วยเช่นกันที่จะอธิบายถึงภาพลักษณ์ของรูปที่หลากหลาย พวกเขาได้แสดงให้เห็นภาพลักษณ์ของวิษณุในรูปที่หลากหลาย วิษณุและอาณาจักรของเขา ได้ถูกแสดงไว้ในวงจรของรูปที่หลากหลาย ทั้งหมดนี้คือการไตร่ตรองของบาบา หากลูกไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ด้วยลูกจะไม่สามารถหลับในตอนกลางคืน ลูกจะเฝ้าแต่คิดถึงสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด และแล้วลูกจะตื่นในตอนเช้าแล้วจึงทำธุรกิจลาชของลูก มีคำกล่าวว่า “เจ้าแห่งรุ่งอรุณ” เมื่อลูกนั่งและอธิบายแก่บางคน เขาจะพูดว่า: โอโฮ! ท่านได้มาเพื่อเปลี่ยนพวกเขาจากมนุษย์เป็นเทพ จากขอทานเป็นเจ้าชาย ก่อนอื่นใดทำงานรับใช้ทางจิตแล้วทำงานรับใช้ทางร่างกาย หลังจากนั้น ลูกจำเป็นต้องมีความใส่ใจ ผู้เป็นแม่โดยเฉพาะสามารถทำงานรับใช้ได้ดีมาก ไม่มีผู้ใดจะปฏิเสธผู้เป็นแม่ ลูกต้องอธิบายแก่ทุกคน: ทั้งคนชายผลไม้และผักสดและคนรับใช้ ไม่ควรจะทิ้งผู้ใดไว้ที่พวกเขาจะพ่ายแพ้ ความซื่อสัตย์ในหัวใจนั้นจำเป็นสำหรับงานรับใช้ ลูกจำเป็นต้องมีโยคะอย่างสมบูรณ์กับพ่อและแล้วเมื่อนั้นที่ลูกจะสามารถเข้าถึงสิ่งนี้เต็มเรือกลไฟด้วยสต็อคทั้งหมดแล้วไปที่ท่าเรือเพื่อขนส่งทุกสิ่ง ดวงวิญญาณเช่นนั้นจะไม่สามารถอยู่ที่บ้านอย่างมีความสุข พวกเขาจะเฝ้าแต่วิ่งไปเพื่อรับใช้ รูปภาพนี้ช่วยเหลืออย่างมากด้วยเช่นกัน นี่เป็นสิ่งที่กระจำงัดอย่างมาก! ชีวาบา กำลังทำการก่อตั้งดินแดนของวิษณุผ่านบราห์มา นี่คือนิพพานของความรู้ของรูตรา ไม่ใช่ไฟบุษายัญของความรู้ของกฤษณะ เปลวไฟของการทำลายล้างปรากฏขึ้นจากไฟบุษายัญของความรู้ของรูตรา กฤษณะไม่สามารถสร้างไฟบุษายัญนี้ ในระหว่าง 84 ชาติเกิดของเขา นามและรูปของเขาเฝ้าแต่เปลี่ยนไป กฤษณะไม่สามารถคงอยู่ในนามหรือรูปอื่นใด เพียงเมื่อเขาคงอยู่ในรูปนั้นอีกเท่านั้นที่บทบาทของกฤษณะจะช้าร่อย อ้อชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่

พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงกลายเป็นผู้ช่วยที่แท้จริงของพระเจ้า นั่นคือกลายเป็นหน่วยกู้ภัยของพระเจ้าและปลดปล่อยทุกคนจากมายา กลายเป็นเช่นเพชรจากเปลือกหอยในชีวิตนี้และทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกันด้วยเช่นกัน

2. เช่นที่บาบาได้ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ ดังนั้นจงได้ตรองความรู้ในทำนองเดียวกัน จงกลายเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ และอยู่อย่างซื่อตรงในงานรับใช้ทางจิต รับใช้ด้วยความซื่อสัตย์ในหัวใจของคุณ

พร: ขอให้ลูกมีบุคลิกภาพที่สูงส่งและอยู่อย่างมีพลังอย่างสม่ำเสมอโดยการจบสิ้นภาระใดๆของความไม่เชื่อฟังเกี่ยวกับสิ่งเล็กน้อย

ลูกได้รับคำสั่งให้ตื่นขึ้นในเวลาอมฤตและนั่งในการฝึกจิตและดังนั้นลูกทำสิ่งนั้น อย่างไรก็ตามลูกไม่สามารถได้รับความสำเร็จเมื่อความเจียบสงบของการหลับปะปนอยู่กับความเจียบสงบที่แสนหวาน 2. คำสั่งของพ่อคืออย่าได้เป็นเหตุของความทุกข์หรือรับความทุกข์จากดวงวิญญาณใด ดังนั้นลูกไม่ได้ เป็นเหตุของความทุกข์แต่ลูกรับความทุกข์ 3. ลูกไม่ได้โกรธแต่ลูกชอบวางอำนาจ ความไม่เชื่อฟังในสิ่งเล็กน้อยๆเช่นนี้เป็นภาระให้แก่ลูก เวลานี้จบสิ้นสิ่งนั้นและทำให้บุคลิกภาพของคุณเป็นภาพลักษณ์ของผู้ที่มีความเชื่อฟังและแล้วลูกก็จะได้ชื่อว่าเป็นดวงวิญญาณที่มีบุคลิกภาพที่มีพลังอย่างสม่ำเสมอ

คติพจน์: แทนการร้องขอความความเคารพ จงให้ความเคารพแก่ทุกคนและลูกจะเฝ้าแต่ได้รับความเคารพของทุกคน

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน เมื่อผู้เลื่อมใสศรัทธาประสบกับความยากลำบากและภัยพิบัติ พ่อจึงมาเพื่อประทานการหลุดพ้นในชีวิตและการหลุดพ้นให้แก่พวกเขาด้วยการให้ความรู้
- คำถาม:** ใครที่จะชนะการกระทำที่เป็นบาปได้ อะไรคือสัญลักษณ์ของผู้ที่ชนะการกระทำที่เป็นบาป
- คำตอบ:** ผู้ที่เข้าใจปรัชญาของกรรม นั่นคือ ปรัชญาของการกระทำ การกระทำที่เป็นกลางและการกระทำที่เป็นบาป และผู้ที่แสดงกระทำที่สูงส่ง คือ ผู้ที่ชนะการกระทำที่เป็นบาป ผู้ที่ชนะการกระทำที่เป็นบาปจะไม่เคยเสียใจต่อการกระทำของตนเองในภายหลัง การกระทำของเขาไม่ใช้การกระทำที่เป็นบาป
- คำถาม:** งานรับใช้สองทาง (double service) ที่พ่อทำในเวลานี้คืออะไร
- คำตอบ:** : พ่อชำระทั้งดวงวิญญาณและร่างกายให้บริสุทธิ์ ท่านนำลูกๆดวงวิญญาณกลับไปกับท่าน พ่อเท่านั้นที่แสดงการกระทำที่สูงส่งนี้ ไม่ใช่มนุษย์
- เพลง:** ขอคารวะต่อชีวา

โอม ซานติ ลูกๆได้ยินเพลงแล้ว ทุกคนที่เป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธาร้องเพลงเช่นนั้น พวกเขาต้องการออกจากความมืดมิดเพื่อไปสู่แสงสว่าง ดังนั้นพวกเขาจึงร้องหาเพื่อที่จะได้รับการปลดปล่อยออกจากความทุกข์ ลูกเป็นสกุลของชีวา คือบราห์มา कुमारและกุมารี นี่คือนี่สิ่งที่ลูกต้องเข้าใจ ลูกไม่อาจถือกำเนิดผ่านบาปได้ แน่แน่นอนว่าลูกจะต้องเป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปาก กฤษณะไม่ได้มีราชนีหรือลูกจำนวนมากมาย พระเจ้าแห่งกิตะสอนราชาโยคะ ดังนั้นลูกทุกคนจึงเป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปากอย่างแน่นอน คำพูดที่ว่า “พ่อของปวงประชา” นั้นโด่งดังอย่างมาก พ่อมาและก่อตั้งศาสนาบราห์มินด้วยปากของท่าน ชื่อ “ประชาบิดา บราห์มา” นั้นเหมาะสมกับพ่อ เวลาลูกเป็นของพ่อในทางปฏิบัติ พวกเขาพูดว่า กฤษณะเป็นพระเจ้าและชีวาก็ยังเป็นพระเจ้าเช่นกัน แทนที่จะพูดว่า “พระเจ้ารูद्रา” พวกเขากลับใส่ชื่อของกฤษณะลงไปแทน แม้กระนั้นพวกเขาก็ยังใช้คำว่า “ซางก้าและปารวตี” พวกเขาไม่ได้พูดว่า “รูद्रาและปารวตี” แต่พูดว่า “ชีฟ-ซางก้า มหาเทพ” เวลานี้กฤษณะมาจากไหน เขาไม่ใช่ “รูद्रา” หรือ “ซางก้า” ผู้เลื่อมใสศรัทธาร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าแต่ก็ไม่รู้จักท่าน จริงๆแล้ว ผู้เลื่อมใสศรัทธาที่แท้จริงในบารัต คือ ผู้ที่เคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา เวลานั้นพวกเขากลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาแต่ก็ยังต่างลำดับกันไปเช่นกัน ในหมู่ลูกๆ ก็ยังต่างลำดับกันไปเช่นกัน ลูก คือ บราห์มิน ในขณะที่พวกเขา คือ สุทร ผู้ที่เคยเป็นของศาสนาเทพประสบกับความทุกข์อย่างมากมาย เพราะพวกเขาคือผู้ที่เคยมีประสบการณ์กับความสุขอย่างมากมายเช่นกัน เวลานั้นการล้มลุกคลุกคลานจากที่หนึ่งไปสู่อีกที่หนึ่งของลูกสิ้นสุดลงแล้วเป็นเวลาครึ่งวงจร ลูกๆบราห์มินเข้าใจนัยสำคัญของสิ่งนี้แต่นั่นก็ยังต่างลำดับกันไปอีกด้วย ลูกทำความเพียรพยายามในวงจรที่แล้วมากเพียงใด ลูกก็กำลังทำความเพียรพยายามเช่นเดียวกันนั้นในเวลานี้ ไม่ใช่ว่า “แล้วแต่ละคร” เพราะลูกยังคงต้องทำความเพียรพยายาม ละครจะทำให้ลูกทำความเพียรพยายาม ความเพียรพยายามของลูกเป็นเช่นไร สถานภาพที่ลูกจะได้รับก็เป็นเช่นนั้น เราเข้าใจว่า เราเคยทำความเพียรพยายามเช่นนั้นเมื่อวงจรที่แล้วด้วยเช่นกัน ความรุนแรงก่อให้เกิดความทุกข์และอุปสรรคยังถูกสร้างขึ้นมาในอีกยะด้วยเช่นกัน ลูกๆเข้าใจว่า บาบามาอีกครั้งหนึ่ง ท่านเคยมาในวงจรที่แล้วช่วงที่อังกฤษปกครอง (British Raj) พรรคคองเกรสได้จัดตั้งรัฐบาลขึ้นมาและปากีสถานก็ถูกสร้างขึ้นมา สิ่งนี้ก็ยังเคยเกิดขึ้นในวงจรที่แล้วเช่นกัน สิ่งเหล่านี้ไม่ได้อ้างอิงไว้ในกิตะ เวลานั้นจะมาถึงเมื่อพวกเขาเข้าใจในที่สุดว่านี่คือช่วงเวลาเดียวกัน บางคนเข้าใจแล้วว่า พระเจ้ามาแล้ว พระเจ้ามาแล้วเมื่อสงครามมหาภารตะเกิดขึ้น พวกเขาพูดไว้อย่างถูกต้องแม่นยำแต่เปลี่ยนชื่อเท่านั้น หากพวกเขาใช้ชื่อรูद्रา นั่นก็เป็นสิ่งที่ลูกต้อง รูद्रาได้สร้างไฟบูชาปัญญาของความรู้ขึ้นมาเพื่อขจัดปัญหาทั้งหลายของโลกนี้ พวกเขาจะค่อยๆเข้าใจสิ่งนี้ได้จากลูกๆ แม้ว่าพวกเขาจะพูดว่า กฤษณะไม่ใช่พระเจ้า แต่ก็ยังมีเวลาอยู่บ้างก่อนหน้านี้ ไม่เช่นนั้นแล้วฝูงชนจะมารวมตัวกันที่นั่นแล้วลูกก็จะไม่อาจศึกษาเล่าเรียนได้ ไม่ใช่กฎที่จะมีฝูงชนที่นั่น งานจะถูกทำอย่างแผ่วอย่างต่อเนื่อง หากบุคคลสำคัญมาที่นี่ ผู้คนจะพูดว่าเขาย้ายไปแล้ว ที่นี้พ่อกำลังสอนลูกๆ พระเจ้ามาเพื่อสร้างศาสนาเทพ เวลานั้นท่านได้มาเพื่อขจัดความยากลำบากของผู้เลื่อมใสศรัทธาและเพื่อสร้างโลกใหม่ จะไม่มีความยากลำบากใดที่นี้หลังจากการทำลายล้าง จะไม่มีผู้เลื่อมใสศรัทธาในยุคทองและไม่มีการกระทำใดที่สร้างความทุกข์ (ขณะนั้นมีโทรศัพท์มาจากบราเตอรัราเมชจากบอมเบย์) เมื่อบัปาดาไป ลูกๆก็โศกเศร้า ภรรยาผู้ที่สามีจากไปต่างแดนจะจดจำสามีและร้องไห้ นั่นเป็นความสัมพันธ์ทางกาย ขณะที่ความสัมพันธ์นี้กับบาบาเป็นเรื่องทางจิต เมื่อลูกแยกห่างจากบาบา น้ำตาของความรักเริ่มไหลริน ลูกๆผู้ที่มีค่าต้องงานรับใช้ชื่นชมบาบาอย่างมาก ลูกที่มีค่านั้นเห็นคุณค่าของพ่ออย่างมากมายอีก

ด้วย ความสัมพันธ์กับชีพบาบาสูงสุดเหนือสิ่งใด ไม่มีความสัมพันธ์ใดที่สูงยิ่งไปกว่านี้ ชีพบาบาทำให้ลูกสูงยิ่งกว่าตัวท่านเอง แม้ว่าลูกกลับมาบริสุทธิ์แล้วแต่ก็ไม่อาจบริสุทธิ์ตลอดกาลเหมือนกับพ่อได้ ใช่ ลูกจะเป็นเทพที่บริสุทธิ์แน่นอน พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ไม่ว่าลูกจะรับฟังมากเพียงไร ลูกก็ไม่อาจเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ได้ บาบาคือมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความปิติ และท่านยังทำให้ลูกเต็มไปด้วยความปิติเช่นกัน ผู้อื่นเพียงแต่มีชื่อเท่านั้น เวลานี้มีสร้อยประคำที่ยาวมากของผู้เลื่อมใสศรัทธาในโลกนี้ สร้อยประคำของลูกคือสร้อยประคำ 16,108 มีผู้เลื่อมใสศรัทธาเป็นล้านๆ ที่นี้ไม่มีเรื่องของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกได้รับการหลุดพ้นในชีวิตผ่านความรู้ เวลานี้ลูกกำลังถูกปลดปล่อยออกจากโซ่ตรวนของความเลื่อมใสศรัทธา บาบาพูดว่า เมื่อผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหลายประสบกับความยากลำบาก พ่อต้องมาเพื่อประทานการหลุดพ้นในชีวิตและการหลุดพ้นให้แก่พวกเขาแน่นอนว่าเหล่าเทพของสวรรค์ต้องแสดงการกระทำที่พวกเขาจะได้รับสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ที่นั้นมนุษย์แสดงการกระทำอย่างต่อเนื่อง แต่ไม่มีความจำเป็นที่พวกเขาจะเสียใจกับสิ่งที่ทำ การกระทำที่เป็นบาปเพราะมาอยู่ที่นี่ มาหาไม่ได้โดยที่นั่น ลูกเป็นผู้ชนะการกระทำที่เป็นบาป ลูกๆ ผู้ที่เวลานี้เข้าใจปรัชญาที่ลึกซึ้งของกรรม กรรมที่เป็นกลางและกรรมที่เป็นบาป เป็นผู้มีชัยชนะเหนือการกระทำที่เป็นบาป ลูกๆ เคยได้รับการสอนราชาโยคะในวงจรที่แล้ว เวลานี้พ่อกำลังสอนสิ่งนี้แก่ลูกอีกครั้ง พรรดองค์เกรสได้โยนชาวต่างชาติออกไปและชิงเอาอาณาจักรไปจากราชชา พวกเขาทำให้ชื่อของ ‘ราชา’ หายไป เมื่อ 5,000 ปีที่แล้ว บาร์ตเคยเป็นอาณาจักรของราชชาที่ยิ่งใหญ่ นั่นคืออาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ เมื่อเคยเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพก็ถูกเรียกว่าดินแดนของเทวดานางฟ้าแน่นอนว่าต้องเป็นพระเจ้าที่สอนราชาโยคะแก่พวกเขา เพราะเหตุนี้เองพวกเขาจึงถูกเรียกว่าเทวาและเทวี เวลานี้เรามีความรู้ เราไม่อาจเรียกตนเองว่าเป็นเทวาและเทวี ไม่เช่นนั้นแล้วราชา ราชีนีและประชากรทั้งหลายก็จะต้องเป็นเทวาและเทวี อย่างไรก็ตามนั้นเป็นไปได้ ชื่อ “ลักษมีและนารายณ์” จะไม่ถูกตั้งให้กับประชากร นั้นไม่ใช่กฎ แม้ในต่างแดนก็ไม่มีผู้ใดนำชื่อราชามาตั้งเป็นชื่อของตนเองได้ พวกเขาให้ความเคารพอย่างมากต่อราชา ดังนั้นลูกๆ เข้าใจว่าพ่อมาเมื่อ 5,000 ปีที่แล้วและเวลานี้พ่อได้มาอีกครั้งเพื่อก่อตั้งดินแดนที่สูงส่งของราชา ชีพบาบาต้องมาเวลานี้ ไม่ใช่ศรัทธาขณะที่ท่านคือผู้นำทางของพันดาวาส พ่อมาเป็นผู้นำทางเพื่อพาลูกกลับบ้านและเพื่อสร้างโลกใหม่แห่งสวรรค์ ดังนั้นแน่นอนว่าบราห์มินจึงต้องถูกสร้างขึ้นผ่านบราห์มา สิ่งนี้ไม่อาจกระทำผ่านกฤษณะได้ สิ่งหลักคือพวกเขาได้ทำลายกิตะ เวลานี้พ่ออธิบายว่า พ่อไม่ใช่กฤษณะ พ่อเป็นรูद्रาและโสมนาถ พ่อได้ให้น้ำทิพย์แห่งความรู้แก่ลูกๆ เพื่อเติมแต่ไม่มีเรื่องของสงคราม ฯลฯ ลูกได้รับเนยแห่งอาณาจักรด้วยพลังโยคะแน่นอนว่ากฤษณะได้รับเนย นีคือ ดวงวิญญาณของกฤษณะในชาติเกิดสุดท้ายของเขา พ่อกำลังสอนการกระทำเช่นนั้นกับบราห์มาและสรัสวดีที่จะทำให้พวกเขากลายเป็นลักษมีและนารายณ์ในอนาคต ในวัยเด็กของพวกเขา ลักษมีและนารายณ์คือ ราเต้และกฤษณะ เหตุนี้เองภาพของราเต้และกฤษณะจึงถูกแสดงไว้พร้อมกับลักษมีและนารายณ์ด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามไม่มีใครยิ่งใหญ่ไปกว่ากัน กิจกรรมอันสูงส่งของพระเจ้าผู้เดียวแห่งกิตะได้รับการยกย่อง ชีพบาบาประทานนิมิตต่างๆ ให้กับลูก ไม่มีกิจกรรมอันสูงส่งของมนุษย์ พระคริสต์ ฯลฯ ได้มาและก่อตั้งศาสนา พวกเขาเพียงแค่มารับและเล่นบทบาทของตนเอง ดังนั้นจึงไม่มีเรื่องของการทำงานที่สูงส่งของพวกเขา พวกเขาไม่อาจประทานการหลุดพ้นในชีวิตให้แก่ผู้ใดได้ พ่อที่ไร้ขีดจำกัดพูดว่า พ่อมาเพื่อรับใช้ลูกๆ ทั้งสองทางเพื่อทำให้ร่างกายและดวงวิญญาณของลูกกลับมาบริสุทธิ์ พ่อพาทุกคนกลับคืนสู่ดินแดนของการหลุดพ้น แล้วลูกก็ลงมาจากที่นั่นและเล่นบทบาทของตนเอง บาบาอธิบายอย่างชัดเจนมากให้แก่ลูกๆ! เป็นเรื่องง่ายดายอย่างมากที่จะอธิบายภาพของลักษมีและนารายณ์ มีรูปภาพของตรีมูรติและชีพบาบาด้วยเช่นกัน บางคนพูดว่าไม่ควรมีตรีมูรติ เช่นที่บางคนพูดว่าไม่ควรมีเรื่องราวของ 84 ชาติเกิดในภาพของกฤษณะ เมื่อผู้คนได้ยินว่ากฤษณะใช้ 84 ชาติเกิดและอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ พวกเขาเกิดความกลัว เราพิสูจน์กับพวกเขาว่าศรัทธากฤษณะ ผู้ที่ใช้ชาติเกิดแรก ต้องใช้ชาติเกิดจำนวนมากที่สุด ประเด็นใหม่ๆ ปรากฏขึ้นทุกวัน แต่พวกเขายังต้องซึมซับประเด็นเหล่านั้นด้วย ภาพลักษมีและนารายณ์เป็นภาพที่ง่ายที่สุดสำหรับการอธิบาย มนุษย์ไม่เข้าใจความหมายของภาพใดๆ พวกเขาเพียงแค่สร้างรูปภาพที่สับสน พวกเขาแสดงไว้ว่า นารายณ์มี 2 มือและลักษมีมี 4 มือ พวกเขาไม่มีมือมากมายเช่นนั้นในยุคทอง ในอาณาเขตละเอียดอ่อน มีเพียงบราห์มา วิษณุและชางก้าเท่านั้น แม้แต่พวกเขาก็ไม่ได้มีหลายมือ ในโลกวิญญาณ มีแต่ดวงวิญญาณที่ไร้ตัวตนเท่านั้น แล้วผู้คนที่มี 8-10 มืออยู่ที่ไหนกันเล่า ลักษมีและนารายณ์คือ บุคคลแรกที่อาศัยอยู่ในโลกมนุษย์และพวกเขามี 2 มือ แต่มนุษย์แสดงให้เห็นว่าพวกเขามี 4 มือ พวกเขาแสดงภาพนารายณ์มีผิวดำคล้ำและลักษมีผิวขาว แล้วลูกๆ ของเขาจะเป็นเช่นไรและจะมีมือมากมายเพียงไรเล่า นั่นคือลูกชายจะมี 4 มือและลูกสาวจะมี 2 มือหรือ ลูกตั้งคำถามเช่นนั้นกับพวกเขาได้ สิ่งนี้ถูกอธิบายให้แก่ลูกๆ แล้วว่า ลูกต้องคิดเสมอว่าชีพบาบาคือผู้เดียวที่กำลังพูดมุรลึกับลูก บางครั้งบราห์มาผู้นี้ยังอธิบายด้วยเช่นกัน ชีพบาบาพูดว่า พ่อมาเป็นผู้นำทาง บราห์มาผู้นี้เป็นบุตรชายคนโตของพ่อ พวกเขาพูดว่า ตรีมูรติบราห์มา ไม่อาจพูดว่า ตรีมูรติชางก้าหรือตรีมูรติวิษณุได้ ชางก้าถูกรู้จักว่าเป็นมหาเทพ หากเป็นเช่นนั้นแล้ว เหตุใดพวกเขาจึงพูดว่า “ตรีมูรติบราห์มา” เล่า บาบาสร้างปวงประชาขึ้นมา ดังนั้นผู้นี้จึงกลายเป็นภรรยาของท่าน ไม่ใช่วิษณุหรือชาง

ถ้าที่จะเป็นภรรยา ลูกต้องเข้าใจสิ่งที่น่าอัศจรรย์เหล่านี้ ที่นี้ลูกเพียงแค่ต้องจดจำพ่อและมรดก สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายาม เวลานั้นลูกกลายเป็นผู้ที่รู้คิดอย่างมาก ลูกกลายเป็นนายของความไร้ขีดจำกัดเพราะพ่อที่ไร้ขีดจำกัด ท้องฟ้าและผืนดิน ทุกสิ่งจะเป็นของลูก บราห์มาน์ก็จะกลายเป็นของลูกด้วย จากนั้นก็จะเป็นอาณาจักรที่ทรงอำนาจมีรัฐบาลเดียว เมื่อเป็นรัฐบาลสุริยวงศ์ก็จะมีจักรวรรดิ และเมื่อเป็นจักรวรรดิ สุริยวงศ์ก็จะมีอีกต่อไป สุริยวงศ์ผ่านไป ละครเปลี่ยนไป สิ่งต่างๆเหล่านี้ที่น่าอัศจรรย์อย่างมาก ดังนั้นองค์ความสุขของลูกๆควรที่จะขึ้นสูง แน่หนอนว่าเราจะรับสิทธิ์ในมรดกที่ไร้ขีดจำกัดของเราจากพ่อที่ไร้ขีดจำกัด ภรรยาจดจำสามีอย่างมาก ขณะที่ผู้เดียวนี้ได้ให้อาณาจักรที่ไร้ขีดจำกัดแก่ลูก แล้วลูกจดจำสามีของสามีทั้งหลายผู้นี้มากเพียงใดเล่า นี่คือการบรรลุผลที่ใหญ่หลวงยิ่งนัก! ที่นั้นลูกจะไม่ร้องขอจากผู้ใด ที่นั้นไม่มีใครยากจน พ่อที่ไร้ขีดจำกัดได้เติมเต็มอารมณ์ของบารัต อาณาจักรของลักษมีและนารายณ์คือ ยุคทองเวลานี้เป็นยุคเหล็ก ดังนั้นขอให้ดูที่ความแตกต่าง! พ่อพูดว่า พ่อกำลังสอนราชาโยคะแก่ลูกๆ ลูกเคยเป็นเทพ และต่อมาลูกเป็นนักรบ พ่อค้าและศูทร เวลานั้นลูกกลายเป็นบราห์มินอีกครั้งหนึ่งและเวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นเทพ ดังนั้นจงจดจำ วงจร 84 ชาติเกิดนี้ การอธิบายรูปภาพเหล่านั้นเป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมาก เมื่อเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพ ก็ไม่มีอาณาจักรของผู้อื่น เคยมีอาณาจักรเดียวเท่านั้น ที่นั้นมีผู้คนเพียงเล็กน้อย นั่นคือสวรรค์ที่มีความบริสุทธิ์ ความสงบและความสุข ดวงวิญญาณลงมาอย่างต่อเนื่องชาติเกิด ดวงวิญญาณเหล่านั้นใช้ 84 ชาติเกิดและอยู่อย่างตาโมประธาน และพวกเขาคือผู้ที่จะต้องกลับมาสะโตประธานอีกครั้ง ดังนั้นแน่นอนว่าจะต้องมีบางคนสอนวิธีการที่จะกลับมาสะโตประธานให้แก่พวกเขา นอกจากพ่อแล้วก็ไม่มีใครสอนสิ่งนี้ได้ ลูกเข้าใจว่าชีพบาบาเข้ามาในผู้หนึ่งในชาติเกิดสุดท้ายของเขา ท่านอธิบายอย่างชัดเจนเหลือเกิน! อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงมีทุกความสัมพันธ์ทางจิตกับพ่อผู้เดียว จงเห็นคุณค่าของลูกๆที่มีค่าต่องานรับใช้ จงรับใช้เพื่อทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับตัวเอง
2. เราได้รับโชคในอาณาจักรของโลกที่ไร้ขีดจำกัดของเราจากพ่อที่ไร้ขีดจำกัด เรามีสิทธิ์เหนือแผ่นดิน ท้องฟ้า ทุกสิ่ง จงรักษาความสุขและความซาบซึ้งนี้ไว้ จดจำพ่อและมรดก

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นตัวของความสำเร็จอย่างสม่าเสมอในความเพียรพยายามของลูกและงานรับใช้ที่ลูกทำ โดยการมีสมดุของการเป็นเด็กและเป็นนาย มีความซาบซึ้งเสมอว่า ฉันเป็นเด็กและเป็นนายของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและมรดกที่ไม่มีขีดจำกัด อย่างไรก็ตามเมื่อมีการให้คำแนะนำใดๆ มีการทำแผนการใดๆ มีการดำเนินการทำงานใดๆ ก็จงทำสิ่งนั้นอย่างเป็นนาย และแล้วเมื่อทุกสิ่งได้รับการทำให้เสร็จสิ้นโดยส่วนใหญ่หรือโดยดวงวิญญาณเครื่องมือ จงกลายเป็นเด็กในเวลานั้น เรียนรู้ศิลปะของเมื่อใดที่จะเป็นผู้ให้คำปรึกษา เมื่อใดเป็นผู้ที่ทำตามคำแนะนำ และลูกจะประสบความสำเร็จในความเพียรพยายามของลูกและในงานรับใช้ที่ลูกทำ

คติพจน์: เพื่อที่จะเป็นเครื่องมือที่ถ่อมตน จงอุทิศจิตใจและสติปัญญาของลูกให้แก่พระเจ้า

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ความโกรธเป็นเหตุของความทุกข์อย่างมากมาย ความโกรธเป็นเหตุของความเจ็บปวดแก่ตนเองและผู้อื่นด้วยเช่นกัน ดังนั้นจงเอาชนะวิญญูณปีศาจร้ายนี้ด้วยการทำตามศรัทธา
- คำถาม:** ลูกๆ คนใดที่มีข้อบกพร่องอยู่ในพวกเขาในทุกๆ วงจร และจุดหมายปลายทางของพวกเขาจะเป็นอะไร?
- คำตอบ:** ผู้ที่คิดว่าตนเองฉลาดมากและไม่ทำตามศรัทธาอย่างสมบูรณ์ ก็เลสไดกิเลสหนึ่งคงอยู่ในพวกเขาอย่างแฝงตัวหรือในรูปที่มองเห็นได้ พวกเขาไม่ได้ขจัดกิเลสนั้นออกไป มายาเฝ้าแต่ห้อมล้อมดวงวิญญูณพวกนั้นมีข้อบกพร่องในลูกๆ เช่นนั้นทุกๆ วงจร พวกเขาจะต้องเสียใจอย่างมากในภายหลังในเวลาสุดท้าย พวกเขาได้สร้างความสูญเสียอย่างมาก
- เพลง:** มนุษย์ของทุกวันนี้อยู่ในความมืดมิด....

โอมชานติ ลูกๆ เข้าใจว่าพ่อผู้ที่ไม่มียึดจำกัด ผู้ที่เรียกได้ว่าเป็นพระเจ้าแห่งสวรรค์, ผู้เป็นพ่อ, คือพ่อของทั้งหมด ท่านนั่งและอธิบายแก่ลูกๆ เป็นการส่วนตัว พ่อมองเห็นลูกๆ ทุกคนผ่านดวงตานี้ ท่านไม่จำเป็นต้องมีเทพนิมิตเพื่อที่จะมองเห็นลูกๆ พ่อเข้าใจว่า: พ่อได้มาจากอาณาเขตสูงสุดเพื่อมาหาลูกๆ ลูกๆ เหล่านี้กลายเป็นผู้ที่มิชีวิตในร่างกายและกำลังเล่นบทบาทของพวกเขา และดังนั้นพ่อจึงสอนลูกๆ เหล่านี้ต่อหน้า (face to face) ลูกๆ เข้าใจว่าพ่อผู้ที่ไม่มียึดจำกัด, ผู้ที่ก่อตั้งสวรรค์กำลังปลดปล่อยเราจากการลุ่มหลงคลุกคลานไปทั่วในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาอีกครั้งและกำลังจุดแสงของเรา ลูกๆ ทุกศูนย์เข้าใจว่าลูกเป็นของสกุลของพระเจ้าและนี่คือสกุลบราห์มินด้วยเช่นกัน พ่อสูงสุด, ดวงวิญญูณสูงสุดนั้นเรียกว่าผู้สร้างของโลก พ่อหนึ่งท่านและอธิบายว่าโลกถูกสร้างขึ้นอย่างไร ลูกๆ เข้าใจว่าโลกมนุษย์ไม่มีวันถูกสร้างขึ้นโดยปราศจากแม่และพ่อ ไม่สามารถกล่าวได้ว่าโลกถูกสร้างขึ้นด้วยพ่อ, ไม่เลย มีคำกล่าวว่าท่านคือแม่และพ่อ แม่และพ่อนี้สร้างโลกใหม่และทำให้ลูกๆ มีค่าควรแก่โลกใหม่นั้น นี่คือคุณสมบัติที่ยิ่งใหญ่ของท่าน ไม่ใช่ว่าเหล่าเทพมาที่นี้จากเบื้องบนเพื่อก่อตั้งศาสนาของพวกเขาในวิธีเดียวกับที่พระคริสต์ก่อตั้งศาสนาคริสต์ ชาวคริสเตียนเรียกพระคริสต์ว่าเป็นพ่อของพวกเขาด้วยเช่นกัน หากมีพ่อ, อย่างแน่นอนแม่ก็เป็นที่ต้องการด้วยเช่นกัน พวกเขาพูดว่า แม่รี (Mary) คือแม่ แต่ใครคือแม่รี? ดวงวิญญูณใหม่ของพระคริสต์มาและเข้ามาในร่างกายของอีกผู้หนึ่ง และดังนั้นชาวคริสเตียนจึงถูกสร้างขึ้นผ่านปากของผู้ที่พระคริสต์เข้ามา ได้มีการอธิบายด้วยเช่นกันว่าดวงวิญญูณพระคริสต์นั้นไม่ได้ทำการกระทำใดเช่นนั้นที่จะทำให้เขาจะต้องมีประสบการณ์ของความทุกข์มาก่อน ดวงวิญญูณพระคริสต์เป็นดวงวิญญูณบริสุทธิ์ที่มา พ่อสูงสุด, ดวงวิญญูณสูงสุดไม่สามารถมีประสบการณ์ของความทุกข์ได้ เป็นผู้ที่มิตัวตนนี้ที่มีประสบการณ์ของความทุกข์และได้รับการดูถูกดูหมิ่น ดังนั้นเมื่อพระคริสต์ถูกตรึงไม้กางเขน, เป็นผู้ที่ดวงวิญญูณพระคริสต์เข้ามาในร่างกายของเขาที่ต้องอดทนต่อความทุกข์ทรมานนั้น ดวงวิญญูณบริสุทธิ์ของพระคริสต์จะไม่ต้องทนต่อความเจ็บปวด พระคริสต์คือพ่อ, ดังนั้นแม่จะมาจากที่ไหน? พวกเขาทำให้แม่รีเป็นแม่ พวกเขาได้แสดงให้เห็นว่าแม่รีที่เป็นสาวพรหมจรรย์ได้ให้กำเนิดพระคริสต์ ทั้งหมดนั้นถูกนำมาจากคัมภีร์ พวกเขาได้วาดภาพกุนตี (Kunti) ซึ่งเป็นหญิงพรหมจรรย์และภรรยาน้อย (Karna) ได้ถือกำเนิดจากเธอ เวลานี้สิ่งนี้เป็นเรื่องของเทพนิมิตแต่พวกเขาก็ล่อลวงสิ่งนั้น ในท่านองเดียวกันบราห์มานั้นเป็นแม่ที่ลูกๆ ถือกำเนิดผ่านปากของท่าน แล้วมามาก็ได้ถูกมอบหมายให้รับผิดชอบในการดูแลทุกคน สิ่งเดียวกันนี้ก็เกิดขึ้นกับพระคริสต์ พระคริสต์เข้ามาในบางคนและก่อตั้งศาสนานั้น สาวกของเขาคงจะถูกเรียกว่าสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของพระคริสต์, พี่น้องหญิงชาย พระคริสต์คือพ่อของชาวคริสเตียน และผู้ที่ท่านเข้ามาในร่างกายและสร้างลูกๆ ผ่านร่างกายนั้นก็คือแม่ แล้วแม่รีก็ถูกมอบหมายให้รับผิดชอบในการดูแลพวกเขา ดังนั้นพวกเขาจึงคิดว่าแม่รีเป็นแม่ ที่นี้พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในผู้นี้และสร้างลูกๆ ผ่านปากของเขา ดังนั้นมาวันนี้ก็เป็นลูกที่ถือกำเนิดผ่านปากด้วยเช่นกัน สิ่งเหล่านี้คือประเด็นที่ต้องเข้าใจในรายละเอียด ประการที่สองพ่อพูดว่ากลุ่มของผู้คนกำลังมาที่ภูเขาอาบูทุกวันนี้เพื่อที่จะเทศน์สั่งสอนลัทธิมั่งสวิรตี ดังนั้นอธิบายพวกเขาว่าพ่อผู้ที่ไม่มียึดจำกัดกำลังก่อตั้งศาสนาเทพของผู้ที่เป็นมั่งสวิรตีบริสุทธิ์ ไม่มีผู้คนของศาสนาอื่นใดที่เป็นมั่งสวิรตีที่มั่นคงเช่นนั้น พวกเขาจะพูดถึงประโยชน์ของการกลายเป็นไวชณาวะ อย่างไรก็ตามไม่ใช่ทุกคนจะสามารถกลายเป็นเช่นนั้นได้เพราะพวกเขาเคยชินกับอาหารของตนเองและพบว่าเป็นสิ่งที่ยากลำบากที่จะละทิ้งสิ่งนั้น ดังนั้นลูกต้องอธิบายว่าทั้งหมดคือไวชณาวะในสวรรค์ที่พ่อผู้ที่ไม่มียึดจำกัดได้สร้างขึ้น พวกเขาเป็นส่วนหนึ่งของราชวงศ์วิษณุ เหล่าเทพนั้นปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ ในขณะที่นักมั่งสวิรตีในทุกวันนี้มีกิเลส 3,000 ปีก่อนพระคริสต์บาร์ตเคยเป็นสวรรค์ อธิบายในวิธีนี้ ไม่มีมนุษย์คนใดนอกจากลูกๆ ที่เข้าใจว่าสวรรค์เคยเป็นเช่นไร สวรรค์ถูกก่อตั้งขึ้นเมื่อใด และใคร

เคยปกครองที่นั่น พวกเขาไปยังวัดลักษมีและนารายณ์ และบาบาก็เคยไปด้วยเช่นกัน แต่ไม่มีผู้ใดในบรรดาพวกเขาทราบว่าอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์เคยคงอยู่ในสวรรค์ พวกเขาเพียงแต่ร้องสรรเสริญ แต่ผู้ใดที่ให้อาณาจักรแก่พวกเขา? พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลย แม้กระทั่งในเวลานี้, พวกเขาที่เฝ้าแต่สร้างวัดมากมายเพราะพวกเขาคิดว่าลักษมีได้ให้ความมั่งคั่งแก่พวกเขา เหตุนี้เองนักธุรกิจจึงกราบไหว้บูชาลักษมีในเวลาของดีพมาลา ลูกต้องอธิบายแก่ผู้ที่สร้างวัดเหล่านี้ ในทำนองเดียวกันลูกควรอธิบายแก่ชาวต่างชาติถึงคำสรรเสริญของบาร์ตด้วยเช่นกันว่า 3,000 ปีก่อนพระคริสต์บาร์ตเคยเป็นมั่งสวริตี ไม่สามารถมีที่อื่นใดเป็นเช่นนั้น ในเวลานั้นเคยมีพลังอย่างมากมาย บาร์ตเคยเป็นอาณาจักรของเทวาและเทวี เวลานี้อาณาจักรเดียวกันนั้นกำลังได้รับการก่อตั้งอีกครั้งหนึ่ง เป็นระยะเวลาเดียวกันนั้นในเวลานี้ การทำลายล้างผ่านช่างก้าได้รับการจดจำด้วยเช่นกัน และแล้วก็จะกลายเป็นอาณาจักรของวิษณุอีกครั้ง หากท่านต้องการประกาศสิทธิในมรดกแห่งสวรรค์ของท่านจากพ่อ ท่านสามารถมาและทำเช่นนั้น ทั้งรามเสศและอุชากี้ใส่ใจอย่างมากในการทำงานรับใช้ พวกเขาเป็นคู่สามีภรรยาที่น่าอัศจรรย์ พวกเขามีค่าแก่งานรับใช้อย่างมาก เพียงแต่มองดูว่าคนใหม่มาและไปปล้ำหน้าคนเก่าๆ อย่างไร บาบาส่งแสดงวิธีการมากมายแก่ลูกๆ แต่หากลูกมีความหึงหวะโศกอีกเลสใด, มายาจะไม่ปล่อยให้ลูกสูงขึ้นไป มีบางคนที่มีร่องรอยเล็กน้อยของต้นเหราคะในขณะนี้คนอื่นๆ มากมายนั้นมีความโกรธ ยังไม่มีใครที่กลับมาเปรียบพร้อมสมบูรณ์ ลูกกำลังกลายเป็นเช่นนั้น มายาเฝ้าแต่กัดกร่อนอยู่ภายใน เป็นเมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มขึ้นที่หนูเหล่านี้เริ่มที่จะกัด เวลานี้บาร์ตได้กลับมายากจนจนแค้นอย่างสมบูรณ์ มายาได้ทำให้สติปัญญาของทุกคนเป็นเช่นนั้น มายาได้ห้อมล้อมแม้กระทั่งลูกที่ดีด้วยการทำให้พวกเขาไม่ได้ตระหนักว่าทุกอย่างก้าวที่พวกเขาเดินไปกำลังพาพวกเขาถอยหลัง อย่างไรก็ตามพวกเขาได้รับสมุนไพรรูปชีวิตและฟื้นคืนสติอีกครั้ง ความโกรธเป็นเหตุของความทุกข์อย่างใหญ่หลวงด้วยเช่นกัน เช่นเดียวกับที่ความโกรธทำให้ตนเองนั้นไม่มีความสุข ความโกรธก็ทำให้ผู้อื่นไม่มีความสุขด้วยเช่นกัน บางคนมีสิ่งนี้อย่างแฝงตัวในขณะที่ในผู้อื่นความโกรธนั้นปรากฏให้เห็นมากกว่า ไม่ว่าลูกจะอธิบายแก่พวกเขาเพียงใดก็ตาม พวกเขาจะไม่เข้าใจ เวลานี้พวกเขาคิดว่าตนเองนั้นฉลาดอย่างมาก ภายหลังพวกเขาจะต้องเสียใจในความผิดที่ได้ทำลงไปและข้อบกพร่องนั้นจะอยู่ในพวกเขาทุกวงจร มีคุณประโยชน์มากมายในการทำตามศรัทธา มิฉะนั้นจะมีความสูญเสียอย่างใหญ่หลวง การขึ้นและของศรัทธาและของบราห์มานั้นโด่งดังอย่างมาก พวกเขาพูดเกี่ยวกับบางคนว่าถึงแม้ว่าบราห์มาจะลงมาจากเบื้องบน, ผู้คนก็จะไม่รับฟังเขา ชื่อของกฤษณะไม่ได้รับการอ้างอิงในวิธีนี้ พ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดตัวท่านเองในเวลานี้ให้การขึ้นและบราห์มาก็ได้รับการขึ้นและจากท่านด้วยเช่นกัน พ่อมีความรักอย่างมากมายให้แก่ลูกๆ และท่านทำให้ลูกๆ นั่งอยู่บนไหล่ของท่านและแล้วก็ศีรษะของท่าน พ่อมีเป้าหมายว่าลูกของท่านควรจะไต่ขึ้นไปสูงและประกาศชื่อเสียงของวงศ์สกุล อย่างไรก็ตามหากลูกไม่รับฟังพ่อหรือดาด้า, นั่นก็หมายความว่าพวกเขาไม่แม้กระทั่งรับฟังแม่อาวูโส เพียงแต่คิดว่าสภาพของพวกเขาจะเป็นเช่นไร, อย่าได้ถามเลย! อย่างไรก็ตามลูกๆ ที่มีค่าควรแก่การรับใช้ประกาศสิทธิในบัลลังก์หัวใจของบัพดาดา บาบาส่งสรรเสริญพวกเขาและดังนั้นพวกเขาต้องอธิบายแก่ผู้อื่นว่าบาร์ตเดียวกันนี้เคยเป็นอาณาจักรของสกุลวิษณุ, และสิ่งนั้นกำลังได้รับการก่อตั้งขึ้นอีกครั้ง เวลานี้บาบากำลังทำให้บาร์ตเดียวกันนี้กลายเป็นดินแดนของวิษณุอีกครั้งและดังนั้นลูกควรมีความซาบซึ้งอย่างมากมาย ผู้คนเหล่านั้นเพียรพยายามอย่างหนักเพื่อที่จะประกาศชื่อเสียงของเขาโดยไร้ประโยชน์ ค่าใช้จ่ายของพวกเขาจะจ่ายโดยรัฐบาล ชันยาสซีได้รับเงินอย่างมากมายด้วยเช่นกัน แม้กระทั่งในเวลานี้เมื่อพวกเขาพูดว่าพวกเขาสอนโยคะโบราณของบาร์ต, ผู้คนก็ให้เงินทองแก่พวกเขาอย่างรวดเร็ว บาบาส่งต้องการเงินทองของผู้ใด ท่านเองคือผู้ที่ให้ความช่วยเหลือแก่ทั้งโลก ผู้เดียวผู้เป็นนายที่ไร้เดียงสาของคลังสมบัติที่มีค่าและท่านก็รับความช่วยเหลือจากลูกๆ เมื่อลูกๆ มีความกล้าหาญ, พ่อก็ให้ความช่วยเหลือ ผู้คนจากภายนอกที่มาก็เคยชินอย่างมากกับการให้บางสิ่งแก่อาศรม อย่างไรก็ตามลูกควรถามพวกเขาว่า: เหตุใดท่านจึงให้ที่นี่? ท่านไม่ได้ยินความรู้ใด ท่านไม่ได้รู้สิ่งใด พวกเรากำลังเพาะเมล็ดเพื่อที่จะได้รับผลในสวรรค์ อย่างไรก็ตามพวกเขาจะรู้ในสิ่งนี้เมื่อพวกเขาเริ่มฟังความรู้เท่านั้น ผู้คนหลายล้านจะมาด้วยวิธีนี้ เป็นสิ่งที่ดีที่บาบาได้มาอย่างแฝงตัว หากท่านมาในรูปของกฤษณะ, พวกเขาทั้งหมดก็จะมารวมกันเหมือนกับเม็ดทรายและก็จะแอบอิงกับท่านอย่างรวดเร็ว ไม่มีผู้ใดจะสามารถนั่งอยู่ที่บ้านได้ ลูกคือลูกของพระเจ้า อย่าได้ลืมสิ่งนี้! คงอยู่ในหัวใจของพ่อว่าลูกควรจะได้รับมรดกอย่างสมบูรณ์ ผู้คนมากมายจะเข้ามาสู่สวรรค์แต่เพียงน้อยนิดจากหลายพันล้าน เพียงกำมือเดียวจากผู้คนน้อยนิดที่มีความกล้าหาญที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงส่งในสวรรค์ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

คลาส กลางคืน 15/06/1968

หากอะไรก็ตามที่ได้เกิดขึ้นแล้วในอดีตได้รับการทบทวน ความอ่อนแอในหัวใจของผู้ที่มีหัวใจที่อ่อนแอก็จะได้รับการต่อยอดด้วย เหตุนี้เองลูกๆจึงได้รับการทำให้ตนเองมั่นคงอยู่บนรางของละคร คุณประโยชน์หลักนั้นได้รับด้วยการจดจำระลึกถึง เพียงด้วยการมีการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ช่วงชีวิตของลูกจะเพิ่มพูนขึ้น หากลูกๆเข้าใจละคร พวกเขาจะไม่มีความคิดใดๆเกี่ยวกับสิ่งใดๆเลย เวลานี้ของละครเป็นบทบาทของการเรียนรู้และสอนความรู้ และแล้วบทบาทนี้จะสิ้นสุด ทั้งบทบาทของพ่อและบทบาทของเรจะไม่เหลืออยู่ ทั้งบทบาทของการให้ของท่านและบทบาทของการรับของพวกเขาจะไม่หลงเหลืออยู่ ดังนั้นทุกสิ่งจะกลายเป็นหนึ่ง และแล้วบทบาทของเราก็จะอยู่ในโลกใหม่ บทบาทของบาบาจะอยู่ในดินแดนแห่งความเงียบสงบ ม้วนของบทบาทต่างๆถูกบันทึก: บทบาทแห่งรางวัลของเราและบทบาทแห่งดินแดนของความเงียบสงบของบาบา บทบาทของการให้และการได้รับนั้นจบสิ้นลง ละครได้จบลงแล้ว และแล้วบทบาทจะเปลี่ยนไปเป็นบทบาทของการเข้ามาปกครองของเรา ความรู้จะหยุด เราจะกลายเป็นสิ่งนั้น เมื่อบทบาทจบสิ้น ไม่มีความแตกต่างใดหลงเหลืออยู่ บทบาทของลูกๆและของพ่อจะไม่หลงเหลืออยู่ ผู้นี้ก็จะได้รับความรู้ที่สมบูรณ์ด้วยเช่นกัน ไม่มีสิ่งใดเหลืออยู่กับท่านด้วยเช่นกัน ไม่มีสิ่งใดหลงเหลืออยู่กับผู้เดียวที่กำลังให้และไม่มีสิ่งใดขาดหายไปในผู้ที่กำลังได้รับ และดังนั้นทั้งสองกลายเป็นเช่นเดียวกับกันและกัน สำหรับสิ่งนี้ ลูกต้องการสติปัญญาที่จะไตร่ตรอง ความเพียรพยายามหลักคือความเพียรพยายามของการจาริกแสวงบุญของการจดจำระลึกถึง พ่อหนึ่งท่านและอธิบายน เมื่อสิ่งนี้ถูกถ่ายทอด สิ่งนี้ก็กลายเป็นสิ่งที่หายาก แต่ในทางกลับกันความรู้นี้ก็เป็นอย่างยิ่งที่ละเอียดอ่อนอยู่ในสติปัญญา ลูกเข้าใจในตนเองว่ารูปของชีพบาบาคืออะไร เมื่อมีการอธิบายนรูปของชีพบาบา รูปนั้นก็กลายเป็นรูปที่ใหญ่โต ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาได้สร้างภาพลึกลับขนาดใหญ่ ดวงวิญญาณเป็นเพียงจุดเล็กๆ นี่คือการอัศจรรย์ของธรรมชาติ จนกว่าเมื่อใดที่ลูกจะเข้าไปสู่ความลึกล้ำของสิ่งนี้? ดังนั้นท้ายที่สุดพวกเขาพูดว่าสิ่งนี้เป็นสิ่งที่ไม่สิ้นสุดเหลือประมาณ บาบาได้อธิบายว่าบทบาททั้งหมดถูกบันทึกไว้ในดวงวิญญาณ นี่คือการอัศจรรย์ของธรรมชาติ ไม่มีใครสามารถไปถึงที่สิ้นสุดของสิ่งนั้นได้ ลูกสามารถไปถึงที่สิ้นสุดของวงจรโลก เพียงลูกเท่านั้นที่รู้จักผู้สร้างและตอนเริ่มต้น ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง บาบาเต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้ (knowledge-full) แม้กระนั้นเราก็จะกลับมาเต็ม (full) ด้วยเช่นกัน ไม่มีสิ่งใดมากไปกว่านี้ที่เหลือสำหรับการได้รับ พ่อเข้ามาในผู้นี้และสอนเรา ท่านเป็นเพียงจุด ไม่สามารถมีความสุขได้ในการมีนิมิตของดวงวิญญาณ หรือดวงวิญญาณสูงสุด ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะจดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกเผาไป พ่อพูดว่า: ความรู้จะหยุดในพ่อและความรู้ก็จะหยุดในลูกด้วยเช่นกัน ลูกรับความรู้และกลับมาสูงส่ง ลูกได้รับทุกสิ่ง แต่ถึงกระนั้นพ่อก็เป็นพ่อ ลูกดวงวิญญาณก็จะอยู่อย่างเป็นดวงวิญญาณ ลูกจะไม่กลายเป็นพ่อ นี่คือการรู้ พ่อคือพ่อและลูกๆก็จะเป็นลูกๆ สิ่งเหล่านี้คือเรื่องราวที่ลูกจะต้องเข้าไปสู่ความลึกล้ำและไตร่ตรอง ลูกรู้ว่าทุกคนจะต้องกลับไปด้วยเช่นกัน ทุกคนกำลังจะกลับไปเพียงดวงวิญญาณเท่านั้นที่จะเหลืออยู่ ทั้งโลกจะจบสิ้น ลูกต้องอยู่อย่างไม่หวาดกลัวในสิ่งนี้ ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะอยู่อย่างไม่ขาดกลัว ไม่ควรมีการตระหนักรู้ของร่างกายหลงเหลืออยู่ ลูกต้องกลับบ้านในสภาพนั้น พ่อทำให้ลูกเป็นเช่นเดียวกับตัวท่านเอง ลูกๆก็เฝ้าแต่ทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกันกับตัวลูกเองด้วยเช่นกัน ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะมีเพียงการจดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้น ลูกยังคงมีเวลาสำหรับสิ่งนี้ ลูกจะต้องทำการฝึกซ้อมอย่างจริงจัง ถ้าลูกไม่ฝึกฝน สิ่งนี้ ลูกก็จะหยุดอยู่กับที่ ขาของลูกจะสั้นและลูกก็จะหัวใจวายในทันทีทันใด ไม่ได้ใช้เวลานานเลยสำหรับร่างที่ดาโมประธานที่จะมีอาการหัวใจล้มเหลว ยิ่งลูกกลับมาปราศจากร่างและมีการจดจำระลึกถึงพ่อมากเพียงไร ลูกก็จะเฝ้าแต่เข้ามาใกล้มากขึ้นเรื่อยๆ เพียงผู้ที่มีโยคะเท่านั้นที่จะอยู่อย่างไม่ขาดกลัว ลูกได้รับพลังด้วยโยคะและความมั่งคั่งด้วยความรู้ ลูกต้องการพลัง เพื่อที่จะได้รับพลัง จงเฝ้าแต่จดจำพ่อ บาบาคือศัลยแพทย์ที่คงอยู่ตลอดไป ท่านไม่สามารถกลายเป็นคนไข้ได้ เวลานี้พ่อพูดว่า: เฝ้าแต่รับประทานยาที่ไม่สูญเสียของลูกต่อไป เรากำลังให้ยาสมุนไพรแก่พวกท่านเพื่อที่จะไม่มีผู้ใดล้มป่วยได้ เพียงแต่จดจำพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ต่อไปและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ เหล่าเทพเป็นอิสระจากความเจ็บป่วยอย่างสม่ำเสมอและบริสุทธิ์ ลูกๆมีศรัทธาว่าลูกรับมรดกนี้ทุกวงจร พ่อได้มาในขณะนี้เช่นที่ท่านมานับครั้งไม่ถ้วน ทุกสิ่งที่บาบาสอนลูกและอธิบายให้แก่ลูกคือราชาโยคะ กิตะ ฯลฯ ทั้งหมดเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เพียงพ่อเท่านั้นที่ชี้หนทางของความรู้ให้แก่ลูก พ่อมาและยกระดับลูกขึ้นมาจากเบื้องล่างสุด ผู้ที่มีศรัทธาที่มั่นคงในสติปัญญาจะกลายเป็นลูกปัดของลูกประคำ ลูกๆเข้าใจว่าลูกได้ลงมาขณะนี้มีการทำความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้พ่อได้มาแล้วและดลใจลูกให้หารายได้ที่แท้จริง พ่อทางร่างกายไม่ได้ดลใจลูกให้หารายได้มากเท่าที่พ่อเหนือโลกทำ อัจชะ ราตรีสวัสดิ์และนมัสเตต่อลูกๆ

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะกลับมามีค่าควรแก่งานรับใช้ จงขจัดร่องรอยใดๆ ของกิเลส จงมีความกระตือรือร้นอย่างมากต่อการทำงานรับใช้

2. พวกเราคือลูกๆของพระเจ้า บนพื้นฐานของศรัทธา เรากำลังเปลี่ยนบาร์ตี้ให้เป็นดินแดนของวิษณุที่ซึ่งทุกคนจะเป็น ไวยชนาฟ (มั่งสวัริตีที่บริสุทธิ์)ที่มั่นคง คงความซาบซึ้งนี้ไว้

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้วางกัจกรของการตระหนักรู้ในตนเองและอยู่อย่างเป็นอิสระจากการควบคุมใดๆของความทุกข์ (การอยู่อย่างติดกับในความทุกข์) และปลดปล่อยผู้อื่นให้เป็นอิสระด้วยเช่นกันอย่างสม่ำเสมอ เมื่อลูกบางคนตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของประสาทสัมผัสของพวกเขาและพูดว่า “วันนี้ดวงตาของฉัน ปากของฉัน และสายตาของฉันได้หลอกลวงฉัน” และแล้วการถูกหลอกลวงในลักษณะนี้หมายถึงการมีประสบการณ์ของความทุกข์ ผู้คนของโลกพูดว่าฉันไม่ได้ต้องการให้เกิดขึ้นแต่ฉันติดกับในการควบคุม นั้น ลูกๆผู้ที่เป็นผู้วางกัจกรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองไม่สามารถติดกับอยู่ในตาข่ายหรือการควบคุมของการหลอกลวงเลย พวกเขาคือผู้ที่อยู่อย่างเป็นอิสระจากการควบคุมของความทุกข์ใดๆและพวกเขาก็ปลดปล่อยผู้อื่นให้เป็นอิสระด้วยเช่นกัน เพราะพวกเขาคือผู้เป็นนายผู้ที่ทำให้อวัยวะประสาทสัมผัสของพวกเขาทั้งหมดนั้นทำงานอยู่ภายใต้คำสั่งของพวกเขา

คติพจน์: คงอยู่บนที่นั่งบนบัลลังก์อมตะของลูกและคงเกียรติที่สูงส่งของลูกไว้และลูกจะไม่มีวันไม่พอใจเลย

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกได้รับความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมที่สูงส่งของพ่อ และความรู้ของตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบของละครจากพ่อแล้ว ลูกรู้ว่า เวลานี้ละครกำลังจะถึงจุดจบ และเรากำลังจะกลับบ้าน
- คำถาม:** กฎข้อใดที่ลูกต้องเชื่อฟัง เพื่อที่จะลงทะเบียนตัวลูกเองกับพ่อได้
- คำตอบ:** เพื่อที่จะลงทะเบียนตัวลูกเองกับพ่อ 1) จงสังเวทตนเองให้กับพ่ออย่างสิ้นเชิง 2) จงใช้ทุกสิ่งที่ลูกมีในหนทางที่มีค่าในงานรับใช้เพื่อทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ 3) จงปฏิญาณตนที่จะเป็นผู้ที่ไร้กิเลสอย่างสิ้นเชิงและให้การพิสูจนสิ่งนั้นด้วยการใช้ชีวิตอยู่ในหนทางนั้นในทางปฏิบัติ ชื่อของลูกเหล่านั้นจะถูกลงทะเบียนไว้ในทะเบียนของรัฐบาลที่ทรงอำนาจ พวกเขามีความซาบซึ้งว่าพวกเขาจะทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ นั่นคือ กลายเป็นดินแดนของราชา เรากำลังสังเวทตนเองให้กับพ่อ เพื่องานรับใช้ของบาร์ต
- เพลง:** ขอคารวะต่อชีวา

โอมชานติ ผู้เดียวที่ได้รับการยกย่องในเพลงนี้ คือ ผู้ที่นั่งอยู่ที่นั่นและร้องเพลงสรรเสริญสิ่งสร้างของท่าน สิ่งนี้ยังเป็นการละเล่นที่น่าอัศจรรย์ด้วยเช่นกัน การละเล่นก็ยังเป็นเกมอีกด้วย ผู้ที่มีคุณธรรมได้รับการสรรเสริญ ดังนั้นคำสรรเสริญของผู้เดียวนีจึงแสนพิเศษ อย่างไรก็ตาม ผู้คนไม่เข้าใจสิ่งนี้ ลูกๆ เข้าใจว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด คือ ผู้เดียวที่ได้รับการสรรเสริญอย่างมาก ลูกเข้าใจด้วยว่าวันเกิดของท่าน นั่นคือ ชีพขยันที่กำลังจะมาถึงในไม่ช้า เพลงนี้ดีมากสำหรับชีพขยันติ เมื่อลูกรู้จักคำสรรเสริญของท่านแล้ว ลูกก็ยังรู้จักการละเล่นนี้อีกด้วย แน่แน่นอนว่านี่คือการละเล่น ละครก็ยังเป็นการละเล่นด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า กิจกรรมที่สูงส่งของพ่อั้นแสนพิเศษยิ่งกว่ากิจกรรมของเหล่าเทพ กิจกรรมของทุกคนแตกต่างกันไป เช่นเดียวกับในรัฐบาล สถานภาพของประธานาธิบดีแตกต่างจากสถานภาพของรัฐมนตรี หากพระเจ้าอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันแล้ว การกระทำของทุกคนก็จะเป็นเหมือนกัน ด้วยการพูดว่า พระเจ้าอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พวกเขาจึงอยู่อย่างหิวโหย มนุษย์ไม่รู้จักพ่อและยังไม่รู้จักคำสรรเสริญที่ยิ่งใหญ่ของท่านอีกด้วย พวกเขาจะไม่เข้าใจสิ่งสร้างของท่านจนกว่าพวกเขาจำพ่อได้ เวลานี้ลูกๆ เข้าใจเกี่ยวกับสิ่งสร้าง ธาตุบราห์มา อาณาเขตละเอียดอ่อน และวงจรโลกมนุษย์หมุนอยู่ในสติปัญญาของลูกอย่างต่อเนื่อง นี่คือการละเล่น นั่นคือ มันเป็นความรู้เกี่ยวกับตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง เวลานี้ผู้คนในโลกกลายเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย และก็เพียงแต่พูดเท็จ นักบวชจัดประชุม ฯลฯ กันอย่างต่อเนื่อง แต่ผู้ที่นำสงสารเหล่านั้นก็ไม่รู้ว่าเวลานี้การละเล่นนี้กำลังจะถึงจุดจบ อย่างไรก็ตามเนื่องจากการละเล่นนี้กำลังจะจบ เวลานี้พวกเขาจึงกำลังสัมผัสบางสิ่ง เวลานี้ทุกคนพูดว่า พวกเขาต้องการอาณาจักรของราม เมื่อครั้งที่ชาวคริสเตียนปกครองที่นี่ พวกเขาไม่ได้พูดว่า ควรจะมีบาร์ตใหม่ เวลานี้มีความทุกข์มากมาย ทุกคนเรียกหา โอ้ พระเจ้า ได้โปรดปลดปล่อยเราออกจากความทุกข์ด้วยเถิด แน่แน่นอนว่าต้องมีความทุกข์อันยิ่งใหญ่ในตอนจบของยุคเหล็ก ความทุกข์เพิ่มขึ้นเรื่อยๆทุกวัน พวกเขาคิดว่า ทุกคนจะเริ่มปกครองอาณาจักรของตนเอง อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครรู้ว่าการทำลายล้างต้องเกิดขึ้น ลูกๆ ควรจะอยู่ในความสุขอย่างมาก ลูกบอกใครก็ได้ว่า พ่อที่ไร้ขีดจำกัดสร้างสวรรค์ ดังนั้นลูกๆ ของท่านก็ต้องได้รับอาณาจักรสวรรค์ ผู้คนของบาร์ตจดจำสิ่งนี้เป็นพิเศษ พวกเขาประกอบพิธีกรรมเพื่อที่จะพบกับพระเจ้า พวกเขาต้องการไปสู่ดินแดนของกฤษณะซึ่งเป็นสวรรค์ แต่พวกเขาก็ไม่เข้าใจว่าอาณาจักรของกฤษณะอยู่ในยุคทองเท่านั้น เวลานี้ยุคเหล็กกำลังจะจบ และยุคทองที่เป็นอาณาจักรของกฤษณะกำลังจะมาถึง ทุกคนรู้ว่า ทุกคนคือ ลูกๆของชีวา พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ดังนั้นพระเจ้าต้องสร้างโลกใหม่ขึ้นมาแล้ว แน่แน่นอนว่าท่านต้องสร้างโลกนั้นผ่านปาก ของบราห์มา ทายาทที่เกิดจากปากนั้นต้องเคยเป็นเพชรพลอยของสกุลบราห์มินอย่างแน่อน และช่วงระยะเวลานั้นจะต้องเป็นยุคบรรจบพบกัน ยุคบรรจบพบกัน คือ ยุคที่ให้ประโยชน์เมื่อพระเจ้านั่งลงและสอนราชาโยคะแก่ลูกๆ เวลานี้เราคือ ทายาทที่เกิดจากปากของบราห์มา เราคือบราห์มิน แม้กระนั้นลูกก็ยังถามว่า เราจะยอมรับได้อย่างไรว่า พระเจ้าเข้ามาในร่างของบราห์มาและสอนราชาโยคะ จงมาเป็นทายาทที่เกิดจากปากของบราห์มาศึกษาราชโยคะนี้ แล้วลูกจะมีประสบการณ์นี้โดยอัตโนมัติ สิ่งนี้ไม่มีเรื่องของการทำให้เชื่อหรือความมกมาย มีความมกมายอยู่ทั่วทั้งโลกและโดยเฉพาะอย่างมากในบาร์ตที่มีการกราบไหว้ตุ๊กตา(รูปบูชา)อย่างมาก บาร์ตเป็นดินแดนของรูปบูชา บราห์มาถูกแสดงให้เห็นว่ามีหลายมือ สิ่งนั้นจะเป็นไปได้อย่างไรเล่า ใช่ บราห์มามีลูกๆ มากมาย วิชาญก็ยังถูกแสดงให้เห็นว่ามีสี่มือ สองมือของลักษมีและสองมือของนารายณ์ บราห์มาต้องมีลูกๆ จำนวนมากมายจริงๆ สมมติว่าเรามีลูกสี่ล้านคน นั่นก็หมายความว่าเรามีมือจำนวนแปดล้านข้าง จริงๆแล้วนั้นเป็นไปได้ แต่แน่นอนว่าปางประธานั้นมีความ

จำเป็น สิ่งนี้ยังถูกกำหนดไว้แล้วในละครอีกด้วย พ่อมาและอธิบายประเด็นเหล่านี้ทั้งหมด ผู้คนไม่เข้าใจว่า ในที่สุดแล้วอะไรจะเกิดขึ้น พวกเขาวางแผนการต่างๆนานาอย่างต่อเนื่อง ที่นับว่ามีแผนการเดียวเท่านั้นสำหรับลูกๆ และเวลานี้อาณาจักรนั้นกำลังถูกก่อตั้งขึ้นมา ลูกทำความเข้าใจพยายามที่จะทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับตนเองมากเพียงใด ลูกจะได้รับสิทธิในสถานภาพที่สูงมากตามนั้น พ่อคือ ผู้เดียวที่เต็มไปด้วยความรู้ ความปิติสุขและมีความเมตตา พ่อพูดว่า พ่อมีบทบาทอยู่ในละครด้วย มายาไร้ความเมตตา พ่อต้องมาและให้ความเมตตาต่อทุกคน พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกๆ พ่อยังอธิบายความลับของวงจรโลกอีกด้วย พ่อผู้เดียวที่เต็มไปด้วยความรู้คือ มหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกๆ รู้สิ่งนี้ ดังนั้นลูกจึงอธิบายให้แก่ผู้อื่นได้ ที่นี้ไม่มีเรื่องของความมั่งคั่ง พวกเราเชื่อในพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไร้ตัวตน ก่อนอื่น ลูกควรสรรเสริญท่าน ท่านมาและสร้างสวรรค์ขึ้นมาจากราชาโยคะ จากนั้นลูกจึงควรสรรเสริญชาวสวรรค์ เมื่อบาร์ตเคยเป็นสวรรค์ ทุกคนเต็มไปด้วยคุณธรรมที่สูงส่ง 16 องศาสมบูรณ์ นี่เป็นเรื่องของ 5,000 ปี คำสรรเสริญของดวงวิญญาณสูงสุดนั้นพิเศษที่สุด จากนั้นจึงมีคำสรรเสริญของเหล่าเทพ ในสิ่งนี้ไม่มีเรื่องของความมั่งคั่ง ที่นี้ทุกคนคือ ลูกๆ พวกเราไม่ใช่สาวก นี่คือ ครอบครัว เราคือครอบครัวของพระเจ้า ดังเดิมแล้วพวกเรา ดวงวิญญาณ คือ ลูกของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ดังนั้นเราจึงเป็นครอบครัว ตอนแรกพวกเราไร้ตัวตน จากนั้นจึงกลายเป็นผู้ที่มีตัวตน เวลานี้ ครอบครัวนี้คือ ครอบครัวที่แสนอัศจรรย์ที่สุด ไม่มีเรื่องของความสงสัยใดๆในสิ่งนี้ ทุกคนคือ ลูกของชีวา ลูกของประชาธิปไตยราห์มาก็ยังถูกจดจำอีกด้วย ลูกคือ บราห์มาภุมารและบราห์มาภุมารี โลกใหม่กำลังถูกก่อตั้งขึ้นมา โลกเก่ากำลังอยู่เบื้องหน้าลูก ก่อนอื่นลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อ หากไม่ได้เป็นทายาทของบราห์มาแล้ว ลูกก็ไม่สามารถได้รับมรดกจากพ่อ บราห์มาไม่มีความรู้นี้ ชีพบาบา คือ มหาสมุทรแห่งความรู้ เราได้รับสิทธิในมรดกของเราจากท่าน เราคือ ทายาทที่เกิดจากปาก เราทุกคนกำลังศึกษาราชาโยคะ ชีพบาบา คือ ผู้เดียวที่สอนพวกเราทุกคน ท่านเข้ามาในร่างของบราห์มาผู้นี้และสอนพวกเรา เมื่อประชาธิปไตย บราห์มา ผู้ที่มีตัวตนได้กลับมาสมบูรณ์พร้อม ท่านจึงกลายเป็นเทวดานางฟ้า ผู้ที่อาศัยอยู่ในอาณาจักรละเอียดอ่อน ผู้ที่เป็นเทวดานางฟ้า ที่นี้ไม่มีเนื้อหนังหรือกระดูก ลูกๆ ได้รับนิมิตของสิ่งนั้น ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกได้รับความสุขชั่วคราวจากพ่อ พ่อคือ ผู้ประทานผู้เดียวเท่านั้น เหตุนี้เองทุกคนจึงอุทิศในนามของพระเจ้า พวกเราเชื่อว่า พระเจ้าให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาของพวกเรา พวกเราไม่เคยกล่าวถึงชื่อของนักบวช นักบุญคนใด ฯลฯ บาบผู้เดียวเท่านั้นคือ ผู้เดียวที่ประทานให้ ท่านอาจทำให้บางคนกลายเป็นเครื่องมือที่จะประทานบางสิ่ง ด้วยวิธีนี้ท่านจึงทำให้คำสรรเสริญของบุคคลนั้นเพิ่มขึ้น ทั้งหมดนั้นเป็นความสุขชั่วคราวเท่านั้น นี่คือ ความสุขที่ไร้ขีดจำกัด เมื่อลูกคนใหม่มา พวกเขาก็เข้าใจว่าพวกเขาต้องอธิบายความรู้นี้ให้แก่ผู้ที่เคยให้คำสั่งกับพวกเขาในการปฏิบัติตาม เวลานี้ทุกคนกำลังทำตามคำสั่งของมายา แต่ที่นี้ลูกได้รับคำแนะนำของพระเจ้า คำแนะนำเหล่านี้คงอยู่ถึงครึ่งวงจร เพราะรางวัลที่ลูกได้รับนั้นกินเวลาตั้งแต่ยุคทองจนถึงยุคเงิน ที่นี้ไม่มีคำสั่งที่ผิด เพราะมายาไม่ได้อยู่ที่นั่น คำสั่งที่ผิดๆนั้นเริ่มขึ้นมาในภายหลัง เวลานี้บาบา กำลังทำให้พวกเราทัดเทียมกับท่านเอง ทำให้เราเป็นผู้ล่วงรู้สามกาลเวลา (ตรีกาลดาร์ช) และเป็นนายของสามโลก (ตรีโลกนาถ) เรากลายเป็นนายของธาตุแสง (บราห์มันด์) จากนั้นก็ยิ่งกลายเป็นนายของโลกอีกด้วย พ่อให้คำสรรเสริญแก่ลูกๆ ไร้สูงยิ่งกว่าตัวท่านเอง ลูกเคยพบกับพ่อเช่นนั้นที่ทำความเข้าใจพยายามเพื่อลูกๆ ทั้งโลก และยังทำให้พวกเราฉลาดยิ่งกว่าตัวท่านเองไหม พ่อพูดว่า พ่อให้อาณาจักรของโลกแก่ลูกๆ พ่อไม่มีประสบการณ์กับสิ่งนั้น อย่างไรก็ตาม พ่อมีกุญแจไปสู่เทพนิมิตอยู่ในมือ สิ่งนั้นยังเป็นประโยชน์สำหรับพ่อในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาอีกด้วย แม้แต่เวลานี้พ่อก็ให้นิมิตของบราห์มาแก่ดวงวิญญาณทั้งหลาย พ่อบอกพวกเราให้ไปหาบราห์มาผู้นี้และศึกษาราชาโยคะ และมาเป็นเจ้าชายในอนาคต ผู้คนจำนวนมากได้รับนิมิตเหล่านี้ เจ้าชายทุกองค์สวมมงกุฎ แต่ลูกๆ ก็ไม่เข้าใจว่าพวกเขาได้รับนิมิตของเจ้าชายแห่งสุริยวงค์หรือเจ้าชายแห่งจันทรวงค์ ผู้ที่มาเป็นลูกของพ่อจะกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิงอย่างแน่นอน ไม่ว่าจะเป็นในตอนเริ่มแรกหรือภายหลังก็ตาม หากความพยายามของลูกดี ลูกก็จะมาเป็นของสุริยวงค์ มิฉะนั้นแล้วลูกก็จะมาเป็นของจันทรวงค์ อย่ามีความสุขเพียงแค่นี้ได้เห็นเจ้าชายเท่านั้น ทั้งหมดนี้ขึ้นอยู่กับความพยายามของลูก บาบอธิบายทุกสิ่งชัดเจนมาก ไม่มีความมั่งคั่งในสิ่งนี้ นี่คือ ครอบครัวของพระเจ้า อย่างไรก็ตามเกี่ยวกับเรื่องนี้แล้ว ทุกคนนั้นคือ ลูกๆ ของพระเจ้าแต่พวกเราอยู่ในยุคเหล็ก ในขณะที่ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน ไม่ว่าลูกไปหาผู้ใดก็ตามให้บอกพวกเราว่า เราคือ สกุลของชีวา ทายาทที่เกิดจากปากของบราห์มา บราห์มินเท่านั้นคือ ผู้ที่จะได้รับสิทธิในมรดกแห่งสวรรค์ ลูกต้องทำความเข้าใจพยายามที่จะอธิบายสิ่งนี้ให้ชัดเจนอย่างมากแก่ทุกคน เมื่อลูกอธิบายให้กับ 100 – 150 คน เพียงหนึ่งคนเท่านั้นที่จะปรากฏออกมา มีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นจากผู้คนจำนวนมากหลายล้านที่จะมีโชค ผู้ที่มีโชคจะปรากฏตัวขึ้นมา จงใช้เวลาที่จะทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับตัวลูกเอง เสียงของผู้ที่มั่งคั่งจะมีน้ำหนักมากกว่า เมื่อลูกไปหารัฐมนตรี พวกเขาจะถามว่า รัฐมนตรีท่านอื่นๆมาหาพวกคุณบ้างไหม เมื่อลูกพูดว่า “ใช่ พวกเขามา” พวกเขาก็จะพูดว่า “โอเค ฉันก็จะมาเช่นกัน” พ่อพูดว่า พ่อเน้นเสนอธรรมดาอย่างสิ้นเชิง ดังนั้นจึงแทบจะไม่มีผู้ที่มั่งคั่งมากจนเลย พวกเขามาก่อนอย่างแน่นอนแต่จะเป็นในเวลาสุดท้าย ลูกๆ ควรที่จะมีความซาบซึ้งอย่างมาก ลูกต้องอธิบายแก่พวกเราว่า เรากำลัง

รับใช้บาร์ตด้วยจิตใจ ร่างกายและทรัพย์สินสมบัติของเรา ลูกได้สละตนเองเพื่อที่จะรับใช้บาร์ต คนอื่นๆไม่ใช่เป็นนักสังคมสังเคราะห์เช่นนั้น ผู้คนเหล่านั้นสะสมเงินทองและสร้างอาคาร ในเวลาสุดท้ายทุกสิ่งจะกลายเป็นฝุ่น ลูกต้องสละทุกสิ่งให้แก่บาบา ลูกต้องใช้ทุกสิ่งเพื่อรับใช้บาร์ต เพื่อที่จะเปลี่ยนบาร์ตให้เป็นสวรรค์ แล้วลูกก็จะมาเป็นผู้รับสิทธิ์ในมรดก ลูกมีความซาบซึ้งว่า ลูกคือ ลูกๆ ของผู้ทรงอำนาจที่ลูกได้ลงทะเลเบียนไว้กับท่านแล้ว จงใช้ความเพียรพยายามอย่างมากที่จะลงทะเลเบียนกับบาบา เมื่อลูกสัญญาที่จะมาเป็นผู้ที่รักใคร่อย่างสิ้นเชิงแล้ว จงพิสูจน์สิ่งนั้น แล้ว บาบายก็จะลงทะเลเบียนให้ลูก ลูกควรมีความซาบซึ้งอย่างมากที่ลูกกำลังเปลี่ยนบาร์ตให้เป็นสวรรค์ นั่นคือ ลูกกำลังทำให้บาร์ตกลายเป็นดินแดนของราชา (ราชสถาน) จากนั้นลูกก็จะปกครองที่นั่น อัจชะ

ถึงลูกๆที่ สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เราคือลูกๆของพระเจ้า เป็นครอบครัวของพระเจ้าผู้เดียวนี้ เวลานี้เรากำลังได้รับคำสั่งของพระเจ้า จงมีความซาบซึ้งทางจิตนี้ อย่าทำตามคำสั่งที่ผิดๆ

2. เพื่อที่จะรับใช้บาร์ต จงสละตนเองอย่างสิ้นเชิงเช่นเดียวกับฟอบราห์มา จงใช้ร่างกาย จิตใจและทรัพย์สินสมบัติของลูกในหนทางที่มีค่าเพื่อที่จะเปลี่ยนบาร์ตให้เป็นสวรรค์ จงเป็นนักสังคมสังเคราะห์อย่างแท้จริง

พร: ขอให้ลูกอยู่อย่างปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอภายใต้ฉัตรของการปกป้องคุ้มครองของความรักของพระเจ้าและด้วยเหตุนี้จะเป็นอิสระจากคลื่นของความทุกข์ใดๆ ดอกบัวจะอยู่เหนือน้ำโคลนและยังคงสวยงาม ดอกบัวมีความสวยงามมากเท่ากันกับที่มีความน่ารัก ในทำนองเดียวกันลูกๆได้กลับมาละวางจากโลกของความทุกข์และเป็นที่รักของพ่อ ดังนั้น ความรักของพระเจ้านี้กลายเป็นฉัตรของการปกป้องคุ้มครอง ผู้ใดจะสามารถทำอะไรแก่ผู้ที่มีฉัตรของพระเจ้าอยู่เหนือพวกเขา ดังนั้น จงคงความซาบซึ้งทางจิตของลูกของการอยู่ภายใต้ฉัตรของการปกป้องคุ้มครองของพระเจ้าอย่างสม่ำเสมอและจะไม่มีคลื่นของความทุกข์ใดๆที่แม้จะสามารถมาสัมผัสลูกได้

คติพจน์: ผู้ที่ประกาศเกียรติคุณชื่อของบัพดาตา และสกลบราห์มินด้วยบุคลิกภาพที่สูงส่งของพวกเขาคือประทีปของสกล

*** โอม ชานติ ***

ขอให้ลูกมีสติปัญญาที่เต็มเปี่ยมด้วยศรัทธา! ขอให้ลูกเป็นอมตะ!

(ยอมรับคำเชื้อเชิญที่เต็มไปด้วยความรักจากบรรดาพี่น้องบราเธอร์และซิสเตอร์อาวุโสที่มาร่วมงานเฉลิมฉลองซิลเวอร์จูปีลี (การฉลองครบรอบ 25 ปี) ของพวกเขา อะแวกบัพดาตาเข้ามาในชุมนุมของลูกๆ เป็นเวลาครึ่งชั่วโมง และหลังจากให้ไตร่ตรองที่แสนหวานแก่ทุกคนแล้วก็กล่าวถ้อยคำที่สูงส่งเล็กน้อย ในตอนท้ายบาบิโลนมีอลาและลาจากทุกคนไป)

วันนี้บัพดาตาเพื่อเฉลิมฉลองการพบปะกับดวงวิญญาณอันเป็นที่รักยิ่งทั้งหลาย ผู้ที่ให้ความร่วมมือในการก่อตั้งยักยาตั้งแต่ต้น ผู้ที่ได้รับชัยชนะบนพื้นฐานของสติปัญญาที่มีศรัทธาของพวกเขา และผู้ที่สอผ่านปัญหาต่างๆ มากมายหลายประเภท และดวงวิญญาณเหล่านั้นที่มีความรักและให้ความร่วมมือ และไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนตั้งแต่แรกเริ่ม บาบิโลนได้มาหาลูกๆ ที่กำลังเคลื่อนไปที่สอผ่านในวิชาของความศรัทธา ความศรัทธาจะทำให้ลูกได้รับประสบการณ์แห่งชัยชนะอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอในชีวิตนี้และในชีวิตในอนาคตของลูก พรแห่งศรัทธาและความเป็นอมตะอยู่กับลูกเสมอ วันนี้บาบิโลนเป็นพิเศษเพราะการจดจำระลึกถึงและความผูกพันของความรักของดวงวิญญาณที่เป็นผู้ใหญ่ (บราห์มินที่สูงอายุ) ที่มีประสบการณ์มาเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ขอแสดงความยินดีกับศรัทธาของลูก!

ในด้านหนึ่งมีดวงวิญญาณรากฐานของยักยา นั่นคือดวงวิญญาณแห่งป้อมปราการของพันดาวสเบื้องหน้าบาบิโลน และอีกด้านหนึ่งคือลูกๆ ดวงวิญญาณทั้งหมดที่มีประสบการณ์ของการเริ่มต้นในตอนแรกเริ่ม ก่อนอิฐก้อนแรกของการกำแพงแห่งป้อมปราการของพันดาวส รากฐานอยู่เบื้องหน้าบาบิโลนและอิฐก้อนแรกซึ่งตั้งอยู่บนฐานของป้อมปราการที่แข็งแกร่งและรุ่มฉัตรแห่งการปกป้องคุ้มครองโลกก็อยู่เบื้องหน้าบาบิโลนเช่นกัน เช่นที่บาบิโลน ด้วยความรักต่อลูกๆ ได้แสดงบทบาท "จีฮาอีร์ฮาจีร์" (ขอรับ นายท่าน ฉันอยู่นี่) และปรากฏตัวต่อหน้าลูกๆ ในทำนองเดียวกันจึงพูดต่อไปเรื่อยๆ ว่า "จี ฮาอีร์" (Present, my Lord) ต่อศรีมัต และคำแนะนำและแนวทางของบัพดาตาและดวงวิญญาณเครื่องมือ อย่าปะปนมานมัตหรือพาร์มัตที่ไร้ประโยชน์กับสิ่งนี้ จงลวงรู้ว่าพระเจ้าปรากฏอยู่ บนพื้นฐานของการทำตามศรีมัต จงโยยบินต่อไป ชัมจ้า! (เข้าใจไหม)? อัจชะ

บัพดาตาพูดกับชาวมฐันและแสดงความยินดีสำหรับการรับใช้ของพวกเขา:

อัจชะ ขอแสดงความยินดีมากมายโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับชาวมฐันตลอดทั้งฤดูกาล ลูกเป็นเครื่องมือที่จะรับใช้ทุกคนด้วยความอ่อนหวานและงานรับใช้ที่ไม่รู้เหนื่อยของลูก ขอแสดงความยินดีกับชาวมฐันเป็นอย่างมากโดยเฉพาะ เนื่องจากพวกเขาเป็นชนกลุ่มแรกที่เป็นผู้รับใช้ที่เป็นเครื่องมือสำหรับทั้งฤดูกาล มฐันคือน้ำผึ้งนั่นคือความหวาน ความอ่อนหวานทำให้ทุกคนรักพอ และเหตุนี้เองไม่ว่าพวกเขาจะนั่งอยู่ในฮอลล์หรือออกไปแล้ว บัพดาตาก็ขอแสดงความยินดีเป็นพิเศษสำหรับแต่ละแผนสำหรับการรับใช้ของพวกเขาด้วยการให้พร "ขอให้ลูกไม่รู้เหนื่อยและอ่อนหวาน" และก้าวต่อไปและโยยบิน

การพบปะส่วนตัวกับอะแวก บัพดาตา

1) ความไม่ระมัดระวังนำมาซึ่งความอ่อนแอ ดังนั้นจงอยู่อย่างตื่นตัวอยู่เสมอ

ลูกทุกคนเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งแห่งยุคบรรจบพบกันใช่หรือไม่? อะไรคือความพิเศษของยุคบรรจบพบกันที่ยุคอื่นไม่มี? ความพิเศษของยุคบรรจบพบกันคือลูกได้รับผลในทันทีและลูกยังได้รับผลตอบแทนกลับคืนมาหลายล้านเท่าในชาติเกิดนี้ด้วย ลูกได้รับผลในทันทีใช่ไหม? ถ้าลูกมีความกล้าหาญแม้แต่วันที่เดียว ลูกจะยังคงได้รับความช่วยเหลือต่อไปอีกนานแค่ไหน? เมื่อลูกรับใช้แม้กระทั่งคนเดียว ลูกจะได้รับความสุขมากมาย ดังนั้นการบรรลุผลหลายล้านเท่าจากหนึ่งสิ่งหมายความว่าลูกได้รับผลในทันทีในยุคบรรจบพบกัน ดังนั้นลูกสนุกกับการรับประทานผลไม้สดใช่ไหม? ดังนั้นลูกทั้งหลายจึงเป็นผู้รับประทานผลในทันที นั่นคือ ผลไม้สด เหตุนี้เองจึงเป็นผู้มีพลัง ลูกไม่ได้อ่อนแอใช่ไหม? ลูกทุกคนมีพลัง อย่าปล่อยให้ความอ่อนแอใดๆ เข้ามา เมื่อลูกแข็งแรงและมีสุขภาพที่ดี ความอ่อนแอจะจบสิ้นลงโดยอัตโนมัติ ลูกจะ

ยังคงได้รับพลังอย่างต่อเนื่องจากพ่อผู้ทรงอำนาจสูงสุดอยู่เสมอด้วยเช่นกัน ดังนั้นลูกจะอ่อนแอได้อย่างไร? ความอ่อนแอจะสามารถมาได้อย่างไร? มันมาโดยไม่ได้ตั้งใจหรือไม่? เมื่อลูกไปเข้านอนอย่างกุ่มกกรรณในขณะที่ไม่ระมัดระวัง มันก็มา มิฉะนั้นมันก็ไม่สามารถมาได้ ลูกทุกคนตื่นตัวแล้วใช่ไหม? ลูกไม่ระมัดระวังหรือไม่? ลูกทุกตื่นตื่นตัวหรือยัง? ลูกตื่นตัวอยู่เสมอหรือไม่? ในยุคบรรจบพบกันเมื่อลูกพบพ่อ, ลูกก็พบทุกสิ่ง ดังนั้นลูกจะอยู่อย่างตื่นตัวใช่ไหม? ผู้ที่ได้รับการบรรลุผลมากมายอย่างต่อเนื่องจะอยู่อย่างตื่นตัว! เมื่อนักธุรกิจได้กำไรจากธุรกิจพวกเขาจะไม่ระมัดระวังหรือพวกเขาจะตื่นตัว? ดังนั้นลูกจะได้รับมากแค่ไหนในหนึ่งวินาที? แล้วลูกจะไม่ระมัดระวังได้อย่างไร? พ่อได้ให้การบรรลุผลทั้งหมดแก่ลูกเนื่องจากพลังทั้งหมดอยู่กับลูก ความไม่ระมัดระวังก็ไม่สามารถเกิดขึ้นได้ จงอยู่อย่างฉลาดอยู่เสมอ และระมัดระวังอยู่เสมอ!

บัปเตดาพูดเสมอว่า "UK คือ OK" ดังนั้นผู้ที่ OK ก็ OK เพราะพวกเขาตื่นตัว รากฐานนั้นทรงพลังและเหตุนี้เองกึ่งกันและสาขาทั้งหมดที่ปรากฏออกมานั้นก็ทรงพลังเช่นกัน บาบาและพอบราห์มาได้วางรากฐานแรกด้วยหัวใจเป็นพิเศษในลอนดอน ซึ่งเป็นที่รักยิ่งของพอบราห์มา ดังนั้นลูกดวงวิญญาณจึงมีสิทธิ์ที่จะได้รับผลในทันทีเสมอ แม้กระทั่งก่อนที่ลูกจะกระทำการใดๆ ผลของมันก็พร้อมแล้วสำหรับลูก แล้วรู้สึกอย่างไรบ้าง? หรือรู้สึกเหมือนทำงานหนักไหม? ในขณะที่ร้องเพลงและรำรำ ลูกยังคงรับประทานผลไม้ต่อไป ไม่ว่าในกรณีใดลูกดื่มน้ำฟอเรนเนอร์ชอบผลไม้ใช่ไหม? บัปเตดาก็ยินดีเช่นกันที่ได้เห็นลูกๆที่อยู่ใน UK และ ก็ OK ให้จดจำสมณานี้ของลูกไว้เสมอ เป็นสมณานี้ที่ดีที่สุด ลูกทุกคนเป็นผู้ที่อยู่อย่าง OK อยู่เสมอและยังทำให้ผู้อื่น OK ด้วยใบหน้า คำพูด และทัศนคติของลูกด้วย นี่คือการรับใช้ที่ลูกต้องทำใช่ไหม? เป็นสิ่งที่ดีและลูกมีความใส่ใจที่ดีในการรับใช้ ไม่ว่าใครจะมาจากที่ใดก็ตาม ลูกทุกคนล้วนเป็นผู้เพียรพยายามอันแรงกล้าและผู้ที่อยู่ในสภาพที่โอบอ้อมใคร่ครวญ ใครที่อยู่อย่างมีความสุขที่สุด? พูดด้วยความซาบซึ้งว่า "ฉันเอง" นอกจากความสุขแล้วยังมีอะไรอีก? ความสุขเป็นเครื่องหล่อเลี้ยงสำหรับชีวิตบราห์มิน ลูกจะดำเนินต่อไปได้อย่างไรหากปราศจากการบำรุงเลี้ยงของลูก? ลูกกำลังก้าวไป แต่เป็นเพราะลูกได้รับการบำรุงเลี้ยงที่ลูกกำลังก้าวไป สถานที่ก็เพิ่มมากขึ้นด้วย ดูลีก่อนหน้านั้น มันเคยเป็นเรื่องใหญ่ที่จะได้ที่ดินสามฟุต และตอนนี้รู้สึกอย่างไร? รู้สึกว่ามันง่ายดายใช่ไหม? ดังนั้นลอนดอนจึงได้แสดงความมหัศจรรย์ (เวลานี้เราได้รับที่ดิน 50 เอเคอร์ – การซื้อโกลบอล รีทรีท เซ็นเตอร์ Global Retreat Centre) ผู้ที่ให้ความกล้าหาญแก่ผู้อื่นเป็นสิ่งที่ดีและผู้ที่อยู่อย่างกล้าหาญก็ดีเช่นกัน ดูลี มันจะเกิดขึ้นได้อย่างไรถ้าไม่ใช่หัวใจแห่งความร่วมมือของแต่ละคน? ดังนั้น ลูกทุกคนจาก UK จึงโชคดีและกล้าที่จะยื่นหัวใจแห่งความร่วมมือ

2) มอบความรับผิดชอบทั้งหมดของลูกให้กับพ่อและกลายเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวล

ลูกมีประสบการณ์อยู่เสมอว่าตนเองเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวลหรือไม่? หรือมีความกังวลเล็กน้อยบ้างไหม? ในเมื่อพ่อได้รับเอาความรับผิดชอบของลูกไป แล้วลูกจะกังวลเกี่ยวกับความรับผิดชอบทำไม? ความรับผิดชอบเพียงสิ่งเดียวที่ลูกมีในตอนนี้เป็นคือการก้าวไปพร้อมกับพ่อ นั่นก็คือการก้าวไปพร้อมกับพ่อ ไม่ใช่เพียงโดยลำพัง แล้วลูกมีความกังวลอะไรไหม? ลูกกังวลเกี่ยวกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นในวันพรุ่งนี้หรือไม่? ลูกกังวลเกี่ยวกับงานของลูกหรือไม่? ลูกกังวลเกี่ยวกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นในโลกหรือไม่? นี่เป็นเพราะลูกรู้ว่าอะไรก็ตามที่จะเกิดขึ้น นั่นจะเป็นสิ่งที่ดีสำหรับลูก ลูกมีศรัทธาไหม? เป็นศรัทธาที่มั่นคงหรือสั่นคลอนในบางครั้งไหม? ที่ใดมีศรัทธาที่มั่นคง ชัยชนะย่อมรับประกันได้ด้วยศรัทธานั้น ลูกมีศรัทธาเช่นกันว่าชัยชนะนั้นได้รับประกันไว้แล้วใช่ไหม? หรือบางครั้งลูกคิดว่าลูกจะได้รับชัยชนะหรือไม่? ลูกได้รับชัยชนะทุกวงจรและจะได้รับตลอดไป ลูกกำลังเห็นอนุสรณ์ของลูกในวงจรที่แล้วอีกครั้งใช่ไหม? ลูกมีศรัทธามากถึงขนาดนี้ไหมที่ลูกได้รับชัยชนะทุกวงจร? ลูกมีศรัทธามากถึงขนาดนี้หรือไม่? เป็นลูกในวงจรที่แล้วเช่นกันใช่ไหม? หรือว่าเป็นคนอื่น? ดังนั้นจดจำไว้เสมอว่าลูกคือเพชรพลอยแห่งชัยชนะที่สติปัญญามีศรัทธา ลูกคือเพชรพลอยเช่นนั้นที่แม้แต่บัปเตดาก็จดจำลูก ลูกมีความสุขไหม? ลูกอยู่อย่างมีความสุขอย่างมากใช่ไหม? ขอแสดงความยินดีด้วยสำหรับชาติเกิดทางจิตที่สูงส่งและการมาถึงบ้านของลูก, มรุตัน

3) พ่อกับฉัน – อยู่รวมกันในขณะที่ไม่มีใครสามารถแยกลูกออกไปได้

ลูกทุกคนมีประสบการณ์ว่าตัวเองถูกรวมเข้ากับพ่อตลอดเวลาหรือไม่? ไม่มีใครสามารถแยกผู้ที่อยู่รวมกันได้ ลูกอยู่อย่างรวมกันมาหลายครั้งแล้ว เวลานี้ลูกก็รวมกันและจะเป็นเช่นนี้ต่อไปในอนาคตด้วย สิ่งนี้มั่นคงไหม? ดังนั้นจงอยู่อย่างรวมกันอย่างแข็งแกร่งมากอยู่เสมอ ดังนั้นจงตระหนักไว้เสมอว่า: เราเคยรวมกัน เราได้รวมกัน และเราจะรวมกันเสมอตลอดไป ไม่มีใครมีพลังที่จะแยกผู้ที่อยู่อย่างรวมกันนับครั้งไม่ถ้วนได้ อะไรคือสิ่งขับเคลื่อนของความรัก? (การอยู่อย่างรวม

กัน) ทางร่างกายแม้กระทั่งจากการถูกบีบบังคับ บางครั้งลูกก็ต้องอยู่แยกห่างกัน อาจมีความรัก แต่ในบางสถานการณ์ลูกก็ต้องอยู่แยกห่างกัน อย่างไรก็ตามนี้ไม่ใช่เรื่องเกี่ยวกับร่างกาย (ทางกายภาพ) ลูกสามารถไปที่ไหนสักแห่งที่ห่างไกลได้ในหนึ่งวินาที มีดวงวิญญาณที่เป็นมิตรร่วมทางกับพระเจ้า พระเจ้าเต็มเต็มความรับผิดชอบต่อมิตรร่วมทางของท่านในทุกหนแห่ง และท่านเต็มเต็มความรับผิดชอบของความรักกับแต่ละคนในรูปที่รวมกัน แต่ละคนจะพูดว่าอย่างไร? "بابาของฉัน". หรือพวกเขาจะพูดว่า "بابาของท่าน"? แต่ละคนจะพูดว่า "بابาของฉัน" แล้วเพราะเหตุใดลูกถึงพูดว่า "ของฉัน"? เพราะลูกมีสิทธิที่จะพูดสิ่งนี้ ลูกมีความรักและลูกก็มีสิทธิเช่นกัน ที่ใดมีรัก ที่นั่นมีสิทธิเช่นกัน ลูกมีความซาบซึ้งของการมีสิทธินี้ใช่ไหม? ลูกได้รับสิทธิที่มากมายเช่นนี้ ลูกจะไม่ได้รับสิทธิมากมายเช่นนี้แม้กระทั่งในยุคทอง ลูกไม่มีสิทธิของพระเจ้าในยุคอื่นใด ลูกมีการบรรลุผลที่นี้ ร่างวัลอยู่ในยุคทอง แต่เวลาแห่งการบรรลุผลคือเวลานี้ ดังนั้นจึงมีความสุขมากเมื่อลูกได้รับบางสิ่งบางอย่าง เมื่อลูกได้บางสิ่งบางอย่างมา มันก็จะกลายเป็นเรื่องธรรมดา แต่ในขณะที่ลูกได้อะไรมา นั่นความสุขซึ่งและความสุขในขณะนั้นเป็นทางจิต ดังนั้นลูกจึงมีความสุขและซาบซึ้งอย่างมากเพราะผู้ที่ให้ก็ไม่มีขีดจำกัดเช่นกัน ดังนั้นผู้ประทานจึงไม่มีขีดจำกัด และสิ่งที่ลูกได้รับก็ไม่มีขีดจำกัด ดังนั้นลูกเป็นนายของอะไร ของสิ่งที่มีขีดจำกัดหรือไม่ไม่มีขีดจำกัด? ลูกทำให้ทั้งสามโลกเป็นของลูก โลกที่ไม่มีตัวตนและอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนเป็นบ้านของลูก อาณาจักรของลูกกำลังจะมาในโลกที่มีตัวตน ดังนั้นลูกมีสิทธิในทั้งสามโลก แล้วลูกคือใคร? ดวงวิญญาณผู้มีสิทธิ ลูกขาดอะไรไหม? ลูกร้องเพลงอะไร? (ฉันได้บรรลุในสิ่งที่ฉันต้องการบรรลุแล้ว) ฉันได้รับสิ่งที่ฉันต้องการแล้ว ตอนนี้ฉันมีอะไรหลงเหลือเพื่อที่จะบรรลุ ดังนั้นลูกร้องเพลงนี้หรือไม่? หรือว่าลูกขาดบางสิ่งหรือไม่? "ฉันต้องการเงิน ฉันต้องการบ้าน ฉันต้องการที่นั่งของนักการเมือง" ลูกไม่ต้องการอะไร เพราะแม้จะได้ที่นั่งในตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งก็ตามก็ไม่มี การรับประกันแม้กระทั่งในชาติเกิดเดี๋ยวนี ในขณะนี้ลูกมีการรับประกันมากเท่าไร? ลูกมีการรับประกันของ 21 ชาติเกิดมาหาไม่ได้ใช่ไหม? รับประกันของลูกไปใช่ไหม เช่นเดียวกับเมื่อตอนที่ลูกทำพาสปอร์ตหาย ทุกสิ่งก็กลับมาอีกครั้งใช่ไหม? ดังนั้นมาหาไม่ได้เอาบัตรรับประกันของลูกไปใช่ไหม? เธอเล่นซ่อนหา แล้วลูกจะอย่างไร? จงกลับมามีพลังจนมาหาไม่ได้ความกล้าใดๆ

4) ทำทุกการกระทำอย่างเป็นไตรภาค

ลูกทุกคนมีประสบการณ์ว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่นุ่งอยู่บนบัลลังก์ของลูกหรือไม่? ลูกจะพูดว่าอย่างไร: ลูกได้รับบัลลังก์ของลูกตอนนี้หรือลูกจะได้รับในอนาคต? ทุกคนจะนั่งบนบัลลังก์หรือไม่? (บัลลังก์หัวใจยิ่งใหญ่) บัลลังก์หัวใจนั้นใหญ่ แต่จะมีสักกี่คนที่นั่งอยู่บนบัลลังก์ยุคทองในคราวเดียว? ใครๆ ก็สามารถนั่งบนบัลลังก์ได้ แต่ลูกจะเป็นส่วนหนึ่งของราชวงศ์ของผู้มีสิทธิในบัลลังก์ใช่ไหม? ลูกทุกคนจะไม่สามารถนั่งบนบัลลังก์ด้วยกันได้ใช่ไหม? เวลานั้นลูกทั้งหมดนั่งอยู่บนบัลลังก์และเหตุนี้เองจึงมีความสำคัญของชาติเกิดนี้ ไม่ว่าจะเป็นกี่คนก็ตามและใครก็ตามที่ต้องการนั่งก็สามารถนั่งบนบัลลังก์หัวใจได้ มีบัลลังก์อื่นอีกไหมในเวลานี้? บัลลังก์ไหน? (อากาลทัค - บัลลังก์อมตะ) บัลลังก์ของลูกดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลายคือหน้าผาก ดังนั้นลูกจึงนั่งอยู่บนบัลลังก์ที่หน้าผากและบนบัลลังก์หัวใจด้วย ลูกมีบัลลังก์ทั้งสองใช่ไหม? ลูกมีความซาบซึ้งในการเป็นดวงวิญญาณที่นุ่งอยู่บนบัลลังก์อมตะที่หน้าผากหรือไม่? ดวงวิญญาณที่นุ่งอยู่บนบัลลังก์มีอำนาจในการปกครองเหนือตนเอง และเหตุนี้เองดวงวิญญาณเช่นนั้นจึงเป็นเจ้านายของตนเอง การมีสำนึกถึงอำนาจในการปกครองตนเอง จะทำให้ลูกได้รับประสบการณ์ของการบรรลุผลทั้งหมดจากพ่อได้อย่างง่ายดาย ดังนั้นลูกมีความรู้ของบัลลังก์ทั้งสาม ลูกมีความรู้ที่เต็มเปี่ยมใช่ไหม? ลูกมีพลังด้วยหรือลูกมีเพียงแค่ความรู้ที่เต็มเปี่ยม? ลูกมีพลังเท่ากับที่ลูกมีความรู้ที่เต็มเปี่ยม หรือลูกมีความรู้ที่เต็มเปี่ยมมากกว่าแต่มีพลังน้อยกว่าหรือไม่? ลูกฉลาดในความรู้ ลูกมีความรู้ที่เต็มเปี่ยมและมีพลังมากเช่นกัน - ทั้งสองอย่าง ดังนั้นจงตระหนักถึงบัลลังก์ทั้งสามอยู่เสมอ

ในความรู้มีความสำคัญสามประการ ลูกรู้เกี่ยวกับรูปกาลเวลาทั้งสามด้าน หรือลูกเพียงแค่ว่าเกี่ยวกับเวลาในปัจจุบันเท่านั้น? เมื่อใดก็ตามที่ลูกกระทำสิ่งใด ลูกทำสิ่งนั้นในฐานะที่เป็นไตรภาคดารชี หรือลูกทำสิ่งนั้นในขณะที่รู้เพียงแค่ว่าด้านเดียว? ลูกเป็นใคร - ผู้ที่รู้รูปกาลเวลาในด้านเดียวหรือผู้ที่รู้รูปกาลเวลาทั้งสามด้าน? ลูกรู้ไหมว่าอะไรจะเกิดขึ้นในวันพรุ่งนี้? ลูกพูดว่า: เรารู้ว่าอะไรก็ตามที่จะเกิดขึ้นในวันพรุ่งนี้จะเป็นสิ่งที่ดีมาก ลูกรู้สิ่งนี้เป็นอย่างมากใช่ไหม? ดังนั้นสิ่งนั้นจึงทำให้ลูกเป็นไตรภาคดารชีใช่ไหม? สิ่งใดก็ตามที่ได้เกิดขึ้นแล้วก็ดี สิ่งที่กำลังเกิดขึ้นนั้นก็ดียิ่งขึ้นไป และสิ่งใดที่จะเกิดขึ้นก็จะดีมาก ลูกมีศรัทธาใช่ไหมว่าอะไรก็ตามที่จะเกิดขึ้นจะต้องดีที่สุด ไม่มีอะไรที่เลวร้ายเกิดขึ้นได้? เพราะเหตุใด ลูกได้พบพ่อที่ดีที่สุดแล้ว ลูกได้กลายเป็นคนที่ดีที่สุด และลูกกำลังทำสิ่งที่ดีที่สุดในบรรดาการกระทำทั้งหมด ดังนั้นทุกสิ่งจึงดีใช่ไหม? หรือมันเย็นเหงาและดินแดนน้อย? เมื่อลูกรู้ว่าลูกเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งแล้ว ความคิด คำพูด และการกระทำของดวงวิญญาณที่สูงส่งก็จะดีที่สุดในสิ่งอื่นใดใช่ไหม? ดังนั้นจงตระหนักอยู่เสมอว่า เมื่อลูกได้พบพ่อผู้ที่มี

เมตตากรุณาที่ให้คุณประโยชน์แล้ว ย่อมมีคุณประโยชน์ และจะมีคุณประโยชน์ที่มากขึ้นเสมอ พ่อได้ชื่อว่าเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลก และลูกเป็นนายผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลก เนื่องจากลูกเป็นผู้ที่ให้คุณประโยชน์ต่อโลก จึงไม่มีสิ่งใดที่ไม่เป็นประโยชน์สำหรับลูก เหตุนี้เองลูกต้องมีศรัทธาว่าในทุกขณะ ทุกงาน และทุกความคิดมีคุณประโยชน์ ยุคบรรจบพบกันเรียกอีกอย่างว่ายุคที่ให้คุณประโยชน์ ดังนั้นจึงไม่มีสิ่งใดที่ไม่มีการบรรลุผล แล้วลูกจะจดจำอะไร? อะไรก็ตามที่กำลังเกิดขึ้นและอะไรก็ตามที่จะเกิดขึ้นก็จะดีที่สุด การตระหนักรู้นี้จะทำให้ลูกก้าวไปข้างหน้าอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ อัจชะ ลูกกำลังยกธงของพ่อทุกทีในโลก ลูกทุกคนก้าวไปข้างหน้าด้วยความกล้าหาญและความเพียรพยายามอย่างแรงกล้า และลูกจะยังคงก้าวต่อไป ลูกสามารถมองเห็นอนาคตได้ใช่ไหม? เมื่อมีใครก็ตามถามลูกว่าอนาคตของลูกจะเป็นอย่างไร? ให้บอกพวกเขาว่า: เรารู้ว่ามันจะเป็นสิ่งที่ดีที่สุด

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวลและปราศจากความกังวลทั้งหมดโดยเห็นเส้นโชคที่สูงส่งของลูกสูงบนหน้าผากของลูก
อำนาจในการปกครองของความไร้กังวลเป็นอำนาจในการปกครองสูงสุด ถ้าใครบางคนสวมมงกุฎและนั่งบนบัลลังก์ แต่แล้วยังคงมีความกังวลอยู่เรื่อยๆแล้ว นั่นคือการได้นั่งบนบัลลังก์หรือคือความกังวล? พระเจ้าผู้ประทานโชคได้ขีดเส้นโชคที่สูงส่งของลูกไว้บนหน้าผากของลูก และดังนั้นลูกจึงกลายเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวล ดังนั้น ให้ลูกเห็นเส้นโชคที่สูงส่งบนหน้าผากของลูกเสมอ ว่าโชคที่สูงส่งของพระเจ้าของฉัน! รักษาความซบซึ้งทางจิตนี้ไว้และความกังวลทั้งหลายจะจบสิ้นลง

คติพจน์: การปลุกเร้าดวงวิญญาณด้วยพลังสมาธิและด้วยการทำงานรับใช้ทางจิตคือการรับใช้ที่แท้จริง

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เนื่องจากลูกตายขณะที่มีชีวิตแล้ว ลูกต้องลืมทุกสิ่ง เพียงแต่รับฟังสิ่งที่พ่อผู้เดียวอธิบาย และจดจำพ่อเท่านั้น “ฉันนั่งกับท่านเพียงผู้เดียว....”
- คำถาม:** คำสอนใดที่ได้รับจากพ่อผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ เพื่อการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ของลูกๆ?
- คำตอบ:** บาบาพูดว่า: ลูกๆ เพื่อที่จะได้มาซึ่งการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ จงกลับมาปราศจากร่างและจดจำพ่อและวงจร ด้วยโยคะนี้ ลูกจะกลับมามีพละนาถะมัยดีเสมอและเป็นอิสระจากโรคภัยและลูกจะไม่เสียใจภายหลังสำหรับการกระทำใจของลูก
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งซึ่งบอกของผู้ที่ไม่ได้รับโชคของความสุภาพแห่งสวรรค์?
- คำตอบ:** เมื่อเป็นเรื่องของการมารับฟังความรู้ พวกเขาพูดว่าพวกเขาไม่มีเวลา พวกเขาจะไม่วันกลายเป็นสมาชิกของสกุลบราห์มิน พวกเขาจะไม่แม้กระทั่งรู้ด้วยเช่นกันว่าพระเจ้ามาในรูปหนึ่ง
- เพลง:** หัวใจปรารถนาที่จะเรียกหาท่าน...

โอมซานติ พระเจ้านั่งและอธิบายแก่ผู้เลื่อมใสศรัทธา ผู้เลื่อมใสศรัทธาคือลูกๆของพระเจ้า ทั้งหมดคือผู้เลื่อมใสศรัทธาในเวลาที่พ่อคือผู้เดียว ดังนั้นลูกๆ ต้องการที่จะมีประสบการณ์ในความเป็นมิตรของท่านในชาติเกิดเดี๋ยวนี ชาติเกิดมากมายได้ถูกใช้ไปกับเหล่าเทพ ชาติเกิดมากมายได้ถูกใช้ไปในชุมนุมที่เป็นเช่นปีศาจด้วยเช่นกัน ความปรารถนาของหัวใจของผู้เลื่อมใสศรัทธาในเวลานี้คือการเป็นของพระเจ้าและมีประสบการณ์ของชาติเกิดเดี๋ยวกับพระเจ้า การอาศัยอยู่กับท่าน เวลาที่ลูกเป็นของพระเจ้า ลูกได้ตายขณะที่มีชีวิต ดังนั้นลูกกำลังอยู่กับพระเจ้า ในชาติเกิดสุดท้ายและชีวิตที่ประมาณค่ามิได้ของลูกนี้ ลูกกำลังอยู่กับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด มีการร้องเพลงว่า: ฉันจะรับประทานกับท่านเท่านั้น ฉันจะนั่งกับท่านเท่านั้น ฉันจะรับฟังแต่ท่านเท่านั้น ผู้ที่ตายขณะที่มีชีวิตนั้นสามารถใช้ชีวิตนี้ในความเป็นมิตรของท่าน นี่คือชาติเกิดที่สูงส่งที่สุดชาติเกิดเดี๋ยวก่อนนั้น พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น ท่านจะไม่สามารถมาอีกครั้งได้ ท่านมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นเพื่อเติมเต็มความปรารถนาของลูกๆ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาผู้คนร้องขอสิ่งต่างๆ มากมาย สำหรับครั้งหนึ่งของวงจร พวกเขาได้ร้องขอจากผู้รู้ และผู้เคร่งศาสนา ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่และรูปปั้นเหล่าเทพ พวกเขาได้พราศวดทำทุกขกิริยา และทำบุญด้วยเช่นกัน พวกเขาได้อ่านคัมภีร์มากมายเป็นเวลาชาติเกิดแล้วชาติเกิดแล้ว พวกเขาสร้างคัมภีร์และทำนิตยสารมากมาย พวกเขาไม่เคยเบื่อสิ่งเหล่านั้น พวกเขาคิดว่าพวกเขาจะพบพระเจ้าผ่านสิ่งเหล่านั้น อย่างไรก็ตามในเวลานี้พ่ออธิบายด้วยตัวท่านเองว่า: สิ่งใดก็ตามที่ลูกได้ศึกษามาเป็นเวลาชาติเกิดแล้วชาติเกิดแล้วและคัมภีร์ใดก็ตามที่ลูกกำลังศึกษาในเวลานี้ ลูกไม่ได้บรรลุถึงพ่อผ่านสิ่งเหล่านั้น มีหนังสือมากมาย ชาวคริสต์เรียนก็ศึกษาเล่าเรียนอย่างมากมายด้วยเช่นกัน พวกเขาเฝ้าแต่เขียนสิ่งใดสิ่งหนึ่งในภาษาที่แตกต่างกันไปและผู้คนก็เฝ้าแต่ศึกษาสิ่งเหล่านั้น เวลานี้พ่อพูดว่า: ลืมทุกสิ่งที่ลูกได้ศึกษา ลืมสิ่งนั้นทั้งหมด นั่นคือฆ่าสิ่งนั้นด้วยสติปัญญา มีการอ่านหนังสือมากมาย ได้มีการเขียนไว้ในหนังสือว่า: ผู้นั้นผู้นี้คือพระเจ้า และผู้นั้นผู้นี้คือผู้อวดตูลงมา เวลานี้พ่อพูดว่า: เมื่อพ่อมา พ่อบอกเป็นการส่วนตัวกับผู้ทีกลายเป็นของพ่อว่าให้ลืมสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด เวลานี้พ่อพูดสิ่งต่างๆที่ไม่เคยอยู่ในสติปัญญาของลูกหรือใครอื่นในทั้งโลก เวลานี้ลูกเข้าใจว่าสิ่งต่างๆที่บาบาอธิบายไม่ได้อยู่ในคัมภีร์ใดๆ พ่ออธิบายสิ่งต่างๆที่สนุกสนานและลึกลับอย่างมาก ท่านบอกข่าวของผู้สร้าง สิ่งสร้าง และตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของละคร ดังนั้นบาบาพูดว่า: หากลูกไม่สามารถจดจำได้มากมาย เพียงแต่จดจำสองสิ่ง: “มานมานะบาฟ”และ”มาเดียจีบาฟ” คำพูดเหล่านี้มาจากกิตะในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา แต่พ่ออธิบายความหมายของสิ่งเหล่านั้นอย่างชัดเจนมาก พระเจ้าสอนราชาโยคะที่ง่ายตาย ท่านพูดว่า: เพียงแต่จดจำฉัน ผู้เป็นพ่อ ลูกจดจำพ่ออย่างมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาร้องเพลงว่าทุกคนจดจำพระเจ้าในเวลาของความทุกข์ แต่พวกเขายังคงไม่เข้าใจสิ่งใด โลกของความทุกข์อยู่ในยุคทองและยุคเงินอย่างแน่นอน และดังนั้นเหตุใดพวกเขาจึงควรจดจำท่านที่นั่นเล่า? เป็นเพราะในเวลานี้มีความทุกข์ในดินแดนของมายาที่ลูกจดจำพ่อ ความสุขของยุคทองนั้นได้รับการจดจำด้วยเช่นกัน ผู้ที่เคยอยู่ในโลกของความทุกข์คือผู้เดียวกันที่ศึกษาราชโยคะและความรู้จากพ่อในยุคแห่งการบรรจบพบกัน เพียงแต่มองดูลูกๆ ลูกๆมากมายไม่ได้รับการศึกษา เป็นสิ่งที่ดียิ่งกว่าสำหรับพวกเขา เพราะสติปัญญาของพวกเขายังไม่ได้ถูกดึงรั้งไปที่ไหน ที่นี้ลูกต้องอยู่อย่างเงียบสงบ ไม่มีความจำเป็นที่จะพูดสิ่งใดด้วยปากของลูก เพียงเฝ้าแต่จดจำบาบาและบาปของลูกจะถูกเผาไป แล้วพ่อจะพาลูกกลับไปกับพ่อ สิ่งเหล่านั้นบาง

อย่างใดถูกเขียนไว้ในกิตะ มีคัมภีร์เดียวเท่านั้นสำหรับบาร์ตโบราณ บาร์ตนั้นเคยใหม่ในเวลานี้ได้กลับมาเก่า มีคัมภีร์เดียวเท่านั้นเช่นที่มีคัมภีร์ไบเบิลเดียวเท่านั้นนับตั้งแต่ศาสนาคริสต์ได้รับการก่อตั้งและพวกเขาจะมีเพียงคัมภีร์เดียวนั้นเท่านั้น จนถึงเวลาสุดท้าย พระคริสต์ได้รับการสรรเสริญอย่างมากมายด้วยเช่นกัน พวกเขาพูดว่าเขาก่อตั้งความสงบ เขาได้มาและก่อตั้งศาสนาคริสต์ อย่างไรก็ตามไม่มีเรื่องของความสงบ พวกเขาเฝ้าแต่สรรเสริญผู้ใดก็ตามที่มาเพราะพวกเขาได้ลิ้มรสสรรเสริญของพวกเขาเอง ชาวพุทธและชาวคริสเตียน ฯลฯ ไม่ได้ทั้งศาสนาของพวกเขาและไม่ได้สรรเสริญผู้อื่น ชาวบาร์ตไม่ได้มีศาสนาเป็นของตนเอง สิ่งนี้ได้ถูกกำหนดไว้ในละครด้วยเช่นกัน เพียงเมื่อผู้คนกลายเป็นผู้ที่ไม่เชื่อพระเจ้าอย่างสมบูรณ์เท่านั้นที่พอม่า ฟออธิบายว่า: ลูกๆ หนังสือที่ใช้ในโรงเรียน ฯลฯ อย่างน้อยที่สุดก็มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ มีคุณประโยชน์ในสิ่งเหล่านั้นเพราะลูกสามารถที่จะหารายได้และได้รับสถานภาพ อย่างไรก็ตามการศึกษาคัมภีร์ ฯลฯ ถูกเรียกว่าศรัทธาที่มั่งคั่ง การศึกษาไม่เคยถูกเรียกว่าศรัทธาที่มั่งคั่ง ไม่ใช่ว่าพวกเขากำลังศึกษาด้วยศรัทธาที่มั่งคั่ง ลูกสามารถกลายเป็นนักกฎหมายหรือวิศวกรด้วยการศึกษาล่าเรียน ดังนั้นสิ่งนั้นจะถูกเรียกว่าศรัทธาที่มั่งคั่งได้อย่างไร? นี่คือนิสัยที่ศึกษา(พาพซาลา)ไม่ใช่สัทสัง ได้มีการเขียนไว้ว่า: มหาวิทยาลัยโลกของพระเจ้า ดังนั้นควรเป็นที่เข้าใจว่านี่คือมหาวิทยาลัยที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้าซึ่งเป็นไปสำหรับจักรวาล จงให้ศาสน์นี้แก่ทุกคน: ลีมร่างกายและศาสนาของร่างกายทั้งหมด จงอยู่ในศาสนาของตนเองและจดจำพ่อ และความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก เขียนชาร์ตว่าลูกได้อยู่ในโยคะนานเพียงใด ไม่ใช่ว่าทุกคนจะเขียนชาร์ตของเขาเป็นประจำสม่ำเสมอ ไม่เลย พวกเขานั้นเหน็ดเหนื่อย ในความเป็นจริงสิ่งที่ลูกควรทำคือมองดูใบหน้าของลูกในกระจกทุกวันและลูกจะรู้ว่าลูกนั้นมีค่าควรแก่การแต่งงานกับลักษณะหรือสีดำหรือไม่ หรือลูกจะกลายเป็นปวงประชา ลูกได้รับการบอกให้เขียนชาร์ตเพื่อที่จะเร่งอัตราเร็วของความเพียรพยายามของลูก และมองดูว่าลูกจดจำชีพบาบาเพียงใด กิจกรรมตลอดทั้งวันควรปรากฏอยู่เบื้องหน้าลูก ลูกสามารถจดจำทั้งชีวิตของลูกตั้งแต่วัยเด็กมากๆ ดังนั้นแล้วลูกจะไม่สามารถจดจำกิจกรรมในหนึ่งวันของลูกได้เชียวหรือไม่? ตรวจสอบว่าลูกสามารถจดจำบาบาและวงจรได้นานเพียงใด ด้วยการฝึกฝนสิ่งนี้ ลูกจะสามารถแข่งขันอย่างเร็วมากและถูกร้อยเข้าไปในลูกประคำของรูตรา นี่คือการจารึกแสงบุญของโยคะ เนื่องจากไม่มีใครอื่นรู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ ผู้ใดอื่นจะสอนสิ่งนี้ได้อย่างไร? ลูกเข้าใจว่าในเวลานี้ลูกต้องกลับไปหาบาบา มรดกของบาบา คืออาณาจักร ด้วยเหตุนี้เองชื่อ ‘ราชาโยคะ’ จึงได้ถูกให้ไว้ ลูกทั้งหมดคือราชาฤษี ผู้อื่นคือฤษีหฐโยคะ พวกเขาอยู่อย่างบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ราชา ราชีน และปวงประชาทั้งหมดนั้นจำเป็นในอาณาจักร ไม่มีราชาหรือราชินีใดในบรรดาชั้นยาสซี พวกเขามีการวางเฉยที่มีขีดจำกัดในขณะที่ลูกมีการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด ถึงแม้ว่าพวกเขาจะทั้งบ้านและครอบครัวของเขา พวกเขายังคงต้องอาศัยอยู่ในโลกที่มีกิเลสนี้ สำหรับลูกมีสวรรค์หลังจากโลกนี้ สวรรค์ที่พึงปรารถนาเพียงลูกๆ เท่านั้นที่สามารถเก็บประเด็นเหล่านี้ไว้ในสติปัญญาของลูก มีผู้คนมากมายที่ไม่สามารถแม้กระทั่งเขียนชาร์ต ในขณะที่ก้าวไปพวกเขานั้นเหน็ดเหนื่อย บาบาพูดว่า: ลูกๆ เขียนบันทึกเพื่อตนเองว่าลูกจดจำบาบาผู้เป็นที่รักที่สุด ผู้ที่ลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกด้วยการจดจำท่านนานเพียงใด หากลูกต้องการที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกของอาณาจักรของลูก ลูกต้องสร้างปวงประชา เมื่อบาบาเป็นผู้สร้างสวรรค์ เหตุใดลูกจึงไม่ควรรับมรดกของลูกจากท่านเล่า? มีผู้คนมากมายที่ได้รับมรดกแห่งสวรรค์และที่เหลือได้รับความสงบ ฟอบอกทุกคนว่า: ลูกๆ จงลีมร่างกายและความสัมพันธ์ทางร่างกายทั้งหมด ลูกมาอย่างปราศจากร่างและผ่าน 84 ชาติเกิดมาแล้ว เวลานี้กลับมาปราศจากร่างอีกครั้ง ผู้ที่เป็นของศาสนาคริสต์ได้รับการบอกด้วยเช่นกันว่าพวกเขาลงมาหลังจากพระคริสต์ลงมา ลูกมาอย่างปราศจากร่างด้วยเช่นกันและเล่นบทบาทของลูกด้วยการนำร่างกายมาใช้ เวลานี้บทบาทของลูกกำลังมาถึงจุดสิ้นสุดด้วยเช่นกัน เวลานี้ที่ตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กได้มาถึง จงจดจำพ่อ ผู้ที่เป็นของดินแดนแห่งการหลุดพ้นจะกลับมามีความสุขอย่างมาก พวกเขาปรารถนาเพียงการหลุดพ้นเท่านั้น พวกเขาเชื่อว่าหลังจากการได้มาซึ่งการหลุดพ้นในชีวิต พวกเขาจะยังคงมีประสบการณ์ของความทุกข์ ดังนั้นการหลุดพ้นจะดีกว่าสิ่งนั้น พวกเขาไม่ได้ตระหนักว่ามีความสุขอย่างมากมายที่นั่น เราดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในโลกวิญญาณกับดวงวิญญาณสูงสุด อย่างไรก็ตามในเวลานี้พวกเขาได้ลิ้มโลกวิญญาณไปแล้ว พวกเขาพูดว่า: เมื่อพอม่าท่านส่งผู้นำศาสน์ทั้งหมดของท่านมา แต่ในความเป็นจริงไม่มีใครถูกส่งมา ทั้งหมดนี้ถูกกำหนดไว้ในละคร เราได้มาเพื่อที่จะรู้ทั้งละคร หากลูกเก็บพ่อและวงจรไว้ในสติปัญญาของลูก ลูกจะกลายเป็นผู้ปกครองโลกอย่างแน่นอน ผู้คนคิดว่ามีความสุขอย่างมากมายที่นั่น เหตุนี้เองพวกเขาจึงต้องการการหลุดพ้น “การหลุดพ้น” และ “การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์” เป็นสองคำที่ได้ถูกใช้ แต่ไม่มีใครรู้ความหมายของคำเหล่านั้น ลูกๆ เข้าใจว่าผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคนคือพ่อผู้เดียวที่เหลือทั้งหมดนั้นไม่บริสุทธิ์ ทั้งโลกนั้นไม่บริสุทธิ์ บางคนแม้กระทั่งมีปฏิกิริยาจากการได้ยินคำเหล่านี้ พ่อพูดว่า: จงลีมร่างกายของลูก พ่อได้ส่งลูกมาอย่างปราศจากร่าง เวลานี้ลูกต้องกลับมาปราศจากร่างและกลับบ้านกับพ่อ นี่เรียกว่าความรู้หรือการศึกษา เพียงด้วยการศึกษานั้นเท่านั้นที่ลูกจะมีการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ลูกกลับมามีพยานามย์ดีเสมอด้วยโยคะ ลูกเคยมีความสุขอย่างมากในยุคทอง ไม่มีสิ่งใดขาดไปที่นั่น ไม่มีกิเลสใดที่เป็นเหตุของความทุกข์ ผู้คน

ถ่ายทอดเรื่องราวของราชาผู้ที่เอาชนะความผูกพันยึดมั่น บาบาพูดว่า: พ่อสอนการกระทำเช่นนั้นแก่ลูกที่ลูกจะไม่มีวันต้องเสียใจภายหลังสำหรับสิ่งใดที่ลูกทำ จะไม่มีโอกาสที่หนาวเย็นที่นั่น เวลานี้แม้กระทั่งวัตถุธาตุทั้งห้าก็ตาโมประธาน บางเวลาก็ร้อนมาก และบางเวลาก็หนาวอย่างที่สุด ไม่มีภัยพิบัติเช่นนั้นที่นั่น จะเป็นฤดูใบไม้ผลิเสมอ ธรรมชาตินั้นสะอาด ประธาน เวลานี้ธรรมชาตินั้นตาโมประธาน ดังนั้นจะมีคนที่ดีได้อย่างไร? ผู้นำที่มีชื่อเสียงของบาร์ตติดตามชั้นยาซีไปทั่ว! อย่างไรก็ตามเมื่อลูกไปหาพวกเขา พวกเขาก็พูดว่าพวกเขาไม่มีเวลา ลูกสามารถเข้าใจจากสิ่งนี้ว่าการมีประสบการณ์ของความสุขแห่งสวรรค์ไม่ได้อยู่ในโชคของพวกเขາ พวกเขาไม่กลายเป็นสมาชิกของสกุลบราหมิน พวกเขาไม่แม้กระทั่งรู้ว่าพระเจ้ามาที่นี้อย่างไรหรือเมื่อใด? ถึงแม้ว่าพวกเขาจะเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวา แต่ไม่ใช่ทุกคนที่คิดว่าชีวาเป็นพระเจ้า ถ้าพวกเขานับถือท่านว่าเป็นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาจะฉลองชีพเจนนที่เป็นเช่นวันหยุด พ่อพูดว่า: การเกิดของพ่อเกิดขึ้นในบาร์ตเท่านั้น วัดต่างๆก็อยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน ท่านต้องเคยเข้ามาในร่างกายของบางคนอย่างแน่นอน ดัคષะ ประชาปะติถูกแสดงว่ากำลังสร้างไฟบุษยัญ พระเจ้าได้เข้ามาในเขาหรือไม่? พวกเขาไม่ได้พูดสิ่งนี้ กฎณะคงอยู่ในยุคทอง พ่อพูดด้วยตนเองว่า: พ่อต้องสร้างลูกบราห์มินที่เกิดจากปากผ่านบราห์มา ลูกสามารถอธิบายสิ่งนี้แก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน บาบาอธิบายแก่ลูกอย่างเรียบง่ายอย่างมากว่า: เพียงแต่จดจำพ่อ อย่างไรก็ตามมายานี้เต็มไปด้วยพลังอย่างมากที่เธอไม่ได้ปล่อยให้ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึง เธอเป็นศัตรูถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ลูกต้องเอาชนะศัตรูนี้ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาผู้คนไปอาบน้ำในความหนาวเย็น พวกเขาล้มลูกคลุกคลานไปทั่วอย่างมากมาย พวกเขาทนต่อความเจ็บปวดอย่างมากมาย นี่คือพาทขาลาที่ซึ่งลูกศึกษาเล่าเรียน ไม่มีเรื่องของการล้มลูกคลุกคลานไปทั่วในศรัทธาที่มงายที่นี้ มนุษย์ติดกบอยู่ในศรัทธาที่มงายเช่นนั้น พวกเขาเรียนรู้หลายๆมากมาย อย่างไรก็ตาม ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่มนุษย์อีกผู้หนึ่งได้ การทำให้มนุษย์เป็น guru ของลูกคือศรัทธาที่มงาย ทุกวันนี้แม้กระทั่งเด็กเล็กๆ ก็ถูกทำให้รับ guru มิฉะนั้นขนบธรรมเนียมก็จะเป็นการรับ guru ในอายุของการปลดเกษียณของเขา อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บั๊ตดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะทำให้ความเพียรพยายามของลูกเร็ว เป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องเก็บชาร์ตของการจดจำระลึกถึง จงมองดูใบหน้าของลูกในกระจกทุกวันและตรวจสอบว่า: ฉันจดจำพ่อผู้เป็นที่รักที่สุดนานเพียงไร?

2. ลืมทุกสิ่งที่ลูกเคยศึกษามาและอยู่อย่างนิ่งเงียบ ไม่มีความจำเป็นที่จะพูดสิ่งใด บาปของลูกถูกเผาไปด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อหรือไม่

พร: พร: ขอให้ลูกจบสิ้นจิตสำนึกของ "ฉัน" ใดๆ ด้วยการพูดว่า "บาบา บาบา" จากปากและในจิตใจของลูก และกลายเป็นตัวของตัวเองความสำเร็จในทุกสถานการณ์

ลูกๆ ผู้เป็นเครื่องมือผู้เพิ่มความจริงใจและความกระตือรือร้นของดวงวิญญาณอื่นๆ จะต้องไม่มีจิตสำนึกของ "ฉัน" ไม่ควรเป็น: "ฉันทำสิ่งนี้" แต่: บาบาทำให้ฉันเป็นเครื่องมือ แทนที่จะเป็น "ฉัน" ให้พูดว่า "บาบาของฉัน" ไม่ใช่ "ฉันทำสิ่งนี้ ฉันพูดสิ่งนี้" แต่เป็น "บาบาทำให้ฉันทำสิ่งนี้ บาบาทำสิ่งนี้" และแล้วลูกจะกลายเป็นตัวของตัวเองสำเร็จ มากเท่าที่คำว่า "บาบา บาบา" ออกมาจากริมฝีปากของลูกมากเพียงใด ลูกก็จะสามารถทำให้คนอื่นมากมายเป็นของบาบาได้มากตามนั้น ปล่อยให้สิ่งนั้นออกมากจากปากของทุกคนว่า: ความใส่ใจในทุกสถานการณ์ของผู้เดียวนั้นเป็นเพียงบาบา

คติพจน์: การใช้ร่างกาย จิตใจ และสมบัติในหนทางที่มีค่าในยุคบรรจบพบกันและเพิ่มพูนสมบัติเป็นสามัญสำนึกที่แท้จริง

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน นี่คือการเกิดที่ลูกได้ตายขณะที่มีชีวิต ลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ลูกถูก รางวัลล็อตเตอรี่ที่ใหญ่มาดั่งนั้น คงอยู่ในความสุขที่ไร้ขีดจำกัด
- คำถาม:** สิ่งใดที่ลูกควรบอกตนเองเพื่อที่จะจบสิ้นความวิตกกังวลทั้งหมดของลูกและการหยุดโกรธของลูก?
- คำตอบ:** “นั่นคือลูกของพระเจ้า ฉันต้องกลับมาอ่อนหวานเช่นเดียวกับพ่อ เช่นที่บาบาอธิบายในวิธีที่อ่อนหวานและไม่ได้โกรธเคือง ในทำนองเดียวกัน ฉันต้องอ่อนหวานอย่างมากกับผู้อื่นและไม่กลายเป็นเช่นน้ำเกลือ เพราะฉันเข้าใจว่าทุกวินาทีที่ผ่านไปคือบทบาทของละคร ดังนั้น จะมีอะไรให้วิตกกังวลเล่า?” พุดคุยกับตนเองในวิธีนี้และความวิตกกังวลของลูกจะสิ้นสุดลงและความโกรธของลูกจะหายไป
- เพลง:** นี่คือการดูใบไม้ผลิเป็นเวลาที่จะสนุกสนานและลิ้มโลก

โอมซานติ เพลงนี้เกี่ยวกับความสุขของลูกๆ ของพระเจ้า ลูกจะไม่สามารถที่จะร้องเพลงของความสุขเช่นนั้นในยุคทองเป็นเวลานี้ที่ลูกได้รับสมบัติที่มีค่า ล็อตเตอรี่นี้คือล็อตเตอรี่ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เมื่อผู้คนถูกรางวัลล็อตเตอรี่พวกเขามีความสุขอย่างมาก ด้วยการถูกล็อตเตอรี่นี้ลูกมีประสบการณ์ของความสุขของสวรรค์ชาติแล้วชาติเล่า นี่คือการเกิดที่ลูกได้ตายขณะที่มีชีวิต หากลูกไม่ได้ตายขณะที่มีชีวิต นี่ไม่สามารถเป็นชาติเกิดของการตายขณะที่มีชีวิตของลูก พรอทของความสุขของลูกไม่สามารถขึ้นสูงกว่าลูกได้ตายขณะที่มีชีวิต นั่นคือจนกว่าลูกจะทำให้พ่อเป็นของลูก ดังนั้น ลูกไม่สามารถได้รับมรดกที่สมบูรณ์ของลูกจนกว่าจะถึงเวลานั้น ผู้ที่เป็นของพ่อและผู้ที่ยึดจำท่านได้รับการจดจำจากพ่อด้วยเช่นกัน ลูกคือลูกๆ ของพระเจ้า ลูกมีความซาบซึ้งว่าลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกของลูกและพรจากพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ ผู้เลื่อมใสศรัทธาล้มลูกคลุกคลานไปในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาหาวิธีการมากมายมาเพื่อที่จะพยายามและพบกับพ่อ พวกเขาศึกษาพระเวทย์ คัมภีร์และนิตยสาร ฯลฯ มากมาย อย่างไรก็ตาม แต่ละวันที่ผ่านไป โลกเฝ้าแต่มีความทุกข์มากขึ้น โลกต้องกลับมาตาโมประธาน นี่คือการคืนไม้ของหนาม เจ้าแห่งหนามมาและเปลี่ยนหนามให้เป็นดอกไม้ หนามได้กลับมาใหญ่โตมากและทึบดำอย่างแรงมาก หนามเหล่านั้นได้รับชื่อที่ต่างกันมากมาย หนามเหล่านั้นไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง พ่ออธิบายว่า: นี่คือการแห่งหนาม พวกเขาเฝ้าแต่ทำร้ายกันและกัน ภายในครัวเรือน มีลูกที่ไม่มีค่าเช่นนั้น อย่าได้ถามเลย! พวกเขาเป็นเหตุของความทุกข์อย่างมากต่อพ่อแม่ของเขา ไม่ใช่ทุกคนเป็นเช่นเดียวกัน มนุษย์ไม่รู้ว่าเป็นใครที่เป็นเหตุของความทุกข์มากที่สุด พ่อพูดว่า: เหล่ากูรูได้ทำลายคำสรรเสริญของพระเจ้า ในขณะที่เราสรรเสริญท่านอย่างมาก ท่านคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่มีค่าอย่างสูงสุด รูปร่างของชีวานั้นดีมาก แต่มีผู้คนมากมายที่ไม่ยอมรับว่าชีวาคือจุดแห่งแสง เพราะว่าพวกเขาพูดว่าดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดคือสิ่งเดียวกัน ดวงวิญญาณละเอียดอ่อนอย่างมาก ดวงวิญญาณนี้อยู่ในกึ่งกลางหน้าผากและดังนั้นรูปของพระเจ้าจะใหญ่กว่านั้นได้อย่างไร? นักปราชญ์มากมายหัวเราะเยาะบราห์มากูมารีและพูดว่ารูปของพระเจ้าไม่สามารถเป็นเช่นนั้น ท่านเป็นแสงที่เผาไหม้ตลอดกาลหรือท่านสว่างยิ่งกว่าพระอาทิตย์พันดวง ในความเป็นจริงสิ่งนั้นผิด เพียงพ่อเองเท่านั้นที่สามารถบอกคำสรรเสริญที่ถูกต้องของท่านแก่ลูก ท่านคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ โลกนี้เป็นเช่นต้นไม้กลับหัว ไม่มีผู้ใดในยุคทองและยุคเงินจดจำท่าน ผู้คนจดจำพระเจ้าเมื่อพวกเขาไม่มีความสุข พวกเขาพูดว่า: โอ้พระเจ้า! โอ้พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ได้โปรดมีเมตตา! ไม่มีผู้ใดในยุคทองและยุคเงินที่ร้องขอความเมตตา พวกเขาเป็นสิ่งที่สร้างใหม่ของพ่อผู้สร้าง คำสรรเสริญของพ่อไร้ขีดจำกัด ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เพราะท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านต้องเคยให้ความรู้อย่างแน่นอน ท่านคือสัจจะ ผู้มีชีวิตและเป็นตัวของความปิติ ท่านเป็นดวงวิญญาณที่มีชีวิตที่ซึมซับความรู้ ตัวอย่างเช่น เมื่อดวงวิญญาณจากร่างของเขา เขานำสัมผัสของความรู้ไปกับเขา เมื่อเขากลายเป็นเด็ก เขายังคงมีสัมผัสเหล่านั้น แต่เพราะว่าอวัยวะของปากนั้นเล็ก เขาจึงไม่สามารถพูดได้ เมื่ออวัยวะของเขาเติบโต ดวงวิญญาณได้รับการดูแลให้จดจำและความทรงจำก็กลับคืนมา เด็กเล็กๆ จดจำคัมภีร์ ฯลฯ ด้วยเช่นกัน นั่นเป็นเพราะสัมผัสจากชาติเกิดที่แล้วของเขา เวลานี้พ่อกำลังให้มรดกของความรู้ของเราแก่เรา ท่านมีความรู้ของทั้งโลกเพราะท่านคือเมล็ด เราไม่สามารถเรียกตนเองว่าเป็นเมล็ด เมล็ดของต้นไม้มีความรู้ภายในของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของต้นไม้แน่นอน พ่อพูดด้วยตนเองว่า: พ่อคือเมล็ดของโลก เมล็ดของต้นไม้ไม่อยู่เบื้องบน พ่อคือผู้เป็นสัจจะ ผู้มีชีวิต เป็นตัวของความปิติและมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านมีความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลกด้วยเช่นกัน ท่านจะมีความรู้อื่นใด? จะเป็นความรู้ของคัมภีร์หรือ? ผู้คนมากมายมีสิ่งนั้น พระเจ้าจะมีบางสิ่งใหม่อย่างแน่นอน บางสิ่งที่ไม่มีนักปราชญ์จะรู้ ถามใครๆ ว่า: ต้นไม้

โลกปรากฏออกมาอย่างไร? ต้นไม้ได้รับการหล่อเลี้ยงอย่างไร? ช่วงชีวิตของต้นไม้ยาวนานเพียงไรและต้นไม้ถูกทำลายอย่างไร? ต้นไม้เติบโตขึ้นอย่างไร? ไม่มีใครสามารถอธิบายสิ่งใดเหล่านี้ จากคัมภีร์ทั้งหมด ก็ตะเถานันที่เป็นเพชรพลอยที่เหลือทั้งหมดคือลูกๆ ของกิตะ หากพวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดแม้กระทั่งหลังจากอ่านกิตะ พวกเขาจะให้ประโยชน์ด้วยการศึกษาคัมภีร์อื่นใดได้อย่างไร? มรดกได้รับผ่านกิตะ เวลานี้พออธิบายความลับของทั้งละคร พอเปลี่ยนสติปัญญาของลูกจากสติปัญญาที่เป็นหินให้สูงส่งและทำให้ลูกไปเป็นเจ้าของความสูงส่ง เวลานี้ทุกคนมีสติปัญญาที่เป็นหินเช่นที่ว่าเวลานี้พวกเขาคือเจ้าของหิน อย่างไรก็ตามพวกเขาให้สมญาที่ใหญ่โตแก่ตนเองและคิดว่าตนเองมีสติปัญญาที่สูงส่ง พออธิบายว่า: คำสรรเสริญของพ่อที่พิเศษไม่เหมือนใครมากที่สุด พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความปิติและมหาสมุทรแห่งความสุข เหล่าเทพไม่สามารถได้รับการสรรเสริญในวิธีนี้ ผู้เลื่อมใสศรัทธาไปอยู่เบื้องหน้ารูปปั้นเทพและพูดว่า: ท่านเต็มไปด้วยคุณธรรมที่สูงส่งทั้งหมด บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์เต็ม 16 องค์ ลูกเข้าใจว่าคำสรรเสริญนั้นเป็นของพ่อผู้เดียวเท่านั้นและเราถึงค่ายกย่องของท่านเท่านั้น เวลานี้สติปัญญาของลูกเต็มไปด้วยความรู้ของผู้ที่ถูกวาดไว้ในวัดได้ใช้ 84 ชาติเกิดเต็มของเขายังไง ดังนั้น เวลานี้ลูกมีความสุขมากเพียงไร ก่อนหน้านั้น ลูกไม่ได้คิดในวิธีนี้ เวลานี้ลูกเข้าใจว่าลูกต้องกลายเป็นเช่นพวกเขา สติปัญญาของลูกได้รับการเปลี่ยนแปลงอย่างมากมาย พออธิบายแก่ลูกๆ ว่า: กลับมาอ่อนหวานอย่างมากกับกันและกัน อย่าได้เป็นน้ำเกลือ บาบาคะโยธกับผู้ใดหรือไม่? ท่านอธิบายด้วยกิริยาที่อ่อนหวานอย่างมาก แม้กระทั่ง 1 วินาทีที่ผ่านไปก็สามารถกล่าวได้ว่าเป็นบทบาทของละคร จะมีสิ่งใดต้องกังวลในสิ่งนั้นเล่า? จงอธิบายแก่ตนเองในวิธีนี้ ลูกๆ ของพระเจ้าก็ไม่ยิ่งหย่อน ลูกสามารถเข้าใจว่าลูกๆ ของพระเจ้าต้องอาศัยอยู่กับพระเจ้าอย่างแน่นนอน พระเจ้าไม่มีตัวตนและดังนั้นลูกของท่านต้องไม่มีตัวตนด้วย ลูกๆ เดียวกันเหล่านั้นมาที่นี้และนำเครื่องแต่งกายมาใช้เพื่อเล่นบทบาทของเขา มนุษย์ในสวรรค์เป็นของศาสนาเทพ หากลูกเคยคิดคำนวณว่าแต่ละคนใช้ชาติเกิดมากมายเพียงใด ลูกจะต้องทบทวนตนเองอย่างมาก! อย่างไรก็ตามเป็นที่เข้าใจว่าจำนวนของชาติเกิดลดลงตามเวลาที่พวกเขามา ก่อนหน้านั้นลูกเคยเชื่อว่ามนุษย์กลายเป็นแมวและสุนัข นั้นมีความแตกต่างราวกับกลางวันและกลางคืนในสติปัญญาของลูกระหว่างช่วงเวลานั้นและในเวลานี้ สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดต้องถูกเข้าถึง สิ่งนี้มีการอธิบายในสาระว่าวงจรของ 84 ชาติเกิดจบสิ้นลงในเวลานี้ เวลานี้ลูกต้องละร่างที่สกปรกของลูก ร่างกายของทุกคนนั้นเก่า เลื่อมและตาโมประธาน ขจัดความผูกพันยึดมั่นของลูกออกจากร่างกายเหล่านั้น เหตุใดลูกจึงควรจรรจำร่างเก่าของลูกเล่า? เวลานี้จรรจำร่างใหม่ที่ลูกจะได้รับในยุคทอง ลูกจะเข้าไปสู่ยุคทองผ่านดินแดนของการหลุดพ้น เมื่อเราไปยังดินแดนของการหลุดพ้นในชีวิต ทุกคนอื่นจะไปยังดินแดนของการหลุดพ้น สิ่งนี้เป็นที่รู้ว่าเป็นเสียงร้องแห่งชัยชนะ หลังจากเสียงร้องแห่งความทุกข์ จะมีเสียงร้องแห่งชัยชนะ ผู้คนมากมายจะตาย และดังนั้นบางสิ่งต้องเป็นเครื่องมือสำหรับสิ่งนั้น จะมีภัยพิบัติทางธรรมชาติ ไม่ใช่ว่าลำพังมหาสมุทรจะทำลายดินแดนทั้งหมด ทุกสิ่งต้องจบสิ้น อย่างไรก็ตาม บาร์ตดินแดนที่ไม่สูญสลายยังคงอยู่ เพราะว่าบาร์ตเป็นสถานที่เกิดของชีพบบา ดินแดนนี้กลายเป็นสถานที่จาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุด พอประธานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน แต่มนุษย์ไม่ได้รู้สิ่งนี้ สำหรับพวกเขาการไม่รู้ถูกกำหนดไว้ในละครด้วยเช่นกัน เหตุนี้เองพอพูดว่า: ลูกๆ ลูกไม่ได้รู้สิ่งใดเช่นกัน พออธิบายความลับทั้งหมดของผู้สร้างและสิ่งสร้างของท่าน นั่นคือตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลกมนุษย์ ฤๅษีและมุนีได้กล่าวว่าไม่มีที่สิ้นสุดสำหรับสิ่งนั้น พวกเขาไม่เข้าใจว่ากิเลสทั้ง 5 คือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ของทั้งโลก ชาวบาร์ตเฝ้าแต่เฝาราวนปีแล้วปีเล่า แต่พวกเขาไม่รู้จักราวนเพราะราวนไม่ใช่ทั้งวัตถุและจิตวิญญาณ กิเลสไม่มีรูปใดๆเลย เป็นเมื่อบุคคลเริ่มมีการกระทำเท่านั้นที่เป็นที่เข้าใจว่าเขามีวิญญาณปีศาจร้ายของตัณหาราคะหรือความโกรธ นั้นมีสภาพที่สูงสุด กลางๆและต่ำสุดในกิเลสเช่นกัน บางคนมีความซาบซึ้งที่ตาโมประธานของตัณหาราคะ บางคนมีสภาพที่ราโจของความซาบซึ้งและบางคนมีสภาพที่สะโดของความซาบซึ้ง บางคนแม้กระทั่งอยู่ในพรหมจรรย์ตั้งแต่เกิด พวกเขาคิดว่านี่เป็นสิ่งที่ยุ่งยากมากเกินไปที่จะเป็นส่วนหนึ่งของคร่าวเรือน บุคคลเช่นนั้นเป็นที่รู้ว่าเป็นผู้ที่ดีที่สุดในท่ามกลางชานยาสซี ผู้ที่ถือพรหมจรรย์ตั้งแต่เกิดได้รับการพิจารณาว่าดี นี่เป็นสิ่งที่ดีอย่างมากสำหรับรัฐบาลเพราะประชากรไม่ได้เพิ่มขึ้น พวกเขาได้รับพลังของความบริสุทธิ์ สิ่งนี้แฝงตัวอย่างมาก ชันยาสซีอยู่อย่างบริสุทธิ์เด็กเล็กๆ อยู่อย่างบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน และผู้ที่อยู่ในสภาพปลดเกษียณของเขาก็อยู่อย่างบริสุทธิ์ด้วย ดังนั้นพลังของความบริสุทธิ์เฝ้าแต่ได้รับ พวกเขายังคงมีกฎว่าเด็กๆ ควรจะอยู่อย่างบริสุทธิ์จนกระทั่งถึงวัยหนึ่ง พวกเขาได้รับกำลังจากสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน ลูกบริสุทธิ์ในวิธีที่สะโดประธาน ลูกทำสัญญากับพ่อในชาติเกิดสุดท้ายนี้ ลูกคือผู้ที่ก่อตั้งยุคทอง ผู้ที่อยู่อย่างบริสุทธิ์คือผู้ที่กลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ ต่างลำดับกันไป ตามความเพียรพยายามของเขา นี่คือการครอบครองของพระเจ้า เมื่อทุกวงจรลูกอยู่กับพระเจ้าและแล้วลูกก็ใช้ชาติเกิดมากมายในสกลเทพ ชาติเกิดเดียวนี้มีค่าเหลือประมาณ สกลนี้ของพระเจ้าคือสกลที่สูงสุด สกลบราห์มินสูงสุด คือจุก จากสกลที่ต่ำที่สุด เรากลายเป็นผู้ที่เป็นของสกลบราห์มินที่สูงที่สุดเพียงเมื่อชีพบบาสร้างบราห์มาเท่านั้นที่ท่านสามารถสร้างบราห์มิน ผู้ที่อยู่ในงานรับใช้ของบาบามีประสบการณ์ของความสุขออย่างมากมาย เรากลายเป็นลูกของพระเจ้าและกำลังทำตามศรัทธาของพระเจ้า ลูกประกาศชื่อเสียงของท่านผ่าน

พฤติกรรมของลูก บาบาพูดว่า: ผู้อื่นคือผู้ที่มีร่องรอยที่เป็นเช่นปีศาจ ในขณะที่ลูกกำลังกลายเป็นผู้ที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง เมื่อลูกกลับมาเพียบพร้อม พฤติกรรมของลูกจะกลับมาดีมาก บาบาจะพูดว่า: ลูกคือผู้ที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง ต่างลำดับกันไป ตามความเพียรพยายามของลูก ผู้ที่มีร่องรอยที่เป็นเช่นปีศาจต่างลำดับกันไปด้วยเช่นกัน มีผู้ที่ถือพรหมจรรย์ตั้งแต่เกิด ด้วยเช่นกัน นี่เป็นสิ่งที่ดีมากที่ชั้นยาสซีย่อยอย่างบริสุทธิ์ แต่พวกเขาไม่สามารถประทานครุฑพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ผู้ใด หากกูรูจะสามารถประทานครุฑพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ดวงวิญญาณ พวกเขาจะพาดวงวิญญาณเหล่านั้นกลับไปกับพวกเขา อย่างไรก็ตาม กูรูจากไปและทิ้งดวงวิญญาณเหล่านั้นไว้ ที่นั่น พ่อพูดว่า: พ่อจะพาลูกกลับไปกับพ่อ พ่อได้มาเพื่อที่จะพาลูกกลับไปกับพ่อ พวกเขาไม่สามารถพาลูกไป พวกเขาเองกลับชาติมาเกิดกับผู้ครองเรือน และแล้วเนื่องจากสันสการ์ของเขา พวกเขาเข้าไปและอาศัยอยู่ในชุมชนของชั้นยาสซีย่อย นามและรูปของเขาเฝ้าแต่เปลี่ยนไปในทุกชาติเกิด เวลานี้ลูกๆ เข้าใจว่าลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพในยุคทองตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ในเวลานี้ ที่นั่น ลูกจะไม่รู้ว่าลูกประกาศสิทธิ์ในสถานภาพของลูกอย่างไร ลูกเข้าใจในเวลานี้ว่าความพยายามใดก็ตามที่ลูกทำในวงจรที่แล้ว ลูกจะทำได้เช่นเดียวกันในเวลานี้ ลูกๆ บางคนเคยได้รับนิมิตด้วยเช่นกันว่าการแต่งงานเกิดขึ้นที่นั่น อย่างไรก็ตาม ที่นั่นจะมีสวนป่าและสวนดอกไม้ที่ใหญ่โต เวลานี้มีผู้คนหลายล้านในบาร์ต ที่นั่นจะมีเพียงไม่กี่แสนเท่านั้น ที่นั่นจะไม่มีอาคารสูงที่มีจำนวนชั้นมากมาย สิ่งเหล่านี้คงอยู่ในเวลานี้เพราะไม่มีที่ว่าง ที่นั่นจะไม่หนาวมาก ที่นั่นจะไม่มีร่องรอยของความทุกข์ใด จะไม่มีความร้อนอย่างมากที่ผู้คนจะต้องขึ้นไปบนภูเขา ชื่อที่แท้จริงคือสวรรค์ เวลานี้ ผู้คนกำลังอาศัยอยู่ในป่าของหนาม มากเท่าที่พวกเขาปรารถนาความสุขมากเท่าใด ความทุกข์ของเขาก็เพิ่มพูนขึ้นมากตามนั้น เวลานี้จะมีความทุกข์อย่างมากมาย เมื่อสงครามประทุ แม่น้ำของเลือดจะไหลนอง อัจชะ มุรลีนี้ได้พูดไว้เบื้องหน้าลูกๆ ทั้งหมด อันดับ 1 คือการรับฟังเป็นการส่วนตัว; อันดับ 2 คือการรับฟังผ่านเทปและอันดับ 3 คืออ่านมุรลี ดังนั้นนี่คือสะโตประธาน สะโตและราโจ นั้นไม่สามารถมีสภาพที่ต่ำสำหรับสิ่งนี้ นี่เป็นสิ่งที่ลูกต้องแม่นยำอย่างสมบูรณ์ในเทป อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ประกาศชื่อเสียงของพ่อผ่านพฤติกรรมและคุณธรรมที่สูงส่งของลูก จัดข้อบกพร่องที่เป็นเช่นปีศาจ
2. อย่าได้มีความผูกพันยึดมั่นต่อร่างเก่าที่เสื่อมโทรมของลูก จดจำร่างใหม่ของยุคทองของลูกและให้การช่วยเหลือที่แผ่กว้างด้วยการอยู่อย่างบริสุทธิ์

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นนายผู้มีอำนาจสูงสุดและมอบประสบการณ์ความใกล้ชิดให้กับดวงวิญญาณที่กำลังนั่งอยู่ห่างไกล ด้วยพลังแห่งจิตวิญญาณของลูก ด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกทางวิทยาศาสตร์ ลูกสามารถสัมผัสสิ่งที่ไกลออกไปให้เข้ามาใกล้ได้ ในทำนองเดียวกัน ด้วยสติปัญญาอันสูงส่งของลูก ลูกสามารถสัมผัสบางสิ่งที่อยู่ห่างไกลว่าอยู่ใกล้ลูกได้ เช่นเดียวกับที่ลูกสามารถเห็น พูดและ ให้และรับความร่วมมือจากผู้ที่อยู่กับลูก ในทำนองเดียวกัน ด้วยพลังแห่งจิตวิญญาณของลูก ลูกสามารถให้ประสบการณ์แห่งความใกล้ชิดกับดวงวิญญาณที่กำลังนั่งอยู่ห่างไกลได้ สำหรับสิ่งนี้ ลูกเพียงต้องการความมั่นคงในสภาพของการเป็นนายผู้ทรงอำนาจสูงสุด และมีสภาพที่เต็มและสมบูรณ์ และทำให้พลังความคิดของลูกสะอาด

คติพจน์: เพียงผู้ที่สร้างแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นด้วยทุกความคิด คำพูด และการกระทำของพวกเขาเท่านั้นที่จะกลายเป็นภาพลักษณ์ที่ให้แรงบันดาลใจ

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เฝ้าแต่เชื่อมโยงสติปัญญาของลูกในโยคะกับพ่อ และลูกจะเสร็จสิ้นการเดินทางที่ยาวนานด้วยความง่ายดาย
- คำถาม:** สิ่งหนึ่งใดที่ลูกต้องละทิ้งเพื่อที่จะส่งเวรตนเองต่อพ่อ?
- คำตอบ:** : สำนึกที่เป็นร่าง ทันทีที่ลูกกลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกก็ตายและกลับมามีสิ่งเจือปน เหตุนี้เองหัวใจของลูกบางคนจึงห่อเหี่ยวในความคิดของการอุทิศตนเองต่อบาบา เมื่อลูกได้ส่งเวรตนเองแล้วก็ควรมีการจดจำระลึกถึงผู้เดียวนั้นเท่านั้น ลูกต้องส่งเวรตนเองต่อท่านและเพียงทำตามศรัทธาของท่านเท่านั้น
- เพลง:** โอ นักเดินทางของเวลากลางคืน อย่าได้เหนื่อยอ่อน! จุดหมายปลายทางของรุ่งอรุณนั้นไม่ไกลเลย...

โอมชานติ พระเจ้าพูด พระเจ้ากำลังสอนราชาโยคะและความรู้แก่ลูกๆ ของท่าน นี่ไม่ใช่มนุษย์ มีการเขียนในกิตะว่า พระเจ้ากฤษณะพูด เวลานั้นเป็นไปไม่ได้สำหรับศรัทธาที่จะปลดปล่อยทั้งโลกจากมายา เพียงพ่อเท่านั้นที่จะมาและอธิบายแก่ลูกๆ ผู้ที่ทำให้พ่อเป็นของพวกเขานั้นกำลังนั่งอยู่กับพ่อเบื้องหน้า กฤษณะไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นพ่อ พ่อเรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ที่อาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด ดวงวิญญาณจดจำพระเจ้าผ่านร่างกายนี้ พ่อหนึ่งนี้และอธิบายว่า: พ่อคือพ่อของลูก ผู้ที่อาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด พ่อคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด พ่อมาเมื่อวงจรที่แล้วและสอนลูกให้เชื่อมโยงโยคะของสติปัญญาของลูกกับพ่อ พ่อสูงสุดของลูก ท่านพูดกับดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณไม่สามารถมองเห็นผ่านดวงตาหรือรับฟังผ่านหูจนกระทั่งดวงวิญญาณนั้นเข้ามาในร่างกาย ร่างกายที่ปราศจากดวงวิญญาณนั้นไม่มีชีวิต ดวงวิญญาณคือผู้ที่มีชีวิต เมื่อทารกอยู่ในครรภ์ ทารกไม่สามารถเคลื่อนไหวได้จนกระทั่งดวงวิญญาณเข้ามา ดังนั้นพ่อพูดกับดวงวิญญาณที่มีชีวิตนั้น ท่านพูดว่า: พ่อได้ยืมร่างกายนี้มาใช้ พ่อมาและพาดวงวิญญาณทั้งหมดกลับไป พ่อสอนราชาโยคะแก่ดวงวิญญาณผู้ที่อยู่เบื้องหน้าพ่อ ทั้งโลกจะไม่ศึกษาราชโยคะ เพียงผู้ที่มาจากวงจรที่แล้วเท่านั้นที่กำลังศึกษาราชโยคะ เวลานั้นบาบาอธิบายว่า: เฝ้าแต่เชื่อมโยงโยคะของสติปัญญาของลูกกับพ่อจนกระทั่งเวลาสุดท้าย อย่าได้หยุดสิ่งนี้ สามิและภรรยาไม่รู้จักกันและกันก่อนการแต่งงาน อย่างไรก็ตามหลังจากนั้นบางคนก็อยู่ด้วยกันเป็นเวลา 60-70 ปี และ พวกเขาจดจำแต่ร่างกายเท่านั้นตลอดชีวิตของพวกเขา ภรรยาจะพูดว่า “นี่คือสามีของฉัน” และสามีจะพูดว่า “นี่คือภรรยาของฉัน” เวลานั้นลูกได้หมั้นหมายกับผู้ที่ไม่มีความเป็น พ่อที่ไม่มีตัวตนผู้ที่มาและจัดการหมั้นหมายนี้ ท่านพูดว่า: พ่อได้หมั้นลูกๆ กับพ่อ เช่นที่พ่อเคยทำในวงจรที่แล้ว พ่อที่ไม่มีตัวตนคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ ทุกคนพูดว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อ สร้างโลกมนุษย์นี้ พ่อของลูกอาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุดเสมอ เวลานั้นท่านพูดว่า จดจำพ่อ เพราะการเดินทางที่ยาวนาน ลูกๆ มากมายก็เหน็ดเหนื่อยและไม่สามารถที่จะรักษาสติปัญญาของเขาให้อยู่ในโยคะอย่างสมบูรณ์ พวกเขาเหน็ดเหนื่อย เพราะมายาทำให้พวกเขาล้มลุกคลุกคลานไปทั่ว บางคนแม้กระทั่งปล่อยมือของบาบาและตายไป สิ่งเดียวกันเคยเกิดขึ้นเมื่อวงจรที่แล้ว ที่นั้ตรานานเท่าที่ลูกมีชีวิต ลูกต้องเฝ้าแต่อยู่ในการจดจำระลึกถึง เมื่อชายผู้หนึ่งตายแม่หม้ายของเขาก็เฝ้าแต่จดจำระลึกถึงเขา พ่อและสามีนี้จะไม่ทิ้งลูกในวิธีนั้น พ่อพูดว่า: พ่อจะพาลูกผู้เป็นเจ้าสาวกลับไปกับพ่อ อย่างไรก็ตามสิ่งนี้ใช้เวลา ดังนั้นอย่าได้เหน็ดเหนื่อย มีภาระที่ใหญ่หลวงของบาปบนศีรษะของลูก และบาปนั้นจะถูกขจัดออกไปด้วยโยคะเท่านั้น โยคะของลูกควรจะเป็นเช่นที่ว่าในเวลาสุดท้ายลูกไม่จดจำผู้ใดนอกจากพ่อ ผู้เป็นเจ้าบ่าว หากลูกจดจำใครอื่นลูกก็มีสิ่งเจือปนและจะมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษจากบาปนั้น พ่อพูดว่า โอ นักเดินทางไปสู่อาณาเขตสูงสุด อย่าได้เหนื่อยอ่อน! ลูกเข้าใจว่าพ่อกำลังก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปผ่านบราห์มาและพ่อลดใจการทำลายล้างของศาสนาทั้งหมดผ่านชางก้า เวลานั้นพวกเขาเฝ้าแต่จัดการประชุมสำหรับทุกศาสนาให้มาอยู่ด้วยกัน พวกเขาพยายามที่จะค้นหาวิธีที่จะรวมกันและอาศัยอยู่ด้วยกันในความสงบ เป็นไปไม่ได้สำหรับศาสนามากมายที่จะมีการขึ้นและเดียว เป็นไปด้วยการขึ้นและเดียวที่ศาสนาเดียวได้รับการก่อตั้ง หากศาสนาทั้งหมดจะเต็มไปด้วยทุกคุณธรรมที่สูงส่งและปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์พวกเขาจะสามารถอยู่ด้วยกันเช่นนั้นนมและน้ำผึ้ง ในอาณาจักรของรามพวกเขาทั้งหมดเป็นเช่นนั้นนมและน้ำผึ้ง แม้กระทั่งสัตว์ก็ไม่ได้ต่อสู้กัน ที่นี้มีการทะเลาะเบาะแว้งในทุกบ้าน พวกเขาต่อสู้เมื่อพวกเขาไม่ได้เป็นของผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนาย พวกเขาไม่รู้จักแม่และพ่อของพวกเขา พวกเขาแม้กระทั่งร้องเพลงว่า: ท่านคือแม่และพ่อและเราคือลูกๆ ของท่าน ด้วยความเมตตาของท่านเราได้รับสมบัติที่มีค่าของความสุข เพราะไม่มีสมบัติที่มีค่าใดของความสุขในเวลานี้ พวกเขาจึงพูดว่า: เราไม่ได้รับความเมตตาใดจากแม่และพ่อ พวกเขาไม่รู้จักพ่อ ดังนั้น พ่อจะมีความเมตตาต่อพวกเขาได้อย่างไร? เพียงเมื่อพวกเขาทำตามการขึ้นและเดียวของครูเท่านั้นที่จะสามารถมีความเมตตา พวกเขาพูดว่า

พระเจ้าอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ในกรณีนั้นผู้ใดที่จะให้ความเมตตา? และผู้ใดที่จะได้รับความเมตตา? ทั้งสองนั้น
จำเป็น-ผู้เดียวผู้ที่ให้ความเมตตาและผู้ที่ต้องการความเมตตา เริ่มแรกนักเรียนต้องมาและศึกษากับครู ก่อนอื่นเขานั้น
ต้องมีความเมตตาในตนเอง และแล้วต้องทำตามการชี้แนะของครู บางคนนั้นเป็นที่ต้องการเพื่อลดใจลูกให้เพียร
พยายาม ผู้เดียวนั้นคือพ่อ ครู และสัตว์ครูด้วยเช่นกัน ท่านเรียกว่าพ่อสูงสุด ครูสูงสุดและสัตว์ครูสูงสุด พ่อพูดว่า: ทุกวงจร
พ่อทำงานของการก่อตั้งนี้และชำระโลกที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ บาบาคือผู้ทรงอำนาจของโลก ดังนั้นอาณาจักรของผู้ทรง
อำนาจของโลกจะถูกปกครองอย่างสม่ำเสมอ มีอาณาจักรเดียวของลักษมีและนารายณ์เหนือทั้งโลก ทั้งสองมีอำนาจเช่น
กัน ไม่มีใครต่อสู้หรือทะเลาะเบาะแว้งที่นั่น มายาไม่ได้คงอยู่ที่นั่น นั่นเป็นยุคทองและยุคเงิน ทั้งยุคทองและยุคเงินนั้น
เรียกว่าสวรรค์ ดินแดนสุขาวดี ทุกคนร้องเพลงว่า: จดจำเราได้และกฤษณะและไปสู่วารินดาว์นหรือสวรรค์ อย่างไรก็ตามไม่
มีผู้ใดในพวกเขาที่ไป พวกเขาเพียงแต่จดจำสิ่งเหล่านั้น เวลานั้นเป็นอาณาจักรของมายาและทุกคนกำลังทำตามการชี้แนะ
ของราวัน บุคคลสำคัญผู้ที่ดีมากได้รับสมญาที่ยิ่งใหญ่ หากพวกเขาแสดงความกล้าหาญทางร่างกายเล็กน้อยหรือทำการก
กระทำที่ดีพวกเขาก็จะได้รับสมญา บางคนก็ได้รับสมญาของดอกเตอร์ทางด้านปรัชญา พวกเขาเฝ้าแต่ให้สมญาอย่างใด
อย่างหนึ่ง เวลานั้นลูกคือบราห์มิน อย่างแน่นอนที่ลูกกำลังรับใช้บาร์ต ลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรที่สูงส่ง ลูกได้รับสมญา
หลังจากการก่อตั้งนั้นเสร็จสิ้น สมญาเช่นราชาหรือราชินีของสุริยวงศ์ ราชาหรือราชินีของจันทร์ทรงแสง และแล้วอาณาจักร
ของลูกก็เริ่มขึ้น ที่นั่นไม่มีผู้ใดได้รับสมญา ไม่มีสิ่งใดที่เป็นเหตุของความทุกข์ที่นั่น ดังนั้นไม่มีผู้ใดจะต้องขจัดความทุกข์
หรือต้องแสดงความกล้าหาญแล้วได้รับสมญา ขนบธรรมเนียมที่คงอยู่ที่นั่นไม่สามารถคงอยู่ที่นั่น ไม่ใช่ทั้งลักษมีและ
นารายณ์ที่จะเข้ามาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ เวลานั้นไม่มีเทพที่บริสุทธิ์ใด นี่คือนอกโลกที่ไม่บริสุทธิ์ โลกที่เป็นเช่นปีศาจ ผู้คนนั้น
สับสนจากการชี้แนะและความคิดเห็นที่ต่างกันมากมาย ที่นั่น มีการชี้แนะที่สูงส่งเดียวเท่านั้นที่ซึ่งอาณาจักรเดียวได้รับการ
ก่อตั้ง อย่างไรก็ตามขณะที่ก้าวไป บางคนก็ถูกทิ่มแทงด้วยหนามของมายาและดวงวิญญาณเหล่านั้นก็พิจารณา เหตุนี้เองพ่อ
จึงพูดว่า: ทำตามศรัทธาอย่างสม่ำเสมอ ด้วยการทำตามการชี้แนะของจิตใจตนเองลูกก็ถูกหลอกลวง ด้วยการทำตามการ
ชี้แนะของพ่อที่แท้จริงลูกได้รับรายได้ที่แท้จริง ด้วยการทำตามการชี้แนะของตนเอง เรือก็จมลง เนื่องจากการไม่ทำตาม
ศรัทธา มหาวิระมากมายก็ตกต่ำ เวลานั้นลูกต้องได้มาซึ่งการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ผู้ที่ไม่ทำตามศรัทธาและ
ตกต่ำนั้นจะต้องเสียใจภายหลังอย่างใหญ่หลวง และแล้วชีพบาบาก็จะนั่งในร่างนี้ในบทบาทของดรามราชและพูดว่า พ่อได้
อธิบายอย่างมากมายแก่ลูกผ่านร่างของบราห์มานี้ พ่อได้สอนลูกและทำความเข้าใจมากมายแก่ลูก บางคนแม้
กระทั่งเขียนจดหมายด้วยความศรัทธาของพวกเขาและพูดว่า: ฉันจะทำตามศรัทธา อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่ได้ทำตามสิ่ง
นั้น ลูกต้องไม่มีวันหยุดทำตามศรัทธา ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้นก็ตาม หากลูกบอกพ่อเกี่ยวกับทุกสิ่ง ลูกจะได้รับการเตือน
เพียงเมื่อลูกลืมพ่อเท่านั้นที่หนามที่แทงลูก และแล้วลูกก็วิ่งไปไกลมาจากพ่อผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความ
ไม่บริสุทธิ์ พวกเขาร้องเพลงว่า: ฉันจะสังเวยตนเอง ฉันจะอุทิศตน อย่างไรก็ตามพวกเขาทำสิ่งนี้เพื่อใคร? ไม่ได้เขียนไว้
ว่า: ฉันอุทิศตนแก่ชานยาซี หรือ: ฉันอุทิศตนต่อบราห์มา วิชาหรือชางก้า หรือ: ฉันอุทิศตนต่อกฤษณะ ลูกอุทิศตนเอง
แก่พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ไม่ใช่แก่นมนุษย์ ลูกได้รับมรดกของลูกจากพ่อ พ่ออุทิศตัวท่านเองแก่ลูกๆ ด้วยเช่นกัน พ่อ
ที่ไม่มีขีดจำกัดนั้นพูดว่า: พ่อได้มาที่นี่เพื่ออุทิศตนแก่ลูก อย่างไรก็ตามหัวใจของลูกบางคนนั้นก็ห่อเหี่ยวด้วยการคิดถึง
การอุทิศตนเองแก่พ่อ หากลูกเข้าไปสู่สำนักที่เป็นร่าง ลูกก็ตายและมีสิ่งเจือปน ควรจะมีการจดจำระลึกถึงผู้เดียวนั้น อุทิศตัว
ลูกเองแก่ท่าน การละเล่นกำลังจะสิ้นสุดลง เวลานั้นเราต้องกลับบ้าน เพื่อนฝูงญาติมิตร ฯลฯ ทั้งหมดของลูกจะถูกฝังอยู่ใน
สุสาน และดังนั้นอะไรคือประโยชน์ของการจดจำพวกเขา? สิ่งนี้อาศัยการฝึกฝนอย่างมากมาย มีคำกล่าวไว้ว่า: หากดวง
วิญญาณได้ขึ้นไป เขาก็ได้ลิ้มรสของน้ำทิพย์ แต่ถ้าดวงวิญญาณตกลงมาอย่างแรงเขาก็สูญเสียสถานภาพของเขา สิ่งนี้ไม่
ได้หมายความว่าเขาจะไม่ได้ไปสวรรค์ แต่มีความแตกต่างระหว่างการเป็นราชาหรือราชินีและการเป็นปวงประชา มองดูที่
คนพื้นเมืองที่นี่และที่รัฐมนตรี มีความแตกต่าง ดังนั้นจงทำความเข้าใจมากมายอย่างเต็มที่ หากบางคนล้มลงเขาก็กลับมา
ไม่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ หากดวงวิญญาณไม่สามารถทำตามศรัทธา มายาก็จะจับกุมของดวงวิญญาณนั้นและโยนเขา
เข้าไปในท่อน้ำทิ้ง การต่อต้านบัพตาดาหลังจากที่เป็นของท่านหมายถึงการกลายเป็นคนทรยศ เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า:
ระมัดระวังในทุกย่างก้าว เวลานั้นเวลาของมายากำลังมาถึงจุดจบ ดังนั้นเธอจึงทำให้ลูกๆ มากมายล้มลง ดังนั้นลูกๆ อยู่อย่าง
ตื่นตัวอย่างมาก ถนนนั้นยาวไกลเล็กน้อยแต่สถานภาพนั้นยิ่งใหญ่อย่างมาก หากลูกกลายเป็นคนทรยศ จะมีการลงโทษ
อย่างรุนแรง เมื่อดรามราชบาบาลงโทษดวงวิญญาณ พวกเขาจะร่ำร้องในความทุกข์ระทม และแล้วสิ่งนั้นก็ถูกกำหนดไว้
สำหรับทุกวงจร มายานั้นมีพลังอย่างมาก หากมีแม้กระทั่งความไม่นับถือต่อพ่อเพียงเล็กน้อย ลูกก็ตาย มีคำกล่าวไว้ว่าบาง
คนที่ปรารถนาสัตว์ครูนั้นไม่สามารถถึงจุดหมายปลายทาง บางคนทำการกระทำที่ผิดภายใต้อิทธิพลของตัณหาหรือ
ความโกรธจนเป็นเหตุของการประณามพ่อ และดังนั้นพวกเขาจึงมีประสบการณ์ของการลงโทษ เมื่อมีรายได้หลายล้าน
เท่าในทุกย่างก้าว ก็มีการสูญเสียหลายล้านเท่าด้วยเช่นกัน หากบัญชีเพิ่มขึ้นจากงานรับใช้ และแล้วจากการกระทำที่ผิด

เป็นบาปสิ่งนั้นก็ไปสู่การติดลบด้วยเช่นกัน บาบามีบัญชีทั้งหมด เวลานี้بابากำลังสอนลูกเป็นการส่วนตัว เป็นราวกับว่าบัญชีทั้งหมดนั้นอยู่ในมือของท่าน พ่อพูดว่า ท่านไม่ต้องการให้ลูกคนใดมีความไม่นับถือต่อชีพบบา เพราะบาปมากมายจะถูกสร้างขึ้นจากสิ่งนั้น ลูกต้องให้กระดูของลูกในการรับใช้ยกยะ มีตัวอย่างของดาดีชีริสชี สิ่งนี้เองที่สร้างสถานภาพด้วย มิฉะนั้นจะมีระดับของสถานภาพที่ต่างกันมากมายในบรรดาปวงประชา สาวใช้และคนรับใช้นั้นเป็นที่จำเป็นสำหรับปวงประชาด้วยเช่นกัน จะไม่มีความทุกข์ใดที่นั่นแต่สถานภาพนั้นต่างลำดับกันไป อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้เหนื่อยอ่อนในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ฝึกฝนในการมีการทรงจำระลึกถึงที่แท้จริงเพื่อว่าในเวลาสุดท้ายลูกไม่จดจำผู้ใดนอกจากพ่อ
2. ทำตามการชี้แนะของพ่อที่แท้จริงและหารายได้ที่แท้จริง อย่าได้ทำตามการชี้แนะของจิตใจตนเอง อย่าได้เป็นเหตุของการประณามศัตรู อย่ากระทำผิดภายใต้อิทธิพลของตัณหาหาคะหรือความโกรธ

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นตัวของตัวเองความสำเร็จด้วยพลังของความคิดของลูกและมีสิทธิ์ที่จะมีความสำเร็จในทุกงานของลูกทั้งหมด

ลูกจะมีประสบการณ์ในความสำเร็จที่ง่ายดายด้วยพลังของความคิดของลูกในงานที่มากมาย เช่นที่ลูกมองเห็นดวงดาวที่หลากหลายในท้องฟ้าที่เป็นกายภาพ ในทำนองเดียวกัน ในท้องฟ้าของบรรยากาศของโลก ลูกจะสามารถมองเห็นดวงดาวของความสำเร็จเปล่งประกายเมื่อความคิดของลูกสูงส่งและมีพลังและลูกหลุดหายอย่างสม่าเสมอในความลึกลับของพ่อผู้เดียว ดวงตาทางจิตวิญญาณของลูกและภาพลักษณ์ทางจิตวิญญาณจะกลายเป็นกระจกที่สูงส่ง กระจกที่สูงส่งนี้กลายเป็นตัวของตัวเองความสำเร็จที่ทำให้ดวงวิญญาณมากมายมีประสบการณ์ในรูปสำนึกเป็นดวงวิญญาณของพวกเขา

คติพจน์: ผู้ที่มีประสบการณ์ของความสุขที่ได้รับจากพระเจ้าอย่างสม่าเสมอเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวล

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อ ผู้เป็นครู ได้สอนศิลปะของการเปลี่ยนแปลงตนเองจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพแก่ลูก ดังนั้น บนพื้นฐานของศรัทธา รับใช้ผู้อื่นเพื่อที่พวกเขาเองก็สามารถเปลี่ยนเป็นเทพได้
- คำถาม:** การกระทำที่สูงส่งใดที่ลูกๆ ทำในเวลานี้ การกระทำที่กลายเป็นขนบธรรมเนียมประเพณีในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา?
- คำตอบ:** บนพื้นฐานของศรัทธา ลูกอุทิศจิตใจ ร่างกายและทรัพย์สินสมบัติของลูก ไม่เพียงแต่เพื่อให้ประโยชน์แก่บาร์ด แต่ให้กับทั้งโลก มนุษย์ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธามีขนบธรรมเนียมประเพณีของการให้ทานในนามของพระเจ้า พวกเขาใช้ชาติเกิดถัดไปของเขาในราชินิกุล เป็นสิ่งตอบแทน อย่างไรก็ตาม ลูกๆ กลายเป็นผู้ช่วยของพ่อในยุคแห่งการบรรจบพบกันและเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพ
- เพลง:** ลูกได้ใช้เวลากลางคืนในการหลับนอน และกลางวันในการรับประทาน

โอมชานติ พ่ออธิบายแก่ลูกๆ และเมื่อลูกๆ เข้าใจ ลูกก็สามารถอธิบายแก่ผู้อื่น หากลูกไม่เข้าใจ ลูกก็ไม่สามารถอธิบายแก่ผู้อื่นได้ หากลูกพูดว่าลูกเข้าใจแต่ไม่สามารถที่จะอธิบายแก่ผู้อื่น นั่นหมายความว่าลูกไม่เข้าใจสิ่งใดเลย เมื่อผู้คนเรียนรู้ศิลปะบางอย่าง พวกเขาจะสามารถแสดงแก่ผู้อื่นได้ ลูกเรียนรู้ศิลปะของการเปลี่ยนมนุษย์เป็นเทพนี้จากพ่อผู้เป็นครู มีสัญลักษณ์ของเหล่าเทพ พระเจ้าเปลี่ยนมนุษย์เป็นเทพ นั่นหมายความว่าพวกเขาไม่ได้คงอยู่ในเวลานี้ เหล่าเทพได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยคุณธรรมที่สูงส่งทั้งหมด ไม่มีมนุษย์ใดที่สามารถได้รับการยกย่องเช่นนั้น ผู้คนไปที่วัดและร้องสรรเสริญเหล่าเทพ ถึงแม้ว่าชานยาสชีย่อยอย่างบริสุทธิ์ ผู้คนก็ไม่ได้นั่งและร้องสรรเสริญพวกเขาในวิธีการเดียวกัน ชานยาสชีเหล่านั้น ฯลฯ แม้กระทั่งพราหมณ์คัมภีร์ เหล่าเทพไม่ได้ถ่ายทอดสิ่งใดในวิธีนั้น พวกเขามีประสบการณ์ของผลรางวัล พวกเขาได้ทำความเพียรพยายามในชาติเกิดก่อนหน้าของพวกเขาและได้เปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพ ชานยาสชีไม่มีคุณธรรมที่เหล่าเทพมี ที่ที่ไม่มีคุณธรรม อย่างแน่นอนที่จะต้องมียกย่องพร่อง ในยุคทอง ในบาร์ดเดียวกันนี้ ราชาราชินีและปวงประชาทั้งหมดเต็มไปด้วยคุณธรรมที่สูงส่ง พวกเขามีทุกคุณธรรม คุณธรรมของเทพเหล่านั้นได้รับการยกย่อง ในเวลานั้น ไม่มีศาสนาอื่นใด เหล่าเทพที่มีคุณธรรมมีชีวิตอยู่ในยุคทอง ในขณะที่มนุษย์ซึ่งมียกย่องพร่องมีชีวิตอยู่ในยุคเหล็ก เวลานี้ ใครจะสามารถเปลี่ยนมนุษย์ที่มียกย่องพร่องเช่นนั้นให้เป็นเทพ? ได้มีการจดจำกันว่าไม่ได้ใช้เวลานานเลยทีเดียวที่พระเจ้าจะเปลี่ยนมนุษย์เป็นเทพ ถ้ายกย่องนี้ให้ไว้กับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้น แม้ว่าเทพเองนั้นเป็นมนุษย์ พวกเขาก็มีคุณธรรม ในขณะที่มนุษย์ที่มียกย่องพร่อง คุณธรรมได้รับมาจากพ่อ ผู้เดียวที่รู้ว่าเป็นสัตว์กูร ชื่อบกพร่องได้รับจากมายา ราววัน หลังจากที่เป็นผู้มีความดีอย่างมาก พวกเขาพัฒนาชื่อบกพร่องได้อย่างไร? ผู้ที่เคยเต็มไปด้วยคุณธรรมที่สูงส่งทั้งหมดกลายเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยชื่อบกพร่องทั้งหมดได้อย่างไร? เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้อะไรนี้ ผู้คนร้องเพลง: เรานี้ไร้คุณธรรม เราไม่มีคุณธรรมเลย พวกเขาร้องสรรเสริญเหล่าเทพ ไม่มีใครในเวลานี้มีคุณสมบัติเหล่านั้น อาหารและเครื่องดื่มของพวกเขา ฯลฯ สกปรกอย่างมาก เหล่าเทพเคยเป็นของชุมนุมไวยชนาฟ (บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์และเป็นมั่งสวริตี) ในขณะที่มนุษย์ของเวลานี้เป็นของชุมนุมราววัน อาหารและเครื่องดื่มของพวกเขา ฯลฯ ได้เปลี่ยนไปอย่างมาก ไม่ได้เป็นเพียงแค่วิธีการแต่งตัวของพวกเขาเท่านั้นที่จะต้องมีการพิจารณา อาหารของพวกเขาและความมีกิเลสของพวกเขาจะต้องถูกนำไปพิจารณาด้วยเช่นกัน พ่อเองนั้นพูดว่า: พ่อต้องมาในบาร์ดเพื่อนำมาซึ่งการก่อตั้งด้วยบราห์มิน สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา นี่เป็นไฟบูชายัญ (ยักยะ) ของบราห์มิน พราหมณ์เหล่านั้นถือกำเนิดจากบาป ในขณะที่ลูกคือสิ่งสร้างที่เกิดจากปาก มีความแตกต่างอย่างมากมาย ผู้ที่มั่งคั่งก็สร้างไฟบูชายัญและเชิญพราหมณ์ นี่คือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้ที่มั่งคั่งที่สุดเหนือผู้มั่งคั่งทั้งหมดและเป็นราชาเหนือราชา เหตุใดท่านจึงเรียกได้ว่าเป็นผู้ที่มั่งคั่งที่สุดเหนือผู้มั่งคั่งทั้งหมด? เพราะแม้กระทั่งผู้ที่มั่งคั่งก็พูดว่าพระเจ้าให้ทรัพย์สินสมบัติแก่พวกเขา พวกเขาให้ทานในนามของพระเจ้าและเหตุนี้เองจึงกลายเป็นผู้ที่มั่งคั่งในชาติเกิดถัดไปของเขา เวลานี้ ลูกอุทิศทุกสิ่ง ร่างกาย จิตใจและทรัพย์สินสมบัติของลูกให้กับชีพบบา และดังนั้นลูกจึงประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง บนพื้นฐานของศรัทธา ลูกกำลังเรียนรู้ที่จะทำการกระทำที่สูงส่ง ดังนั้นอย่างแน่นอนที่ลูกต้องได้รับผลของสิ่งนั้น ลูกอุทิศจิตใจ ร่างกายและทรัพย์สินสมบัติของลูก ผู้คนเหล่านั้นเองก็ให้ผ่านใครบางคนในนามของพระเจ้าด้วย ระบบนี้คงอยู่ในบาร์ดเท่านั้น และดังนั้นพ่อจึงสอนการกระทำที่ดีมากแก่ลูก ลูกทำการกระทำนี้ ไม่เพียงแต่ให้ประโยชน์แก่บาร์ด แต่ให้ประโยชน์แก่ทั้งโลกด้วย และแล้วลูกก็ได้รับผลตอบแทนของสิ่งนั้นด้วยการเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพ ไม่ว่าการกระทำใดก็ตามที่ลูกทำบนฐานของศรัทธา ลูกได้รับผลของสิ่งเหล่านั้นตามนั้น

บาบากลายเป็นผู้สังเกตการณ์และสังเกตผู้ที่ได้รับใช้เพื่อเปลี่ยนมนุษย์เป็นเทพบนฐานของศรัทธา และมากเพียงไรที่พวกเขาได้เปลี่ยนแปลงชีวิตของพวกเขา บราห์มินคือผู้ที่ทำตามศรัทธา พ่อพูดว่า: พ่อสอนราชาโยคะแก่บุตรผ่านลูกๆ บราห์มินเป็นเรื่องของห้าพันปี อาณาจักรของเทพเคยคงอยู่ในบาร์ต ลูกควรแสดงภาพเหล่านี้แก่ผู้คน ถ้าพวกเขาไม่เห็นรูปภาพพวกเขาจะประหลาดใจว่านี่เป็นศาสนาใหม่ใดกัน และคิดว่าบางทีลูกมาจากต่างแดน เพียงแต่ด้วยการแสดงภาพที่พวกเขาจะเข้าใจว่าลูกๆ มีความเชื่อในเหล่าเทพ ดังนั้น ลูกควรอธิบายแก่พวกเขาว่า ในเวลาของชาติเกิดสุดท้ายของศรีนารายณ์ ชาติเกิดที่ 84 พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ได้เข้ามาในผู้นี้และสอนราชาโยคะ ในวิธีนี้ ประเด็นของกฤษณะจะหมดไป นี่คือชาติเกิดสุดท้ายของ 84 ชาติเกิด เหล่าเทพ ผู้ที่เคยเป็นของสุริยวงศ์ ต้องมาอีกครั้งหนึ่งและศึกษาราชโยคะ ตามละครอย่างแน่นอนที่พวกเขาจะทำความเพียรพยายาม เวลานั้นลูกๆ กำลังรับฟังเป็นการส่วนตัวอยู่เบื้องหน้า ลูกๆ บางคนรับฟังเทพด้วยเช่นกันและในเวลานั้นพวกเขาก็มีสำนึกว่าพวกเขาเองกำลังเปลี่ยนเป็นเทพอีกครั้งหนึ่งพร้อมกันกับแม่และพ่อ เวลานั้น ในระหว่างชาติเกิดที่ 84 ของลูก ลูกต้องกลายเป็นขอลานที่สมบูรณ์ ดวงวิญญาณอุทิศทุกสิ่งแก่พ่อ ร่างกายนี้เป็นเหมือนกับม้าซึ่งต้องมีการสังเวย ดวงวิญญาณของเขาเองนั้นก็พูดว่า: ฉันเป็นของพ่อและไม่เป็นของใครอื่น ฉัน ดวงวิญญาณ กำลังทำงานรับใช้ด้วยร่างนี้ตามการชี้แนะของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พ่อพูดว่า: จงสอนโยคะและอธิบายถึงวิธีการที่แท้จริงโลกหมุนไปด้วยเช่นกัน ผู้ที่ได้ไปรอบทั้งวงจักรก็จะเข้าใจประเด็นเหล่านี้อย่างรวดเร็ว ผู้ที่ไม่ได้ไปรอบวงจักรก็จะไม่อยู่ที่นี้ ไม่ใช่ว่าทั้งโลกจะมา ปวงประชามากมายจะมา แต่จะมีเพียงราชาราชินีเดียวเท่านั้น จะมีลักษมีและนารายณ์เดียวเท่านั้น จะมีรามและสีดาเดียวเท่านั้น จะมีเจ้าชาย เจ้าหญิงอื่นๆ แต่บุคคลเหล่านี้เป็นบุคคลหลัก ดังนั้น ในการที่จะกลายเป็นราชาราชินีเช่นนั้น ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก ด้วยการเป็นผู้สังเกตการณ์ลูกสามารถเข้าใจได้ว่าใครบางคนเป็นของครอบครัวที่มั่งคั่งหรือของราชินิกุลหรือเป็นครอบครัวที่ยากจน บ้างก็พ่ายแพ้มายาแล้ววิ่งหนีไป มายากลิ่นพวกเขาทั้งเป็น เหตุนี้เองบาบาจึงเฝ้าแต่ถาม: ลูกมีความสุขไหม? ลูกพอใจไหม? ลูกไม่ได้ถูกมายาตบตีและอยู่อย่างสิ้นสติหรือลุ่มปวยใช่ไหม? ลูกๆ เมื่อใครลุ่มปวย ไปและให้สมุนไพรรูขี้ผึ้งชีวิตของความรู้และโยคะและสุขชีวิตของพวกเขาขึ้นมา เป็นเพราะดวงวิญญาณไม่ได้อยู่ในความรู้และโยคะ มายาจึงทำลายทุกสิ่ง พวกเขาหยุดทำตามศรัทธาและเริ่มทำตามการชี้แนะจิตใจของพวกเขาเอง มายาทำให้พวกเขาสิ้นสติอย่างสมบูรณ์ ในความเป็นจริง สมุนไพรรูขี้ผึ้งคือความรู้ สิ่งนี้จะขจัดการสิ้นสติของมายา ประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดใช้กับเวลานี้ ลูกคือผู้ที่เปลี่ยนสีดา รามมาและปลดปล่อยลูกจากกรงขังของราวัน เช่นที่ลูกๆ ในซินด์นั้นได้รับการปลดปล่อย ต่อมาผู้คนของราวันก็ได้ลักพาตัวพวกเขาไปอีกครั้งหนึ่ง เวลานั้นลูกต้องปลดปล่อยทุกคนจากการกำมือของมายา บาบามีความเมตตา ได้มีการเห็นแล้วว่ามายาตบตีดวงวิญญาณและหันเหสติปัญญาไปสู่ทิศทางอื่นอย่างสมบูรณ์ เธอหันเหสติปัญญาออกไปจากรามและหันพวกเขาไปหาราวัน มีของเล่นที่มีราวันอยู่ด้านหนึ่งและรามอยู่อีกด้านหนึ่ง ดวงวิญญาณเหล่านี้รู้ได้ว่าเป็นผู้ที่เคยประหลาดใจและเป็นของพ่อและแล้วก็ยังเป็นของราวันอีกครั้ง มายามีพลังอย่างมาก เธอกลัดลูกเหมือนกับหนูแล้วทำลายรายได้ทั้งหมดของลูก เหตุนี้เองลูกต้องไม่มีวันหยุดทำตามศรัทธา การไต่เต้านั้นสูงชันอย่างมาก การทำตามการชี้แนะของลูกเองหมายถึงการทำตามการชี้แนะของราวัน หากลูกทำตามการชี้แนะเหล่านั้น ลูกก็จะลำบากอย่างมากและนี่จะเป็นเหตุของการประณาม มีดวงวิญญาณเช่นนั้นในทุกศูนย์ผู้ที่เป็นเหตุของความเสียหายแก่พวกเขาเอง ผู้ที่ทำงานรับใช้ ผู้ที่เป็นรูปบาซัน (Rup Basant: ตัวของโยคะที่ประพรมความรู้) ไม่สามารถอยู่อย่างซ่อนเร้นได้ อาณาจักรที่สูงส่งกำลังมีการก่อตั้งขึ้นในเวลานี้ และทุกคนจะเล่นบทบาทของแต่ละคนของพวกเขาในอาณาจักรนั้นอย่างแน่นอน หากลูกแข่งไปล้ำหน้า ลูกก็ให้ประโยชน์แก่ตนเอง การให้ประโยชน์แก่ตัวเองหมายถึงการเป็นนายแห่งสวรรค์ เช่นที่แม่และพ่อนั่งบนบัลลังก์ ดังนั้นลูกๆ ต้องกลายเป็นเช่นเดียวกันด้วย ทำตามพ่อ ไม่เช่นนั้นสถานภาพของลูกจะถูกลดลงไป บาบานั้นไม่ได้ให้ทำรูปภาพเหล่านี้ขึ้นมาเพียงเพื่อจะเก็บเอาไว้ ลูกต้องทำงานรับใช้อย่างมากด้วยรูปภาพเหล่านี้ ผู้คนที่มั่งคั่งหลายคนสร้างวัดให้กับลักษมีและนารายณ์ แต่ไม่มีใครในผู้ที่สร้างวัดนั้นรู้ว่าเมื่อใดที่พวกเขาหรือทั้งสองทำให้บาร์ตมีความสุขอย่างไร ที่ทำให้ทุกคนจดจำพวกเขา ลูกเข้าใจว่าจะต้องมีวัดดิลาลา (ผู้เอาชนะหัวใจของลูก) วัดเดียวนี้ก็เพียงพอ อะไรจะเกิดขึ้นเพราะด้วยวัดลักษมีและนารายณ์? พวกเขาไม่ได้เป็นผู้ให้คุณประโยชน์ เมื่อผู้คนสร้างวัดแก่ชีวา นั่นก็ปราศจากความหมายด้วย ไม่มีใครรู้หน้าที่การงานของท่าน จะกล่าวกันอย่างไรหากลูกสร้างวัดแก่ใครบางคนผู้ที่ลูกไม่รู้ถึงหน้าที่การงานของเขา? เมื่อเหล่าเทพเคยมีชีวิตอยู่ในสวรรค์ ไม่มีวัดใดๆ ลูกควรจะถามผู้ที่สร้างวัด: เมื่อใดที่ลักษมีและนารายณ์มา? พวกเขาได้ให้ความสุขอะไรแก่พวกท่าน? พวกเขาจะไม่สามารถอธิบายสิ่งใดได้ สิ่งนี้พิสูจน์ว่าบุคคลเหล่านั้นผู้ที่ไร้คุณธรรมสร้างวัดให้แก่ผู้ที่มีคุณธรรม ดังนั้น ลูกๆ ควรจะใส่ใจอย่างมากในการรับใช้ บาบานั้นใส่ใจอย่างมากในงานรับใช้ เพราะเหตุนี้ท่านจึงสร้างรูปภาพเหล่านี้ แม้ว่าป็นชิพบาบาผู้ที่ให้ทำรูปภาพเหล่านี้ขึ้นมา สติปัญญาทั้งสองกำลังทำงานอยู่ อัจชะ

ลูกๆ ทั้งหมดที่นั่งที่นั่นเข้าใจว่าลูกเป็นดวงวิญญาณ และพ่อกำลังนั่งอยู่ที่นั่น นี่เรียกได้ว่าการนั่งในสำนักเป็นดวงวิญญาณ ไม่ใช่ทุกคนกำลังนั่งพร้อมการตระหนักรู้ว่าพวกเขาเป็นดวงวิญญาณและกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าบาบา เวลานี้บาบาได้เตือนความทรงจำลูกแล้วและดังนั้นลูกจะมีการตระหนักรู้และจะมีความใส่ใจ (attention) มีมากมายที่สติปัญญาของพวกเขา ล้มลุกคลุกคลานออกไปภายนอก ขณะที่นั่งอยู่ที่นั่น เป็นราวกับว่าหูของพวกเขาปิด สติปัญญาของพวกเขา ล้มลุกคลุกคลานไปภายนอกที่ไหนที่หนึ่ง ลูกๆ ผู้ที่กำลังนั่งในการจดจำระลึกถึงพ่อกำลังหารายได้ โยคะของสติปัญญาของมากมายอยู่ภายนอก เป็นราวกับว่าพวกเขาไม่ได้ใช้ในการจาริกแสวงบุญ เวลาที่สูญเปล่าไป ลูกจดจำบาบาเมื่อลูกเห็นพ่อ (บราห์มา) แนนอน ที่สิ่งนี้ต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก บ้างพัฒนานิสัยที่มั่นคง: นั่นเป็นดวงวิญญาณ ไม่ใช่ร่างกาย พ่อมีความรู้เต็มเปี่ยมและดังนั้นลูกๆ ก็พัฒนาความรู้ด้วย เวลานี้พวกเราต้องกลับบ้าน วงจรกำลังสิ้นสุดและขณะนี้เราต้องทำความเพียรพยายาม เวลามากมายได้ผ่านไปและเหลืออีกเพียงเล็กน้อยเท่านั้น....มากมายศึกษาอย่างหนักมากในวันของการสอบของพวกเขา พวกเขาารู้สึกว่ามีจะนั้นพวกเขาจะสอบตกและได้รับสถานภาพที่ต่ำ ลูกๆ เฝ้าแต่ทำความเพียรพยายามต่อไป เพราะด้วยสำนักที่เป็นร่าง มีการกระทำบาป สิ่งนี้จะนำมาซึ่งการลงโทษหนึ่งร้อยเท่าเพราะลูกประณามพ่อ ลูกต้องไม่มีการกระทำใดๆ ที่จะประณามชื่อของพ่อและเหตุนี้เองจึงมีการร้องเพลงว่า: ผู้ที่ประณามสัทครูไม่สามารถได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ได้ การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์หมายถึงอำนาจในการปกครอง เป็นพ่อผู้ที่กำลังสอนลูกอยู่ ไม่มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ใดในการชุมนุมทางจิตอื่นๆ ใด นี่คือการสาธิต โยคะของพวกเขา ไม่มีใครอื่นสามารถพูดได้ว่าพวกเขากำลังสอนราชา โยคะ พวกเขาารู้สึกว่ามีความสุขในความสงบ ที่นั่นไม่มีเรื่องของความทุกข์หรือความสุข มีเพียงความสงบและความสงบ และแล้วเป็นที่เข้าใจว่าผู้ที่มีเพียงเล็กน้อยมากในโชคของเขา โชคที่สูงส่งที่สุดคือโชคของผู้ที่เล่นบทบาทของพวกเขาตั้งแต่ตอนเริ่มต้น ที่นั่นพวกเขาไม่มีความรู้ที่นั่น จะไม่มีความคิดใดเลย ลูกๆ รู้ว่าลูกทั้งหมดจะตม ลูกใช้นามและรูปที่แตกต่างกัน นี่คือการที่เราดวงวิญญาณนำร่างกายมาใช้และเล่นบทบาทของเราผ่านร่างกายเหล่านั้น พ่อและอธิบายความลับทั้งหมดเหล่านี้ ลูกๆ มีประสบการณ์ของความทุกข์เหนือประสาทสัมผัสภายในตนเอง ลูกมีความสุขภายใน มีการกล่าวว่า: ผู้ที่มีสำนักเป็นดวงวิญญาณ พ่ออธิบายว่าลูกเป็นนักเรียน ลูกรู้ว่าลูกกำลังจะกลายเป็นเทพ ผู้เป็นนายแห่งสวรรค์ ไม่ใช่เป็นเพียงเทพเท่านั้น ลูกกำลังจะกลายเป็นนายของโลก สภาพนี้จะอยู่อย่างถาวรเมื่อลูกถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูก สิ่งนี้จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนตามแผนของละคร ลูกเข้าใจว่าลูกอยู่ในครอบครัวของพระเจ้า ลูกกำลังจะได้รับอำนาจในการปกครองสวรรค์อย่างแน่นอน ผู้ที่ทำงานรับใช้มากมายและนำคุณประโยชน์ให้แก่ผู้คนมากมายจะได้รับสถานภาพที่สูงอย่างแน่นอน บาบาได้อธิบายแล้วว่าลูกสามารถนั่งในโยคะที่นั่น นี่เป็นไปได้เช่นที่ศูนย์ต่างๆ ช่างนอก การมาในเวลาที่ดีและนั่งในสมาธิ: จะเป็นไปได้อย่างไรที่นั่น? ไม่เลย ผู้ที่อยู่ที่ศูนย์สามารถอยู่ได้ ลูกต้องไม่บอกสิ่งนี้แก่คนข้างนอกแม้โดยสำคัญผิด นี่ไม่ใช่เวลานั้น ที่นี้ลูกทำได้อย่างดี ที่นี้ลูกกำลังนั่งอยู่ที่บ้าน ที่นั่น ลูกต้องมาจากข้างนอก นี่เป็นไปได้สำหรับเพียงผู้ที่อยู่ที่นั่นเท่านั้น ลูกควรสร้างสมความรู้ในสติปัญญาของลูก พวกเราคือดวงวิญญาณ นี่คือการปลุกกิเลสของผู้ที่นั้น ลูกควรพัฒนานิสัยนี้ พวกเราเป็นพี่น้อง: พวกเรากำลังพูดกับพี่น้องของพวกเขา จงพิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณ และจดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยไป อ้อชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ปกป้องตนเองจากการสิ้นสติของมายาด้วยสมุนไพรรูปชีวิตของความรู้และโยคะ อย่าได้ทำตามการกำหนดของจิตใจตนเอง

2. กลายเป็นรูปาชาและทำงานรับใช้ ทำตามแม่และพ่อและกลับมาทำตามการนั่งบนบัลลังก์

พร: ขอให้ลูกกลับมาทำตามการกราบไหว้และทำตามการยกย่องสรรเสริญด้วยการให้ทานและการทำบุญในสภาพที่มีพลังของลูก
ในเวลาสุดท้ายเมื่อดวงวิญญาณที่อ่อนแอมีแม่ประสบการณ์เล็กน้อยของการบรรลุผลผ่านลูกดวงวิญญาณที่เพียบพร้อมสมบูรณ์ พวกเราจะนำเอาสันสการ์ของประสบการณ์สุดท้ายนั้นไปและพักอยู่ในบ้านของพวกเขา

เขาเป็นเวลาครึ่งวงจร และแล้วพวกเขา จะกลายเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาของลูกในชุดทองแดงและกราบไหว้บูชาและยกย่องสรรเสริญลูก ดังนั้นจึงเป็นผู้ประทานที่ยิ่งใหญ่และผู้ประทานพรสำหรับดวงวิญญาณที่อ่อนแอเช่นนี้และให้ทานและทำบุญแห่งประสบการณ์แก่พวกเขา การให้ทานและทำบุญของ 1 วินาทีนี้ที่ทำในสภาพที่มีพลังนี้จะทำให้ลูกมีค่าควรแก่การกราบไหว้และมีค่าควรแก่การยกย่องสรรเสริญเป็นเวลาครึ่งวงจร

คติพจน์:

แทนการอยู่อย่างหวาดกลัวในสถานการณ์ที่เลวร้าย จงกลายเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและลูกจะมีชัยชนะ

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูก ๆ ที่แสนหวาน ที่นี้ลูกต้องอดทนต่อความสุขและความทุกข์ การเคารพและไม่เคารพ ชักความสุขของโลกเก่าออกไปจากสติปัญญาของลูก อย่าได้ทำตามการชี้แนะของจิตใจลูกเอง
- คำถาม:** ชาติเกิดนี้ดีเสียยิ่งกว่าชาติเกิดของเทพอย่างไร?
- คำตอบ:** ในเวลานี้ ลูกๆ กำลังรับประทานจากบันดาราชของชีพบาบา ที่นี้ลูกหารายได้มากมาย ลูกได้ลี้ภัยอยู่กับพ่อ เป็นไปในชาติเกิดนี้ที่ลูกทำให้ตนเองมีความสุขในโลก(lok)นี้ และในโลกที่อยู่เหนือทุกสิ่ง (Parlok) ลูกให้ข้าวสองกำมือเช่นเดียวกับสุดามา และประกาศสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองถึง 21ชาติเกิด
- เพลง:** ไม่ว่าท่านจะอยู่ใกล้หรือไกล ท่านก็เป็นภาพลักษณ์ของความฝันของฉัน

โอมชานติ ความหมายของเพลงนั้นดีมาก พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายแก่ลูกๆ ว่า ไม่ว่าลูกกำลังนั่งอยู่ใกล้ชิดกับร่างนี้ หรือลูกนั้นอยู่ไกลห่าง ท่านกำลังให้คำสอนโยคะแก่ลูกเป็นการส่วนตัว ท่านไม่ได้ให้สิ่งนั้นด้วยแรงบันดาลใจ ไม่ว่าพ่อนั้นจะอยู่ใกล้หรือไกล ลูกก็ยังจะต้องจดจำพ่อ ผู้คนทำความเลื่อมใสศรัทธาเพื่อที่จะไปหาพระเจ้า พ่อหนึ่งทีนี้และพูดว่า โอ ผู้ที่มีชีวิตดวงวิญญาณผู้ที่เป็นผู้อาศัยในร่างกายเหล่านั้น พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดหนึ่งทีนี้และพูดกับดวงวิญญาณ อย่างแน่นอนที่พระเจ้าต้องพบปะกับดวงวิญญาณ เหตุเพราะพวกเขาไม่มีความสุข ดวงวิญญาณจึงจดจำพระเจ้า ไม่มีใครในยุคทองจดจำท่าน เวลานั้นลูกๆ รู้ว่า ลูกนั้นเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาที่เก่าแก่มาก ลูกได้เริ่มต้นจดจำพระเจ้าชีวาตั้งแต่วินาทีที่มายาได้คว้าจับลูกเอาไว้ เพราะชีพบาบาทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก ดังนั้นผู้คนสร้างอนุสรณ์ของท่านและทำความเลื่อมใสศรัทธา ลูกรู้ว่าเวลานี้พ่อมาหาลูกเป็นการส่วนตัวเพื่อพาลูกกลับไป เพราะเวลานี้ลูกต้องกลับไปกับพ่อ ขณะที่ลูกอยู่ที่นี้ ลูกต้องนำร่างเก่าและโลกเก่าออกไปจากสติปัญญาของลูกและอยู่ในโยคะ บาปของลูกจะถูกเผาไปด้วยไฟโยคะนี้ สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายาม สถานภาพที่ลูกได้รับนั้นยิ่งใหญ่ ลูกต้องกลายเป็นนายของโลก ผู้คนพูดว่า ชีพบาบาเป็นนายของโลกแต่ไม่เลย เป็นมนุษย์ที่กลายเป็นนายของโลก พ่อหนึ่งทีนี้และทำให้ลูกๆ กลายเป็นนายของโลก พ่อพูดว่า: ลูกเคยเป็นนายของโลก แต่แล้วจากการใช้ 84 ชาติเกิด ลูกไม่ได้เป็นนายของแม้กระทั่งเปลือกหอย มีความแตกต่างอย่างมากเหมือนกับกลางวันและกลางคืนระหว่างชาติเกิดแรกของลูกและชาติเกิดสุดท้ายนี้ ไม่มีใครสามารถจดจำสิ่งนี้จนกว่าพ่อกจะมาและให้นิமிตต์แก่ลูก ลูกสามารถได้นิมิตต์ด้วยสติปัญญาของความรู้ (ญาณพุทธิ) ด้วยเช่นกัน ลูกๆ เหล่านั้นที่รู้จักและจดจำพ่อทุกวันก็จะทำให้ตนเองสนุกสนานอย่างมาก ทุกสิ่งที่ลูกรับฟังที่นี้ใหม่ ผู้คนไม่รู้สิ่งใดเลย พวกเขาเฝ้าแต่พูดเท็จ และล้มลุกคลุกคลานจากที่หนึ่งสู่อีกที่หนึ่ง ลูกได้รับการปลดปล่อยจากการล้มลุกคลุกคลานแล้ว พ่อพูดว่า: ลูกๆ ดวงวิญญาณต้องจดจำฉันผู้เป็นพ่อ ขอให้มีความคิดในสติปัญญาของลูกๆ ดวงวิญญาณว่า ลูกต้องไปหาบาบา รวบรวมว่าโลกนี้ไม่ได้คงอยู่สำหรับลูก โลกเก่านี้กำลังจะจบสิ้น และแล้วเราก็จะไปสวรรค์และสร้างพระราชวังใหม่ สิ่งนี้ควรจะเฝ้าแต่คงหมุนในสติปัญญาของลูกทั้งวันทั้งคืน พ่อบอกประสบการณ์ของท่านเองแก่ลูก เมื่อพ่อเข้านอนในเวลากลางคืน ความคิดเหล่านี้คือความคิดที่พ่อมี: เวลานี้การแสดงกำลังมาถึงจุดจบ พ่อต้องทิ้งร่างเก่านี้ ไซ้ มีภาระของบาปกรรมอย่างมากมาย เหตุนี้เองพ่อจึงต้องจดจำบาบาอย่างสม่ำเสมอ ตรวจสอบสภาพของลูกในกระจก สติปัญญาของฉันได้ลุดนำออกไปจากทุกคนอื่นใหม่ ขณะที่ช่องแฉะในธุรกิจของลูก ฯลฯ ลูกสามารถที่จะยังคงใช้สติปัญญาของลูกสำหรับธุรกิจนี้ บาบามีความหวังไว้มากมาย ท่านมีลูกๆ มากมาย ท่านต้องคิดเกี่ยวกับพวกเขาทั้งหมด ท่านต้องให้การลี้ภัยแก่ลูกๆ มีลูกๆ มากมายที่ไม่มีความสุข เมื่อมีความปั่นป่วน, ผู้คนมากมายก็มีประสบการณ์ของความทุกข์และความตาย เวลาเหล่านี้เลวร้ายอย่างมาก ดังนั้นอาคารกำลังสร้างขึ้นเพื่อที่จะให้การลี้ภัยแก่ลูกๆ มันเป็นไปสำหรับลูกๆ ทั้งหมดของพ่อผู้ที่จะอยู่ที่นี้ ไม่มีความกลัวใด และลูกก็ต้องมีพลังโยคะด้วยเช่นกัน ลูกๆ บางคน เคยได้นิมิตต์แล้ว พ่อปกป้องลูกๆ ที่จดจำท่านอย่างดี ท่านได้แสดงรูปที่น่ายกย่องให้แก่ศัตรูและทำให้พวกเขาวิ่งหนีไป ตรานานเท่าที่ลูกมีร่างกายนี้ลูกต้องอยู่ในโยคะ ไม่เช่นนั้นก็จะต้องมีการลงโทษ เมื่อลูกของบุคคลสำคัญใดๆ ถูกตัดสินลงโทษ เขานั้นจะต้องก้มศีรษะลง ลูกเองก็ต้องก้มศีรษะลง สำหรับลูกๆ การลงโทษนั้นรุนแรงมากยิ่งขึ้น มีแม้แต่ลูกๆ เช่นนั้นที่พูดว่า ดีละ ขอให้ฉันได้รับความสุขจากมายาในเวลานี้ ฉันจะดูว่าอะไรจะเกิดขึ้นต่อไปภายหลัง หลายคนก็พบว่าความสุขของโลกเก่านี้หวานขึ้นอย่างมาก ที่นี้ลูกต้องอดทนต่อความสุขและความทุกข์ ความเคารพและความไม่เคารพ ในการที่จะได้มาซึ่งคุณประโยชน์ที่สูงส่ง ลูกต้องทำตามแม่และพ่อ ลูกควรจะทำตามการชี้แนะของแม่และพ่อ การชี้แนะของลูกเองหมายถึงการชี้แนะของราวัน สิ่งเหล่านั้นเท่านั้นที่จะขัดขวางโชคของลูกๆ หากลูกถามพ่อ บาบาก็จะบอกลูกได้อย่างเร็วว่า: การชี้แนะเหล่านั้นเป็นเช่นปีศาจ นั้นไม่ใช่ศรัทธา ลูกจำเป็นต้องมีศรั

มัทในทุกอย่างก้าว ลูกควรจะตรวจสอบดูว่า ลูกไม่ได้ทำการกระทำที่ผิดๆใดและทำให้พ่อลูกประณาม ลูกจะกลายเป็นเทพเมื่อลูกมีคุณสมบัติเช่นนั้น ไม่ใช่ว่าลูกจะมีคุณสมบัติเหล่านั้นโดยอัตโนมัติเมื่อลูกไปที่นั่น พฤติกรรมของลูกต้องอ่อนหวานอย่างมากที่นี่ แม้ว่าบราห์มาบาบาไม่ใช่ชีพบบาบาได้พูดบางสิ่ง ก็เป็นผู้เดียวนั้นที่รับผิดชอบ แม้ว่าจะมีความเสียหายบางอย่าง นั่นก็ไม่ใช่ไร สิ่งนั้นลูกกำหนดไว้แล้วในละคร และดังนั้นลูกจึงไม่สามารถถูกกล่าวโทษ สภาพที่ดีมากเป็นที่ต้องการ ถึงแม้ว่าลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี้ ขอให้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกเป็นนายของบราห์มันด์ และเป็นผู้อาศัยของสถานที่นั้นด้วย คงอยู่ที่บ้านและเฝ้าแต่ทำธุรกิจของลูกในวิธีการนี้และลูกจะคงอยู่เหนือทุกสิ่ง เช่นที่ซานยาสซีไปอยู่เหนือการครองเรือน ดังนั้นลูกเองก็ไปอยู่เหนือทั้งโลกเก่าด้วยเช่นกัน มีความแตกต่างเหมือนกับกลางวันและกลางคืน ระหว่างการสละทิ้งของหฐโยคะและการสละทิ้งนี้ พ่อสอนราชาโยคะนี้ ซานยาสซีไม่สามารถสอนราชาโยคะได้ เพราะผู้ประทานการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตคือผู้เดียวนั้น เวลานั้นทุกคนมีการหลุดพ้น เพราะเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ผู้รู้ทำการเพ่งเพียรทางจิตเพื่อกลับไป ลูกนั้นไม่มีความสุขที่นี่ และแล้วบ้างก็พูดว่า พวกเขาต้องการที่จะหลอมรวมไปกับแสง มีความคิดเห็นนับไม่ถ้วน บาบาอธิบายแล้วว่า มีลูกๆ บางคนที่ยังคงจดจำญาติมิตรของพวกเขา เมื่อลูกต้องการความสุขของโลกนี้ ลูกก็ตาย ในกรณีนั้นเท้าของพวกเขาจะไม่สามารถอยู่ที่นี้ได้ มายานี้ให้การล่อใจมากมาย มีคำพูดที่ว่า “จดจำพระเจ้า, ไม่เช่นนั้นเหยี่ยวก็จะมา” มายาเองจะจู่โจมลูกเหมือนกับเหยี่ยว เวลานั้นพ่อจะมาแล้วลูกควรที่จะทำความเพียรพยายาม และประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ไม่เช่นนั้นลูกจะไม่ได้รับสิ่งนั้นวางจรรแล้วจรรเล่า ที่นี้ลูกไม่ได้รับความทุกข์ใจจากพ่อ ดังนั้นลูกต้องลืมโลกเก่าของความทุกข์ ลูกควรตรวจสอบชาร์ทสำหรับทั้งวันของลูก เป็นเวลานานเพียงไรที่ฉันจดจำพ่อ ฉันได้ให้ทานชีวิตแก่ใครไหม? พ่อเองก็ได้ให้ทานชีวิตแก่ลูกแล้วใช่ไหม? ลูกได้อยู่อย่างเป็นอมตะในยุคทองและยุคเงิน เมื่อใครบางคนที่นี่ตาย ผู้คนก็ร้องไห้คร่ำครวญอย่างมากมาย ไม่มีการพูดถึงความทุกข์ในสวรรค์ พวกเขาจะคิดว่าพวกเขานั้นกำลังละทิ้งเก่าของเขาและใช้หนึ่งใหม่ ตัวอย่างนี้ใช้กับลูก ไม่มีใครอื่นสามารถให้ตัวอย่างนี้ พวกเขาไม่ได้ลืมหนึ่งเก่าของเขา พวกเขาเฝ้าแต่สะสมเงินทอง ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกให้แก่พ่อที่นี่ ทานไม่ได้ใช้หรือเก็บสิ่งนั้นเพื่อตัวท่านเอง ท่านหล่อเลี้ยงลูกๆ ด้วยสิ่งนั้น ดังนั้นนี่คือบันดาราที่แท้จริงของชีพบบาบา ผู้ที่รับประทานจากบันดารานี้จะอยู่อย่างมีความสุขที่นี่ และพวกเขาจะอยู่อย่างมีความสุขชาติแล้วชาติเล่า ชาติเกิดใหม่ของลูกมีคุณค่าอย่างมาก ที่นี้ลูกมีความสุขเสียยิ่งกว่าในชาติเกิดเทพของลูก เพราะที่นี้ลูกได้ลี้ภัยอยู่กับพ่อ ลูกหารายได้มากมายที่นี่ ซึ่งลูกจะใช้เป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่า สดามาได้รับพระราชวังถึง 21 ชาติเกิดเป็นการตอบแทนสำหรับข้าวสองกำมือ เขาอยู่อย่างมีความสุขที่นี่ และในโลกที่เหนือขึ้นไปด้วยเช่นกัน เป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่า เหตุนี้เองชาติเกิดนี้จึงดีมาก บ้างก็พูดว่าหากการทำลายล้างเกิดขึ้นเร็วๆ นี้ เราสามารถไปสวรรค์ แต่ลูกยังคงต้องรับเอาทรัพย์สินที่มีค่ามากมายจากพ่อ อาณาจักรยังไม่ได้ถูกสร้างขึ้น ดังนั้นจะสามารถทำให้เกิดการทำลายล้างในไม่ช้าได้อย่างไร ลูกๆ ยังไม่ได้กลับมา มีค่า พ่อยังเฝ้าแต่มาเพื่อสอนลูก งานรับใช้ของบาบาอยู่เหนือขีดจำกัด ค่ายกย่องของพ่อนั้นไม่มีขีดจำกัดด้วยเช่นกัน มากเท่าที่พ่อนั้นสูง งานรับใช้ที่พ่อทำก็สูงตามนั้นด้วย เหตุนี้เองจึงมีอนุสรณ์ของพ่อ ที่นั่งสอน(Gaddi)ของบาบานั้นสูงสุด ไม่ว่าความเพียรพยายามใดก็ตามที่ลูกแต่ละคนทำ ลูกก็สร้างโชคของลูกเองตามนั้น รายได้นี้เป็นรายได้ของเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายซึ่งกลายเป็นทรัพย์สินสมบัติที่ไม่มีขีดจำกัดที่นั่น ดังนั้น ลูกๆ ควรที่จะทำความเพียรพยายามที่ดีมาก จดจำพ่อที่นี่ และที่นั่นด้วย มีบันไดนี้ มองดูในกระจกหัวใจของลูกเอง มากเพียงไรที่ฉันเป็นลูกที่มีค่าของพ่อ ฉันกำลังชี้หนทางแก่คนตาบอดใหม่ ลูกมีประสบการณ์ของความสุขด้วยการพูดกับตนเอง บาบาแบ่งปันประสบการณ์ของท่านเอง: พ่อพูดกับบาบาแม่กระทั่งเมื่อพ่อกำลังนอน: บาบาเป็นความอัศจรรย์ของท่าน และแล้วเราก็จะลืมท่านในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เราได้รับมรดกเช่นนั้นจากท่าน และแล้วเราก็จะลืมท่านในยุคทอง และแล้วเราก็จะสร้างอนุสรณ์แก่ท่านในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา อย่างไรก็ตามเราลืมหน้าที่การงานของท่านอย่างสมบูรณ์ในเวลานั้น รวากับว่าเรากลายเป็นบุคคลที่โง่เขลา เวลานั้นพ่อได้ทำให้ลูกเป็นผู้ที่มีความสามารถในการใช้ความรู้อย่างมาก มีความแตกต่างเหมือนกับกลางวันและกลางคืน การพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ไม่ใช่ความรู้ ลูกจำเป็นต้องมีความรู้ของวงจรโลก เวลานั้นเรากำลังจบสิ้นวงจรของ 84 ชาติเกิดและกำลังจะกลับบ้าน และแล้วเราก็ต้องไปสู่การหลุดพ้นในชีวิต เราไม่สามารถออกมาจากละครได้ เราเป็นนักแสดงในการหลุดพ้นในชีวิต อัจชะ

คลาสดกลางคืน: 16/12/1968

บาบาเรียกลูกๆบางคนว่าลูกสาวและบางคนว่าผู้เป็นแม่ ดังนั้น ต้องมีความแตกต่างอย่างแนนอน จากงานรับใช้ของบางคนนั้นมึกลิ่นหอม แต่บางคนเป็นเหมือนดอกอึก พ่อได้อธิบายแล้วว่าเป็นเสมือนกับว่าลูกอยู่กับพ่อ พ่อได้มาจากเบื้องบนเพื่อมาชำระโลกให้บริสุทธิ์นี้ก็เป็นงานของลูกด้วยเช่นกัน ผู้ที่มาจากที่นั้นบริสุทธิ์ในตอนเริ่มแรก ผู้ที่มาใหม่ต้องกำลังให้

กลิ่นหอมของพวกเขายอดเยี่ยม มีกลิ่นเปรียบเทียบกับสวนด้วยเช่นกัน งานรับใช้ที่นั่นเป็นเช่นไร กลิ่นหอมของดอกไม้ก็เป็นเช่นนั้น สำนักพูดว่า: ท่านที่ถูกลูกได้ชื่อว่าลูกของชีพบบา ลูกได้รับสิทธิ์ ดังนั้นควรจะมีกลิ่นหอมนั้น เพราะว่าลูกมีสิทธิ์ที่บอบาสมควรพูดนมัสต์ต่อทุกคน ลูกกลายเป็นนายของโลกลักษณะนั้น แต่มีความแตกต่างอย่างมากมาในวิธีที่ลูกศึกษา มีทั้งสองรูปแบบ ลูกมีศรัทธาว่าผู้ใดคือบอบา และก็มีวงจรอยู่ในสติปัญญาของลูก ดังนั้นพ่อพูดว่า พ่อสามารถบอกอะไรอื่นแก่ลูกเล่า? ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถทำให้ลูกเป็นผู้คงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ลูกกลายเป็นสิ่งนั้นเพียงด้วยสัญญาณเท่านั้น ผู้ที่กลายเป็นเช่นนั้นในวงจรที่แล้วจะกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้ง ลูก ๆ มากมายมาที่นี่ มีการดูถูกดูหมิ่นมากมายเพราะด้วยความบริสุทธิ์ ผู้ที่พ่อบอกกล่าวก็ทะยานเข้าได้รับการดูถูกดูหมิ่นอย่างมาก ชีพบบาก็ได้รับการดูถูกดูหมิ่นอย่างมากด้วยเช่นกัน การพูดว่าท่านจุติในปลาและในจระเข้ก็เป็นการดูถูกดูหมิ่นท่านด้วยเช่นกัน เพราะด้วยที่ไม่มีความรู้ พวกเขากล่าวหาลูกอย่างมาก ลูก ๆ ก็เพียรพยายามอย่างหนักมาก บ้างกลายเป็นผู้ที่มั่งคั่งอย่างมากโดยการศึกษาล่าเรียน พวกเขากลายได้อย่างมาก พวกเขาได้รับ 2 – 4 พันสำหรับการผ่าตัดหนึ่งครั้งแต่บ้างก็ไม่สามารถแม้จะดูแลครอบครัวของพวกเขาได้ นี่เป็นบางสิ่งที่ควรกังวลถึง บ้างได้รับอำนาจในการปกครองชาติแล้วชาติเกิดแล้ว แต่บ้างก็อยู่อย่างยากจนชาติแล้วชาติเกิดแล้ว พ่อพูดว่า พ่อกำลังทำให้ลูกรู้คิด เวลานี้ลูกจะพูดสำหรับทุกสิ่งว่า: ละครเป็นบทบาทของทุกคน อะไรก็ตามที่ได้เกิดขึ้นมาในอดีตคือละคร เพียงสิ่งซึ่งอยู่ในละครเท่านั้นที่จะเกิดขึ้น อะไรก็ตามที่เกิดขึ้นตามละครนั้นดี ไม่ว่าพวกเรารออธิบายมากเพียงใดก็ตามพวกเขาก็ไม่เข้าใจ จำเป็นต้องมีกิริยามารยาทที่ดีมากสำหรับสิ่งนี้ แต่ละคนควรตรวจสอบภายในตนเองว่า “นั่น มีข้อบกพร่องใด ๆ หรือไม่ มายาเข้มแข็งอย่างมาก มายาต้องถูกขจัดออกไปด้วยวิธีใดวิธีหนึ่ง ข้อบกพร่องทั้งหมดต้องถูกขจัดออกไป พ่อพูดว่าผู้ที่อยู่ในบ่วงพันธะจจำพอมากที่สุด พวกเขาคือผู้ที่ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่ดี ยิ่งพวกเขากลับถูกทรมานเพียงไรเขาจะอยู่ในการจจำระลึกถึงมากตามนั้น “โอ ชีพบบา” ออกมาจากปากของพวกเขา พวกเขาคิดว่าชีพบบาด้วยความรู้ ชาร์ทของพวกเขาก็ดีด้วย ผู้ที่มาที่นี่หลังจากถูกทรมานก็ทำงานรับใช้ที่ดีด้วยเช่นกัน พวกเขากลับงานรับใช้ที่ดีมากเพื่อทำให้ชีวิตของพวกเขาดี ถ้าพวกเขาไม่ทำงานรับใช้สำนักของพวกเขาก็ถูกกดขี่ทรมาน หัวใจปรารถนาว่า พวกเขากลับไปในงานรับใช้ ถึงแม้พวกเขาเข้าใจว่าพวกเขาจะต้องจากศูนย์ไปเพื่อทำงานรับใช้ ก็มีงานรับใช้อันมากมายที่นิทรรศการ ดังนั้นลูกไม่ควรกังวลเกี่ยวกับศูนย์แต่วิ่งไปทำงานรับใช้ ยิ่งลูกให้ทานมากเพียงไรลูกจะเติมเต็มตนเองด้วยพลังมากขึ้นตามนั้น ลูกต้องให้ทานอย่างแน่อน เหล่านี้คือเพชรพลอยแห่งความรู้ไม่สูญสลาย ผู้ที่มีเพชรพลอยเหล่านี้จะให้ทานเพชรพลอยด้วยเช่นกัน เวลานี้ลูกควรสามารถที่จะจจำความรู้ของตนเริ่มต้น ตอนกลางและตอนจบของทั้งโลก วงจรทั้งหมดควรหมุนอยู่ในสติปัญญาของลูก พ่อก็รู้ถึงตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบของโลกนี้ด้วย ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ที่แน่อน ท่านรู้ถึงวงจรโลก ความรู้ใหม่อย่างสมบูรณ์สำหรับโลกและไม่เคยเก่า นี่คือการรู้ที่นำอัสจารย์และเพียงพ่อเท่านั้นที่บอกแก่พวกเรา ไม่ว่าใครบางคนเป็นนักบุญ หรือดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่มากเพียงไรก็ตามพวกเขาก็ไม่สามารถปีนบันไดได้ เพียงพ่อเท่านั้นไม่มีมนุษย์ใดสามารถให้การหลุดพ้น หรือการหลุดพ้นใหม่ที่ไม่มีกิเลสได้ ไม่มีมนุษย์หรือเทพสามารถให้สิ่งนี้ได้ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถให้สิ่งนี้ได้ ต้องมีการขยายตัววันแล้ววันเล่า บอบาได้พูดว่า: ลูกควรมีรูปภาพของลักษณะและนารายณ์และบันไดในรูปที่เป็นกล่องแสงในนิทรรศการที่ท่องทั่วไปได้ ควรที่จะมีบางสิ่งที่เป็นไฟฟ้าที่จะมีแสงสว่างอยู่ได้เสมอ เผาแต่พูดคิดพจนด้วยเช่นกัน ขานยาซซีไม่สามารถสอนราชาโยคะได้เลย เพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นผู้สอนราชาโยคะ โดยผ่านพาหนะผู้โชคดีนี้ ลูกจะได้ยินเสียงเช่นนี้ อัจชะ ราตรีสวัสดิ์ต่อลูก ๆ ที่อ่อนหวานที่สุด

ถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาตาพ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจจำระลึกถึง:

1. เวลานี้การแสดงกำลังมาถึงจุดจบ ดังนั้นคงอยู่เหนือโลกเท่านั้น ทำให้โชคของลูกสูงส่งด้วยการทำตามศรัทธา อย่าได้มีวันทำการกระทำที่ผิด
2. หารายได้และตั้งใจให้ผู้อื่นให้หารายได้ของเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย อยู่ใน การจจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว กลายเป็นลูกที่มีค่าและชี้หนทางแก่ผู้อื่นมากมาย

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริงและกลายเป็นผู้ทำลายอุปสรรคและสร้างบรรยากาศของการสละละทิ้งและทาปาเสีย

สมญาที่ใหญ่โตที่สุดของพ่อคือคนรับใช้โลก (World Servant) ในทำนองเดียวกันลูกๆก็เป็นคนรับใช้โลก (world servants) ด้วยเช่นกันนั่นคือเป็นผู้ให้บริการ (servers) ผู้ให้บริการหมายถึงผู้สละละทิ้งและทาปาตี เมื่อใครบางคนมีการสละละทิ้งและทาปาเซีย โศคมาอยู่เบื้องหน้าของผู้นั้นเหมือนเป็นคนรับใช้ ผู้ให้บริการคือผู้ที่ให้ ไม่ใช่ผู้รับเอา และดังนั้นพวกเขาอยู่อย่างเป็นอิสระจากอุปสรรคอย่างสม่ำเสมอ ด้วยการพิจารณาตนเองว่าเป็นผู้ให้บริการและโดยการสร้างบรรยากาศของการสละละทิ้งและทาปาเซีย ลูกจะเป็นผู้ทำลายอุปสรรคอย่างสม่ำเสมอ

คติพจน์: วิธีที่จะเผชิญสถานการณ์ใดๆคือการใช้พลังของสภาพของลูกเอง

***** โอม ชานตี *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาที่ร่างกายของคุณเก่าอย่างสิ้นเชิง พ่อได้มาเพื่อทำให้ร่างกายของคุณเป็นอมตะเช่นเดียวกับต้นกัลปะ ลูกจะเป็นอมตะถึงครั้งวงจร
- คำถาม:** ประเด็นใดของการเล่นที่เสนอศรัทธาที่มีค่าควรแก่การเข้าใจเป็นอย่างมาก
- คำตอบ:** เพียงครั้งเดียวเท่านั้น เวลาที่คุณจะได้เห็นใบหน้าของนักแสดงทั้งหมดของการละเล่นนี้ คุณจะเห็นใบหน้าเดียวกันนี้หลังจาก 5,000 ปี จะมี 84 ใบหน้าของ 84 ชาติเกิด และพวกเขาแต่ละคนจะแตกต่างกันไป แม้แต่การแสดงออกของคนหนึ่งก็ไม่อาจเหมือนกับของอีกคนหนึ่งได้ ทุกการกระทำที่ถูกแสดงออกมาจะชำระหลังจาก 5,000 ปี ประเด็นเหล่านี้มีค่าควรแก่การเข้าใจอย่างแท้จริง เวลาที่เท่านั้นที่ลือคสติปัญญาของคุณได้ถูกเปิดขึ้นมา ลูกอธิบายความลับเหล่านี้ให้แก่ทุกคนได้
- เพลง:** เจ้าผู้ไร้เดียงสาแสนพิเศษ

โอม ชานติ ชีพบาบาเท่านั้นที่เป็นเจ้าผู้ไร้เดียงสา ซางก้าไม่ใช่เจ้าผู้ไร้เดียงสา ซางก้าทำลายในขณะที่ชีพบาบาเป็นผู้สร้างแน่นอนว่า สวรรค์จะถูกสร้างขึ้นและนรกต้องถูกทำลาย ดังนั้นชีพบาบาเท่านั้นที่เป็นเจ้าผู้ไร้เดียงสา มหาสมุทรแห่งความรู้ เวลาที่คุณมีประสบการณ์แน่นอนว่าชีพบาบาต้องเคยมาในวงจรที่แล้ว และแน่นอนว่าท่านได้มาในเวลานี้ ท่านต้องมาอย่างแน่นอน เพราะท่านต้องมาทำให้โลกมนุษย์ใหม่ ท่านต้องบอกความลับของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของละครแก่ลูกๆ ดังนั้นท่านจึงต้องมาที่นี่ ท่านไม่สามารถบอกลูกในอาณาเขตละเอียดอ่อน ภาษาของอาณาเขตละเอียดอ่อนนั้นแตกต่างออกไป และในโลกที่ไร้ตัวตนก็ไม่มีภาษา ที่มีการใช้เสียง (*talkie*) ชีพบาบาคือ ผู้ที่แก้ไขสิ่งที่ได้เสียไปแล้ว พระเจ้า ผู้เดียวที่ประทานการหลุดพ้นในชีวิตให้แก่ทุกคนพูดว่า พ่อต้องมาเมื่อโลกตาโมประสพ อนุสรณ์ของท่านก็ยังอยู่ที่นั่นด้วย ใบหน้าของมนุษย์ทุกคนในการละเล่นนี้ถูกพบเห็นได้เพียงครั้งเดียวเท่านั้น แม้แต่ใบหน้าของลักษมีและนารายณ์ก็ไม่อาจถูกพบเห็นได้ที่ไหนนอกจากยุคทอง เมื่อพวกเขาได้ใช้ชาติเกิด นามและรูปของพวกเขาก็จะแตกต่างกันไป เมื่อลูกได้เห็นรูปแบบของลักษมีและนารายณ์แล้ว ลูกก็จะไม่เห็นรูปแบบเช่นเดียวกันนี้อีกถึง 5,000 ปี เช่นที่ลูกจะได้เห็นใบหน้าเดียวกันนี้ของคานธีในอีก 5,000 ปีเท่านั้น มีมนุษย์จำนวนนับไม่ถ้วน หลังจาก 5,000 ปีเท่านั้นที่ลูกจะได้เห็นใบหน้าของมนุษย์ที่ได้พบในเวลานี้อีกครั้ง จะมี 84 ใบหน้าของ 84 ชาติเกิด และพวกเขาแต่ละคนจะแตกต่างกันไป แม้กระทั่งการกระทำของคนหนึ่งก็ไม่อาจเปรียบได้กับการกระทำของอีกคนหนึ่งได้ การกระทำใดก็ตามที่ใครแสดงออกมาก็จะชำระหลังจาก 5,000 ปี ประเด็นเหล่านี้มีค่าควรแก่การเข้าใจได้เป็นอย่างดี มีภาพลักษณ์ของบาบา ลูกเข้าใจว่า ท่านได้มาก่อนเพื่อสร้างโลกใหม่อย่างแน่นอน เวลาที่ลือคสติปัญญาของคุณได้ถูกเปิดขึ้นมา ลูกเข้าใจแล้ว เวลาที่คุณยังต้องปลดลือคของผู้อื่นด้วยวิธีการเช่นนี้ พ่อที่ไร้ตัวตนต้องอาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุดอย่างแน่นอน ลูกยังอาศัยอยู่ที่นั่นกับพ่ออีกด้วย เริ่มแรกเมื่อพ่อมา บราห์มา วิษณุและชางก้าอยู่กับพ่อ โลกมนุษย์มีอยู่แล้ว แล้วโลกหมุนไปอย่างไรและชำระอย่างไร อาณาเขตละเอียดอ่อนต้องถูกสร้างขึ้นก่อนแล้วท่านต้องมาสู่โลกวัตถุ เพราะมนุษย์ผู้ที่กลายเป็นเทพกลายเป็นศุภรในเวลานี้ เริ่มแรกพวกเขาต้องกลายเป็นบราห์มินจากนั้นจึงถูกทำให้กลายเป็นเทพ พ่อจึงได้บอกย้ำความรู้ที่พ่อเคยให้ไว้ในวงจรที่แล้ว เวลาที่พ่อนั่งและสอนราชาโยคะ ต่อมาหลังจากครั้งวงจร ความเลื่อมใสศรัทธาจึงเริ่มต้นขึ้นมา พ่อเองนั่งและอธิบายว่า โลกเก่าจะกลายเป็นโลกใหม่ได้อย่างไร และในเวลาสุดท้ายการเริ่มต้นจะเกิดขึ้นอีกครั้งอย่างไร ผู้คนเข้าใจว่า ดวงวิญญาณสูงสุดมาแต่พวกเขาก็ไม่รู้ว่าท่านมาเมื่อไรหรือท่านมาอย่างไร พวกเขาไม่รู้ว่า ท่านเปิดเผยความลับของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบอย่างไร พ่อพูดว่า พ่อได้มาเป็นการส่วนตัวเพื่อประทานการหลุดพ้นในชีวิตแก่ลูกๆ มาหา รวบรวมทำให้โชคของทุกคนเสียหาย ดังนั้นแน่นอนว่าบางคนจำเป็นต้องมาแก้ไขสิ่งที่เสียไปแล้ว พ่อพูดว่า พ่อเข้ามาในร่างของบราห์มาเมื่อ 5,000 ปีที่แล้วเช่นกัน โลกมนุษย์ถูกสร้างขึ้นที่นี่ พ่อมาที่นี่เพื่อเปลี่ยนแปลงโลกและทำให้ร่างกายของคุณเป็นอมตะเช่นเดียวกับต้นกัลปะ เวลาที่ร่างกายของคุณเก่าอย่างสิ้นเชิง บาบาทำให้ร่างกายเหล่านั้นเป็นอมตะเป็นเวลาถึงครั้งวงจร ลูกเปลี่ยนร่างกายของคุณที่นั่น แต่ลูกทำด้วยความสุข เพราะลูกทิ้งเครื่องแต่งกายเก่าๆและไปรับเครื่องแต่งกายใหม่ ที่นั่นลูกจะไม่พูดว่าผู้หนึ่งผู้ใดตายแล้ว ที่นั่นสิ่งนั้นไม่ใช่ความตาย ในท่านองเดียวกันลูกได้ตายขณะมีชีวิตที่นี่ ไม่ใช่ว่าลูกตายไปจริงๆแต่ลูกได้ทำให้ตนเองเป็นของชีพบาบา บาบาพูดว่า ลูกคือ แสงในดวงตาของพ่อ ลูกๆ ที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ชีพบาบาพูดสิ่งนี้และบราห์มาก็ยังพูดสิ่งนี้เช่นกัน ผู้หนึ่งคือ พ่อที่ไร้ตัวตนและผู้หนึ่งคือ พ่อที่มีตัวตน ลูกยังพูดอีกด้วยว่า บาบา ท่านคือ ผู้เดียวกันนั้นและพวกเราคือลูกๆ คนเดียวกันนั้นที่ได้มาเพื่อ

พบท่านอีกครั้งหนึ่ง พ่อพูดว่า พ่อมาและก่อตั้งสวรรค์ แน่แน่นอนว่าลูกต้องการอาณาจักร ดังนั้นพ่อจึงสอนราชาโยคะแก่ลูก ๆ ลูกจะได้รับอาณาจักรในเวลาสุดท้าย ต่อมาความรู้นี้จึงไม่มีความจำเป็นที่นั่น ทุกคัมภีร์ ฯลฯ เป็นประโยชน์ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนจะเฝ้าแต่ศึกษาสิ่งเหล่านั้น เช่นที่เมื่อบุคคลสำคัญเขียนประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของสถานที่บางแห่ง ผู้อื่นก็จะเฝ้าแต่อ่านสิ่งนั้น มีหนังสือตำราจำนวนนับไม่ถ้วน ผู้คนเฝ้าแต่อ่านหนังสือเหล่านั้น จะไม่มีสิ่งใดเช่นนั้นในสวรรค์ ที่นั่นจะมีเพียงภาษาเดียวเท่านั้น บาบาจึงพูดว่า พ่อได้มาเพื่อให้โลกกลายเป็นโลกใหม่อีกครั้ง ก่อนหน้านี้โลกเคยใหม่และในเวลานี้เก่า มายาได้เผาลูกชายของพ่อและทำให้พวกเขากลายเป็นเถาเถา พวกเขาแสดงสิ่งเหล่านั้นว่าเป็นลูกๆของราชาซาการ์ (King Sagar มหาสมุทร) สิ่งนั้นถูกต้องเพราะลูกเป็นลูกๆ ของมหาสมุทรแห่งความรู้จริงๆ แล้วพ่อเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ในความเป็นจริงทุกคนเป็นลูกของพ่อแต่คือลูกๆ เท่านั้นที่ได้รับการจดจำกันในทางปฏิบัติ เป็นเพราะลูกๆ พ่อจึงต้องมา ท่านพูดว่า พ่อมาเพื่อให้ลูกมีสติอีกครั้ง พ่อมาอีกครั้งเพื่อทำให้ผู้ที่น่าเกลียดอย่างสิ้นเชิงและมีสติปัญญาเป็นหินกลายเป็นผู้ที่สติปัญญาที่สูงส่ง ลูกเข้าใจว่า สติปัญญาของลูกถูกทำให้สูงส่งด้วยความรู้ในอย่างไร เมื่อสติปัญญาของลูกสูงส่ง โลกนี้จะเปลี่ยนจากดินแดนของหินเป็นดินแดนของความสูงส่งด้วยเช่นกัน บาบาเฝ้าแต่ ดลใจให้ลูกทำความเพียรพยายามเพื่อสิ่งนี้ ดังนั้นแน่นอนว่าบาบาจะต้องมาที่นี่เพื่อสร้างโลกมนุษย์ ท่านสร้างลูกที่เกิดจากปากผ่านผู้ที่ท่านเข้ามาในร่างของเขา ดังนั้นผู้นี้จึงกลายเป็นแม่ นี่คือประเด็นที่ลึกซึ้งอย่างมาก! เขาเป็นผู้ชาย ดังนั้นแนวคิดเกี่ยวกับเขาที่กลายเป็นแม่เมื่อบาบาเข้ามาในร่างของเขานั้นจะทำให้ผู้คนสับสนอย่างแน่นอน ลูกพิสูจน์สิ่งนั้นด้วยการแสดงให้เห็นแม่และพ่อนี้ บราห์มาและสรีสวตีทั้งสองนั่งอยู่ใต้ต้นกัลปะกำลังศึกษาราชโยคะ ดังนั้นแน่นอนว่าพวกเขาต้องการกูรู บราห์มา สรีสวตี และลูกๆ ทั้งหมดคือ ราชฤๅษี ลูกมีโยคะเพื่อรับสิทธิ์ในอาณาจักร พ่อมาและสอนราชาโยคะและความรู้ที่คนอื่นไม่อาจสอนได้ ไม่มีผู้อื่นฝึกฝนราชาโยคะ พวกเขาเพียงแค่พูดว่า ศึกษาโยคะ! มีครูโยคะหลายประเภท ไม่มีชั้นยาสซีหรือนักบวช ฯลฯ สอนราชาโยคะได้ พระเจ้ามาและสอนราชาโยคะ ท่านพูดว่า พ่อต้องมาทุกวงจรเมื่อถึงเวลาสร้างโลกใหม่ของมนุษย์ ไม่มีการทำลายล้างอย่างสิ้นซาก หากมีการทำลายล้างแบบไม่เหลือซากแล้ว พ่อจะเข้ามาในใครเล่า ผู้ที่ไร้ตัวตนจะมาแล้วทำสิ่งใด พ่ออธิบายว่า โลกนั้นมีอยู่แล้ว ผู้เลื่อมใสศรัทธาก็ยังมีอยู่ด้วยเช่นกัน พวกเขาเรียกหาพระเจ้า สิ่งนี้พิสูจน์ได้ว่า มีผู้เลื่อมใสศรัทธาเช่นกัน พระเจ้าต้องมาในเวลาสุดท้ายของยุคเหล็ก เมื่อผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหลายไม่มีความสุขอย่างมาก พ่อต้องมาเมื่ออาณาจักรของราวันกำลังถึงจุดจบ แน่แน่นอนว่าทุกคนไม่มีความสุขในเวลานี้ สงครามมหาภารตะกำลังอยู่เบื้องหน้า นี่คือ โรงเรียน ที่นี้มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ ลูกเข้าใจว่า เคยมีอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ในยุคทอง จากนั้นอาณาจักรของผู้ที่มีมงกุฎขึ้นเดียวก็ตามมา ต่อมามีการขยายตัวของศาสนาอื่นๆ และเพื่อขยายอาณาจักรจึงมีสงคราม ฯลฯ ลูกเข้าใจว่าสิ่งใดก็ตามที่ผ่านไปแล้วจะซ้ำรอยอีกครั้ง อาณาจักรของลักษมีและนารายณ์จะเริ่มต้นขึ้นมาในเวลานี้ บาบาอธิบายความลับทั้งหมดของประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์โลก ไม่มีความจำเป็นที่จะเข้าไปสู่รายละเอียด ลูกเข้าใจว่าลูกคือผู้ที่ เป็นของสุริยวงศ์ แน่แน่นอนว่าลูกจะกลับมาใช้ชาติเกิดในสุริยวงศ์ นามและรูปแบบของลูกจะเปลี่ยนไปและลูกก็ยังจะมีแม่และพ่อที่แตกต่างกันอีกด้วย ลูกต้องเก็บละครทั้งหมดนี้ไว้ในสติปัญญา ลูกได้มาเพื่อรับรู้ว่าพ่อมาอย่างไร ผู้คนมีความรู้ของกิตะเก่าอยู่ในสติปัญญา ก่อนหน้านั้น เราก็อมีความรู้ของกิตะเก่าอยู่ในสติปัญญาเช่นกัน เวลานี้หลังจากได้ยินประเด็นที่ลึกซึ้งเช่นนั้นแล้ว เราจึงมาเพื่อทำความเข้าใจที่สำคัญทั้งหมดของทุกสิ่ง ผู้คนยังพูดอีกด้วยว่า ก่อนหน้านี้ความรู้ของลูกแตกต่างไปและเวลานี้เป็นเรื่องที่ดีมาก เวลานี้ลูกเข้าใจวิธีที่จะใช้ชีวิตอยู่ในการครองเรือนแต่ยังคงเป็นเช่นดอกบัว นี่คือชาติเกิดสุดท้ายของทุกคน ทุกคนต้องตาย พ่อที่ไร้ขีดจำกัดเองพูดว่า สัญญาว่าลูกจะอยู่อย่างบริสุทธิ์และลูกจะกลายเป็นนายของสวรรค์ถึง 21 ชาติเกิด ที่นี้แม้ว่าบางคนอาจจะ เป็นมหาเศรษฐี เขายังคงไม่มีความสุข ร่างกายนั้นไม่บริสุทธิ์ ร่างกายของลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกจะไม่ตายเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด พ่อพูดว่า ผู้ที่มาที่นี่คือผู้ที่ เป็นของสุริยวงศ์และจันทร์ทวารวงศ์ พวกเขากลายเป็นผู้ที่น่าเกลียดด้วยการนั่งอยู่บนกองไฟของตัณหาหาคะ เหตุนี้เอง ราเด่ กฤษณะและนารายณ์จึงถูกวาดไว้อย่างน่าเกลียด เวลานี้ทุกคนน่าเกลียด พวกเขาเกลียดเพราะนั่งอยู่บนกองไฟของตัณหาหาคะ เวลานี้ลูกต้องลงมาจากกองไฟของตัณหาหาคะและนั่งอยู่บนกองไฟแห่งความรู้ จงตัดบ่วงพันธะของยาพิษและผูกบ่วงพันธะแห่งน้ำทิพย์ของความรู้ จงอธิบายด้วยวิธีที่ทำให้ผู้คนพูดได้ว่าลูกกำลังทำงานที่สูงส่ง ผู้ที่เป็นกุมารหรือกุมารีไม่อาจถูกเรียกว่าผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า ลูกไม่ควรสกปรก! เมื่อเวลาผ่านไปผู้คนจำนวนมากจะมา พวกเขาจะพูดว่าสิ่งนี้ดีมาก ด้วยการนั่งอยู่บนกองไฟแห่งความรู้ลูกจึงกลายเป็นนายของสวรรค์ ส่วนมากเป็นพระบราห์มินที่จัดการเรื่องแต่งงาน ราชายังเลี้ยงดูพระบราห์มินด้วยเช่นกัน พวกเขาถูกเรียกว่า ราชกูรู (กูรูของอาณาจักร) ทุกวันนี้แม้แต่ชั้นยาสซีก็ยังผูกบ่วงพันธะ เมื่อลูกบอกผู้คนถึงเรื่องราวของความรู้เช่นนั้น พวกเขาก็จะมีความสุขอย่างมาก พวกเขาจะผูกรักก็ทันทีแล้วก็จะมีการทะเลาะกันที่บ้านอีกด้วย แน่แน่นอนว่าลูกต้องอดทนเล็กน้อย ลูกคือกองทัพอัศวินที่แฝงตัว ลูกไม่ได้ถืออาวุธ เทวีกูถูกแสดงให้เห็นว่าถืออาวุธมากมาย อย่างไรก็ตามสิ่งเหล่านั้นคือประเด็นของความรู้ ที่นี้สิ่งเหล่านี้คือประเด็นของพลังโยคะ ลูกรับสิทธิ์ในอาณาจักรของโลกด้วยพลังโยคะ อาณาจักรที่มีขีดจำกัดได้มา

จากพลังทางวัตถุเท่านั้น ผู้เป็นนายที่ไร้ขีดจำกัดเท่านั้นที่จะให้อาณาจักรที่ไร้ขีดจำกัด ไม่มีเรื่องของสงครามในสิ่งนี้ พ่อพูดว่า พ่อจะยอมให้เกิดสงครามได้อย่างไรเล่า พ่อมาเพื่อทำให้การต่อสู้ทะเลาะเบาะแว้งกันนั้นจบสิ้นลงจนกระทั่งไม่มีแม้แต่ร่องรอยของสิ่งนั้นหลงเหลืออยู่เลย เหตุนี้เองทุกคนจึงจดจำดวงวิญญาณสูงสุด ท่านพูดว่า จงรักษาเกียรติของพ่อ! เมื่อไม่มีศรัทธาในผู้เดียว พวกเขาก็ไขว่คว้าคนอื่น ๆ แม้ว่าพวกเขาพูดว่า พระเจ้าอยู่ในพวกเขาด้วยเช่นกัน พวกเขาก็กังหันไม่มีศรัทธาในตนเอง ดังนั้นพวกเขาจึงมีกฐิ หากพระเจ้าอยู่ในท่านแล้ว เหตุใดท่านจึงต้องมีกฐิอีกเล่า ที่นี้สิ่งนี้พิเศษสุด พ่อพูดว่า เวลานี้พ่อมาด้วยวิธีเดียวกันกับวงจรที่แล้ว เวลานี้ลูกเข้าใจว่า พ่อ ผู้สร้างนั่งและสร้างอย่างไร สิ่งนี้คือละครด้วยเช่นกัน ลูกจะเข้าใจได้อย่างไรว่าสิ่งใดจะเกิดขึ้นในอนาคตหากลูกไม่เข้าใจเรื่องวงจรนี้ มีคำกล่าวว่านี้คือสนามของการกระทำ เรามาจากโลกที่ไร้ตัวตนเพื่อเล่นบทบาทของเรา ดังนั้นเราจึงควรรู้จักผู้สร้างและผู้กำกับของละครนี้ เรา นักแสดงได้มาเพื่อรับรู้ว่าละครนี้ถูกสร้างขึ้นมาอย่างไรและการขยายตัวของโลกนี้เกิดขึ้นอย่างไร เมื่อเวลานี้เป็นตอนจบของยุคเหล็ก แน่หน่อนว่ายุคทองต้องถูกสร้างขึ้นมา การอธิบายเกี่ยวกับวงจรนั้นลูกต้องแม่นยำอย่างแท้จริง ผู้ที่เป็นของสกุลบราห์มินจะเข้าใจ ผู้นี้คือ ประชาบิดา ดังนั้นสกุลของเราจึงขยายตัวอยู่เรื่อย ๆ วงศ์สกุลต้องขยายตัว ทุกคนเพียรพยายามอย่างต่อเนื่องเช่นที่เคยทำในวงจรที่แล้ว เราเฝ้าสังเกตอย่างละวาง ลูกแต่ละคนควรตรวจสอบใบหน้าของตนเองในกระจกและถามตนเองว่าลูกจะกลายเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การรับสิทธิ์ในอาณาจักรยุคทองมากเพียงใด นี่คื เกมของทุกวงจร ตามงานรับใช้ของแต่ละคนแล้ว ลูกคือนักสังคมสงเคราะห์ทางจิตที่ไร้ขีดจำกัด ลูกทำตามคำแนะนำของดวงวิญญาณสูงสุด จงซึมซับประเด็นที่สว่ยามเช่นนั้นอยู่เรื่อย ๆ พ่อมาและทำให้ลูกเป็นอิสระจากเงื้อมมือของความตาย ที่นั้นไม่มีกรกล่าวถึงความตาย นี่คื ดินแดนแห่งความตาย และนั่นคื ดินแดนของความเป็นอมตะ ในดินแดนนี้มีความทุกซ์ตั้งแต่ตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบ ขณะที่ดินแดนแห่งนั้นไม่มีร่องรอยของความทุกซ์ใดๆ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสว่สดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เราคือแสงของดวงตา ลูกๆ ที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้งของทั้งพ่อที่ไร้ตัวตนและพ่อที่มีตัวตน จงรักษาความซาบซึ้งในการเป็นทายาทของชีพบาบาขณะที่มีชีวิต
2. จงรับสิทธิ์ในอาณาจักรของโลกด้วยพลังโยคะ เมื่อลูกได้ผู้รักก็สำหรับความบริสุทธิ์แล้ว ลูกต้องอดทนเล็กน้อย อย่กลายเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์

พร: ขอให้ลูกเป็นตัวของความสุขขณะอาศัยอยู่ในโลกของความทุกซ์นี้โดยการอยู่อย่างตระหนักรู้ในพ่อมหาสมุทรของความสุข การอยู่อย่างตระหนักรู้ในพ่มหาสมุทรแห่งความสุขอย่างสม่ำเสมอและลูกจะกลายเป็นตัวของความสุข ไม่มีว่จะมีอิทธิพลของความทุกซ์และความไม่สงบมากเพียงไรในโลก ลูกต้องอยู่อย่างละวางและมีความรัก ลูกอยู่กับมหาสมุทรแห่งความสุขและดังนั้นลูกเป็นสุขอย่างสม่ำเสมอแ่กว้างไกลในเชิงซ้ำของความสุข ลูกๆผู้เป็นมหาสมุทรของความสุขที่ยิ่งใหญ่ ไม่สามารถมีความคิดใดๆของความทุกซ์ได้เพราะลูกได้ก้าวห่างออกจากโลกของความทุกซ์แล้วและได้เข้ามาในยุคบรรจบพบกัน สายใยทั้งหมดได้ถูกตัดขาดไปแล้วและดังนั้นลูกเฝ้าแต่เคลื่อนไปในคลื่นของมหาสมุทรของความสุข

คติพจน์: การทำให้จิตใจและสติปัญญาของลูกมั่นคงอยู่ในสภาพที่มีพลังเดียว คือการอยู่ในสันโดษ

*** โอม ขานติ ***

ลูกๆ ผู้เป็นที่รักที่สุดศักดิ์ของยุคบรรจบพบกันและผู้ปกครองอาณาจักรในอนาคต

วันนี้พ่อผู้ให้ความอบอุ่นแก่หัวใจของลูกๆทุกคนกำลังมองดูลูกผู้เป็นที่รักที่สุดศักดิ์ทั้งหมดของท่านจากทุกหนแห่ง ลูกแต่ละคนมีค่าควรแก่ความรักของผู้ที่ให้ความอบอุ่นแก่หัวใจ ความรักที่สูงส่งนี้ ความรักสูงสุดนี้ จะสามารถได้มาโดยดวงวิญญาณที่มีโชคเพียงกำมือเดียวจากหลายล้านคนเท่านั้น เป็นเวลาหลายชาติเกิดที่ลูกมีประสบการณ์กับความรักของดวงวิญญาณและดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ เวลานี้ในชาติเกิดทางจิตชาติเดียวนี้ ลูกกำลังมีประสบการณ์ของความรักและความเสนหาสูงสุด ลูกได้กลายเป็นลูกผู้เป็นที่รักที่สุดศักดิ์ผ่านความรักที่สูงส่งนี้ เหตุนี้พ่อผู้ให้ความอบอุ่นแก่หัวใจจึงมีความซาบซึ้งทางจิตที่ลูกๆแต่ละคนของท่านเป็นลูกๆผู้ที่กำลังจะเป็นราชา ลูกคือราชาใช่หรือไม่? ลูกไม่ใช่ปวงประชาใช่ไหม? ลูกทั้งหมดพูดถึงสมญาของลูกในปัจจุบันว่าอย่างไร? ราชาโยคี ลูกทั้งหมดเป็นราชาโยคีหรือลูกบางคนเป็นราชาโยคี (โยคีที่เป็นปวงประชา)ด้วยหรือไม่? ถ้าลูกทั้งหมดเป็นราชาโยคี ปวงประชาจะมาจากไหน? ลูกจะปกครองเหนือผู้ใด? ต้องมีปวงประชา เมื่อไหร่ที่ประชาโยคีจะมา? ลูกๆผู้เป็นที่รักที่สุดศักดิ์ (ราชดูลาเร) หมายถึงราชาของทั้งในปัจจุบันและของอนาคตด้วยเช่นกัน ลูกมีอาณาจักรทั้งสอง ไม่ใช่เพียงแค่อาณาจักรของอนาคต ก่อนที่จะเป็นราชาในอนาคต ลูกได้ประกาศสิทธิในอำนาจในการปกครองตนเองในเวลาปัจจุบัน ดังนั้นลูกได้ตรวจสอบกิจกรรมของอาณาจักรของอำนาจในการปกครองตนเองของลูกหรือไม่? เช่นที่ลูกร้องเพลงสรรเสริญอาณาจักรในอนาคตว่าเป็นอาณาจักรเดียว ศาสนาเดียว อาณาจักรแห่งความสงบ ความสุข และความมั่งคั่งที่สมบูรณ์ ในทำนองเดียวกัน โอ้ ราชาที่มีอำนาจในการปกครองตนเอง สิ่งเหล่านี้คงอยู่ในกิจกรรมของอาณาจักรที่มีอำนาจในการปกครองตนเองอย่างสม่ำเสมอหรือไม่?

อาณาจักรเดียวหมายความว่านั้นดวงวิญญาณควบคุมอาณาจักรของอวัยวะทางร่างกายซึ่งทำหน้าที่ของอาณาจักรได้อย่างสม่ำเสมอ อย่างไรก็ตามในระหว่างนั้น แทนที่จะเป็นผู้มีอำนาจในการปกครองตนเอง บางครั้งคนอื่นก็ไม่ได้เริ่มที่จะประกาศสิทธิใช่หรือไม่? อาณาจักรที่เป็นของคนอื่นคืออาณาจักรของมายา สิ่งซึ่งบอกของอาณาจักรที่เป็นของคนอื่นคือการขึ้นอยู่กับบุคคลนั้น สิ่งซึ่งบอกของอำนาจในการปกครองตนเองคือการที่ลูกมีประสบการณ์ว่าตัวลูกเองเป็นผู้ที่สูงส่งอยู่เสมอ ที่มีสิทธิทั้งหมด อาณาจักรที่เป็นของคนอื่นทำให้ลูกต้องพึ่งพิงและทำให้ลูกอยู่ภายใต้อิทธิพลของผู้อื่น เมื่อราชาใดก็ตามประกาศสิทธิในอาณาจักรของราชาอื่น อันดับแรกเขาจะทำให้ราชานั้นเป็นเชลยหรือนักโทษ นั่นคือราชานั้นพึ่งพิงอยู่กับผู้อื่น ดังนั้นตรวจสอบดูว่าลูกมีอาณาจักรเดียวหรือไม่ หรือผู้ที่มีสิทธิในอาณาจักรของมายาได้นำลูกผู้ที่มีอำนาจในการปกครองตนเองผู้เป็นราชาหรืออวัยวะทางร่างกายของลูกที่ทำงานของอาณาจักรภายใต้อิทธิพลของพวกเขาเป็นครั้งคราวด้วยเช่นกัน? ดังนั้นลูกมีอาณาจักรเดียวหรือสองอาณาจักร? เป็นกฎเกณฑ์และระเบียบวินัยของลูกผู้ที่มีอำนาจในการปกครองตนเองซึ่งกำลังปกครองอยู่ หรือคำสั่งของมายาก็ปกครองเป็นครั้งคราวด้วยเช่นกัน?

พร้อมกันนี้ มีธรรมะ(ศาสนา)เดียว ธรรมะหมายถึงคุณธรรม ดังนั้นศาสนาเดียวหรือศาสนาเดียวของผู้มีอำนาจในการปกครองตนเองคืออะไร? ความบริสุทธิ์ ความบริสุทธิ์ในทุกสิ่ง ในความคิด คำพูด การกระทำ ความสัมพันธ์และสายใยของลูก สิ่งนี้เรียกได้ว่าเป็นศาสนาเดียว นั่นคือศาสนาเดียว อย่าให้มีความไม่บริสุทธิ์ นั่นคือศาสนาอื่นๆในความฝันของลูก หรือแม้กระทั่งในความคิดของลูก เพราะที่ใดมีความบริสุทธิ์ จะไม่สามารถมีชื่อหรือร่องรอยของความไม่บริสุทธิ์ใด นั่นคือสิ่งที่ไร้ประโยชน์หรือมีกิเลส ลูกได้กลับมามีพลังอย่างมากหรือไม่? หรือลูกเป็นราชาที่อ่อนแอ? หรือว่าบางครั้งลูกอ่อนแอ และบางครั้งก็มีพลังไหม? หากลูกไม่สามารถปกครองอาณาจักรของลูกในชาติเกิดสั้นๆชาติเดียวนี้ได้ ลูกจะประกาศสิทธิในอาณาจักรเป็นเวลา 21 ชาติเกิดได้อย่างไร? ลูกกำลังพัฒนาชั้นสสารเหล่านั้นในเวลานี้ โลกในอนาคตจะถูกร่างขึ้นด้วยชั้นสสารที่สูงส่งของเวลานี้ ดังนั้นชั้นสสารของลูกในเวลาปัจจุบันของอาณาจักรเดียวและศาสนาเดียวจึงเป็นรากฐานของโลกในอนาคต

ดังนั้นตรวจสอบดูว่า: ความสุข ความสงบ และความมั่งคั่งของลูกขึ้นอยู่กับการบรรลุผลที่มีขีดจำกัดหรือไม่ หรือว่าลูกมีความสุขทางจิตวิญญาณที่เหนือประสาทสัมผัสของอาณาจักรของพระเจ้าสูงสุด? ประสบการณ์ของความสุขของลูกขึ้นอยู่กับสิ่งอำนวยความสะดวกและคำยกย่อง หรืออาณาจักรแห่งความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสของลูกนั้นอยู่บนพื้นฐานของสิ่งสูงสุด? เช่นเดียวกับความสงบที่ไม่ขาดตอน มีสถานการณ์ของความไม่สงบประเภทใดที่ทำลายความสงบที่ไม่ขาดตอนของ

ลูกหรือไม่? สำหรับผู้ที่มีอำนาจในการปกครองตนเอง พายุแห่งความไม่สงบใดๆ ไม่ว่าจะใหญ่หรือเล็กก็เพื่อที่จะทำให้พวกเขามีประสบการณ์ และดังนั้นสิ่งเหล่านั้นจึงกลายเป็นของขวัญสำหรับสภาพที่โอบยบ สิ่งเหล่านั้นกลายเป็นของขวัญของลัทธิ สิ่งนี้เรียกว่าความสงบที่สม่ำเสมอ ดังนั้นตรวจสอบดูว่า: อาณาจักรของลูกเป็นอาณาจักรของความสงบที่ไม่ขาดตอนและมีอำนาจในการปกครองตนเองหรือไม่?

เช่นเดียวกับความมั่งคั่ง ความมั่งคั่งของผู้ที่มีอำนาจในการปกครองตนเองคือความรู้ คุณธรรม และพลัง ลูกเป็นผู้ที่มีอำนาจในการปกครองตนเองที่เต็มไปด้วยความมั่งคั่งทุกประเภทหรือไม่? สิ่งซึ่งบอกของความเต็มเปี่ยมคือ ที่ใดมีความเต็มเปี่ยม ที่นั่นมีความพอใจอยู่เสมอ และจะไม่มีข้อหรือร่องรอยของการขาดการบรรลุผลใดๆ การเป็นผู้ไม่รู้ต่อความรู้ในเรื่องของความปรารถนาที่มีขีดจำกัดเรียกว่าเป็นผู้ที่มั่งคั่ง และการเป็นราชาหมายถึงการเป็นผู้ประทาน ถ้ามีใครบางคนมีความปรารถนาที่มีขีดจำกัดหรือมีความปรารถนาที่จะได้มาซึ่งการบรรลุผลใดๆแล้ว แทนที่จะเป็นราชา ดวงวิญญาณเช่นนั้นกลับกลายเป็นขอทาน ดังนั้นควรตรวจสอบอำนาจในการปกครองตนเองของลูกเป็นอย่างดี ตรวจสอบดูว่า: อำนาจในการปกครองตนเองของฉันเป็นของอาณาจักรเดียว ศาสนาเดียว และเต็มไปด้วยความสงบและความสุขหรือไม่? หรือยังคงจะกลายเป็นเช่นนั้น? หากลูกยังคงจะกลายเป็นราชาและไม่มีสภาพของการเป็นผู้มีอำนาจในการปกครองตนเอง แล้วลูกเป็นเช่นไรในเวลานั้น? ลูกกลายเป็นปวงประชาใหม่? หรือลูกไม่ได้เป็นทั้งปวงประชาหรือราชา แต่เป็นเพียงผู้ที่อยู่ในระหว่างกลางนั้น? เวลานั้นอย่าได้อยู่ในระหว่างกลาง อย่าคิดว่าลูกจะกลายเป็นเช่นนั้นในเวลาสุดท้าย หากลูกมีความปรารถนาอย่างแน่อนที่จะประกาศสิทธิในโชคของอาณาจักรเป็นระยะเวลาที่ยาวนานแล้วผลของอำนาจในการปกครองตนเองเป็นระยะเวลาที่ยาวนานก็คือการได้รับอาณาจักรเป็นระยะเวลาที่ยาวนานอย่างแน่อน พื้นฐานของการประกาศสิทธิในอาณาจักรระยะเวลาเต็มตลอดช่วงชีวิตคือการมีอำนาจในการปกครองตนเองที่สม่ำเสมอในเวลาปัจจุบัน ลูกเข้าใจไหม? อย่าได้ไม่ระมัดระวัง ด้วยการคิดว่าสิ่งนั้นจะเกิดขึ้น สิ่งนั้นจะเกิดขึ้น ลูกๆให้ความบันเทิงกับบรรพดาด้วยสิ่งที่หวานชื่นมากมาย แทนที่จะเป็นราชา พวกเขากลับกลายเป็นนักกฎหมายที่เก่งมาก พวกเขาถนัดถึงประเด็นของกฎหมายเช่นนั้นที่บาบาได้แต่ยืมือต่อไป ดังนั้นนักกฎหมายดีกว่าราชาหรือไม่? ลูกได้โต้แย้งประเด็นทางกฎหมายด้วยความฉลาดอย่างมาก ดังนั้นเวลานี้หยุดการโต้แย้งประเด็นทางกฎหมาย ให้กลายเป็นลูกที่รักที่สูงศักดิ์ พ่อมีความรักต่อลูกๆ และเหตุนี้เองในขณะที่เห็นและรับฟังเรื่องราวทั้งหมดนั้น ท่านยังคงยืมือต่อไป ท่านไม่ได้ใช้ดรามาราชในขณะนี้

ความรักกำลังทำให้ทุกคนก้าวไปข้างหน้า ลูกมาถึงที่นี่เพราะความรักใช่ไหม? ดังนั้นเพื่อเป็นการตอบแทนต่อความรักของลูก บรรพดาจึงให้ความรักเป็นการตอบแทนหลายล้านเท่าด้วยเช่นกัน ลูกๆของแผ่นดินนี้และจากต่างแดนได้มาถึงมูบับันโดยการโอบยบด้วยพาหนะของความรัก บรรพดาเห็นลูกๆทั้งหมด(ที่อยู่ที่นี่)ในรูปสการ์ และกำลังมองดูลูกๆในรูปที่น่ารักทั้งหมด(ทุกคนแห่ง) อัจชะ

ถึงลูกๆที่ใกล้ชิดทั้งหลายที่หลอมรวมในความรัก ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งผู้ที่มีอำนาจในการปกครองตนเองและมีสิทธิในอาณาจักรของโลก ถึงดวงวิญญาณพิเศษที่สูงส่งและมั่งคั่งที่ได้มาซึ่งการบรรลุผลอย่างเต็มเปี่ยมในทุกรูปแบบ ถึงลูกๆที่ประกาศสิทธิในอาณาจักรเดียว ศาสนาเดียว และอาณาจักรที่สมบูรณ์และผู้ที่เป็นเช่นเดียวกับพ่อ ถึงดวงวิญญาณที่มีโชครัก ระลึกถึง และนมัสตจากบรรพดา ผู้ประทานโชค

บรรพดาพบดาดี

งานทั้งหมดกำลังดำเนินไปด้วยดีใช่หรือไม่? งานกำลังดำเนินไปด้วยความจริงจังและความกระตือรือร้นที่ดี คาราวันฮาร์กำลังทำให้สิ่งนั้นเกิดขึ้น และผู้ที่เป็นเครื่องมือกำลังดำเนินงานนั้นอยู่ ลูกมีประสบการณ์นี้หรือไม่? ทุกงานจะง่ายดายและประสบความสำเร็จได้ด้วยนิ้วแห่งความร่วมมือของทุกคน ทั้งหมดนี้เกิดขึ้นได้อย่างไร? ดูเหมือนกับเป็นเวทย์มนต์ใช่หรือไม่? ผู้คนในโลกแค่เห็นสิ่งนั้นและก็รู้สึกประหลาดใจ ในขณะที่ลูกๆดวงวิญญาณผู้เป็นเครื่องมือจะเฝ้าแต่ก้าวหน้าต่อไปอยู่เสมอเพราะลูกคือราชาที่ไร้กังวล ผู้คนของโลกวิตกกังวลในทุกย่างก้าว ในขณะที่ลูกนั้นไร้กังวล เพราะลูกมีการจดจำระลึกถึงของพระเจ้าในทุกความคิด ลูกไร้กังวลใช่ไหม? นี่เป็นสิ่งที่ดี ลูกมีความสัมพันธ์ที่คงอยู่ตลอดไป อัจชะ ทุกสิ่งกำลังก้าวหน้าไปด้วยดีและจะเฝ้าแต่ก้าวหน้าไปด้วยดี ลูกมีศรัทธาและลูกไร้กังวล ลูกไม่ต้องกังวลว่าอะไรจะเกิดขึ้นหรือจะเกิดขึ้นอย่างไร

ผู้เป็นครูมีความวิตกกังวลอะไรไหม? ลูกมีความกังวลว่าศูนย์จะขยายตัวอย่างไรไหม? ลูกมีความกังวลว่างานรับใช้จะ

เติบโตอย่างไรไหม? ลูกไม่กังวลเกี่ยวกับสิ่งนี้ใช่ไหม? ลูกไร้วัดไหม? การคิดถึงบางสิ่งนั้นแตกต่างจากความกังวลเกี่ยวกับสิ่งนั้น ลูกอาจคิดเกี่ยวกับการเพิ่มงานรับใช้ นั่นคือลูกอาจจะวางแผนการสำหรับงานรับใช้ อย่างไรก็ตามจะไม่มีความสำเร็จใดๆด้วยความวิตกกังวล ผู้เดียวที่ทำให้ลูกก้าวไปข้างหน้านั้นกำลังทำให้ลูกเคลื่อนไป ผู้เดียวที่ทำให้ทุกสิ่งเกิดขึ้นกำลังทำให้สิ่งนั้นเกิดขึ้น ดังนั้นทุกสิ่งจะเกิดขึ้นอย่างง่ายดาย เพียงแค่เป็นเครื่องมือและใช้ความคิด ร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติของลูกอย่างมีคุณค่า ไม่ว่างานนั้นจะดำเนินการในเวลาใดก็ตาม นั่นคืองานของเรา เมื่อบางสิ่งเป็นงานของเรา เมื่อเป็นงานส่วนตัวของลูกและแล้ว ที่ใดมีสำนึกของ “ของฉัน” ลูกก็จะใช้ทุกสิ่งเพื่อสิ่งนั้น และดังนั้นงานพิเศษของครอบครัวบราห์มินคืออะไร? ลูกผู้เป็นครูควรจะตอบ ผู้เป็นครูทั้งหลายอะไรคืองานพิเศษของครอบครัวบราห์มินในปัจจุบัน? งานที่ลูกจะใช้ทุกสิ่งอย่างมีคุณค่าเพื่ออะไร? (เพื่อญาณสโรวาร์) ลูกจะส่งเวทย์ทุกสิ่งในสโรวาร์ (ทะเลสาบ)หรือไม่? เมื่อมีการทำงานพิเศษในครอบครัว ความใส่ใจของทุกคนจะไปอยู่ที่ไหน? ความใส่ใจของพวกเขาจะตรงไปทำงานพิเศษนั้น ในเวลาปัจจุบันนี้เป็นงานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของครอบครัวบราห์มินใช่หรือไม่? แต่ละช่วงเวลามีความสำคัญในตัวเอง ความร่วมมือของทุกคนในครอบครัวบราห์มินทั้งที่นี้และในต่างประเทศเป็นไปเพื่องานพิเศษนี้ใช่หรือไม่? หรือเป็นไปสำหรับศูนย์ของลูกเอง? มากเท่าที่งานนั้นใหญ่โต ลูกก็ต้องมีหัวใจที่กว้างใหญ่ด้วยเช่นกัน มากเท่าที่ลูกมีหัวใจที่กว้างใหญ่ตามนั้นก็จะมีความสำเร็จโดยอัตโนมัติ หากลูกมีหัวใจที่เล็กแล้วไม่ว่าอะไรกำลังจะมาถึงก็จะหยุดลง ไม่ว่าอะไรก็ตามที่กำลังจะเกิดขึ้นก็จะหยุดลง ในขณะที่ด้วยหัวใจที่กว้างใหญ่ แม้แต่สิ่งที่เป็นไปได้ก็จะเป็นไปได้ เป็นญาณสโรวาร์ของมฐันหรือเป็นของลูก? เป็นของใคร? เป็นของมฐันใช่หรือไม่? ไม่ใช่ของกูราซ เป็นของมฐันหรือไม่? เป็นของมหาราชตระกูลหรือไม่? เป็นของแผ่นดินในต่างประเทศหรือไม่? เป็นของทุกคน สถานที่ที่ไม่มีขีดจำกัดสำหรับงานรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัดจะทำให้ทุกดวงวิญญาณสามารถได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของพวกเขา สิ่งนี้ลูกต้องไหม? อัจชะ

พบปะส่วนตัวกับอะแนลบัปตา:

กระแสของการเปลี่ยนแปลงตนเองจะนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงโลก

ลูกทั้งหมดมีประสบการณ์ว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่มีโชคของความสุขหรือไม่? ลูกได้มาซึ่งโชคแห่งความสุขที่ลูกไม่เคยแม้แต่จะฝันถึง ดังนั้นหัวใจของทุกคนจึงร้องเพลงนี้: ถ้าใครมีโชคแห่งความสุขที่ยิ่งใหญ่ที่สุด นั่นคือฉัน นี่เป็นเพลงในจิตใจของลูก ลูกต้องเพียรพยายามที่จะร้องเพลงด้วยปากของลูก แต่ลูกสามารถร้องเพลงในจิตใจของลูกได้ สมบัติที่มีค่าที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือสมบัติที่มีค่าของความสุข เพราะมีความสุขเมื่อมีการได้มาซึ่งการบรรลุผล หากขาดการบรรลุผลบางอย่างแล้ว ไม่ว่าใครบางคนจะบอกให้คนอื่นมีความสุขมากเพียงใด ไม่ว่าพวกเขาจะพยายามสร้างความสุขปลอมๆมากแค่ไหนพวกเขาก็ไม่สามารถมีความสุขได้ ดังนั้นลูกอยู่อย่างมีความสุขอยู่เสมอหรือเพียงบางครั้งเท่านั้น? ในเมื่อลูกทำทนายว่าลูกเป็นลูกของพระเจ้า แล้วจะมีการขาดการบรรลุผลในที่ที่พระเจ้าอยู่ได้หรือไม่? ลูกมีความสุขเสมอเช่นกันเพราะลูกเป็นตัวอย่างของการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดเสมอ เพลงของฟอברהมาคืออะไร? “ฉันได้มาซึ่งทุกสิ่งที่ฉันต้องการแล้ว” ดังนั้นเป็นเพลงของฟอברהมาผู้เดียวเท่านั้นหรือเป็นเพลงของลูกๆทั้งหมดด้วย? คลื่นแห่งความทุกข์มาในบางครั้งไหม? คลื่นนั้นจะมาถึงเมื่อไหร่? ในเวลานี้อย่าให้มีคลื่นแห่งความทุกข์ใดมาถึงแม้แต่ในช่วงเวลาสั้นๆ ในเมื่อลูกเป็นเครื่องมือของการเปลี่ยนแปลงโลก ลูกจะไม่สามารถนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงนี้ในตนเองได้หรือไม่? ในขณะนี้ลูกยังต้องการเวลาหรือไม่? เพียงแต่ใส่ฟูลสตอป ลูกจะไม่ได้รับเวลาที่สูงส่ง, การบรรลุผลที่สูงส่งหรือความสัมพันธ์ที่สูงส่งเช่นนั้นตลอดทั้งวงจร ดังนั้นก่อนอื่นใดให้มีการเปลี่ยนแปลงตนเอง กระแสของการเปลี่ยนแปลงตนเองเหล่านี้จะนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงโลก

คุณสมบัติพิเศษของดวงวิญญาณดับเบิลฟอร์เรนเนอร์คือชีวิตที่รวดเร็ว ดังนั้นลูกรวดเร็วในการเปลี่ยนแปลงของลูกหรือไม่? หากใครที่อยู่ต่างประเทศเคลื่อนไปอย่างช้ามาก พวกเขาจะไม่ชอบ ดังนั้นใช้คุณสมบัติพิเศษนี้สำหรับการเปลี่ยนแปลงนี่เป็นสิ่งที่ดี ลูกกำลังก้าวไปข้างหน้าและจะยังคงก้าวต่อไป สายตาของการตระหนักรู้ของลูกนั้นแหลมคมมากเพราะลูกตระหนักรู้ถึงฟอได้ เวลานี้จึงเป็นผู้ที่จริงจังในความเพียรพยายามของลูก จริ่งจิงในงานรับใช้ และจริงจังในการกลับมาสมบูรณ์พร้อมในการไปถึงจุดหมายปลายทางของลูก

ลูกต้องการที่จะประกาศสิทธิ์ในอันดับหนึ่งใช่ไหม? เช่นที่ฟอברהมาเป็นอันดับหนึ่ง ดังนั้นจงกลายเป็นมิตรร่วมทางของฟอברהมา และลูกจะกลายเป็นอันดับหนึ่งและมาพร้อมกับอันดับหนึ่ง ลูกมีความรักกับฟอברהมาใช่หรือไม่? อัจชะ ผู้เป็นแม่ ลูกจะแสดงความมหัสจรรย์ใช่หรือไม่? สิ่งในโลกคิดว่าเป็นไปไม่ได้ลูกได้ทำและแสดงให้เห็นว่าเป็นสิ่งที่ง่ายดาย

ลูกกำลังแสดงความมหัสจรรย์เช่นนั้นใช่ไหม? ผู้คนในโลกคิดว่าผู้เป็นแม่นั้นอ่อนแอและไม่สามารถทำอะไรได้ ในขณะที่ลูกกำลังทำสิ่งที่เป็นไปได้ให้เป็นไปได้ และกำลังก้าวหน้าล้ำหน้าทุกคนในการเปลี่ยนแปลงโลก พันดาวากำลังทำอะไร? ลูกกำลังทำสิ่งที่เป็นไปได้ให้เป็นไปได้ใช่ไหม? ลูกได้ชักธงของความบริสุทธิ์แล้วใช่ไหม? ลูกกำลังถือธงไว้ในมือของลูกได้ดีมากหรือบางครั้งธงนั้นก็ลดระดับลงมาหรือไม่? ให้ชักธงของการท้าทายแห่งความบริสุทธิ์อย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ

2) ในเวลาอมฤตแด่มติหลักของสำนักของท่าน

ลูกมีประสบการณ์อยู่เสมอว่าตัวลูกเองเป็นโยคีที่ง่ายดายหรือไม่? ไม่ว่าสถานการณ์จะทำให้ลูกประสบกับความยากลำบากมากเพียงใด ลูกก็ยังเป็นโยคีที่ง่ายดายที่ทำให้เรื่องยากกลายเป็นเรื่องง่าย ลูกเป็นเช่นนั้นหรือไม่ หรือว่าบางครั้งลูกประสบกับบางสิ่งที่ยากลำบากในเวลาที่ยากลำบากหรือไม่? มันง่ายอยู่เสมอหรือไม่? สาเหตุที่บางสิ่งนั้นยากลำบากก็คือลูกปล่อยมือจากการเป็นมิตรร่วมทางของพ่อ เมื่อลูกอยู่คนเดียว ลูกจะกลับมาอ่อนแอ และผู้ที่อ่อนแอจะเห็นว่าสิ่งที่ง่ายเป็นสิ่งที่ยาก และนี่คือสาเหตุที่บิดาตอบลูกก่อนหน้านี้ว่าให้อยู่รวมกันตลอดเวลา ไม่มีใครแยกผู้ที่อยู่รวมกันได้ เช่นเดียวกับที่ในเวลาใดลูกดวงวิญญาณและร่างกายของลูกถูกรวมเข้าด้วยกัน ในทำนองเดียวกัน ลูกกับพ่อจะต้องอยู่อย่างรวมกัน ลูกผู้เป็นแม่คิดอย่างไร? ลูกอยู่รวมกันหรือไม่ หรือบางครั้งลูกแยกจากกันและบางครั้งก็รวมกันหรือไม่? ลูกจะได้รับมิตรร่วมทางเช่นนั้นในเวลาอื่นหรือไม่? ในกรณีนี้ ทำไมลูกจึงออกไปจากความเป็นมิตรร่วมทางของท่าน? ท่านประทานงานอะไรให้แก่ลูก? เพียงแค่จดจำว่า "บาบาของฉัน!" มิงานอะไรที่จะง่ายกว่านี้ไหม? มันยากไหม? (เรามาขึ้นสการ์เหล่านี้มาเป็นเวลา 63 ชาติเกิดแล้ว) เวลาใดลูกมีชาติเกิดใหม่แล้วใช่ไหม? ชาติเกิดใหม่และชั้นสการ์ใหม่ เวลาใดลูกอยู่ในชาติเกิดเก่าหรือชาติเกิดใหม่? หรือว่าครั้งต่อครั้ง? ในชาติเกิดใหม่ลูกมีชั้นสการ์ของการจดจำระลึกถึงหรือการหลงลืมหรือไม่? แล้วทำไมลูกถึงทิ้งสิ่งใหม่และกลับไปยังสิ่งเก่า ลูกชอบสิ่งใหม่หรือสิ่งเก่า? แล้วจะกลับไปสู่สิ่งเก่าทำไม? ทุกวันในเวลาอมฤตแด่มติหลักของสำนักของท่านให้กับตัวลูกเอง ผู้เลื่อมใสศรัทธาแด่มติหลักให้กับตัวเองอย่างแนบแน่น ดังนั้นลูกต้องแด่มติหลักของสำนัก ท่านใดผู้เป็นแม่ที่แด่มติหลักให้แด่มติหลักของมิตรร่วมทาง ดังนั้นจงมีสำนักอยู่เสมอ: นันอยู่ในรูปรวมแล้ว แด่มติหลักของมิตรร่วมทางนี้เสมอ ถ้าใครบางคนมีคู่ เธอจะแด่มติหลัก และถ้าเธอไม่มีคู่ เธอก็จะไม่แด่มติหลัก นี่คือนิยามของมิตรร่วมทาง ดังนั้นลูกแด่มติหลักของสำนักทุกวันหรือไม่ หรือลูกลืม? บางครั้งลูกลืมแด่ม และบางครั้งก็ถูกลบไปหรือไม่ ลูกไม่เคยลืมคู่ของลูก ผู้เป็นมิตรร่วมทาง ดังนั้นให้มิตรร่วมทางของลูกอยู่กับลูกเสมอ

กลุ่มนี้เป็นช่อดอกไม้ที่สวยงาม ช่อดอกไม้หลากหลายชนิดนั้นสวยงาม ดังนั้น ลูกทุกคน ไม่ว่าลูกจะเป็นใคร ไม่ว่าลูกจะมาจากไหน ลูกแต่ละคนต่างก็เป็นที่ยรักมากกว่าคนต่อไป ลูกทุกคนพอใจแล้วใช่ไหม? ลูกมีมิตรร่วมทางตลอดเวลาและลูกก็พอใจเสมอ เท่านั้นเอง เพียงจดจำคำนี้ไว้ "ฉันอยู่รวมกัน" และฉันจะอยู่รวมกันเสมอและกลับไปในเวลาเดียวกัน อย่างไรก็ตาม เมื่อลูกอยู่กับท่านเท่านั้น ที่ลูกก็จะกลับไปพร้อมกับท่าน ลูกต้องอยู่กับท่านและกลับไปพร้อมกับท่าน ลูกไม่สามารถแยกจากผู้ที่ถูกรักได้ ลูกอยู่กับผู้หนึ่งทุกวินาทีและทุกความคิด อัจชะ

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่ทรงพลังที่ให้พรแก่ทุกคนโดยการซึมซับคุณสมบัติพิเศษของการรักษาความสมดุลงานรับใช้ที่ลูกดวงวิญญาณอันทรงพลังต้องทำในเวลาใดคือการให้พรแก่ทุกคน ไม่ว่าลูกจะให้พรแก่พวกเขาผ่านทางสายตาหรือทางหน้าผากของลูก ลูกได้เห็นวิธีการที่สะคาร์บาบาในสภาพที่คาร์มาที่ตในช่วงเวลาสุดท้ายของเขาคือคุณสมบัติพิเศษของการรักษาความสมดุลและมีความมหัสจรรย์ในการให้พรด้วยเช่นกัน ดังนั้นจงทำตามพ่อ นี่เป็นงานรับใช้ที่ง่ายดายและทรงพลัง การทำเช่นนั้นจะใช้เวลาน้อยลง ใช้ความพยายามน้อยลง และลูกจะได้ผลลัพธ์ที่มากขึ้น ดังนั้นจงให้พรแก่ทุกคนต่อไปด้วยจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณของลูก

คติพจน์: การหลอมรวมการขยายตัวในหนึ่งวินาทีและการให้ประสบการณ์ของสาระของความรู้คือการเป็นประกาศแห่งแสงและพลัง

*** โอม ขานติ ***

ประกาศ: วันนี้เป็นวันอาทิตย์ที่สามของเดือน เมื่อบราเธอร์และซิสเตอร์ราชโยคีและทาปาสวี่ทุกคนมีโยคะพิเศษตั้งแต่เวลา 18.30 น. ถึง 19.30 น. ในเวลานี้จงมั่นคงในสภาพแห่งแสงและพลัง จงเป็นประกาศและแผ่สะกาศแห่งความสงบและพลังไปทั่วโลก

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ยิ่งลูกถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้อื่นมากเพียงไร ความรู้ที่ละเอียดอ่อนนี้จะกลับมาอยู่ในสติปัญญาของลูกมากขึ้นตามนั้น ดังนั้นลูกต้องทำงานรับใช้อย่างแน่นอน
- คำถาม:** ลูกๆ สองประเภทใดที่พ่อแม่? อะไรคือความแตกต่างระหว่างทั้งสอง?
- คำตอบ:** พ่อมีลูกเลี้ยงและลูกจริง ลูกเลี้ยงเพียงแต่พูดว่า “บาบา มามา” ผ่านปากของพวกเขา แต่ไม่สามารถทำตามศรัทธาได้อย่างสมบูรณ์ พวกเขาไม่ได้อุทิศตนเองอย่างสมบูรณ์ ลูกจริงจะอุทิศตนเองอย่างสมบูรณ์ด้วยร่างกาย จิตใจและทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา นั่นคือพวกเขากลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ พวกเขาเฝ้าแต่ทำตามศรัทธาในทุกย่างก้าว เป็นเพราะไม่ทำงานรับใช้ ลูกเลี้ยงจึงตกลงมาขณะที่ก้าวไปข้างหน้า พวกเขาพัฒนาความสงสัยขึ้นมา สติปัญญาของลูกจริงมีศรัทธาที่สมบูรณ์
- เพลง:** อย่าได้ลืมวันเวลาในวัยเด็กของลูก

โอมชานติ พ่ออธิบายแก่ลูกๆ พ่อคนไหน? ในความเป็นจริงคือพ่อทั้งสอง หนึ่งในนั้นคือพ่อทางจิต ผู้ที่ลูกเรียกว่าบาบา และอีกหนึ่งนั้น คือพ่อทางร่าง ผู้ที่ลูกเรียกว่าดาด้า ลูกๆ ในทุกศูนยรู้ว่าเป็นลูกของบัปตาตา ซึ่งคือพ่อทางจิต ท่านคือพ่อของลูกๆ ดวงวิญญาณทั้งหมดและบราห์มาดาต้าคือหัวหน้าของดินไม้เฝ้าพันธุมนุษย์ ลูกได้มาและกลายเป็นลูกๆ ของท่าน ลูกบางคนก็เป็นลูกจริงอย่างแท้จริงในขณะที่ผู้อื่นยังเป็นลูกเลี้ยง ลูกทั้งสองพูดว่า “มามา บาบา” แต่ลูกเลี้ยงไม่สามารถอุทิศตนเองได้ ผู้ที่ไม่อุทิศตนเองไม่สามารถได้รับพลังมากเช่นนั้น นั่นคือพวกเขาไม่สามารถทำให้พ่อเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ของร่างกาย, จิตใจและทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาได้ พวกเขาไม่สามารถทำตามศรัทธาของท่านเพื่อที่จะกลับมาสูงส่ง ลูกจริงได้รับการช่วยเหลือที่ละเอียดอ่อน แต่กระนั้นพวกเขาก็มีจำนวนเพียงน้อยนิด ถึงแม้ว่ามีลูกจริงแต่ก็ยังไม่รู้ผลลัพธ์ที่ประกาศออกมาจนกระทั่งพวกเขาถูกเรียกว่าเป็นผู้ที่มั่นคงอย่างแท้จริงด้วยเช่นกัน แม้ว่าพวกเขาจะอยู่ที่นี้และดีมากและกำลังทำงานรับใช้ด้วยเช่นกัน แต่แม้กระนั้นพวกเขาก็ยังตกลงมา นี่คือเรื่องทั้งหมดของโยคะของสติปัญญาของลูก ลูกต้องไม่ลืมบาบา บาบา กำลังทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ด้วยการช่วยเหลือของลูกๆ กองทัพชีพขัณฑ์เป็นที่จดจำ ลูกแต่ละคนต้องพูดกับตนเองว่า: เราเป็นบุตรบุญธรรมของชีพบาบาอย่างแท้จริง เรากำลังประกาศสิทธิในมรดกแห่งสวรรค์ของเราจากพ่อ มรดกที่เราเคยได้รับจากยุคทองแดงจากพ่อทางร่างเป็นมรดกของนรกเท่านั้น เราเฝ้าแต่กลับมาไม่มีความสุข ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธามีเพียงศรัทธาที่มลาย และแต่ละปีที่ผ่านมาเราได้แต่ตกลงมาเท่านั้นนับตั้งแต่การทำความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มขึ้น ในการทำความเลื่อมใสศรัทธาในตอนแรกไม่มีสิ่งใดเจือปนด้วย พวกเขาเคยกราบไหว้บูชาผู้เดียวเท่านั้น เวลานี้แทนที่จะเป็นเช่นนั้นพวกเขากลับไหว้บูชามากมาย ไม่มีฤๅษี มุนี ผู้รู้หรือผู้เคร่งศาสนาใดรู้ว่าเมื่อไรที่ความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้น กลางวันและกลางคืนของบราห์มาได้มีการกล่าวไว้ในคัมภีร์ แม้ว่าบราห์มาและสรัสวตีกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ พวกเขาอยู่ถึงชื่อของบราห์มา พร้อมกันกับบราห์มาก็มีลูกๆ มากมายด้วยเช่นกัน ถ้าไม่ได้มีลูกๆ มากมายของลักษมีและนารายณ์ เขาจะไม่ถูกเรียกว่าประชาธิปไตย เวลานี้ผู้คนใหม่ๆ กำลังถูกสร้างขึ้น สิ่งสร้างใหม่ (ผู้คน) คือบราห์มิน เป็นบราห์มินผู้ที่พิจารณาตนเองว่าเป็นลูกๆ ของพระเจ้า เหล่าเทพไม่คิดว่าตนเองเป็นเช่นนั้น พวกเขาไม่แม้กระทั่งสำนึกในวามจริง ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้ลูกๆ กลายเป็นลูกของชีพบาบา ท่านอธิบายวงจรของ 84 ชาติเกิดแก่พวกเราแล้ว ด้วยการช่วยเหลือของท่าน เรากำลังทำให้บาร์ตไปสู่ราชสถาน (ดินแดนของพระราช) ที่สูงส่งและบริสุทธิ์อีกครั้ง นี่คือนั่นสิ่งที่ต้องเข้าใจอย่างชัดเจน บางคนต้องการความกล้าหาญที่จะอธิบายสิ่งนี้ ลูกคือกองทัพชีพขัณฑ์พันดาบ ลูกคือผู้นำทางด้วยเช่นกัน ลูกได้ชี้หนทางแก่ทุกคน ไม่มีใครนอกจากลูกๆ สามารถชี้หนทางไปบ้านทางจิตที่แสนหวานได้ ผู้นำทางเหล่านั้นพาลูกไปยังอมาลาหรือสถานที่จาริกแสวงบุญอื่นๆ ลูกๆ บี.เค. พาทุกคนไปหาพ่อในดินแดนแห่งความสงบ ดังนั้นลูกจึงต้องจดจำเสมอว่า: เรากำลังทำให้บาร์ตไปสู่ราชสถาน(ดินแดนของราชา) ที่สูงส่งอีกครั้งหนึ่ง ใครก็ตามจะเชื่อสิ่งนี้ เคยมีศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปในบาร์ต ในยุคทองบาร์ตเคยเป็นราชสถานที่มีบริสุทธิ์สูงส่ง ไม่มีขีดจำกัด และแล้วกลายเป็นราชสถานของนักรบที่บริสุทธิ์ และแล้วเมื่อมายามาปรากฏขึ้น นั่นก็กลายเป็นราชสถานที่เป็นเช่นปีศาจ ที่นี้ก็มีราชาและราชินีที่เคยปกครองในตอนเริ่มต้นด้วย อย่างไรก็ตามอาณาจักรที่ได้ดำเนินไปนั้นเป็นอาณาจักรที่ไม่มีมงกุฎแห่งแสง หลังจากราชสถานแห่งเทพ ก็กลายเป็นราชสถานที่ไม่บริสุทธิ์และเป็นเช่นปีศาจ เวลานี้เป็นดินแดนของปวงประชาที่ไม่บริสุทธิ์ เป็นราชสถานที่ประชาชนปกครองประชาชน ในความเป็นจริงนั้นไม่สามารถถูก

เรียกว่าเป็นราชสถาน พวกเขาเพียงแต่ให้ชื่อไว้เท่านั้น เวลาไม่มีอาณาจักร ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว รูปภาพของลักษมี และนารายณ์นี้จะมีประโยชน์อย่างมากต่อลูก ลูกต้องอธิบายด้วยการใช้สิ่งนี้: บารัตเคยได้รับมงกุฎสองชั้นเช่นนี้ บารัตเคยเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์นี้ พวกเขาเคยเป็นราชาและกษัตริย์ในวัยเด็กของเขา และแล้วในยุคเงินก็กลายเป็นอาณาจักรของราม และแล้วมายาก็มาในยุคทองแดง สิ่งนี้ง่ายตายอย่างมาก ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของบารัตได้มีการอธิบายไว้ในสาระ ในยุคทองแดงได้มีการสร้างวัดมากมายให้แก่ราชานารายณ์และราชินีลักษมีที่บริสุทธิ์ เหล่าเทพเองก็ได้เข้าไปสู่หนทางของบาป พวกเขาเริ่มกลับมาไม่บริสุทธิ์ และแล้วพวกเขาก็ได้สร้างวัดแก่เทพที่บริสุทธิ์ ผู้ที่เคยมีชีวิตอยู่และพวกเขาก็เริ่มกราบไหว้บูชาเทพเหล่านี้ เป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ที่ก้มลงให้แก่ผู้ที่บริสุทธิ์ ได้มีมีราชาและราชินีจนกระทั่งรัฐบาลอังกฤษได้มา แม้กระทั่งเจ้าของที่ดินก็เคยใช้สมญาว่าราชาหรือราชินี ด้วยสิ่งนี้ทำให้พวกเขาได้รับความเคารพในท้องพระโรง เวลาไม่มีใครเป็นราชา เมื่อพวกเขาเริ่มต่อสู้กันเอง ชาวอิสลามก็มา ลูกๆรู้ว่าเวลานี้เป็นตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กอีกครั้ง การทำลายล้างเพียงแต่อยู่เบื้องหน้า พ่อกำลังสอนราชาโยคะแก่ลูกอีกครั้งหนึ่ง เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ว่าการก่อตั้งเกิดขึ้นอย่างไร และแล้วประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์นี้จะถูกลบทิ้ง ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนเหล่านั้นเขียนกิตติของเขาสองเองและมีความแตกต่างมากมายในสิ่งนั้น ในการทำความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาต้องการตำราทางศาสนาของเหล่าเทพของพวกเขาย่างแน่นอน ดังนั้นตามละครพวกเขาจึงสร้างกิตติขึ้น ไม่ได้เป็นเช่นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาจะก่อตั้งอาณาจักรหรือเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นนารายณ์ด้วยกิตติ ไม่ใช่เลย! เวลานี้พ่ออธิบาย: ลูกคือกองทัพอันยิ่งใหญ่ บาบาก็ยิ่งใหญ่ด้วยเช่นกัน พลังของโยคะที่แผ่กว้างทำให้ลูกสามารถได้รับอาณาจักร ด้วยพลังทางจิตลูกได้รับอาณาจักรที่มีขีดจำกัด ด้วยพลังของโยคะลูกได้รับอาณาจักรที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกมีศรัทธาในหัวใจของลูกว่าเวลานี้ลูกกำลังทำให้บารัตกลายเป็นราชสถานของเทพเดียวกันนั้น ความเพียรพยายามของผู้ที่ทำความเพียรพยายามไม่สามารถอยู่อย่างซ่อนเร้นได้ การทำลายล้างต้องเกิดขึ้น สิ่งนี้กล่าวไว้ในกิตติด้วยเช่นกัน มีการถามว่า: ตามความเพียรพยายามของเวลานี้ ฉันจะได้รับสถานภาพใดในอนาคต? ที่นี้ด้วย เมื่อใครบางคนทิ้งร่างของเขาก็จะมีคำถามว่า: เขาจะได้รับสถานภาพใด? เพียงพ่อเท่านั้นที่รู้ว่าเขาได้ทำงานรับใช้ประเภทใดด้วยร่างกาย จิตใจและทรัพย์สินสมบัติของเขา ลูกๆไม่สามารถรู้สิ่งนี้ได้ บัพดาจารย์ ลูกสามารถได้รับการบอกด้วยเช่นกันว่าลูกทำงานรับใช้ประเภทใด ไม่ว่าลูกจะรับความรู้หรือไม่ก็ตาม ไม่ว่าลูกจะช่วยเหลืออย่างมากเพียงไร ยกตัวอย่างเช่นผู้คนให้ทานเพราะพวกเขาเชื่อว่าสถาบันนี้ดีมากและสถาบันนี้ก็ทำงานที่ดี พวกเขาพูดว่า: ฉันไม่มีพลังที่จะอยู่อย่างบริสุทธิ์ ฉันจะช่วยยกย่อง ดังนั้นพวกเขาจึงได้รับการตอบแทนของสิ่งนั้น เมื่อผู้คนสร้างวิทยาลัยหรือโรงพยาบาล พวกเขาทำสิ่งนั้นเพื่อผู้อื่น ไม่ใช่เพื่อที่ว่าพวกเขาจะสามารถไปโรงพยาบาลได้หากพวกเขาล้มป่วย ไม่ว่าอะไรก็ตามที่พวกเขาสร้างเขาทำสิ่งนั้นเพื่อผู้อื่น ดังนั้นพวกเขาจึงได้รับผลของสิ่งนั้น นั่นเรียกว่าการให้ทาน เกิดอะไรขึ้นที่นี้? ลูกได้รับพรและลูกก็อยู่อย่างมีความสุข ทั้งในโลกนี้และในโลกที่อยู่เหนือทุกสิ่ง ลูกอยู่อย่างมีความสุข เมื่อลูกพูดถึงโลกนี้และโลกที่อยู่เหนือขึ้นไป (ปารโลก) นั่นใช้กับยุคแห่งการบรรจบพบกัน สิ่งนี้หมายความว่าทั้งชาติเกิดขึ้นในดินแดนแห่งความตายและชาติเกิดในดินแดนแห่งความเป็นอมตะได้กลับมามีคุณค่า ชาติเกิดขึ้นของลูกลูกทำให้มีคุณค่าอย่างแท้จริงในเวลา บ้างกำลังรับใช้ด้วยร่างกายของเขา บ้างก็รับใช้ด้วยจิตใจ และที่เหลือก็กำลังรับใช้ด้วยสมบัติของเขา หลายคนไม่สามารถรับความรู้ได้ พวกเขาพูดว่า: บาบ่า ฉันไม่มีความกล้าหาญ แต่ฉันสามารถช่วยเหลือได้ พ่อจะบอกพวกเขาว่า: ลูกสามารถกลับมาบังคับอย่างมาก หากมีบางสิ่งลูกสามารถถามพ่อได้ ลูกต้องการทำตามพ่อและดังนั้นลูกต้องถามท่าน: บาบ่า ฉันควรจะทำอะไรในสถานการณ์นี้? พ่อผู้ให้ศรัทธาแก่ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี้ ลูกต้องถามท่าน ลูกต้องไม่ซ่อนเร้นสิ่งใดจากท่าน ไม่เช่นนั้นโรคภัยจะเพิ่มพูนขึ้น หากลูกไม่ทำตามศรัทธาในทุกอย่างก้าว บางสิ่งก็จะผิดพลาดไป บาบ่าไม่ได้อยู่ห่างไกล ลูกควรที่จะมาเป็นการส่วนตัวเบื้องหน้าบาบ่าแล้วถามท่าน ลูกควรที่จะมาหาบัพดาจารย์เช่นนั้นซ้ำแล้วซ้ำเล่า ในความเป็นจริงลูกควรอยู่รวมรูปแบบกับพ่อผู้เป็นที่รักที่สุด ลูกควรที่จะแอบอิงอยู่กับเจ้าบ่าว ผู้คนเหล่านั้นเป็นไปทางร่างในขณะที่ผู้นี้เป็นไปทางจิต ที่นี้ไม่มีเรื่องของการแอบอิงอยู่กับท่าน ไม่ใช่ทุกคนจะถูกทำให้อยู่ที่นี้ นี่คือนั่นที่ลูกต้องการให้พ่อเพียงแต่นั่งอยู่เบื้องหน้าลูกในขณะที่ลูกเฝ้าแต่รับฟังท่านและเฝ้าแต่ทำตามการชี้แนะของท่านด้วย อย่างไรก็ตาม บาบ่าจะพูดว่า: ลูกต้องไม่เพียงแต่ตั้งอยู่ที่นี่ จงกลายเป็นแม่น้ำคงคา จงไปและทำงานรับใช้! ความรักของลูกๆควรจะเป็นเหมือนกับความรักของผู้ที่ซาบซึ้งอยู่ในความรัก อย่างไรก็ตามลูกต้องทำงานรับใช้ด้วยเช่นกัน ผู้ที่สติปัญญาของพวกเขามีศรัทธาจะแอบอิงอยู่กับท่านอย่างสมบูรณ์ ลูกๆเขียนว่า: ผู้นั้นผู้นี้มีศรัทธาที่ดีมากในสติปัญญา พ่อจะตอบว่า: เขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย! หากเขามีศรัทธาว่าพ่อผู้ที่ทำให้พวกเราไปเป็นนายแห่งสวรรค์ได้มาแล้ว เขาจะไม่สามารถคงอยู่แม้เพียงหนึ่งวินาทีโดยที่ไม่พบปะกับพ่อ มีลูกสาวมากมายผู้ที่สิ้นหวังอย่างมาก และแล้วขณะนั่งอยู่ที่บ้าน พวกเขาได้นิมิตของบราห์มาหรือกษัตริย์ หากลูกมีศรัทธาว่าพ่อได้มาแล้วจากอาณาเขตสูงสุดเพื่อที่จะให้อาณาจักรแก่ลูก ลูกควรจะมาและพบปะกับบาบ่า เมื่อลูกเช่นนั้นมา บาบ่าก็บอกพวกเขาให้กลายเป็นคงคาแห่งความรู้ ปวงประชามากมายเป็นที่ต้องการ อาณาจักรกำลังถูกก่อตั้งขึ้น รูปภาพเหล่านี้ดีมากที่จะใช้อธิบาย ลูกสามารถบอกใคร

ก็ตามว่าลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรอีกครั้งหนึ่ง การทำลายล้างนั้นเพียงแต่อยู่เบื้องหน้า จงประกาศสิทธิในมรดกของลูกจาก พ่อก่อนที่ลูกจะตาย ทุกคนต้องการมีรัฐบาลเดียวที่ทรงอำนาจ แต่ไม่ใช่ทุกคนจะสามารถมารวมกันแล้วกลายเป็นหนึ่ง เดียว เคยมีอาณาจักรเดียวที่ได้รับการจดจำอย่างแน่นอน ชื่อของยุคทองได้รับการยกย่องอย่างมาก สิ่งนั้นกำลังถูกก่อตั้ง ขึ้นอีกครั้งหนึ่ง บ้างจะเชื่อสิ่งเหล่านี้อย่างรวดเร็ว ในขณะที่ผู้อื่นไม่เชื่อ เคยมีอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์เมื่อห้า พันปีที่แล้ว และแล้วอาณาจักรนั้นก็กลายเป็นอาณาจักรของราชาเหล่านี้ เวลานี้ราชาทั้งหมดกลับมาไม่บริสุทธิ์ เวลานี้มี อาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ที่บริสุทธิ์ นี่เป็นสิ่งที่ง่ายตายอย่างมากสำหรับลูกที่จะอธิบาย เรากำลังก่อตั้งอาณาจักร เทพด้วยศรัทธาของชีพบบาและด้วยการช่วยเหลือของท่าน เราได้รับพลังจากชีพบบาด้วยเช่นกัน ลูกควรจะมี ความ ชาบซึ่งนี้ ลูกคือนักรบ ลูกสามารถไปที่วัดด้วยเช่นกันและอธิบายแก่พวกเขาว่าการก่อตั้งสวรรค์จะเกิดขึ้นด้วยผู้สร้างอย่าง แน่หนอน ลูกรู้ว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคือผู้เดียวเท่านั้น ท่านกำลังตกแต่งประดับประดาลูกเป็นการส่วนตัวด้วยความรู้ ท่าน กำลังสอนราชาโยคะแก่ลูก ผู้คนเหล่านั้นที่ถ่ายทอดก็ไม่สามารถที่จะสอนราชาโยคะแก่ลูกได้ ลูกๆถูกทำให้มี ประสพการณ์ของความซาบซึ่งในสติปัญญาของลูกด้วยสิ่งนี้ บาบามาได้มาเพื่อก่อตั้งสวรรค์ มีราชสถานที่บริสุทธิ์ในสวรรค์ ผู้คนได้ลิ้มอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ไปแล้ว เวลานี้พ่อนั่งอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัวและอธิบายแก่ลูก ในกิตติภาพหลายาใด ๆ ฯลฯ ที่ลูกไป ไม่มีใครสามารถถ่ายทอดประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ทั้งหมดหรือให้ข้อมูลของ 84 ชาต ิเกิดได้ เป็นเรื่องง่ายที่จะอธิบายหากลูกมีภาพของราเดและกฤษณะพร้อมกันกับภาพของลักษมีและนารายณ์ นี่คือรูปภาพ ที่ลูกต้อง สิ่งนี้ควรที่จะมีการเขียนอย่างชัดเจนบนภาพด้วยเช่นกัน ลูกเก็บทั้งวงจรวไว้ในสติปัญญาของลูก ลูกควรจะต้อง จดจำ ผู้เดียวที่อธิบายวงจรรแก่ลูกด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมากเพื่อฝึกฝนของการจดจำระลึกถึง อย่างสม่ำเสมอ ขอให้มีการจดจำระลึกถึงอย่างสม่ำเสมอเช่นนั้นที่ลูกจะไม่จดจำอะไรในเวลาที่สุดท้าย ลูกต้องไม่ลืมพ่อ เด็กเล็กๆจดจำพ่อของพวกเขาได้อย่างดี และแล้วเมื่อเด็กๆโตขึ้นพวกเขาก็จดจำทรัพย์สินสมบัติ ลูกได้รับสมบัติที่ลูกจะต้อง เข้าถึงอย่างดีมากด้วยเช่นกันและแล้วลูกจึงให้ท่านแก่ผู้อื่น จงกลายเป็นผู้ที่ใญ่บุญอย่างสมบูรณ์ พ่อมาอยู่เบื้องหน้าลูก เป็นการส่วนตัวและสอนราชาโยคะแก่ลูก ลูกศึกษากิตติชาติแล้วชาติเล่าและไม่มีอะไรได้มาซึ่งการบรรลุผลใด พ่อกำลังให้ คำสอนเหล่านี้แก่ลูกที่นี่เพื่อที่จะเปลี่ยนลูกจากคนธรรมดาไปเป็นนารายณ์ นี่คือหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เพียงกำมือ เดียวจากหลายพันล้านผู้จะปรากฏตัวขึ้นที่นี่ที่จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของสกุลเทพของลูก พวกเขาจะมาที่นี่เพื่อกลายเป็นบ ราชหิมน้อย่างแน่นอน บ้างจะกลายเป็นราชาและคนอื่นจะกลายเป็นปวงประชา ในบรรดาพวกเขาด้วยเช่นกัน บางคนจะ กลายเป็นผู้ที่ประหลาดใจจากการไต่ยนความรู้, ถ่ายทอดความรู้แก่ผู้อื่นและแล้วก็วิ่งหนีไป มีการลงโทษที่รุนแรงอย่าง มากสำหรับผู้ที่ไม่กลายเป็นลูกๆและแล้วก็หย่าขาดจากพ่อ การลงโทษนั้นรุนแรง เวลานี้ไม่มีลูกคนใดสามารถพูดว่าลูกมีการ จดจำระลึกถึงที่สม่ำเสมอ หากลูกพูดเช่นนั้นลูกควรที่จะส่งสารที่เป็นการบันทึกแล้วของลูกให้กับบาบาแล้วบาบาจะเข้าใจว่า ลูกกำลังใช้ร่างกาย จิตใจและทรัพย์สินสมบัติของลูกในการรับใช้บาร์ต ให้มีภาพลักษมีและนารายณ์อยู่ในกระเป๋ของลูก เสมอ ลูกๆควรจะมีมีความซาบซึ่งอย่างมาก นักสังคมสงเคราะห์ถามลูกว่าลูกรับใช้บาร์ตอย่างไร จงบอกพวกเขาว่า: เรา กำลังทำให้บาร์ตกลายเป็นราชสถานของเทพด้วยร่างกาย จิตใจและทรัพย์สินสมบัติของเรา ไม่มีใครอื่นสามารถทำงานรับใช้ เช่นนั้นได้ ยิ่งลูกทำงานรับใช้มากเพียงไร สติปัญญาของลูกจะกลับมาละเอียดอ่อนมากขึ้นตามนั้น มีลูกๆมากมายที่ไม่ สามารถอธิบายได้อย่างดีมาก และดังนั้นพวกเขาจึงประณามชื่อเสียง บางคนแม้กระทั่งมีวิญญาณปีศาจร้ายของความโกรธ และดังนั้นนั้นเป็นการทำบางสิ่งที่เป็นการทำลายล้างเช่นกัน พวกเขาจะถูกบอกให้ดูใบหน้าของตนเอง ลูกได้กลับมามีคำ ควรแก่การแต่งงานกับลักษมีและนารายณ์ไหม? ลูกๆเหล่านั้นผู้ที่สูญเสียเกียรติจะประกาศสิทธิในสถานภาพอะไร? พวกเขาจะมาในทิวแถวของกองทัพเท่า ลูกก็เป็นกองทัพด้วยเช่นกัน อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงกลายเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ของเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย รับใช้บาร์ตด้วยร่างกาย จิตใจและทรัพย์สินสมบัติ ของลูกเพื่อให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์
2. อย่าได้ทำการกระทำที่เป็นการทำลายล้างใดๆ ฝึกฝนที่จะมีการจดจำระลึกถึงที่สม่ำเสมอ

พร: ขอให้ลูกมีประสบการณ์ของความสุขที่มั่นคงและสม่ำเสมอ และประกาศสิทธิอันดับ 1 ด้วยการกลับมาเต็ม

ไปด้วยสมบัติที่ไม่สิ้นสุด

เพื่อที่จะประกาศสิทธิ์อันดับ 1 จงมีประสบการณ์ความสุขที่มั่นคงและสม่ำเสมอต่อไป อย่าจมอยู่ในจามิลาใดๆ เมื่อลูกไปที่จามิลา การแกว่งไกวของความสุขจะหลุดหายและแล้วลูกจะไม่สามารถแกว่งไกวได้สูง ดังนั้นจงแกว่งไกวในการแกว่งไกวของความสุขอย่างมั่นคง ลูกๆ ทุกคนได้รับสมบัติที่ไม่สูญสลาย ไม่มีที่สิ้นสุด และไม่มีขีดจำกัดจากภัยพิบัติ ดังนั้น อยู่อย่างมั่นคงและเต็มไปด้วยการได้มาซึ่งการบรรลุผลของสมบัติเหล่านั้น ความพิเศษของยุคบรรจบพบกันคือประสบการณ์ ดังนั้นจงใช้ประโยชน์จากความพิเศษของยุคนี้

คติพจน์: เพื่อที่จะเป็นผู้ให้ที่ยิ่งใหญ่ผ่านจิตใจของลูก จงมั่นคงในสภาพทางจิตวิญญาณอย่างสม่ำเสมอ

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน ลูกมาสู่สถานศึกษาเพื่อให้โชคของลูกสูงส่ง ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนกับพ่อที่ไร้ตัวตน และกลายเป็นราชาเหนือราชา
- คำถาม:** ลูกบางคนที่มีโชคกลายเป็นผู้ที่อับโชคได้อย่างไร
- คำตอบ:** ลูกๆผู้ที่ไม่ม่ปวงกรรมนั้นมีโชค นั่นคือพวกเขาเป็นอิสระจากปวงกรรม อย่างไรก็ตามหากพวกเขาไม่ใส่ใจกับการศึกษาเล่าเรียนและสติปัญญาแร່ร่อนไปที่นั่นที่นั่น หากพวกเขาไม่จดจำพ่อผู้เดียวผู้ที่ให้มรดกอันยิ่งใหญ่กับพวกเขาแล้ว และแม้ว่าพวกเขามีโชค พวกเขาอาจถูกเรียกว่าผู้ที่อับโชคได้
- คำถาม:** ศรีมัทเต็มไปด้วยความหวานชื่นใจ
- คำตอบ:** ศรีมัทเท่านั้นที่มีการชี้แนะของ แม่ พ่อ ครู และกูรู ศรีมัทเป็นเหมือนหัวน้ำตาล ซึ่งบรรจุความหวานของสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด
- เพลง:** นันทมาด้วยการปลุกโชคของฉัน

โอมชานติ พระเจ้าชีวาพูด เมื่อผู้คนถ่ายทอดกิตะ พวกเขาทำสิ่งนั้นด้วยการใช้ชื่อของกฤษณะ ที่นี้ผู้เดียวที่กำลังพูดกิตะอยู่นั้นพูดว่า พระเจ้าชีวาพูด ท่านเองสามารถพูดว่า “พระเจ้าชีวาพูด” เพราะชีพบาบาเองที่กำลังพูด ทั้งสองยังพูดเช่นนี้พร้อมกัน ลูกๆเป็นของทั้งสอง ทั้งลูกสาวลูกชายกำลังนั่งอยู่ที่นี้ ดังนั้นพ่อจึงพูดว่า ลูกๆเข้าใจไหมว่าใครกำลังสอนลูกอยู่ ลูกจะพูดว่าบัปาดากำลังสอนลูก ผู้ที่อาวุโส ลูกเรียกว่าพ่อ และผู้ที่อ่อนกว่าลูกเรียกว่าดาต้า นั่นคือ บราเธอร์ลูกเรียกว่าดาต้า ดังนั้นทั้งบัปและดาตารวมกันคือบัปาดา ลูกๆ ยังรู้ด้วยว่าลูกคือนักเรียน นักเรียนนั่งอยู่ในโรงเรียนเพื่อสร้างโชคของตนเอง ศึกษาเล่าเรียนและสอบผ่านสิ่งนั้นสิ่งนี้ มีการสอบทางกายเหล่านี้อยู่มากมาย ที่นี้สิ่งนี้อยู่ในหัวใจของลูกๆว่า พ่อสูงที่สุด ดวงวิญญาณสูงสุดกำลังสอนลูก ลูกไม่ได้เรียกผู้นี้(บราห์มา) ว่า พ่อ พ่อที่ไร้ตัวตนกำลังอธิบายแก่ลูก ลูกรู้ว่าเราจะศึกษาราชายะคะกับพ่อและกลายเป็นราชาเหนือราชา มีราชาและยังมีราชาเหนือราชาด้วยเช่นกัน ผู้ที่เป็นราชาเหนือราชาได้รับการกราบไหว้บูชาจากราชา ประเพณีนี้ดำเนินมาในแผ่นดินภารตเท่านั้น ราชาที่ไม่บริสุทธ์กราบไหว้ราชาที่บริสุทธ์ (รูปบูชา) พ่ออธิบายแล้วว่า ผู้ที่มีทรัพย์สมบัติมาก ลูกเรียกว่าจักรพรรดิ (มหาราช) ราชาเป็นจูเนียร์ ทุกวันนี้ราชาบางองค์มีทรัพย์สมบัติมากกว่ามหาราช ผู้คนที่มั่งคั่งบางคนก็ยังมีทรัพย์สมบัติมากกว่าราชา ที่นั้นไม่เป็นไปตามกฎ ทุกสิ่งที่นี่นั้นเป็นไปตามกฎ จักรพรรดิที่ยิ่งใหญ่จะมีทรัพย์สมบัติที่มากมาย ลูกๆรู้ว่า พ่อที่ไร้ขีดจำกัดกำลังนั่งอยู่ที่นี้และกำลังสอนลูกๆ ไม่มีใครนอกจากดวงวิญญาณสูงสุดจะทำให้ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชาเป็นนายแห่งสวรรค์ ผู้สร้างสวรรค์คือพ่อที่ไร้ตัวตน ชื่อของท่านได้รับการจดจำว่า พระเจ้าผู้เป็นพ่อแห่งสวรรค์ พ่ออธิบายอย่างชัดเจนว่า พ่อคือ ผู้ที่กำลังให้อ่านาจปกครองแก่ลูกๆอีกครั้งหนึ่งและกำลังทำให้ลูกเป็นราชาเหนือราชา ลูกรู้ว่า เวลานั้นลูกมาหาพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดจากการปลุกโชคของตนเอง เพื่อกลายเป็นราชาเหนือราชา นี่คือการประเดิมของความสุขออย่างมาก นี่เป็นการสอบที่สำคัญมาก บาบาสพูดว่า จงทำตามศรีมัท! สิ่งนี้รวมถึงคำแนะนำของแม่ พ่อ ครู และกูรู ฯลฯ นี่คือน้ำหวานของพวกเราทุกคน ผู้เดียวนี้เติมเต็มไปด้วยความหวานของพวกเราทุกคน ผู้เป็นที่รักของทุกคนคือผู้เดียว พ่อคือผู้ที่ทำให้ผู้ที่ไม่มีบริสุทธ์นั้นบริสุทธ์ กูรูนั้นกียกย่องผู้เดียวด้วยเช่นกัน ดังนั้นแน่นอนว่าลูกจึงต้องจดจำท่าน ก่อนอื่นใดท่านจะพาลูกไปที่ที่ท่านอยู่ และแล้วท่านจะส่งลูกไปยังโลกที่บริสุทธ์ จงอธิบายแก่ใครก็ตามที่มานี้คือวิทยาลัยของพระเจ้า พระเจ้าพูด ในโรงเรียนอื่นๆพวกเขาจะไม่พูดว่า พระเจ้าพูด พระเจ้าคือผู้ที่ไร้ตัวตน มหาสมุทรแห่งความรู้ เมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ พ่อหนึ่งทีนี้และสอนลูกๆ นี่คือนิความรู้ของพระเจ้า สรัสวตี คือ เทวีแห่งความรู้ ดังนั้นพวกเขากลายเป็นเทวาและเทวีผ่านความรู้ของพระเจ้าอย่างแน่นอน ด้วยการเรียนเพื่อเป็น ‘นักกฎหมาย’ ลูกก็จะกลายเป็นนักกฎหมาย นี่คือนิความรู้ของพระเจ้า พระเจ้าให้ความรู้แก่สรัสวตีแล้ว เช่นเดียวกับที่สรัสวตีเป็นเทวีแห่งความรู้ ลูกๆก็เป็นเช่นนั้นด้วย สรัสวตีมีลูกจำนวนมาก แต่เป็นไปไม่ได้ที่แต่ละคนจะถูกเรียกว่าเทวีแห่งความรู้ ลูกไม่สามารถเรียกตนเองว่าเป็นเทวีในเวลานี้ ที่นั้นลูกถูกเรียกว่าเทพ จริงๆแล้วพระเจ้าให้ความรู้แก่ลูก ท่านทำให้ลูกซึมซับบทเรียนเหล่านี้ ผู้เดียวนี้ให้สถานภาพที่สูงแก่ลูกแต่เหล่าเทพไม่สามารถเป็นเทวาและเทวี แม่และพ่อนี้เป็นเหมือนกับเทวาและเทวี แต่พวกเขาก็ไม่ได้เป็นเช่นนั้น พ่อที่ไร้ตัวตนถูกเรียกว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ผู้ที่มีตัวตนนี้ไม่ถูกเรียกว่าพระเจ้า ประเด็นเหล่านี้ลึกล้ำอย่างมาก รูปและความสัมพันธ์ระหว่างดวงวิญญาณกับดวงวิญญาณสูงสุดเป็นประเด็นที่ลึกล้ำอย่างมาก ความสัมพันธ์ทางร่างกายเหล่านั้นของลุง ป้า น้าอาเป็นเรื่องธรรมดา นี่คือนิความสัมพันธ์ทางจิต ลูกต้องมีวิธีการที่ดีเยี่ยมเพื่ออธิบาย พวกเขาร้องเพลงถึงแม่และพ่อ ดังนั้นสิ่งนั้นมีความหมาย

อย่างแน่นอน คำพูดเหล่านั้นกลับมาไม่สูญสลาย พวกเขาอยู่ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่าลูกกำลังนั่งอยู่ในโรงเรียน ผู้เดียวที่กำลังสอนลูก คือ มหาสมุทรแห่งความรู้ ดวงวิญญาณของผู้นี้ยังศึกษาเล่าเรียนด้วยเช่นกัน พ่อของดวงวิญญาณนี้คือพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ผู้ที่เป็นพ่อของทุกคนและเป็นผู้ที่กำลังสอนพวกเราอยู่ ท่านไม่ได้เข้าไปสู่ครรภ์ แล้วท่านจะสอนความรู้แก่ลูกได้อย่างไรเล่า ท่านเข้าไปในร่างของบราห์มา และแล้วผู้คนเหล่านั้นได้ใส่ชื่อ กฤษณะแทนที่จะเป็นชื่อของบราห์มา สิ่งนี้ยังถูกกำหนดไว้แล้วในละครเช่นกัน เมื่อความผิดพลาดเกิดขึ้นเท่านั้นที่พ่อจะมาและแก้ไขความผิดพลาดนั้น และทำให้ลูกเป็นอิสระจากความผิดพลาดนั้น เพราะการไม่รู้จักผู้เดียวที่ไร้ตัวตน ผู้คนจึงกลับมาสับสน พ่ออธิบายว่า พ่อคือพ่อที่ไร้ขีดจำกัดของลูกๆ ผู้ที่ไร้ขีดจำกัดของลูกแก่ลูกๆ ลักษณะและนารายณ์เป็นนายของสวรรค์ได้อย่างไร ไม่มีใครรู้อะไร บางคนต้องเคยสอนพวกเขาถึงวิธีการที่จะมีการกระทำเช่นนั้นอย่างแน่นอน และผู้เดียวนั้นต้องอาจุสได้อย่างแน่นอนเพื่อพ่อจะทำให้พวกเขาประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ผู้คนไม่รู้สิ่งใดเลย พ่ออธิบายแก่ลูกด้วยความรักอย่างมากมาย ท่านเป็นผู้ทรงอำนาจที่ยิ่งใหญ่มาก ท่านเป็นนายผู้ซำหังระโลก ท่านอธิบายว่า ละครถูกกำหนดไว้แล้ว ลูกต้องเดินทางไปรอบวงจร ไม่มีใครรู้จักละครนี้ พวกเราเป็นนักแสดงในละครอย่างไร วงจรนี้หมุนไปอย่างไร ใครเปลี่ยนดินแดนแห่งความทุกข์ให้เป็นดินแดนแห่งความสุข ลูกเท่านั้นที่รู้อะไรนี้ พ่อสอนลูกเพื่อดินแดนแห่งความสุข ลูกเท่านั้นที่กลับมามีความสุขเสมอถึง 21 ชาติเกิด ไม่มีใครสามารถไปที่นั่น ต้องเป็นเพียงไม่กี่คนเท่านั้น อย่างแน่นอนในดินแดนแห่งความสุข ประเด็นที่ดีมากต้องถูกอธิบาย ลูกพูดว่า บาบา ฉันเป็นของท่าน อย่างไรก็ตามมันใช้ เวลาที่จะมาเป็นของบาบาได้อย่างสิ้นเชิง บางคนเป็นอิสระจากบ่วงกรรมอย่างรวดเร็ว ในขณะที่คนอื่นๆใช้เวลา บางคนมี โชคมากที่บ่วงกรรมของเขาถูกตัดขาดไปแล้ว แต่เนื่องจากพวกเขาก็ไม่ได้ใส่ใจต่อการศึกษา พวกเขาจึงถูกเรียกว่าผู้อัป โชค สติปัญญาของพวกเขาไปหาลูกหลาน ฯลฯ ของพวกเขา ที่นี้ลูกต้องจดจำผู้เดียวเท่านั้น ลูกได้รับมรดกที่ยิ่งใหญ่มาก ลูกรู้ว่าลูกกำลังกลายเป็นราชาเหนือราชา พ่อนั่งอยู่ที่นั่นและอธิบายว่า ราชาที่ไม่บริสุทธิ์ถูกสร้างขึ้นมาอย่างไรและราชาเหนือราชาที่บริสุทธิ์นั้นถูกสร้างขึ้นมาอย่างไร พ่อมาด้วยตนเองและทำให้ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชา เป็นนายของ สวรรค์ด้วยราชาโยคะนี้ ราชาที่ไม่บริสุทธิ์เหล่านั้นกลายเป็นเช่นนั้นจากการให้ทาน พ่อไม่ได้มาและสร้างพวกเขา พวกเขา เป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ ด้วยการให้ทาน พวกเขาจึงเกิดในราชินิกูล พ่อให้ความสุขแก่ลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด พวกเขา กลายเป็นเช่นนั้นเพียงชาติเกิดเดียว แต่แม้กระนั้นพวกเขาก็อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์และไม่มีความสุข พ่อมาและทำให้ลูก บริสุทธิ์ ผู้คนคิดว่า พวกเขาสามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้ด้วยการอาบน้ำแม่น้ำคงคา พวกเขาล้มลูกคลุกคลานไปทั่วอย่าง มาก! พวกเขาสรรเสริญแม่น้ำคงคาและแม่น้ำยมุนาอย่างมาก ที่นี้ไม่มีความจำเป็นที่จะยกย่องผู้ใด น้ำมาจากมหาสมุทร มี แม่น้ำเช่นนั้นมากมาย ในต่างแดนก็เช่นกัน พวกเขาได้ชุดคลองมากมาย นั่นเป็นเรื่องใหญ่อย่างไร พวกเขาไม่รู้ว่ มหาสมุทรแห่งความรู้คือใครหรือคงคาแห่งความรู้คือใคร พวกเขาไม่รู้ว่ชาติทำอะไร ในความเป็นจริงจากอดีตมานี้คือ คงคาแห่งความรู้ สรัสวตีแห่งความรู้ ผู้คนไม่รู้สิ่งใด พวกเขาเหมือนคนไร้การศึกษา พวกเขาไร้ปัญญาอย่างแท้จริง พ่อมา และทำให้ผู้ที่ไม่รู้คิดกลายเป็นผู้ที่รู้คิดอย่างมาก ลูกสามารถบอกผู้คนเหล่านั้นว่าใครทำให้พวกเขาเป็นราชาเหนือราชา สิ่ง นี้ยังถูกกล่าวไว้ในกิตะด้วยเช่นกันว่า พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ทำให้ลูกเป็นราชาเหนือราชา ผู้คนไม่รู้สิ่งนี้เลย เราเองก็ไม่รู้อะไรนี้ แม้แต่ผู้ที่เคยเป็นเช่นนั้นและไม่ได้เป็นเช่นนั้นอีกแล้วยังไม่รู้เรื่องนี้ แล้วผู้อื่นจะรู้อะไรได้เล่า ไม่มีความหมายใดใน ความเข้าใจของการอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันเลย ลูกมีโยคะกับใคร ลูกเรียกหาใคร หากลูกเป็นพระเจ้าเสียเองแล้ว ลูกจะสวดมนต์ภาวนาถึงผู้ใดเล่า นี่เป็นความมหัศจรรย์อย่างมาก! มีความเคารพผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธามากมาย มี ลูกประกาศของความเลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกัน ลูกประกาศของรูตราคือลูกประกาศของความรู้อะไร และแล้วก็เป็นลูกประกาศของผู้ เลื่อมใสศรัทธา นั่นเป็นลูกประกาศที่ไม่มีตัวตน ทุกดวงวิญญาณอาศัยอยู่ที่นั่น ในหมู่ดวงวิญญาณเหล่านั้น ดวงวิญญาณ แรกที่ได้รับอันดับหนึ่งคือใคร ดวงวิญญาณของบราห์มาและสรัสวตีได้รับอันดับหนึ่ง ประเด็นเหล่านี้เป็นเรื่องของดวง วิญญาณ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาทุกสิ่งเกี่ยวข้องกับร่างกาย ผู้เลื่อมใสศรัทธาค้นคนนั้นคนนั้นเคยเป็นเช่นนั้น พวก เขาจะพูดถึงชื่อของร่างกาย ลูกจะไม่พูดเช่นนั้นเกี่ยวกับมนุษย์ ลูกรู้ว่าดวงวิญญาณของบราห์มากลายเป็นใคร ท่านจะใช้ ร่างกายและกลายเป็นราชาเหนือราชา ดวงวิญญาณเข้าไปในร่างกายและปกครองอาณาจักร เขาไม่ใช้ราชาในเวลาใด ดวง วิญญาณคือผู้ที่ปกครอง พ่อคือราชา พ่อคือดวงวิญญาณ พ่อคือนายของร่างกายนี้ พ่อคือดวงวิญญาณนำร่างกายชื่อศรี นารายณ์มาใช้และแล้วพ่อก็ปกครอง เป็นดวงวิญญาณที่รับฟังบางสิ่งและซึมซับสิ่งนั้น สันสการอยู่ในดวงวิญญาณ ลูกรู้ ว่ เรากำลังประกาศสิทธิในอาณาจักรของเราจากพ่อด้วยการทำตามศรัทธา ทั้งบัพและดาดาพูดพร้อมกันว่า ลูกๆ ทั้งสองมี สิทธิที่จะพูดว่า ลูกๆ พวกเราพูดกับดวงวิญญาณว่า ลูกๆ ที่ไร้ตัวตน ลูกๆ ที่ไร้ตัวตนจดจำฉัน ผู้เป็นพ่อ! ผู้อื่นไม่สามารถพูด ได้ว่า โอ ลูกๆ ที่ไร้ตัวตน โอ ดวงวิญญาณ จดจำฉัน ผู้เป็นพ่อ! พ่อคือผู้ที่พูดกับลูกๆ ดวงวิญญาณ ท่านไม่ได้พูดว่า พระเจ้า จดจำฉันผู้เป็นพระเจ้า ท่านพูดว่า โอ ดวงวิญญาณ จดจำฉัน พ่อของลูก และบาบของลูกจะถูกปลดปล่อยด้วยไฟ โยคะนี้ ไม่มีดวงวิญญาณบาปใดสามารถกลายเป็นดวงวิญญาณบุญด้วยการอาบน้ำแม่น้ำคงคา พวกเขอาบในแม่น้ำ

คงคาและกลับบ้านและแล้วทำบาป เป็นเพราะกิเลสเหล่านี้พวกเขาจึงกลายเป็นดวงวิญญาณบาป ไม่มีใครเข้าใจเรื่องนี้ พ่ออธิบายว่า เวลานี้ลูกก็มีลางร้ายของราหูที่รุนแรงอยู่เหนือศีรษะลูก ตอนแรกเคราะห์นั้นเบามาก เวลานี้จึงทำทานและเคราะห์นั้นจะถูกขจัดไป การบรรลุนั้นยิ่งใหญ่มา ดังนั้นลูกจึงควรทำความเพียรพยายามอย่างมากด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า พ่อผู้เดียวเท่านั้นจะทำให้ลูกไปเป็นราชาเหนือราชา ดังนั้นจงจดจำพ่อและมรดก จดจำ 84 ชาติเกิดของลูก เหตุนี้เองบาปจึงให้ชื่อแก่ลูกๆว่า ‘ผู้ดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง’ ดังนั้น ลูกต้องมีความรู้ของการสำนึกในตนเองด้วยเช่นกัน พ่ออธิบายว่า โลกเก่าที่กำลังถูกทำลาย พ่อจะพาลูกไปสู่โลกใหม่ ชานยาสซีเพียงแต่ลืมนบ้านและครอบครัวของตนเอง ในขณะที่ลูกลืมทั้งโลก พ่อเท่านั้นที่พูดว่า จงอยู่อย่างปราศจากร่าง! พ่อกำลังพาลูกไปสู่โลกใหม่ ดังนั้นจงตัดการติดยึดของลูกต่อโลกเก่าและร่างเก่า และแล้วในโลกใหม่ลูกจะได้รับร่างใหม่ ดูซิว่า กฤษณะถูกเรียกว่าชยม์ซุนดร้า เขาเคยสวยงามในยุคทองขณะที่เวลานี้ในชาติเกิดสุดท้าย เขากลายเป็นผู้ที่น่าเกลียด ดังนั้นจึงมีการกล่าวว่า ผู้ที่กลับมาน่าเกลียดได้กลายเป็นผู้ที่สวยงาม และแล้วเขาก็กลับมาน่าเกลียดอีกครั้ง เหตุนี้เองพวกเขาจึงให้ชื่อแก่เขาว่า ชยม์ซุนดร้า เป็นกิเลสทั้ง 5 ราวน์ทำให้ลูกน่าเกลียด และแล้วพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดทำให้ลูกสวยงาม ยังแสดงไว้ในรูปภาพอีกด้วยเช่นกันว่า พ่อกำลังเตะโลกเก่าออกไปและกำลังกลับมาสวยงาม ดวงวิญญาณที่สวยงามกลายเป็นนายของโลก ดวงวิญญาณที่น่าเกลียดกลายเป็นนายของนรก เป็นดวงวิญญาณที่กลับมาน่าเกลียดและสวยงาม พ่อพูดว่า เวลานี้ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ หะริโยคีเหล่านั้นใช้พลังกำลังอย่างมากที่จะกลับมาบริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามลูกไม่สามารถกลับมาบริสุทธิ์โดยปราศจากการมีโยคะ หรือลูกจะไม่สามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้โดยไม่สัมผัสกับการลงโทษ ดังนั้น เหตุใดลูกจึงไม่จดจำพ่อเล่า ลูกต้องเอาชนะกิเลสทั้ง 5 ด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า กิเลสของต้นมหาทำให้ลูกสัมผัสกับความทุกข์ตั้งแต่ตอนเริ่ม ผ่านตอนกลางจนถึงตอนจบ ผู้ที่ไม่สามารถเอาชนะกิเลสก็ไม่สามารถกลายเป็นราชาของดินแดนสุขาวดีได้ เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า ดูซิ! ในรูปของพ่อ ครูและสัตกูรู พ่อกำลังสอนการกระทำที่ดีอย่างมากแก่ลูก พ่อตั้งใจให้ลูกปลดปล่อยบาปของลูกด้วยพลังโยคะ และทำให้ลูกกลายเป็นราชาผู้ที่ชนะการกระทำบาป ในความเป็นจริง เป็นเทพของยุคทองผู้ที่ถูกเรียกว่าราชาผู้ที่ชนะการกระทำบาป ไม่มีการกระทำบาปใดที่นั่น ยุคของผู้ชนะบาปแยกจากยุคของผู้ที่ทำบาป ราชาผู้ที่ชนะการกระทำบาปมีชีวิตอยู่ในอดีต และเคยมีราชาที่ทำบาปผู้ที่เคยมีชีวิตอยู่และได้จากไปแล้ว เวลานี้เรากำลังชนะบาป และแล้วเริ่มทำความผิดในยุคทองแดงอีกครั้ง ดังนั้น พวกเขากำลังถูกให้ชื่อว่า กษัตริย์วิกรม (ผู้ที่มีการกระทำที่เป็นบาป) เทพคือผู้ที่ชนะการกระทำบาป เวลานี้เรากำลังจะกลายเป็นเช่นนั้น และแล้วเมื่อเราไปสู่หนทางบาป บัญชีบาปจึงเริ่มขึ้น เราสะสมบัญชีของบาปที่นี้ และแล้วเราจะกลายเป็นผู้ที่ชนะบาป ไม่มีการกระทำบาปใดที่นั่น ดังนั้นลูกๆ ลูกควรจะมี ความซาบซึ้งว่า เราทำให้โชคของเราสูงส่งที่นี้ นี่คือการศึกษาศึกษาเพื่อการสร้างโชคที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ไม่มีเรื่องของการสร้างโชคซุ่มนุ่ทางจิต ในสถานศึกษามีการสร้างโชคอยู่เสมอ ลูกรู้ว่าเราจะเปลี่ยนจากผู้ขายธรรมดาไปเป็นนารายณ์ นั่นคือ เราจะกลายเป็นราชาเหนือราชา แท้จริงแล้ว ราชาที่ไม่บริสุทธิ์จะกราบไหว้ราชาที่บริสุทธิ์ พ่อผู้เดียวเท่านั้นทำให้ลูกบริสุทธิ์ ลูกจะไม่ปกครองในโลกที่ไม่บริสุทธิ์อีก

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงกลับมาเป็นอิสระจากลางร้ายของราหูด้วยการรักษาความรู้ของการดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเองไว้ในสติปัญญาของลูก สะสมบัญชีบาปด้วยการกระทำที่สูงส่งและด้วยพลังโยคะกลายเป็นผู้ชนะการกระทำที่เป็นบาป

2. เพื่อที่จะทำให้โชคของลูกสูงส่ง จงใส่ใจอย่างเต็มที่กับการศึกษาเล่าเรียน

พร: ขอให้ลูกเป็นอิสระจากพันธะที่น่าดึงดูดของความหวานของการแสดงออกภายนอกใดๆและกลับมาหลุดพ้นในชีวิตร

การแสดงออกภายนอกหมายถึงกระแสคลื่นของธรรมชาติและสัญสการ์ ความคิด คำพูด สายใยและความสัมพันธ์ของบุคคล พวกเขานำลูกไปสู่ความไร้ประโยชน์ในแบบใดแบบหนึ่ง ไปสู่ชีวิตที่ยังอยู่ด้วยความคิดที่ไร้ประโยชน์ในแบบใดแบบหนึ่งเสมอ เป็นการห่างไกลจากความสุข ความสงบ และพลังภายใน ความหวานของการแสดงออกภายนอกนี้มีแรงดึงดูดจากภายนอกมากมาย ดังนั้น ก่อนอื่น ตัดสิ่งเหล่านี้ออกไป เพราะความหวานนี้จะกลายเป็นพันธะที่ละเอียดอ่อนและทำให้ลูกห่างไกลจากจุดหมายของความสำเร้จ

คติพจน์:

เมื่อลูกกลับมาอิสระจากพันธะเหล่านี้แล้ว ลูกจะถูกกล่าวว่าเป็นผู้ที่หลุดพ้นในชีวิต
ผู้ที่หลุดพ้นและละวางจากผลแห่งกรรมดีและชั่ว และมีเมตตา คือทาสวีที่แท้จริง

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน จงมีค่าควรแก่การไว้วางใจและตรวจสอบตนเองด้วยความซื่อสัตย์เพื่อดูว่ามากเพียงพอที่ลูกได้กลับมาเพียบพร้อมสมบูรณ์ เพื่อที่จะกลับมาเพียบพร้อมสมบูรณ์ เฝ้าแต่จัดความอ่อนแอของสำนักที่เป็นร่างของลูกออกไป
- คำถาม:** การตอรองอะไรที่ลูกๆได้ทำกับพ่อสำหรับอนาคต คุณประโยชน์อะไรที่ลูกมีของการตอรองนั้นในยุคบรรจบพบกัน
- คำตอบ:** อะไรก็ตามที่ลูกมี ทุกสิ่งมีค่าพิเศษฟางรวมทั้งร่างกายของลูก อุทิศทั้งหมดนั้นให้แก่พ่อ และพูดว่า : บาบารเราจะรับทุกสิ่งจากท่านที่นั่น(ในอนาคต) นี่คือการตอรองที่ดีที่สุดของทั้งหมด โดยการทำสิ่งนี้ทุกสิ่งของลูกอยู่อย่างปลอดภัยในเซฟของบาบาและลูกมีความสุขที่ไร้ขีดจำกัดที่ลูกอยู่ที่นั่นเพียงเวลาอันสั้นและแล้วลูกจะไปอยู่ใน อาณาจักรของลูก ถ้าบางคนถามลูกจงบอกเขาว่า: ว้าว! เรากำลังประกาศสิทธิในมรดกของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของเรา เวลานี้เรากำลังกลับมาที่มีพลานามัยดีเสมอและมั่งคั่งเสมอ

โอม ซานติ พ่อทางจิตอธิบายแก่ลูกๆทางจิต: ลูกๆที่แสนหวาน เมื่อลูกมาและนั่งที่นั่นจะมีสำนักเป็นดวงวิญญาณและนั่งในการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกต้องมีความใส่ใจเสมอไป เมื่อลูกมีชีวิตอยู่ เฝ้าแต่จดจำพ่อ ถ้าลูกไม่จดจำท่านบาปของชาติเกิดแล้วชาติเกิดเล่าจะไม่ถูกตัดไป กงจักรของการตระหนักรู้ในตนเองของผู้สร้างและตอนเริ่มต้นกลางและตอนจบของสิ่งสร้างควรที่จะหมุนไปรอบในสติปัญญาของลูก ลูกคือประชากรใช้หรือไม่ ในดวงตาข้างหนึ่งลูกมีดินแดนของความสงบและในดวงตาอีกข้างหนึ่งลูกมีดินแดนของความสุข ขณะนั่งและยืนและเคลื่อนไหวไปทั่ว จงพิจารณาตนเองว่าเป็นประชากร ด้วยการพิจารณาตนเองว่าเป็นประชากรลูกให้คุณประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่นด้วย บาบาส่งวิธีการมากมายให้แก่ลูก เมื่อลูกพบใครบางคนบนถนน บอกเขาว่า : นี่คือนดินแดนของความทุกข์ ท่านปรารถนาที่จะไปยังดินแดนของความสงบและ ดินแดนของความสุขหรือไม่ ให้สัญญาณแก่เขา ประชากรก็ให้สัญญาณด้วยเช่นกัน ประชากรชี้หนทาง ลูกก็ต้องแสดงหนทางไปสู่ดินแดนของความสุขและดินแดนของความสงบด้วยเช่นกัน กลางวันและกลางคืน ลูกต้องมีความใส่ใจเดียวนี้ เมื่อลูกอธิบายแม้เพียงเล็กน้อยแก่ใครบางคนด้วยพลังโยคะ ลูกศรจะยิงเข้าเป้าอย่างรวดเร็ว และผู้นั้นผู้ที่ถูกลูกศรจะได้รับบาดเจ็บอย่างรวดเร็ว อันดับแรกพวกเขาได้รับบาดเจ็บ และแล้วพวกเขาก็เป็นของบาบา ลูกๆจดจำพ่อด้วยความรักและดังนั้นพ่อลูกถึง บางคนไม่ได้จดจำท่านเลยและดังนั้นพ่อมีความเมตตา ถึงกระนั้นท่านพูดว่า ลูกๆที่แสนหวาน เฝ้าแต่ก้าวหน้าต่อไป ทำความเพียรพยายามและประกาศสิทธิในอันดับข้างหน้า ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลส เป็นเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นและลูกต้องจดจำพ่อนั้นเท่านั้น ไม่ใช่เพียงพ่อ ลูกต้องจดจำบ้านที่แสนหวานด้วย ไม่ใช่เพียงบ้านที่แสนหวานเท่านั้น ลูกต้องการความมั่งคั่งด้วยเช่นกัน ดังนั้นจงจำดินแดนแห่งสวรรค์ด้วย

พ่อได้มาแล้วเพื่อทำให้ลูกๆผู้อ่อนหวานที่สุดสมบูรณ์พร้อม ดังนั้นจงกลับมามีค่าควรแก่การไว้วางใจและตรวจสอบตนเองด้วยความซื่อสัตย์ มากเพียงพอที่ฉันได้กลับมาสมบูรณ์พร้อม พ่อเฝ้าแต่แสดงหนทางให้แก่ลูกที่จะกลับมาสมบูรณ์พร้อม ความอ่อนแอหลักคือสำนักที่เป็นร่าง สำนักที่เป็นร่างไม่ปล่อยให้ลูกเคลื่อนไปข้างหน้าในสภาพของลูกและ ดังนั้นลูกต้องลิ้มร่างกายของลูกด้วย พ่อมีความรักอย่างมากมายสำหรับลูกๆ พ่อมีความสุขที่เห็นลูกๆดังนั้นลูกๆควรมีความสุขที่เท่ากันด้วย ลูกควรชนลูกด้วยความสุขอยู่ภายในด้วยความสุขอยู่ภายในโดยการจดจำพ่อ ทุกวันปรอทของความสุขของลูกต้องอยู่สูง ปรอทจะขึ้นด้วยการจารึกแสงบุญของการจดจำระลึกถึงและจะค่อยๆสูงขึ้น โดยการมีชัยชนะและการฟ่ายแพ้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพของลูกตามวงจรที่แล้ว ในฐานะผู้สังเกตการณ์ที่ลวง บัปตาดาเฝ้าแต่มองดูสภาพของลูกๆและเฝ้าแต่อธิบายให้แก่ลูกด้วยเช่นกัน ทั้งบัปและดาดามีความรักมากมายสำหรับลูกๆ เพราะลูกทำงานรับใช้ที่น่ายรักทุกวงจรและลูกทำงานรับใช้ด้วยความรักอันมากมาย อย่างไรก็ตามถ้าลูกๆไม่ทำตามศรัทธา พ่อจะสามารถทำอะไรได้ พ่อมีความเมตตามากมาย มายาทำให้ลูกฟ่ายแพ้และพ่อทำให้ลูกลุกขึ้นอีกครั้ง ผู้ที่อ่อนหวานมากที่สุดเหนือทั้งหมดคือพ่อผู้เดียว นั้น เจ้าผู้ไร้เดียงสาอ่อนหวานและน่ายรักมากเพียงไร ชีวเจ้าผู้ไร้

เตียงสาเป็นชื่อของเพียงผู้เดียวเท่านั้น

ลูกๆที่แสนหวานเวลานี้ลูกกำลังกลับมาเป็นเพชรที่ประมาณค่ามิได้อย่างมากมาย พ่อค้าเพชรเก็บเพชรที่มีค่าของพวกเขาไว้ในธนาคารสำหรับความปลอดภัยของเพชรนั้นเสมอ ลูกๆ บราห์มินก็มีค่าด้วย และลูกกำลังนั่งอยู่อย่างปลอดภัยในธนาคารของ ชีพบาบา เวลานี้ลูกอยู่ในเซฟของบาบาและกำลังกลับมาเป็นอมตะ ลูกกำลังได้รับชัยชนะเหนือความตายด้วย เวลานี้ที่ลูกเป็นของชีพบาบา ลูกปลอดภัย แต่ลูกยังต้องทำความเพียรพยายามที่จะได้รับสถานภาพที่สูง ไม่ว่าผู้คนในโลกมีความมั่งคั่งและอื่นๆมากเพียงไร ทั้งหมดนั้นจะจบสิ้น ไม่มีสิ่งใดจะเหลืออยู่ เวลานี้ลูกๆไม่มีสิ่งใด ไม่มีแม้ร่างกายเหล่านั้น จงให้ร่างกายเหล่านั้นแก่พ่อด้วย สำหรับผู้ที่ไม่มีสิ่งใดเลย เป็นราวกับว่าพวกเขามีทุกสิ่ง ลูกได้ทำการต่อรอง กับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดสำหรับโลกใหม่ในอนาคต ลูกพูดว่า : บาบา อะไรก็ตามที่เราจะมีค่าเช่นเศษฟาง แม้ร่างกายเหล่านั้น เรากำลังให้ทั้งหมดนั้นแก่ท่านและแล้วเราจะรับทุกสิ่งจากท่านเมื่อเราอยู่ที่นั่น ดังนั้นก็เป็นราวกับว่า ลูกได้กลับมาปลอดภัย เวลานี้ทุกสิ่งปลอดภัยอยู่ในคลังสมบัติของบาบา ลูกๆควรมีความสุขอย่างมากภายในลูกว่าเวลานี้เหลือเวลาอีกเพียงเล็กน้อย และแล้วเราก็จะไปสู่อาณาจักรของเรา ถ้าใครบางคนถามลูก บอกเขาว่า : ว้าว! เรากำลังประกาศสิทธิในมรดกของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดของเราจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เรากำลังกลับมาสัมผัสความมั่งคั่งและมั่งคั่งเสมอ ความปรารถนาของหัวใจของเราทั้งหมดกำลังได้รับการเติมเต็ม พ่อฉันน่ารักและบริสุทธิ์อย่างมาก ท่านกำลังทำให้ดวงวิญญาณบริสุทธิ์เช่นเดียวกับท่านเอง ยิ่งลูกจดจำท่านมากเพียงไร ลูกจะกลับมาน่ารักมากขึ้นตามนั้น เหล่าเทพน่ารักมากแม้ขณะนี้ภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของพวกเขากำลังได้รับการกราบไหว้ ดังนั้นลูกๆก็ต้องกลับมาน่ารักมากเท่านั้นเช่นกัน ลูกต้องไม่จดจำผู้มีชีวิตในร่างกายใดๆหรือสิ่งใดในเวลาสุดท้าย บาบา เราได้รับทุกสิ่งจากท่าน

ลูกๆที่แสนหวาน ต้องสัญญากับตนเอง: ฉันจะไม่ทำการกระทำที่เป็นบาปใดๆที่จะทำให้สำนักของฉันกีดกัน ดังนั้นมากเท่าที่จะเป็นไปได้ เฝ้าแต่ปรับปรุงแก้ไขตนเอง ทำความเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง แนนอน ทุกคนต่างลำดับกันไป เครื่องประดับเพชรก็ต่างลำดับกันไป บ้างมีข้อบกพร่องมากมายแต่บ้างบริสุทธิ์สมบูรณ์ พ่อก็เป็นพ่อค้าเพชรด้วย ใช่หรือไม่ ดังนั้นพ่อต้องตรวจสอบแต่ละเพชรพลอยอย่างถี่ถ้วน ผู้นี้เป็นเพชรพลอยชนิดใดและเขามีข้อบกพร่องใด พ่อจะมองดูที่เพชรพลอยที่บริสุทธิ์ที่ดีมากด้วยความรักอย่างมาก เพชรพลอยที่บริสุทธิ์ที่ดีมากลูกเก็บไว้ในกล่องทองคำ ลูกๆเข้าใจด้วยตนเองว่าพวกเขาเป็นเพชรพลอยชนิดใด และพวกเขามีข้อบกพร่องใด

เวลานี้ลูกจะพูดว่า : ว้าว! สัทกูรู ว้าว! ท่านได้แสดงหนทางนี้ให้แก่เรา ว้าว โชค! ว้าว! ว้าว ละคร! ว้าว! ลูกพูดจากหัวใจของลูกว่า : ขอคุณบาบา ที่ท่านได้รับเอาข้าว 2 กำมือจากเราและท่านให้ผลตอบแทนร้อยเท่าในอนาคตอย่างปลอดภัยแก่เรา อย่างไรก็ตาม ในสิ่งนี้ด้วย ลูกๆจำเป็นต้องมีสติปัญญาที่กว้างไกลไม่มีขีดจำกัดอย่างมาก ลูกๆเฝ้าแต่ได้รับทรัพย์ที่มีค่ามากมายของความมั่งคั่งของความรู้และดังนั้นลูกควรมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด หัวใจของลูกบริสุทธิ์มากเพียงไร ลูกจะทำให้ผู้อื่นบริสุทธิ์มากขึ้นตามนั้น เพียงด้วยสภาพของโยคะเท่านั้นที่หัวใจของลูกกลับมาบริสุทธิ์ ลูกๆต้องมีความสนใจอย่างมากที่จะกลายเป็น โยคีและทำให้ผู้อื่นเป็นโยคี ถ้าลูกมีความผูกพันยึดมั่นต่อร่างกายของลูกและมีสำนึกที่เป็นร่าง และแล้วลูกต้องเข้าใจว่าสภาพของลูกอ่อนแอมาก เพียงลูกๆที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณเท่านั้นกลับมาเป็นเพชรที่แท้จริง และดังนั้นมากที่จะเป็นไปได้ฝึกฝนสำนึกเป็นดวงวิญญาณ จดจำพ่อ คำว่า “บาบา” อ่อนหวานมากที่สุด พ่อจะเอาลูกๆนั่งอยู่บนเบาะดอกตาของท่านด้วยความรักอย่างมากและพาคุณไปกับท่าน โดยการอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อเช่นนี้ ลูกต้องมีความซาบซึ้งอย่างสมบูรณ์ ในการอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกจะกลับมามีความสุขและเยือกเย็นอย่างมาก เช่นที่พ่อยกย่องผู้ที่ประนามท่าน ในท่านเองเดียวกัน ลูกต้องทำตามพ่อ จงเป็นผู้ประทานความสุข

ลูกๆเวลานี้เข้าใจความลับของละคร พ่อบอกข่าวของโลกไม่มีตัวตน ละเอียดย้อนและโลกวัตถุแก่ลูก ดวงวิญญาณพูดว่า : เวลานี้เรากำลังทำความเพียรพยายามที่จะไปสู่โลกใหม่ เราจะกลับมาสัมผัสการไปสวรรค์ เราจะให้คุณประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่น อัจชะ พ่อกำลังอธิบายให้แก่ลูกๆที่แสนหวาน : พ่อคือผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุขและดังนั้นลูกๆก็ต้องให้ความสุขแก่ทุกคน ลูกต้องเป็นมือขวาของพ่อ พ่อรักลูกๆเช่นนี้ มือขวาถูกใช้เพื่อทำงานที่เป็นสิริมงคล ดังนั้นพ่อพูดว่า กลับมาลูกต้องตามศีลธรรมจรรยาในทุกสิ่ง จดจำพ่อผู้เดียวและความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก จบสิ้นความผูกพันยึดมั่นของลูกต่อโลกเก่านี้ นี่คือสุสาน ถ้าลูกตายขณะคิดถึงธุรกิจของลูกหรือลูกๆของลูก ลูกจะทำลายทุกสิ่งโดยไม่มีประโยชน์อันใด โดยการจดจำชีพบาบา ลูกจะกลับมามั่งคั่งอย่างมาก เมื่อลูกมีสำนึกที่เป็นร่าง ทุกสิ่งก็ได้ถูกทำให้เสียหายไปอย่างสมบูรณ์ โดยการมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกกลับมาเจริญรุ่งเรืองอย่างมาก ลูกต้องไม่มีความละโมภสำหรับทรัพย์สมบัติ โดยที่มีความวิตกกังวลเกี่ยวกับสิ่งนั้น ลูกจะสัมผัสชีพ บาบา บา

บอกว่ามากเพียงไรที่ลูกอุทิศทุกสิ่งให้แก่พ่อ และมากเพียงใดที่ลูกทำตามศรัทธาของท่าน ในตอนเริ่มแรก แม่พ่อได้สาธิตแสดงสิ่งนี้โดยการกลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ท่านได้อุทิศทุกสิ่งให้แก่พระเจ้า และท่านเองกลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ “ฉันเพียงต้องใช้ทุกสิ่งสำหรับงานของพระเจ้า” ลูกต้องไม่หวาดกลัวต่ออุปสรรค มากเท่าที่จะเป็นไปได้ ใช้ทุกสิ่งของลูกในทางที่มีค่าสำหรับงานรับใช้ อุทิศทุกสิ่งแก่พระเจ้าและเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์

ลูกๆผู้อ่อนหวานที่สุดผู้เป็นที่รักที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบผ่านอีกครั้ง สวัสดิ์ตอนเช้าจากแม่พ่อบัพดาพาพ่อทางจิตพุดนมัสเตกับลูกๆทางจิต

คำพูดที่สูงส่งที่ละเอียดอ่อน -1977

ลูกทั้งหมดสามารถมีประสบการณ์สภาพของการอยู่อย่างมั่นคงในรูปของลูกของการอยู่เหนือเสียงเป็นเวลาที่ยาวนานใช้หรือไม่ ลูกสามารถอยู่อย่างมั่นคงในประสบการณ์ของการเข้ามาสู่เสียงเป็นเวลาที่ยาวนานกว่า หรือลูกสามารถมีประสบการณ์สภาพเหนือเสียงเป็นเวลาที่ยาวนานกว่า ยิ่งลูกเข้ามาใกล้กับสภาพสุดท้ายมากเพียงไรซึ่งเป็นสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรม ลูกจะมีความรักสำหรับการอยู่อย่างมั่นคงในสภาพของความเจ็บสงบ ของการอยู่เหนือเสียงมากตามนั้น ขณะที่มั่นคงในสภาพนี้ ลูกสามารถมีประสบการณ์ความสุขเหนือประสาทสัมผัสอย่างสม่ำเสมอ ด้วยสภาพของความสุขเหนือประสาทสัมผัสนี้ ลูกจะสามารถปลุกเรียกดวงวิญญาณอื่นๆ สภาพที่มีพลังนี้เรียกว่าเป็นสภาพของผู้ให้คุณประโยชน์โลก เช่นที่ ทุกวันนี้ ด้วยวิทยาศาสตร์ ลูกสามารถมีประสบการณ์สิ่งต่างๆอยู่ใกล้มาก เสียงที่อยู่ไกลสามารถได้ยินอย่างใกล้มากด้วยวิธีการโทรศัพท์ ฉากที่ไกลมากในบางแห่งสามารถเห็นได้ชัดเจนมากบนโทรทัศน์ ในทำนองเดียวกันไม่ว่าดวงวิญญาณจะอยู่ห่างไกลมากเพียงไร ลูกสามารถทำให้สาสน์ไปถึงดวงวิญญาณต่างๆได้ด้วยความเจ็บสงบ ให้พวกเขา มีประสบการณ์ของสิ่งนี้เป็นราวกับว่าใครบางคนได้ให้สาสน์แก่พวกเขาในรูปที่มีตัวตน ขณะนั่งอยู่ห่างไกลพวกเขาจะมีประสบการณ์ในนิมิตของลูกดวงวิญญาณที่สูงส่งและเห็นกิจกรรมที่สูงส่งของพระเจ้าราวกับว่าเป็นทั้งหมดกำลังเกิดขึ้นอยู่เบื้องหน้าพวกเขา ลูกจะปรากฏให้เห็นด้วยความคิด นั่นคือ ลูกจะเล่นกับบทบาทของการได้รับความสำเร็จผ่านความคิदनั่นคือของการอยู่เหนือเสียง อย่างไรก็ตามวิธีที่จะได้รับความสำเร็จนี้คือการทำให้ตนเองมั่นคงเป็นเวลาสูงที่สุดในรูปของความเจ็บสงบของลูก เหตุนี้เองมีคำกล่าวว่า: ความเจ็บสงบคือทองคำ สิ่งนี้กล่าวได้ว่าเป็นสภาพยุคทอง

โดยการอยู่อย่างมั่นคงในสภาพนี้ ลูกจะสามารถนำมาซึ่งการยกย่องที่มากกว่าด้วยการใช้จ่ายที่น้อยกว่า ลูกจะสามารถมีผลลัพธ์ที่มากกว่าด้วยการใช้จ่ายที่น้อยกว่าของทรัพย์สินที่มีค่าของเวลา พลังงาน และทรัพยากรทางวัตถุสำหรับสิ่งนี้ เพียงจดจำคำเดียว อะไรคือคำนั้น สมดุล ให้มีสมดุลในทุก ความคิดและคำพูดในสายใยและความสัมพันธ์ของลูก และแล้วแทนความธรรมดา คำพูด การกระทำ ความคิด สายใยและความสัมพันธ์จะเห็นได้ว่าเป็นทางจิต นั่นคือ คือพวกเขาจะดูเหมือนเป็นปาฏิหาริย์ จากริมฝีปากและจิตใจของทุกคน เสียงจะปรากฏออกมาว่านี่คือปาฏิหาริย์ ตามเวลา ความเร็วของความเพียรพยายามของลูกและความเร็วของงานรับใช้โลกต้องรวดเร็วมาก เพียงเมื่อนั้นที่ลูกจะเรียกได้ว่าเป็นผู้ให้คุณประโยชน์โลก

ดวงวิญญาณส่วนใหญ่ของโลกกำลังปลุกเรียกการเปิดเผยของลูกผู้เป็นดวงวิญญาณที่รักพิเศษและพ่อ อย่างไรก็ตามดวงวิญญาณที่เป็นที่รักพิเศษไม่ได้กำลังปลุกเรียกดวงวิญญาณเหล่านั้นมากนัก อะไรคือเหตุผลสำหรับสิ่งนี้ ลูกกำลังใช้เวลามากเกินไปสำหรับครวเรือนที่มีขีดจำกัดของลูกเองของธรรมชาติและสันสการของลูก เช่นที่ดวงวิญญาณที่ปราศจากความรู้ไม่มีเวลาฟังความรู้ ในทำนองเดียวกัน บราห์มินมากมายไม่มีเวลาที่จะอยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่มีพลังนี้ เหตุนี้เองจึงมีความจำเป็นสำหรับลูกที่จะต้องกลับมาเป็นภูเขไฟ

เมื่อมองเห็นครวเรือนของทุกคน บัพดาขี้มเพราะทุกคนได้กลับมาอยู่มากเกินไป ลูกยุ่งมาก ใช้หรือไม่ ในสภาพดั้งเดิมของลูก ลูกจะอยู่อย่างเป็นอิสระอย่างสม่ำเสมอ ลูกจะได้รับความสำเร็จและเป็นอิสระด้วยเช่นกัน เนื่องจากเครื่องมือของวิทยาศาสตร์สามารถถูกควบคุมจากพื้นโลกเมื่อพวกเขาไปสู่อวกาศ และยานอวกาศสามารถถูกกำกับได้ตามที่ต้องการในเวลาที่ต้องการ และแล้วลูกผู้เป็นตัวของพลังของความเจ็บสงบจะไม่สามารถรับใช้ดวงวิญญาณใดๆ ผ่านงานรับใช้รูปแบบใดที่ลูกปรารถนาในโลกที่มีตัวตนบนพื้นฐานของความคิดที่สูงส่งของลูกได้หรือ อย่างไรก็ตามลูกต้องอยู่เหนือการครองเรือนของลูก นั่นคือ ลูกต้องอยู่ข้างบน

จงใช้ทรัพย์สินที่มีค่าทั้งหมดที่คุณได้รับการบอกแล้วเกี่ยวกับทั้งหมดนั้น ไม่ใช่เพียงสำหรับตนเองแต่สำหรับทั้งโลกที่คุณเข้าใจหรือไม่ว่าเวลานี้คุณต้องทำอะไร แสดงสมดุลของการรับใช้ด้วยเสียง รับใช้ด้วยวิธีการทางกายภาพและรับใช้ด้วยการอยู่เหนือเสียง ในลักษณะที่ละเอียดอ่อนด้วยความยิ่งใหญ่และพลังของความคิดที่สูงส่งและกลองของการทำลายล้างก็จะดังขึ้น คุณเข้าใจหรือไม่ คุณกำลังทำแผนมากมาย และบรรพตกำลังแบ่งปันแผนของท่านด้วยเช่นกัน เพราะด้วยไม่มีสมดุลที่คุณต้อง คุณต้องทำงานหนัก หลังจากทำงานพิเศษใด โดยทั่วไปแล้วคุณก็พักเป็นพิเศษ อย่างไรก็ตามในแผนสุดท้ายคุณจะมีประสบการณ์ของความไม่รู้เหนื่อย อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณผู้ใช้ทุกพลังของพวกเขาสำหรับคุณประโยชน์โลก ถึงผู้ที่เป็นตัวของความสำเร็จผ่านความคิดของพวกเขา ถึงผู้ที่เป็นอิสระจากการครองเรือนของพวกเขา ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งผู้ที่อยู่อย่างมั่นคงอย่างสม่ำเสมอในสภาพของความเจ็บสงบ รักและระลึกถึงและนมัสเต ของบรรพต

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ประทานความสงบที่ยิ่งใหญ่และกลายเป็นเครื่องมือที่จะก่อตั้งโลกใหม่ด้วยพลังของความเจ็บสงบ เพื่อที่จะสะสมพลังของความเจ็บสงบ จงอยู่เหนือร่างกายของคุณและกลับมาปราศจากร่าง พลังของความเจ็บสงบนี้เป็นพลังที่ยิ่งใหญ่มาก – โลกใหม่ได้รับการก่อตั้งด้วยพลังของความเจ็บสงบ ผู้ที่อยู่เหนือเสียงและมั่นคงในรูปของความเจ็บสงบของพวกเขาจะสามารถทำงานของการก่อตั้งได้ ดังนั้น จงเป็นผู้ประทานความสงบ นั่นคือเป็นตัวของความสงบและให้แสงของความสงบแก่ดวงวิญญาณที่ไร้ความสงบ เพิ่มพลังของความเจ็บสงบเป็นพิเศษ นี่คือการยิ่งใหญ่ของการทำทานทั้งหมด นี่คือนั่นที่มีพลังและเป็นที่ยอมรับมากที่สุด

คติพจน์: การมีความปรารถนาดีสำหรับทุกดวงวิญญาณ และทุกด้านของวัตถุธาตุคือผู้ให้คุณประโยชน์โลก

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน การจดจำร่างกายที่มีตัวตนคือการมีสำนึกในวัตถุธาตุ(วิญญาณปีศาจร้าย) เพราะร่างกายประกอบด้วยวัตถุธาตุทั้งห้า ลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อผู้เดียวที่ปราศจากร่าง
- คำถาม:** อะไรคืองานที่สูงส่งที่สุดที่เพียงพ่อเท่านั้นที่ทำ...?
- คำตอบ:** การทำให้ทั้งโลกที่ตาโมประธาณนั้นสะอาดประธาณ และมีความสุขอย่างสม่ำเสมอคืองานที่สูงส่งที่สุดที่เพียงพ่อเท่านั้นที่ทำ เนื่องจากงานที่สูงส่งนี้อนุสรณ์ของท่านได้ถูกทำให้ยิ่งใหญ่
- คำถาม:** ในสองคำใดที่มีความลับของทั้งละคร?
- คำตอบ:** มีคำควรแก่การกราบไหว้บูชาและผู้กราบไหว้บูชา เมื่อลูกมีคำควรแก่การกราบไหว้บูชาลูกนั้นสูงส่งที่สุด และแล้วลูกก็กลับมามีคุณภาพปานกลางแล้วก็คุณภาพต่ำสุด มายาเปลี่ยนลูกจากการมีคำควรแก่การกราบไหว้บูชาให้เป็นผู้กราบไหว้บูชา
- เพลง:** เปลวไฟได้ถูกจุดขึ้นในซุ่มนุมนของแมลงเม่า...

โอมชานติ พระเจ้านั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ว่ามนุษย์ไม่สามารถเรียกว่าพระเจ้า แม้กระทั่งบราห์มา วิษณุ และชางก้าก็มีภาพลักษณ์ พวกเขาไม่สามารถเรียกว่าพระเจ้าเช่นกัน ที่อยู่อาศัยของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดนั้นสูงกว่าของพวกเขา ท่านผู้เดียวที่เรียกว่าพระภู อิศวร ภควัน ฯลฯ เมื่อผู้คนเรียกหา พวกเขาไม่สามารถมองเห็นรูปที่ละเอียดอ่อนหรือมีตัวตนเบื้องหน้าพวกเขา เหตุนี้เองพวกเขาจึงเรียกรูปของมนุษย์ว่าเป็นพระเจ้า แม้กระทั่งเมื่อพวกเขามองเห็นชันยาสซี พวกเขา ก็พูดว่าเขาคือพระเจ้า อย่างไรก็ตามพระเจ้าเองพูดว่า: มนุษย์ไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นพระเจ้า ผู้คนมากมายจดจำพระเจ้าที่ไม่มีตัวตนอย่างมาก ผู้ที่ไม่ได้รับภรรยาหรือเด็กเล็กๆ ได้รับการสั่งสอนให้จดจำดวงวิญญาณสูงสุดด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่ได้รับการบอกว่าดวงวิญญาณสูงสุดใดที่พวกเขาควรจดจำ พวกเขาไม่ได้มีภาพลักษณ์ในสติปัญญาของเขา ในเวลาของความทุกข์พวกเขาพูดว่า: โอ พระภู! ไม่มีรูปภาพของภรรยาหรือเหล่าเทพปรากฏเบื้องหน้าพวกเขา แม้ว่าพวกเขาได้รับภรรยามากมาย เมื่อพวกเขาพูดว่า “โอ พระเจ้า” พวกเขาไม่เคยจดจำภรรยาของเขา แม้ว่าพวกเขาจดจำภรรยาของเขาและเรียกเขาว่าพระเจ้า เขาก็ยังคงเป็นมนุษย์ผู้ที่ใช้ชาติเกิดและตาย ดังนั้นสิ่งนี้หมายความว่าพวกเขากำลังจดจำร่างกายที่ทำด้วยวัตถุธาตุทั้งห้าที่เรียกว่าวิญญาณปีศาจร้ายทั้งห้า ดวงวิญญาณไม่ได้เรียกว่าวิญญาณปีศาจร้าย ดังนั้นนั่นคือการกราบไหว้บูชาวัตถุธาตุ โยคะของสติปัญญาของเขานั้นถูกหันเหไปสู่ร่างกาย หากพวกเขาคิดว่ามนุษย์เป็นพระเจ้าไม่ใช่ว่าพวกเขากำลังจดจำดวงวิญญาณที่อยู่ในร่างกายนั้น ไม่เลย ดวงวิญญาณอยู่ในพวกเขาแต่ละคน ผู้ที่กำลังจดจำและผู้ที่เขากำลังจดจำ พวกเขาพูดว่าพระเจ้านั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน อย่างไรก็ตามลูกไม่สามารถเรียกพระเจ้าว่าเป็นดวงวิญญาณบาป ในความเป็นจริงเมื่อพวกเขาพูดว่า “ดวงวิญญาณสูงสุด” สติปัญญาของเขาก็ไปสู่ผู้ที่ไม่มีความตัวตน ดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนจดจำพ่อที่ไม่มีตัวตน นั่นเรียกว่าสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ ผู้ที่จดจำร่างกายที่มีตัวตนคือสำนึกของวัตถุธาตุ(วิญญาณปีศาจร้าย) วิญญาณปีศาจร้ายจดจำวิญญาณปีศาจร้ายเพราะพวกเขาคิดว่าตนเองเป็นร่างกายที่ประกอบด้วยวัตถุธาตุทั้งห้าแทนที่จะคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ชื่อของเขาได้ถูกให้ไว้แก่ร่างกายด้วยเช่นกัน พวกเขาคิดว่าตนเองเป็นจิตวิญญาณ-spirit(มนุษย์)ของวัตถุธาตุทั้งห้า และพวกเขাজดจำร่างกายของผู้อื่น พวกเขาไม่ได้มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ หากพวกเขาคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนพวกเขาจะจดจำพระเจ้าที่ไม่มีตัวตน ความสัมพันธ์ของดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นไปกับพระเจ้าก่อนอื่นใด ดวงวิญญาณจดจำพระเจ้าเมื่อพวกเขาอยู่ในความทุกข์ พวกเขามีความสัมพันธ์กับท่าน ท่านปลดปล่อยดวงวิญญาณจากความทุกข์ทั้งหมด ท่านเรียกว่าเปลวไฟด้วยเช่นกัน ไม่ใช่เรื่องของแสง ฯลฯ ท่านคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เมื่อพวกเขาเรียกท่านว่าเปลวไฟ ผู้คนก็คิดว่าท่านคือแสง พ่อได้อธิบายด้วยตนเองว่าพ่อคือดวงวิญญาณสูงสุด และพ่อมีชื่อว่าชีวา ชีวานั้นถูกเรียกว่ารูद्रาด้วยเช่นกัน ผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนนั้นมีนามมากมาย ไม่มีใครอื่นมีนามมากมายเช่นนั้น บราห์มา วิษณุและชางก้าต่างมีนามเดียว ผู้ที่มีร่างกายทั้งหมดก็เพียงแต่มีนามเดียว พระเจ้าเดี่ยวนั้นได้รับนามมากมาย คำสรรเสริญของท่านนั้นไร้ขีดจำกัด มนุษย์มีชื่อเดียวที่ถูกกำหนดไว้ เวลานั้นลูกได้ตายขณะที่มีชีวิต ดังนั้นลูกได้รับอีกชื่อหนึ่งเพื่อที่ลูกจะลืมทุกสิ่งของอดีต ลูกตายขณะที่มีชีวิตเบื้องหน้าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ดังนั้นนี่คือชาติเกิดที่ลูกได้ตายแล้วขณะที่มีชีวิต ดังนั้นอย่างแน่นอนที่ลูกถือกำเนิดกับแม่และพ่อ พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายสิ่งต่างๆ ที่ลึกลับเหล่านี้แก่ลูก โลกไม่ได้รู้จักชีวา พวกเขารู้จักบราห์มา วิษณุและชางก้า พวกเขาแม้กระทั่งพูดถึงกลางวันของบราห์มาและกลางคืนของบราห์มา พวกเขาเพียงแต่ได้ยินว่าการก่อตั้งเกิดขึ้นผ่านบราห์มา แต่พวกเขาไม่รู้

ว่าอย่างไร? ท่านคือผู้สร้าง ดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านจะสร้างศาสนาใหม่และโลกใหม่ เพียงด้วยบราห์มาเท่านั้นที่ท่านจะสร้างสกุลบราห์มิน ลูกๆ บราห์มินจดจำพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดและไม่ใช้บราห์มาเพราะลูกเป็นของท่านผ่านบราห์มา บราห์มินที่มีสำนึกที่เป็นร่างกายนอกจะไม่เรียกตนเองว่าลูกๆของบราห์มา หลานของชีวา พวกเขาแม้กระทั่งเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวาบา แต่เนื่องจากการไม่รู้จักท่าน พวกเขาไม่ได้เห็นคุณค่าของท่าน พวกเขาไปที่วัดของท่านและเข้าใจว่าท่านไม่ใช่บราห์มา วิชา ช่างกำหรือลัทธิขีมีและนารายณ์ อย่างแน่นอนที่ท่านคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตน นักแสดงทั้งหมดมีบทบาทของตนเอง แม้กระทั่งเมื่อพวกเขากลับมาใช้ชาติเกิด พวกเขาได้รับชื่อของตนเอง พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือผู้เดียวเท่านั้นผู้ที่ไม่ได้มีนามหรือรูปที่มีตัวตน อย่างไรก็ตาม ผู้คนที่มีสติปัญญาที่โง่เขลาไม่เข้าใจสิ่งนี้ เมื่อมีอนุสรณ์ของพระเจ้า อย่างแน่นอนที่ท่านต้องเคยมาและสร้างสวรรค์ มิฉะนั้นผู้ใดจะสร้างสวรรค์? ท่านได้มาและได้สร้างไฟบุษยัญของความรู้ของรูตราอีกครั้ง สิ่งนี้เรียกว่าไฟบุษยัญเพราะลูกต้องสังเวยตนเองที่นี่ ผู้คนมากมายสร้างไฟบุษยัญ ทั้งหมดเหล่านั้นคือไฟบุษยัญที่เป็นวัตถุของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดมาด้วยตนเองและสร้างไฟบุษยัญ ท่านสอนลูกๆ เมื่อไฟบุษยัญได้รับการสร้างขึ้น บราห์มินเหล่านั้นก็ถ่ายทอดคัมภีร์และเรื่องราวทางศาสนา ฯลฯ พ่อได้เต็มไปด้วยความรู้ กิตะ ภควัตและคัมภีร์ทั้งหมด ฯลฯ นั้นเป็นหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ไฟบุษยัญทางวัตถุเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา นี่คือเวลาของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เมื่อตอนสิ้นสุดของยุคเล็กมาถึง ความเลื่อมใสศรัทธาก็สามารถมาถึงจุดสิ้นสุดเช่นกัน และแล้วเมื่อตอนที่พระเจ้ามาและพบลูก เพราะท่านคือผู้ที่ให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาแก่ลูก ท่านเรียกว่าพระอาทิตย์แห่งความรู้ มีพระอาทิตย์แห่งความรู้ พระจันทร์แห่งความรู้ และดวงดาวที่โชติ อังชะ พ่อคือพระอาทิตย์แห่งความรู้แล้วก็ต้องมีแม่ พระจันทร์แห่งความรู้ ดังนั้นร่างกายที่ท่านเข้ามา ก็คือแม่ พระจันทร์แห่งความรู้ ที่เหลือทั้งหมดคือลูกๆ ดวงดาวที่โชติ ตามการคิดคำนวณนี้ จากด้อมบาคือดวงดาวที่โชติดีเพราะเป็นลูก ในท่ามกลางหมู่ดาวบางก็สว่างกว่า เป็นเช่นเดียวกัน ที่นี่ ตามลำดับกันไป สิ่งเหล่านั้นคือพระอาทิตย์ พระจันทร์ และดวงดาวที่เป็นวัตถุของท้องฟ้า ในขณะที่สิ่งเหล่านี้คือประเด็นของความรู้ ในท่านเองเดียวกันสิ่งเหล่านั้นคือแม่น้ำ ในขณะที่สิ่งเหล่านี้คือแม่น้ำของความรู้ที่ได้ปรากฏขึ้นมาจากมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้คนเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวา ดังนั้นพ่อของทั้งโลกนั้นมาอย่างแน่นอน อย่างแน่นอนที่ท่านต้องมาและสร้างสวรรค์ พ่อมาเพื่อก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปได้หายไป รัฐบาลไม่ได้เชื่อในศาสนา พวกเขาพูดว่าพวกเขาไม่ได้มีศาสนา พวกเขาเน้นถูกต้อง พ่อพูดด้วยเช่นกันว่าศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปของบาร์ตได้หายไป ศาสนาคืออำนาจ ชาวบาร์ตเคยมีความสุขอย่างมาก เมื่อพวกเขาอยู่ในศาสนาเทพ เคยมีอาณาจักรที่ทรงอำนาจของโลก เมื่อผู้ที่มีชีวิตที่สูงส่งที่สุดเคยปกครองอาณาจักร ศรีลักษมีและศรีนารายณ์นั้นเรียกว่าผู้ที่สูงส่งที่สุด มีผู้ที่สูงส่งและต่ำสุดตามลำดับกันไป มีผู้ที่สูงส่งที่สุด ผู้ที่สูงที่สุด ผู้ที่อยู่ในระดับกลางและมนุษย์ที่ต่ำสุด ก่อนอื่นใดผู้ที่กลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุดแล้วก็กลายเป็นระดับกลางและต่ำสุด ดังนั้นลักษมีและนารายณ์คือผู้ที่สูงส่งที่สุด พวกเขาคือมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด แล้วเมื่อพวกเขาลงมาพวกเขาเปลี่ยนจากเทพเป็นนักรบ จากนั้นนักรบเป็นพ่อค้า แล้วเป็นศูทรและเป็นผู้ที่ต่ำที่สุด รามและสีตาไม่สามารถเรียกว่าผู้ที่สูงส่งที่สุด ราชาและราชินีเหนือราชาทั้งหมด ผู้ที่สะอาดประธานสูงส่งที่สุดคือลักษมีและนารายณ์ ลูกมีสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดในสติปัญญาของลูก วงจรโลกนี้หมุนไปอย่างไร ก่อนอื่นใดพวกเขานั้นสูงที่สุดและพวกเขาก็กลายเป็นผู้ที่อยู่ในระดับกลางแล้วก็ต่ำที่สุด เวลานี้ทั้งโลกนั้นตาโม ประธาน พ่อผู้ที่ถูกเฉลิมฉลองวันเกิดของท่านในเวลานี้อธิบายสิ่งนี้ ลูกสามารถบอกผู้คนว่า 5000 ปีที่แล้ว พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวาได้มาที่นี่ มิฉะนั้นเหตุใดพวกเขาจึงเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวา? อย่างแน่นอนที่พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดจะนำของขวัญมาเพื่อลูกๆ และอย่างแน่นอนที่ท่านจะทำงานที่สูงส่งที่สุด ท่านทำให้ทั้งโลกที่ตาโมประธานนั้นสะอาด ประธานและมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ มากเท่าที่ท่านสูงส่ง มากตามนั้นที่จะมีอนุสรณ์ที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้นแก่ท่านด้วยเช่นกัน พวกเขาได้รู้ด้นสิ่งนั้น ผู้คนจุ่มใจผู้อื่นเพื่อทรัพย์สินสมบัติ ผู้คนแม้กระทั่งมาจากต่างแดนเนื่องจากทรัพย์สินสมบัติที่นี่ แม้กระทั่งในเวลานั้นก็เคยมีทรัพย์สินสมบัติมากมาย อย่างไรก็ตามมายาราวันได้ทำให้บาร์ตมีค่าเช่นหอย และในเวลานี้ พ่อได้มาเพื่อทำให้บาร์ตมีค่าเช่นเพชร ไม่มีผู้ใดรู้จักชีวาบาบา นั้น พวกเขาพูดว่า:ท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เป็นความผิดพลาดที่จะพูดสิ่งนี้ สัตกुरुผู้ที่พาเรือข้ามฝากเป็นเพียงผู้เดียว ในขณะที่มีผู้คนมากมายผู้ที่ทำให้ลูกจมน้ำ ทั้งหมดกำลังจมอยู่ในมหาสมุทรแห่งยาพิษ และเหตุนี้เองพวกเขาจึงพูดว่า: พาเราไปจากมหาสมุทรของยาพิษที่ไร้รสชาตินี้ข้ามไปสู่อีกฟากหนึ่งที่ซึ่งมีมหาสมุทรแห่งน้ำนม เป็นสิ่งที่ได้รับการจดจำว่าวิชาเคยอาศัยอยู่ในมหาสมุทรแห่งน้ำนม สวรรค์นั้นเรียกว่ามหาสมุทรแห่งน้ำนมที่ซึ่งลักษมีและนารายณ์ปกครอง ไม่ใช่ว่าวิชาพักผ่อนที่นั่น ในมหาสมุทรแห่งน้ำนม ผู้คนเหล่านั้นสร้างทะเลสาบที่ใหญ่โตและวางวิชาไว้กลางสิ่งนั้น พวกเขาสร้างภาพลักษณ์ของวิชาที่ใหญ่โตมาก ลักษมีและนารายณ์ไม่ได้ใหญ่เช่นนั้น อย่างมากที่สุดบางทีพวกเขาก็จะสูงหกฟุต พวกเขาทำรูปปั้นที่ใหญ่โตของพินดาสด้วยเช่นกัน พวกเขาสร้างหุ่นจำลองของราวันที่ใหญ่โตด้วยเช่นกัน ชื่อของพวกเขาที่สำคัญ ดังนั้นพวกเขาจึงสร้างภาพลักษณ์ที่ใหญ่โตของสิ่งเหล่านั้น ถึงแม้ว่าชื่อของบาบา นั้นสูงสุด ภาพลักษณ์เล็กๆ ก็ได้ถูกทำขึ้นสำหรับท่าน พวกเขาได้ให้

ภาพลักษณ์ที่ใหญ่โตเช่นนั้นแก่ท่านเพื่อจะอธิบาย พ่อพูดว่า: พ่อไม่ได้มีรูปที่ใหญ่โตเช่นนั้น เช่นที่ดวงวิญญาณนั้นเล็กมาก ในท่านองเดียวกัน พ่อ ดวงวิญญาณสูงสุดก็เป็นเช่นดวงดาวด้วยเช่นกัน ท่านเรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุด ท่านนั้นสูงส่งที่สุด ท่านมีความรู้ทั้งหมดอยู่ในท่าน มีการร้องคำสรรเสริญของท่านว่าท่านคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านคือดวงวิญญาณที่มีชีวิต อย่างไรก็ตาม ท่านสามารถพูดความรู้เมื่อท่านใช้วิธีของท่านั้น เช่นที่เด็กไม่สามารถที่จะพูดด้วยวิธีเล็กๆของเขา แต่เมื่อเขาเติบโตขึ้นเขาก็มองเห็นคัมภีร์ต่างๆ เขาจดจำสันสการ์ของอดีต ดังนั้นพ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ ว่า: พ่อได้มาหลังจาก 5000 ปีเพื่อสอนราชาโยคะเดียวกันนั้นแก่ลูก กฤษณะไม่ได้สอนราชาโยคะ พวกเขาเพียงแต่มีประสบการณ์ของผลรางวัลของเขา พวกเขาเคยอยู่ในสุริยวงศ์เป็นเวลา 8 ชาตเกิด จันทราววงศ์เป็นเวลา 12 ชาตเกิดแล้วก็เป็นเวลา 63 ชาตเกิดที่พวกเขาเคยอยู่ในราชวงศ์พ่อค้าและศูทร นี่คือชาตเกิดสุดท้ายของทุกคน ดวงวิญญาณกฤษณะกำลังรับฟังสิ่งนี้และลูกกำลังรับฟังสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน นี่คือนิรันดร์ของยุคแห่งการบรรจบพบกัน แล้วจากบราห์มินลูกจะไปและกลายเป็นเทพ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเดี๋ยวก่อตั้งศาสนา ศาสนาบราห์มิน ศาสนาเทพสุริยวงศ์และศาสนานักรบจันทราววงศ์ ดังนั้นคัมภีร์ของทั้งสามควรจะเป็นเพียงหนึ่ง ไม่มีคัมภีร์ที่ต่างไป บราห์มาผู้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือประชาบิดาพ่อของทั้งหมด ไม่มีคัมภีร์ใดของเขา “พระเจ้าพูด” นั้นได้รับการเอ่ยถึงในกิตะเท่านั้น ไม่ได้มีการพูดว่า: พระเจ้าบราห์มาพูด เป็นพระเจ้าผู้ว่าผู้ที่พูดผ่านบราห์มาและเปลี่ยนศูทรให้เป็นบราห์มิน เป็นบราห์มินผู้ที่กลายเป็นเทพและผู้ทดสอบตกจะกลายเป็นนักรบ พวกเขาตกลงสององศา ท่านอธิบายทุกอย่างอย่างกระฉับกระฉวยอย่างมาก! ผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใดคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด และก็มีบราห์มา วิษณุและชางกะ พวกเขาไม่สามารถเรียกว่าผู้ที่สูงส่งที่สุดเช่นกัน ผู้ที่กลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุดแล้วก็กลายเป็นผู้ที่ต่ำที่สุดด้วยเช่นกัน ในบรรดามนุษย์ทั้งหมดลักษมีและนารายณ์คือผู้ที่สูงส่งที่สุดและมีวัดที่สร้างแก่พวกเขา อย่างไรก็ตาม ไม่มีผู้ใดรู้ถึงคำสรรเสริญของเขา ผู้คนเพียงเฝ้าแต่เป็นผู้กราบไหว้บูชาเพื่อกราบไหว้บูชาพวกเขา จากผู้กราบไหว้บูชาในเวลานี้ลูกกำลังกลับมาที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา มาทำให้ลูกเป็นผู้กราบไหว้บูชาอีกครั้ง ละครั้นนั้นลูกสร้างขึ้นในวินีนี้ เมื่อการละเล่นมาถึงจุดจบพ่อต้องมาและการขยายตัวก็หยุดลงโดยอัตโนมัติ แล้วลูกๆ ก็ต้องมาและเล่นซ้ำบทบาทของตนเอง พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเองนั่งที่นี่และอธิบายแก่ลูก ผู้คนเฉลิมฉลองวันเกิดของท่านในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาเฝ้าแต่เฉลิมฉลองสิ่งนี้ ในสวรรค์พวกเขาไม่ได้เฉลิมฉลองวันเกิดของผู้ใด พวกเขาไม่แม้กระทั่งเฉลิมฉลองวันเกิดของกฤษณะหรือราม พวกเขาเองจะคงอยู่ที่นั่นในรูปทางปฏิบัติ ที่นั่นพวกเขาได้มาและไป และเหตุนี้เองผู้คนจึงเฉลิมฉลองสิ่งนั้น ที่นั่นพวกเขาจะไม่ฉลองวันเกิดของกฤษณะทุกปี ที่นั่นพวกเขาอยู่ในความสุขเสมอ ดังนั้นเหตุใดพวกเขาจะฉลองวันเกิด? ลูกๆจะได้รับชื่อจากพ่อแม่ของพวกเขา ไม่มีใครใดที่นั่น ในความเป็นจริงสิ่งเหล่านี้ไม่ได้มีการเชื่อมโยงใดกับความรู้อะไรก็ตามหากลูกต้องการถามว่าระบบใดที่คงอยู่ที่นั่น บาบาสจะบอกลูกว่า: ระบบใดก็ตามที่อยู่ที่นี่ สิ่งเหล่านั้นจะดำเนินไป ลูกไม่มีควมจำเป็นใดที่จะถามเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้น ก่อนอื่นใดเพียรพยายามเพื่อประกาศสิทธิในสถานภาพของลูก กลับมามีค่าและแล้วจึงถาม ต้องมีระบบใดระบบหนึ่งในละคร อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนและจดจำพ่อที่ไม่มีตัวตน ไม่ใช่ผู้ที่มีร่างกายใด ดายขณะที่มีชีวิตและขจัดสิ่งเก่าๆ ของอดีตจากสติปัญญาของลูก

2. ลูกต้องอุทิศตนเองอย่างสมบูรณ์ในไฟบูชาปัญญาของความรู้ของรูตราที่พ่อได้สร้างขึ้น ทำงานรับใช้ของการเปลี่ยนแปลงศูทรให้เป็นศาสนาบราห์มิน

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ให้คุณประโยชน์โลกผู้ที่ทำงานทุกงานของเราอย่างถูกต้องแม่นยำด้วยตารางเวลาประจำวัน ที่จัดอย่างเหมาะสมและในความเป็นมิตรของพ่อ บุคคลสำคัญในโลกมีตารางเวลาประจำวันของพวกเขาที่จัดทำไว้ งานมีความถูกต้องแม่นยำเมื่อมีการจัดอย่างเหมาะสมตามตารางเวลาประจำวัน โดยการจัดที่เหมาะสม ลูกเก็บออมเวลาและพลังงานและ 1 คนสามารถทำงานได้ 10 อย่าง ลูกผู้ให้คุณประโยชน์โลกเป็นดวงวิญญาณที่มีความรับผิดชอบ เพื่อที่จะได้รับความสำเร็จในทุกงาน จงจัดตารางเวลา ของลูกและอยู่ในรูปรวมกับพ่ออย่างสม่ำเสมอ เมื่อพ่อที่มีพณมีอยู่กับลูก และแล้วแทนที่จะเป็นงาน 1 อย่างลูกสามารถ

ทำงาน 1,000 อย่างได้อย่างถูกต้องแม่นยำ
คติพจน์: การมีความคิดที่บริสุทธิ์สำหรับทุกดวงวิญญาณ คือการเป็นตัวของเรา

***** โอม ชานติ *****

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกคือเครื่องมือเพื่อก่อตั้งความสงบ ดังนั้นลูกต้องอยู่อย่างมีความสงบอย่างมากๆ ขอให้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่า ลูกคือลูกๆ ที่ได้รับการนำมาเลี้ยงดูของพ่อและดังนั้นลูกจึงเป็นพี่น้องหญิงชาย

คำถาม: ผู้ใดที่ลูกจะเรียกว่าอุทิศตนอย่างสมบูรณ์และอะไรที่บอกสิ่งนั้น ?

คำตอบ: “ผู้ที่อุทิศตนอย่างสมบูรณ์” คือผู้ที่สติปัญญาของเขาสำนึกรู้ว่าเขากำลังได้รับการหล่อเลี้ยงจากแม่และพ่อที่เป็นพระเจ้า พวกเขาพูดว่า: บาบ่า ทั้งหมดนี้เป็นของท่าน ท่านหล่อเลี้ยงเรา แม้ว่าบางคนอาจมีงานทำ พวกเขาเข้าใจว่าทุกสิ่งเป็นไปสำหรับبابา พวกเขาเฝ้าแต่ช่วยเหลือพ่อและเป็นไปด้วยสิ่งนั้นที่ธุรกิจทั้งหมดของไฟบูชายัญที่ใหญ่โตเช่นนั้นดำเนินไปและทุกคนได้รับการหล่อเลี้ยงจากสิ่งนั้น ลูกๆ เช่นนั้นคือผู้ที่มีสติปัญญาที่อุทิศแล้ว พร้อมกันกับสิ่งนั้น ในการที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนและสอนผู้อื่นด้วยเช่นกัน ขณะที่ทำทุกสิ่งสำหรับการหาเลี้ยงชีพของร่างกายนั้น ลูกต้องจดจำแม่และพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดในทุกลมหายใจ

เพลง: ขอคารวะต่อชีวา...

โอม ซานติ เพลงนี้เป็นเพลงของการสรรเสริญ ในความเป็นจริงคำสรรเสริญทั้งหมดเป็นของพระเจ้า ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด ผู้ที่ลูกๆ รู้จัก ทุกคนในทั้งโลกมารู้จักผ่านลูกๆ ว่าท่านคือแม่และพ่อของพวกเรา เวลานั้นลูกกำลังนั่งอยู่ในครอบครัวกับแม่และพ่อ ศรีภรรยาไม่สามารถเรียกว่าแม่และพ่อ แม้ว่าเราได้อยู่กับเขา ทั้งสองยังคงไม่สามารถเรียกว่าแม่และพ่อเพราะว่าพวกเขาคือเจ้าชายและเจ้าหญิง มีความผิดพลาดนี้ในคัมภีร์ เวลานั้นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดบอกลูกถึงสาระของคัมภีร์ทั้งหมด เวลานั้น ลูกๆ เท่านั้นที่กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าท่านเป็นการส่วนตัว แม้ว่าลูกบางคนอยู่ไกลออกไป พวกเขาที่กำลังรับฟังเช่นกัน พวกเขาเห็นว่าแม่และพ่อกำลังอธิบายแก่พวกเขาถึงความลับของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลกและกำลังชี้ให้พวกเขาเห็นหนทางและวิธีการเพื่อความสงบอย่างสม่ำเสมอ นี่เป็นเหมือนบ้านอย่างแท้จริง ลูกบางคนอยู่ที่นั่นและมากมายอยู่ภายนอก นี่คือสิ่งสร้างใหม่ที่เกิดจากปากของบราห์มา และนั่นคือสิ่งสร้างเก่า ลูกๆ รู้ว่าبابาได้มาเพื่อทำให้ลูกมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ พ่อแม่ทางร่างนั้น เลี้ยงดูลูกและพาเขาไปโรงเรียนด้วยเช่นกัน ที่นั่น พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนพวกเราและกำลังหล่อเลี้ยงพวกเราด้วยเช่นกัน เวลานั้นลูกไม่มีผู้ใดนอกจากผู้เดียว แม่และพ่อเข้าใจด้วยเช่นกันว่าลูกคือลูกๆ ของเขา ในครอบครัวทางโลกจะมีลูกถึง 10-15 คน ในบรรดาลูกเหล่านั้น 2-3 คนจะแต่งงาน ลูกทั้งหมดที่กำลังนั่งอยู่ที่นั่นคือลูกของبابา ลูกทั้งหมดที่กำลังจะถูกสร้างขึ้น ก็จะถูกสร้างผ่านปากดอกบัวของบราห์มา ในภายหลัง จะไม่มีลูกๆ ที่ถูกสร้างขึ้นอีกต่อไปเพราะว่าทุกคนต้องกลับบ้าน ผู้นี้คือแม่บุญธรรมผู้ที่เป็นเครื่องมือ สิ่งเหล่านี้คือประเด็นที่น่าอัศจรรย์อย่างมาก เป็นที่แน่นอนว่าลูกของบุคคลที่ยากจนจะรู้ว่าพ่อของเขานั้นยากจนและลูกของพ่อที่ร่ำรวยจะรู้ว่าพ่อของเขานั้นร่ำรวย มีแม่และพ่อกมากมาย ที่นั่นผู้เดียวนั้นคือแม่และพ่อของทั้งโลก ลูกทั้งหมดรู้ว่าลูกได้ถูกนำมาเลี้ยงดูผ่านปากของผู้นี้ ผู้เดียวนั้นคือแม่และพ่อเหนือโลกของเรา ท่านเข้ามาในโลกเก่าเมื่อผู้คนนั้นไม่มีความสุขอย่างมากๆ ลูกรู้ว่าลูกได้รับการนำมาเลี้ยงดูโดยแม่และพ่อเหนือโลกนั้น พวกเราทั้งหมดคือพี่น้องหญิงชาย พวกเราไม่มีความสัมพันธ์อื่นใด ดังนั้นพี่น้องหญิงชายควรจะอ่อนหวาน สูงศักดิ์ เต็มไปด้วยความรู้ มีความสงบและมีความปิติอย่างมาก เมื่อลูกกำลังก่อตั้งความสงบ ลูกต้องอยู่อย่างมีความสงบอย่างมาก ลูกควรมีสิ่งนี้ในสติปัญญาของลูกว่า ลูกคือลูกบุญธรรมของพ่อเหนือโลก ลูกได้มาจากอาณาเขตสูงสุด ผู้นั้นคือดาต้าผู้เป็นปู่ ดาต่านี้(บราห์มา)หมายถึงพี่ชายอาวุโส ผู้ที่อุทิศตนอย่างสมบูรณ์จะเข้าใจว่าพวกเขากำลังได้รับการหล่อเลี้ยงจากพ่อแม่ที่เป็นพระเจ้า: บาบ่า ทั้งหมดนี้คือของท่าน ท่านกำลังหล่อเลี้ยงเรา ทุกคนได้รับการหล่อเลี้ยงจากลูกๆ ผู้ที่อุทิศตนเองอย่างสมบูรณ์ แม้ว่าบางคนอาจจะมึนงง พวกเขาเข้าใจว่าทุกสิ่งเป็นไปสำหรับبابาและดังนั้นพวกเขาเฝ้าแต่ช่วยเหลือพ่อ มิฉะนั้นธุรกิจของยักษ์จะดำเนินไปอย่างไร? ราชาและราชินีนั้นเรียกว่าแม่และพ่อด้วยเช่นกัน แต่พวกเขายังคงเป็นแม่และพ่อทางร่าง มีคำกล่าวว่า: ราชาเป็นผู้เป็นแม่ ราชาผู้เป็นพ่อ ผู้เดียวนั้นไม่มีขีดจำกัด ลูกรู้ว่าลูกกำลังนั่งอยู่กับแม่และพ่อ ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่ามากเท่าที่ลูกศึกษาและสอนผู้อื่น ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงมากตามนั้น พร้อมกันกับสิ่งนั้น ลูกต้องทำการกระทำสำหรับการหาเลี้ยงชีพของร่างกายของลูกด้วยเช่นกัน ดาต่านี้แก่ชรา ชีพบาบาจะไม่มันเรียกได้ว่าแก่หรือหนุ่ม ท่านนั้นไม่มีตัวตน ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าพ่อที่ไม่มีตัวตนได้นำเราดวงวิญญาณมาเลี้ยงดู และแล้วมีบราห์มานี้ในรูปที่มีตัวตน พวกเราดวงวิญญาณพูดว่าพ่อได้ทำให้เราเป็นของท่าน และ

แล้วเมื่อลูกลงมา ลูกจะพูดว่าลูกพี่น้องหญิงชายได้ทำให้บราห์มาเป็นของลูก ชีพบาบาพูดว่า: ลูกกลายเป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปากผ่านพ่อบราห์มา บราห์มาพูดด้วยเช่นกันว่า: ลูกกลายเป็นลูกๆ ของพ่อ ลูกบราห์มามีสิ่งนั้นในสติปัญญาของลูก ในทุกลมหายใจ ว่าผู้นี้คือพ่อของลูกและผู้นั้นคือปู่ของลูก ลูกแม้กระทั่งจดจำปู่ของลูกมากกว่าพ่อของลูก ผู้คนเหล่านั้นต่อสู้กับพ่อของเขาเพื่อประกาศสิทธิในทรัพย์สินสมบัติของเขาจากปู่ ลูกเองก็ต้องพยายามที่จะประกาศสิทธิในมรดกที่ยิ่งใหญ่กว่าที่พ่อประกาศสิทธิจากปู่ด้วย เมื่อบาบาถาม ลูกทั้งหมดก็พูดว่าลูกจะแต่งงานกับนารายณ์ คนใหม่บางคนที่เคยมานั้นไม่สามารถอยู่อย่างบริสุทธิ์และจะไม่ยกมือของเขา พวกเขาจะพูดว่ามายนี้นมีพลังอย่างมาก พวกเขาไม่สามารถพูดว่าพวกเขาจะแต่งงานกับศรีนารายณ์หรือศรีลักษมี เมื่อบาบากำลังพูดกับลูกเป็นการส่วนตัว พรอทของความสุขของลูกก็สูงขึ้นอย่างมาก เมื่อสติปัญญาของลูกนั้นสดชื่น ลูกมีประสบการณ์ของความซาบซึ้ง และแล้ว ลูกบางคนก็สามารถที่จะเก็บความซาบซึ้งนั้นไว้อย่างถาวรในขณะที่สำหรับผู้อื่นความซาบซึ้งนั้นลดลง ลูกต้องจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกต้องจดจำ 84 ชาติเกิดของลูกและอาณาจักรของผู้ปกครองโลกด้วยเช่นกัน ผู้ที่ไม่เชื่อในสิ่งนี้จะไม่สามารถจดจำบาบา แล้วบัพดาจก็เข้าใจว่า ถึงแม้พวกเขาพูดว่า “บาบา บาบา” พวกเขาก็ไม่ได้จดจำพ่ออย่างแท้จริง พวกเขาไม่มีค่าควรแก่การแต่งงานกับลักษมีหรือนารายณ์ กิจกรรมของพวกเขาเป็นเช่นนั้น! พ่อรู้สิ่งซึ่งอยู่ภายในทุกคนและเข้าใจถึงสติปัญญาของทุกคน ที่นี้ไม่ใช่เรื่องของคัมภีร์ พ่อมาและสอนราชาโยคะแก่ลูกและนั่นเรียกว่ากิตะ ผู้คนของศาสนาที่เล็กกว่าก็สร้างคัมภีร์ของตนเองและพวกเขาก็เฝ้าแต่ศึกษาคัมภีร์เหล่านั้น บาบาไม่ได้ศึกษาคัมภีร์ พ่อพูดว่า: ลูกๆ พ่อได้มาเพื่อชี้หนทางไปสวรรค์แก่ลูก เช่นที่ลูกมาอย่างปราศจากร่าง ดังนั้นลูกก็ต้องกลับไปอย่างปราศจากร่าง ลูกต้องสลัดทิ้งร่างของลูกและบัญญัติกรรมทั้งหมดของร่างกายเพราะร่างกายนั้นเป็นเหตุของความทุกข์ หากลูกมีความเจ็บป่วยและลูกไม่สามารถที่จะไปยังชั้นเรียน นั่นก็คือบ่วงพันธะของร่างกาย ลูกจำเป็นต้องมีสติปัญญาที่มีพลังและดีมากสำหรับสิ่งนี้ ก่อนอื่นใด ต้องมีศรัทธาว่าอย่างแท้จริงที่บาบาสร้างสวรรค์ แต่ในเวลานี้เป็นนรก เมื่อบุคคลตาย ผู้คนก็พูดว่าเขาได้ไปสวรรค์แล้ว ดังนั้น อย่างแน่นอนที่เขาต้องได้อยู่ในนรก ลูกเข้าใจสิ่งนี้ในเวลานี้เพราะว่าลูกมีสวรรค์อยู่ในสติปัญญาของลูก บาบาอธิบายแก่ลูกในวิธีใหม่ทุกวัน ดังนั้น สิ่งนี้ได้ฝังอยู่ในสติปัญญาของลูกอย่างมาก แม่และพ่อของเรานั้นไม่มีขีดจำกัด ดังนั้น ก่อนอื่นใด สติปัญญาต้องไปสู่เบื้องบนอย่างสมบูรณ์ แล้วลูกจะพูดว่า: เวลานี้ บาบาอยู่บนภูเขาอาบู ผู้คนไปในการจาริกแสวงบุญสู่วัดบาดรินาด (พระเจ้าเป็นเจ้าผู้ที่เปลี่ยนแปลง) ที่อยู่สูงขึ้นไป ไกด์ก็พาลูกไปที่นั่น บาดรินาดเองไม่ได้มาเพื่อพาลูกไปที่นั่น ผู้คนกลายเป็นไกด์ ที่นี้ ชีพบาบาตัวท่านเอง มาจากอาณาเขตสูงสุด ท่านพูดว่า: โอ้ ดวงวิญญาณ ลูกต้องสลัดทิ้งร่างนั้นและไปสู่ดินแดนของชีวา อย่างแน่นอนที่ลูกต้องจดจำเป้าหมายนั้นที่ลูกต้องไป เป็นสิ่งที่เป็นไปได้ที่บาดรินาด(รูปบูชา) จะมาในรูปที่มีชีวิตและพาลูกๆ กลับไปกับเขา เขาคือผู้อาศัยของสถานที่นี้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดพูดว่า: พ่อคือผู้อาศัยของอาณาเขตสูงสุด พ่อได้มาเพื่อพาลูกกลับไปสู่อาณาเขตสูงสุด กฤษณะไม่สามารถพูดสิ่งนี้ รูดร้าชีพบาบาพูดว่า: ไฟบุชายัญของความรู้ได้ถูกสร้างขึ้น ในกิตะเช่นกันที่รูดร้าได้รับการเอ่ยถึง พ่อทางจิตนั้นพูดว่า: จดจำพ่อ พ่อสอนลูกถึงการจาริกแสวงบุญในวิธีที่ฉลาดเพื่อที่ว่าเมื่อการทำลายล้างเกิดขึ้นลูกๆ ดวงวิญญาณจะสลัดทิ้งร่างกายของลูกและไปหาพ่อโดยตรง แล้วดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์จะต้องการร่างกายที่บริสุทธิ์ แต่สิ่งนั้นจะสามารถเกิดขึ้นเมื่อโลกเก่านี้ใหม่ เวลานี้ดวงวิญญาณทั้งหมดจะกลับไปกับบาบาเช่นฝูงยุง และเหตุนี้เองพ่อนั้นเรียกว่าคนพายเรือด้วยเช่นกัน นี่เป็นเพราะว่าพ่อพาลูกข้ามฝากไปจากมหาสมุทรแห่งยาพิษนี้ไปสู่มหาสมุทรด้านนั้น กฤษณะไม่สามารถเรียกว่าคนพายเรือ พ่อเองพาลูกออกไปจากโลกของความทุกข์นี้ไปสู่โลกของความสุข บารัตนี้เคยเป็นดินแดนของวิษณุ อาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ เวลานี้เป็นดินแดนของราวัน ลูกควรจะต้องแสดงให้เห็นรูปภาพของราวัน ลูกต้องใช้รูปภาพอย่างมากมาย ลูกๆ ดวงวิญญาณเป็นเช่นไร ดวงวิญญาณของบาบาก็เป็นเช่นนั้นเช่นกัน เป็นเพียงว่า ก่อนหน้านี้ ลูกไม่ได้มีความรู้ พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ที่ไม่รู้จักผู้สร้างหรือสิ่งสร้างนั้นเรียกว่าโง่เขลา ผู้ที่มาเพื่อที่จะรู้จักผู้สร้างและสิ่งสร้างจากผู้สร้างนั้นกล่าวได้ว่ากระจางในความรู้ ลูกได้รับความรู้ที่นี้ ไม่ใช่ในยศของ ผู้คนเหล่านั้นพูดว่าพระเจ้าคือนายของโลก ผู้คนจดจำนายผู้นั้นอย่างไรก็ตาม เป็นลักษมีและนารายณ์ผู้ที่กลายเป็นนายของโลก ชีพบาบาที่ไม่มีตัวตนไม่กลายเป็นนายของโลก ดังนั้น ลูกต้องถามพวกเขาว่า ผู้เป็นนายนั้นไม่มีตัวตนหรือมีตัวตน? ผู้ที่ไม่มีตัวตนไม่สามารถเป็นนายของโลกที่มีตัวตน พ่อคือนายของบราห์มันด์ พ่อมาและทำให้โลกที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ พ่อเองนั้นไม่กลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ เป็นลักษมีและนารายณ์ผู้ที่กลายเป็นนายของโลกนั้นและเป็นพ่อผู้ที่ทำให้พวกเขาเป็นเช่นนั้น สิ่งเหล่านี้คือประเด็นที่ลึกซึ้งอย่างมากที่ต้องเป็นที่เข้าใจ เมื่อพวกเราดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในธาตุบราห์ม พวกเราคือนายของบราห์มันด์ ราชาและราชินีจะพูดว่าพวกเขาคือนายของบารัตและดังนั้นผู้คนของพวกเขจะพูดด้วยเช่นกันว่าพวกเขาคือผู้เป็นนาย พวกเขาอาศัยอยู่ที่นั่นเช่นกัน ในทำนองเดียวกัน พ่อคือนายของบราห์มันด์และพวกเราคือผู้เป็นนายเช่นกัน บาบาและสร้างโลกมนุษย์ใหม่ ท่านพูดว่า: พ่อไม่ได้ต้องการที่จะปกครองโลกนี้ พ่อไม่กลายเป็นมนุษย์ พ่อได้ยืมร่างนี้มาใช้ พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกเพื่อที่จะทำให้ลูกเป็นนายของโลก ตามที่ลูกทำความเพียรพยายามมากเท่าใด ดังนั้นลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงมากตามนั้น

ลูกต้องไม่พลาดสิ่งใดในสิ่งนี้ ครูจะสอนทุกคน หากนักเรียนมากมายสอบผ่าน ครูก็ได้รับการประกาศเกียรติคุณและเขาก็จะได้รับลิฟท์(การเลื่อนชั้น)จากรัฐบาลด้วยเช่นกัน เป็นเช่นเดียวกันที่นี่ มากเท่าที่ลูกศึกษาอย่างดี ลูกก็จะได้รับสถานภาพที่ดีมากตามนั้น พ่อแม่ก็มีความสุขอย่างมากด้วยเช่นกัน เมื่อนักเรียนสอบผ่านการสอบของพวกเข พ่อแม่ของพวกเขาก็จะแจกขนมหวาน ที่นี้ลูกแจกขนมหวานทุกวัน แล้วเมื่อลูกสอบผ่านการสอบของลูก ดอกไม้ทองคำก็จะถูกโปรยมาที่ลูก ไม่ใช่ว่าดอกไม้จะตกมาหาลูกจากท้องฟ้าแต่ลูกจะกลายเป็นนายของปราสาทราชวังทองคำ ที่นี้ผู้คนได้ให้ทำดอกไม้ทองคำเพื่อที่จะสรรเสริญบางคนและพวกเขาก็โปรยดอกไม้เหล่านั้นแก่บุคคลนั้น ตัวอย่างเช่น ราชของเดอบังกานั้นมั่งคั่งอย่างมาก เมื่อลูกชายของเขาไปต่างประเทศ เขา(ราชา)ก็จัดงานปาร์ตี้และใช้จ่ายเงินทองอย่างมากมาย เขาให้ทำดอกไม้ทองคำแล้วโปรยดอกไม้แก่ทุกคน สิ่งนี้ทำให้เขาเสียค่าใช้จ่ายมากมาย ชื่อของเขาได้รับการประกาศเกียรติคุณ พวกเขาเคยพูดว่า: ดูซิว่าชาวบาร์ตันนั้นสูญเสียเงินทองของเขาโดยเปล่าประโยชน์ไปอย่างไร! ลูกเองก็จะไปและอาศัยอยู่ในปราสาทราชวังทองคำ ลูกควรจะมีความสุขซึ่งอย่างมากมาย พ่อพูดว่า: เพียงแต่จดจำพ่อและจงรัก และเรือของลูกก็จะข้ามฟากไป สิ่งนี้ง่ายดายอย่างมาก ลูกๆ คือแมลงเม่าที่มีชีวิต บาบานั้นคือเปลวไฟที่มีชีวิต ลูกพูดว่าอาณาจักรของเราจะได้รับการก่อตั้งในเวลานี้ บาบาที่แท้จริงได้มาในเวลานี้เพื่อให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาแก่ลูก บาบาเองได้บอกลูกว่าท่านมาอย่างไรและสร้างโลกใหม่ของบราห์มินอย่างไร อย่างแน่นอนที่พ่อต้องมา ลูกๆ รู้ว่าลูกคือบราห์มากุมาร บราห์มากุมารี่ และเป็นหลานของชีพบบา นี่คือการครบถ้วนที่นาศรรย์ ดูซิว่าต้นอ่อนของเหล่าเทพนั้นกำลังได้รับการเพาะปลูกอย่างไร! สิ่งนี้กระจางซัดในรูปของต้นไม้ ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องล่าง ลูกนั้นมีโชคอย่างมาก! พ่อผู้เป็นที่รักที่สุดนั่งอยู่ที่นี้และอธิบายแก่ลูกว่า: พ่อได้มาเพื่อปลดปล่อยลูกจากโซ่ตรวนของราวัน ราวันได้ทำให้ลูกมีโรคภัย พ่อพูดว่า: เวลานี้ จดจำพ่อ นั่นคือ จดจำชีพบบา ด้วยสิ่งนี้ ไฟของลูกจะถูกจุดขึ้น แล้วลูกก็จะมีค่าควรแก่การโอบยบิน มายาได้หักปีกของทุกคน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะทำให้สติปัญญาของลูกดีและมีพลัง จงอยู่อย่างละวางจากบ่วงพันธะของร่างกายขณะที่อยู่ในร่างกาย ฝึกฝนการอยู่อย่างปราศจากร่าง ในเวลาของความเจ็บป่วย อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ

2. ลูกกลายเป็นลูกๆ ของแม่และพ่อเหนือโลกและดังนั้นลูกต้องกลับมาอ่อนหวาน สูงศักดิ์ มีความสงบ เต็มไปด้วยความรู้ และมีความปิติอย่างมากๆ ลูกต้องอยู่ในความสงบและก่อตั้งความสงบ

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้มีชีวิตสูงที่สุดผู้ทำตามกฎเกณฑ์การใช้ชีวิตสูงสุดและ พร้อมกันกับความผ่องแผ้วทางจิต ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน

ลูกบางคนพูดตลกและล้อเล่นผู้อื่นอย่างมากและพิจารณาว่าเป็นการทำให้สนุกสนานและเพลิดเพลิน โดยทั่วไป คุณธรรมของการทำให้เพลิดเพลินและสนุกสนานได้รับการพิจารณาว่าเป็นสิ่งที่ดี อย่างไรก็ตาม ความสนุกสนานในลักษณะที่เหมาะสมสำหรับบุคคล เวลา ชุมชน สถานที่ และบรรยากาศ นั้นเป็นสิ่งที่ดี ถ้านอกเหนือจากสิ่งทั้งหมดเหล่านั้น แม้หนึ่งในนั้นไม่ถูกต้อง และแล้วการทำให้สนุกสนานเพลิดเพลินในสถานการณ์เช่นนั้นจะเป็นความไร้สาระ และลูกก็จะได้รับประกาศนียบัตรของการเป็นผู้ที่ทำให้ผู้อื่นหัวเราะอย่างมาก แต่ก็เป็นผู้ที่พูดมากเกินไปด้วย เหตุนี้เอง การหัวเราะและล้อเล่นผู้อื่นนั้นดีเมื่อมีความผ่องแผ้วทางจิตวิญญาณ ที่ดวงวิญญาณได้รับประโยชน์จากสิ่งนั้น ให้คำพูดของลูกอยู่ภายในขีดจำกัดภายในขอบเขต และแล้วจะกล่าวได้ว่าลูกเป็นผู้มีชีวิตสูงที่สุดผู้ทำตามกฎเกณฑ์การใช้ชีวิตสูงสุด

คติพจน์: เพื่อที่จะมีพละทานมัยได้อย่างสม่ำเสมอ จงเพิ่มพลังทางจิตวิญญาณของลูก

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ในการที่จะประกาศสิทธิในพรจากพ่อ จงทำตามศรัทธาในทุกย่างก้าว ทำให้ทุกการกระทำของลูกนั้นดี
- คำถาม:** ผู้ใดสามารถไต่ขึ้นไปบนบัลลังก์หัวใจของชีพบาบา?
- คำตอบ:** เมื่อบราห์มาบาบาให้การรับประกันว่า ลูกคนใดมีค่าต้องมารับใช้และให้ความสุขแก่ทุกคน เขาไม่ได้เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใครด้วยความคิด คำพูด หรือการกระทำของเขา เมื่อบราห์มาบาบาพูดถึงเขาเช่นนี้ เขาก็สามารถนั่งบนบัลลังก์หัวใจของชีพบาบาได้
- คำถาม:** ลูกๆ ผู้รับใช้ทางจิตกำลังทำงานรับใช้อะไรกับชีพบาบาในเวลานี้?
- คำตอบ:** ลูกคือผู้รับใช้ทางจิตที่ไม่เพียงแต่ชำระทั้งโลกให้บริสุทธิ์เท่านั้น แต่วัตถุธาตุทั้ง 5 ด้วย เหตุนี้เองลูกจึงเป็นนักสังคสมงเคราะห์ที่แท้จริง
- เพลง:** ประกาศสิทธิในพรจากแม่และพ่อ

โอมซานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงแล้ว ในความเป็นจริงลูกได้รับพรจากพ่อแม่ทางโลก เมื่อลูกๆ ลูกเขาลงแทบเท้าของพ่อแม่ของพวกเขา พวกเขาได้รับพรจากพ่อแม่ กลองเหล่านั้นไม่ได้มีการตีรัวขึ้นสำหรับพ่อและแม่ทางโลก การรัวกลองหมายถึงผู้คนมากมายสามารถที่จะได้ยินสิ่งนี้ มีการร้องเพลงให้กับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด “ท่านคือแม่และพ่อและเราคือลูกๆ ของท่าน ด้วยพรและความเมตตาของท่าน เราได้รับความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด” ค่ายกย่องนี้กล่าวไว้ในบาร์ด อย่างแน่นอนที่สิ่งนี้ต้องเกิดขึ้นในบาร์ดด้วยเหตุนี้เองมีการร้องเพลงที่นี้ ลูกควรที่จะไปสู่ความไม่มีขีดจำกัดอย่างสมบูรณ์ สติปัญญาพูดว่าเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้สร้างสวรรค์ ผู้คนในยุคทองมีความสุข ไม่สามารถมีร่องรอยของความทุกข์ที่นั่น เหตุนี้เองจึงมีการร้องเพลงว่าทุกคนจดจำพระเจ้าในเวลาของความทุกข์ แต่ไม่มีใครจดจำท่านในเวลาของความทุกข์ ถึงครึ่งหนึ่งของวงจรเมื่อมีความทุกข์ทุกคนก็จะจดจำท่าน ในยุคทองมีความสุขเหลือประมาณ ดังนั้นจึงไม่มีใครที่นั่นจดจำท่าน เป็นเพราะมนุษย์ในเวลานี้มีสติปัญญาเป็นหิน พวกเขาจึงไม่เข้าใจสิ่งใด ในยุคเหล็กมีความสุขเหลือประมาณ มีการบราและการทะเลาะเบาะแว้งมากมาย ไม่ว่านักปราชญ์นั้นจะเรียนรู้มามากเพียงไรก็ตาม พวกเขาก็ไม่เข้าใจความหมายของเพลงเหล่านี้เลย แม้ผู้คนจะพูดว่า “ท่านคือแม่และพ่อ” พวกเขาก็ไม่เข้าใจว่าเป็นแม่และพ่อใดที่พวกเขากำลังยกย่อง สิ่งนี้กล่าวไว้ถึงผู้คนมากมาย แม้ว่าพวกเขาทั้งหมดเป็นลูกๆ ของพระเจ้า ทุกคนก็มีความสุขในเวลานี้ ไม่มีใครที่มีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด ใครบางคนได้รับความสุขจากพร เมื่อไม่มีพรก็มีความสุข พ่อท่านได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้เดียวที่มีความเมตตา แม้กระทั่งผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาที่เรียกได้ว่ามีความเมตตา ลูกๆ เข้าใจว่าในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขา ร้องเพลง “ท่านคือแม่และพ่อ” สิ่งนี้ถูกต้องแม่นยำอย่างสมบูรณ์ อย่างไรก็ตามหากใครบางคนฉลาด เขาก็จะถามว่าหากดวงวิญญาณสูงสุดเรียกพระเจ้าผู้เป็นพ่อและแล้วท่านจะเรียกได้ว่าเป็นแม่ได้อย่างไร สติปัญญาของพวกเขาก็จะตรงไปหาจากดอัมบา(แม่ของชาวโลก)และดังนั้นก็ควรที่จะตรงไปหาจากดอัมบา(พ่อของชาวโลกด้วย) บราห์มาและสรส์วตีไม่ใช่เทวาและเทวี ค่ายกย่องนี้ไม่สามารถให้กับพวกเขาได้ เป็นการผิดที่จะเรียกพวกเขาว่าแม่และพ่อ แม้ว่าผู้คนร้องสรรเสริญนี้แก่พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาก็ไม่เข้าใจว่าท่านกลายเป็นแม่และพ่อได้อย่างไร เวลานี้ลูกๆ ได้รับการบอกให้ประกาศสิทธิในพรจากแม่และพ่อ นั่นคือให้ทำตามศรัทธา หากการกระทำของลูกนั้นดีลูกก็ได้รับพรโดยอัตโนมัติ หากการกระทำของลูกไม่ดี หากลูกเฝ้าแต่เป็นเหตุของความทุกข์ให้แก่ผู้อื่น หากลูกไม่จดจำแม่และพ่อ และลูกไม่ได้ดูแลใจผู้อื่นให้มีการจดจำระลึกถึง ลูกก็ไม่สามารถได้รับพร และลูกก็จะไม่สามารถได้รับความสุขมาก ลูกจะไม่สามารถไต่บัลลังก์หัวใจของพ่อได้ หากลูกไต่ขึ้นไปบนบัลลังก์หัวใจของพ่อนี้ (บราห์มา บาบา) นั่นก็หมายความว่าลูกได้ไต่ขึ้นไปบนบัลลังก์หัวใจของชีพบาบาด้วย ค่ายกย่องนี้ได้ให้ไว้แก่แม่และพ่อนั้น สติปัญญาควรจะถูกดึงขึ้นไปหาแม่และพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่มีสติปัญญาของใครถูกดึงดูดเข้าหาบราห์มา ถึงแม้ว่าสติปัญญาของใครบางคนถูกดึงไปหาจากดอัมบา และพวกเขาก็ได้จัดงานออกร้านในนามของเธอด้วยเช่นกัน ไม่มีใครเข้าใจหน้าที่การงานของเธอ ลูกเข้าใจว่า ตามกฎแล้ว แม่ที่แท้จริงของลูกคือบราห์มานี้ ต้องเป็นที่เข้าใจและจดจำด้วยเช่นกันว่า พร้อมกันกับการเป็นบราห์มา ผู้เป็นพ่อ ท่านก็เป็นแม่ด้วย ลูกเขียนถึงชีพบาบา ในการดูแลของบราห์มาและดังนั้นพร้อมกันกับการเป็นพ่อของลูก ท่านก็เป็นแม่ของลูกด้วยเช่นกัน ลูกๆ ต้องไต่ขึ้นไปบนบัลลังก์หัวใจของพ่อนี้ เพราะชีพบาบาได้เข้ามาในผู้นี้ เมื่อผู้นี้ได้ให้การรับประกันกับบาบาว่าลูกคนนั้นดีมาก และมีค่าต้องมารับใช้เขาให้มีความสุขต่อทุกคน เขาไม่ได้ให้ความทุกข์แก่ใครด้วยความคิด คำพูด และการกระทำของเขา

และแล้วเขาก็สามารถไต่ขึ้นไปบนบัลลังก์หัวใจของชีพบบา ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกแสดงออกผ่านความคิด คำพูดและการกระทำของลูก สิ่งนั้นควรจะทำให้ความสุขกับทุกคน อย่าได้เป็นเหตุของความทุกข์ให้กับใคร ความคิดของการสร้างความทุกข์ก่อนอื่นเข้าไปสู่จิตใจ อย่างไรก็ตามเมื่อลูกนำความคิดไปสู่การกระทำนั้นก็เป็นบาป อย่างแน่นอนที่พายุจะเกิดขึ้นในจิตใจ แต่ลูกต้องไม่นำสิ่งเหล่านั้นไปสู่การกระทำ หากใครบางคนไม่พอใจ มาและถามพ่อ” บาบา เป็นเพราะประเด็นนี้ที่พวกเขา “นั้นไม่พอใจ” และแล้วبابาก็จะอธิบาย ไม่ว่าอะไรก็ตาม ก่อนอื่นสิ่งนั้นเข้าไปสู่จิตใจ การพูดก็เป็นการกระทำด้วย หากลูกต้องการได้รับพรจากแม่และพ่อ ลูกต้องทำตามศรัทธา เป็นประเด็นที่ลึกล้ำอย่างมากที่จะเรียกผู้เดียวนั้นว่า “แม่และพ่อ” บราห์มานี้เป็นพ่อและแม่อาวูโส เวลาใดที่พ่อนี้จะเรียกว่าแม่? แม่นี้(บราห์มา)จะเรียกใครว่าแม่? แม่นี้ไม่สามารถมีแม่ เช่นที่ชีพบบาไม่มีพ่อ ในทำนองเดียวกันแม่บราห์มานี้ก็ไม่มีแม่ สิ่งหลักที่อธิบายแก่ลูกก็คือหากลูกทำให้ใครเป็นทุกข์ด้วยความคิด คำพูด หรือการกระทำของลูก ลูกจะได้รับความทุกข์และสถานภาพของลูกจะถูกละเลย อยู่อย่างซื่อสัตย์กับพระเจ้าที่เป็นเจ้าที่แท้จริง อยู่อย่างซื่อสัตย์ต่อผู้นี้ด้วย ดาदानี้จะให้ประกาศนียบัตรด้วยการพูดว่า: บาบาลูกนี้ดีและมีค่า บาบายกย่องดวงวิญญาณ และพูดว่า ลูกเป็นผู้มีค่าต้องงานรับใช้ที่ลูกรับใช้ด้วยร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติของลูก เมื่อลูกไม่ได้เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร ลูกก็สามารถที่จะไต่ขึ้นไปสู่บัลลังก์หัวใจของบัพาดาและแม่ได้ การไต่ขึ้นไปสู่หัวใจของผู้นี้หมายถึงไปสู่บัลลังก์ของผู้เดียว ลูกที่มีค่าคิดเสมอถึงวิธีการที่พวกเขาจะสามารถกลับมามีค่าควรแก่การนั่งอยู่บนบัลลังก์ได้ นี่คือการใส่ใจที่ลึกล้ำที่พวกเขามี มี 8 บัลลังก์ตามลำดับกันไป และแล้วก็ 108 และแล้วก็ 16,108 อย่างไรก็ตามลูกต้องประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ไม่ได้เป็นการเหมาะสมกับดวงวิญญาณที่จะนั่งบนบัลลังก์เมื่อมี 2 องค์ที่น้อยลงไป ลูกที่มีค่าจะทำความเพียรพยายามอย่างมากด้วยการตระหนักว่าหากพวกเขาไม่ประกาศสิทธิในมรดกที่สมบูรณ์ของสุริยวงศ์จากبابาในเวลานี้ พวกเขาจะไม่ประกาศสิทธิในทวงจรร หากลูกไม่ได้ถูกร้อยเข้าไปในลูกประจำแห่งชัยชนะในเวลานี้ ลูกก็จะไม่ถูกร้อยในทวงจรร การแข่งไปข้างหน้าเกิดขึ้นในทวงจรร หากมีการสูญเสียในเวลานี้ ก็จะมีการสูญเสียทวงจรร นักธุรกิจที่ดีคือผู้ทำตามศรัทธาและทำตามแม่และพ่ออย่างสมบูรณ์ และไม่เคยเป็นเหตุของความทุกข์ให้กับใคร ภายในนั้น ความทุกข์อันดับหนึ่งคือตาบของตัณหาราคะ พ่อพูดว่า: อัจชะ ถึงแม้ว่าลูกนั้นจะคิดว่าเป็นพระเจ้ากฤษณะที่พูด เขาเองก็อันดับหนึ่งด้วย ลูกควรจะยอมรับสิ่งที่เขาพูด และแล้วลูกก็สามารถที่จะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ พวกเขาคิดว่ากฤษณะว่าเป็นพระเจ้า และการชี้แนะที่เขาให้ นั่นคือศรัทธา อัจชะ ทำตามการชี้แนะของเขา เพราะเขาเองก็พูดว่า ตัณหาราคะเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่ลูกต้องเอาชนะ เป็นเพียงเมื่อลูกเอาชนะกิเลสนี้เท่านั้นที่ลูกจึงจะสามารถไปสู่ดินแดนของกฤษณะได้ อย่างไรก็ตามไม่มีเรื่องของกฤษณะพูดเช่นนั้นเพราะศรัทธานั้นเป็นเด็กเล็กๆ เขาจะสามารถให้การชี้แนะได้อย่างไร? เขาจะให้การชี้แนะเมื่อเขานั้นเติบโตขึ้นและนั่งบนบัลลังก์ เพียงเมื่อเขานั้นกลับมามีค่าควรแก่การให้การชี้แนะเท่านั้นที่เขาจึงจะสามารถปกครองอาณาจักร เวลานั้นชีพบบาพูดว่า”จดจำพ่อในโลกที่ไม่มีตัวตน” ศรัทธานั้นจะพูดว่า: จดจำนั้นในสวรรค์ เขาพูดด้วยเช่นกันว่า ลูกต้องเอาชนะตัณหาราคะศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ลูกจะไม่ได้รับยาพิษใดที่นั่น ดังนั้นละทิ้งยาพิษที่นี้และกลับมาบริสุทธิ์ เป็นพ่อของกฤษณะที่หนึ่งที่นี่และอธิบาย อัจชะ มนุษย์ได้นำชื่อพ่อออกไปและใส่ชื่อของลูกเข้าไปแทน เขาเองนั้นก็เต็มไปด้วยคุณธรรมที่สูงส่งทั้งหมด ได้มีการเขียนไว้ด้วยเช่นกันในกิตะว่า: ตัณหาราคะเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่เชื่อกฤษณะ พวกเขาไม่แม้กระทั่งทำตามคำสอนของกฤษณะ พวกเขาคิดว่าพวกเขาจะทำตามคำสอนของกฤษณะเมื่อศรัทธานั้นเองนั้นได้มา อย่างไรก็ตามจนกระทั่งถึงเวลานั้นพวกเขาก็เฝ้าแต่จมน้ำ ชานยาสซีและอื่นๆไม่สามารถพูดว่า พวกเขาได้มาเพื่อสอนราชาโยคะ เพียงพ่อเท่านั้นที่บอกสิ่งนี้แก่ลูก และอธิบายว่านี่คือประเด็นของยุคแห่งการบรรจบพบกัน กฤษณะเคยคงอยู่ในยุคทอง ต้องมีใครบางคนที่ทำให้เขามีค่าอย่างมาก ชีพบบาเองนั้นพูดว่า: เวลานั้น พ่อ กำลังทำให้กฤษณะและทั้งราชวงศ์ของเขามีค่าควรแก่การไปสวรรค์ บาบาท่านหนักมากเพื่อที่ลูกๆ จะไปสวรรค์และประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ไม่เช่นนั้นแล้วลูกจะต้องไปและทำงานให้กับผู้ที่ประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกที่สมบูรณ์ของลูกจากพ่อ ถามตนเองว่า: ฉันมีค่าเพียงพอละ? ผู้ที่มีค่านั้นก็ตามลำดับกันไปด้วยเช่นกัน: มีสูงสุด ปานกลาง และต่ำสุด ผู้ที่สูงที่สุดไม่สามารถอยู่อย่างซ่อนเร้น พวกเขาจะมีความเมตตาในหัวใจของเขาที่จะรับใช้บารัต นักสังคมสงเคราะห์นั้นก็ตามลำดับกันไปด้วยเช่นกัน สูงสุด ปานกลาง และที่ต่ำสุด บางคนก็จะขโมยจากบุคคลอื่น พวกเขาขายสิ่งที่ตนเป็นของบุคคลอื่นและได้รับเงินมาจากสิ่งนั้น ดังนั้นพวกเขาจะสามารถเรียกได้ว่าเป็นนักสังคมสงเคราะห์ที่มีค่าได้อย่างไร มีผู้คนมากมายที่เรียกตนเองว่าเป็นนักสังคมสงเคราะห์เพราะพวกเขารับใช้สังคม เพียงพ่อเท่านั้นที่ทำงานรับใช้ที่แท้จริง ลูกเองก็พูดว่าลูกเป็นผู้รับใช้ทางจิตด้วยเรานั้นไม่เพียงแต่ชำระทั้งโลกให้บริสุทธิ์เท่านั้น แต่เราชำระวัตถุธาตุด้วย ชานยาสซีไม่เข้าใจว่าวัตถุธาตุในปัจจุบันนั้นตาโมประธาน และพวกเขาเองนั้นต้องกลับมาสะโตประธาน เมื่อวัตถุธาตุนั้นสะโตประธาน ร่างกายของลูกนั้นก็สะโตประธานด้วยเช่นกัน บาบาอธิบายอย่างมากมาย แต่ลูกก็ยังคงลืม ผู้ที่ถ่ายทอดให้กับผู้อื่นก็จะจำได้ หากลูกไม่ให้อาหาร ลูกก็ไม่สามารถเข้าถึงได้ บัพาดาประกาศชื่อเสียงของผู้รับใช้ที่ดี แม้แต่ลูกๆก็เข้าใจว่าบุคคลใดฉลาดในการทำงานรับใช้ ผู้ที่

อยู่ในงานรับใช้ก็ได้ขึ้นไปในบัลลังก์หัวใจของบาบา ให้ทำตามแม่และพ่อเสมอ กลับมามีค่าควรแก่การนั่งบนบัลลังก์หัวใจของท่าน ผู้ที่ซ่องแะในการรับใช้ผู้อื่นก็จะมีความสุขแก่ผู้อื่น มองดูในกระจกหัวใจของลูกเอง: ฉันเป็นลูกที่มีค่าของบาบาไหม? ลูกจะสามารถเขียนชาร์ตของงานรับใช้ที่ลูกทำได้ด้วยเช่นกันแล้วส่งไป: นี่คือนงานรับใช้ที่ฉันกำลังทำ เวลานี้ตัดสินใจเพื่อตนเอง เพื่อที่พ่อจะเข้าใจด้วยเช่นกันว่าลูกนั้นสูงสุด ปานกลาง หรือต่ำสุด ลูกๆเองก็เข้าใจว่าใครคือคนที่ซ้าง และกองทัพม้าคือใคร ไม่มีใครสามารถอยู่อย่างซ่อนเร้นได้ หากลูกส่งชาร์ตของลูกให้แก่พ่อ บาบาก็สามารถตักเตือนลูก ลูกเฝ้าแต่ได้รับการตักเตือนถึงแม้ว่าลูกจะไม่ส่งชาร์ตของลูก เวลานี้ประกาศสิทธิ์ในมรดกมากเท่าที่ลูกต้องการ และแล้วลูกก็จะได้รับประกาศนียบัตรจากบัปตาดา นี่คือแม่อาวูโส ลูกสามารถได้รับประกาศนียบัตรจากท่าน แม่ที่นาอัศจรรย์นี้ไม่ได้มีแม่เช่นที่พ่อนั้นไม่ได้มีพ่อ อย่างไรก็ตามในบรรดาผู้หญิง มามาเป็นอันดับหนึ่ง จากัดอัมบาได้รับการยกย่องในละคร เธอได้ทำงานรับใช้มากมายด้วยเช่นกัน เช่นที่บาบาเคยออกไปข้างนอก มามาเองเช่นกันออกไปภายนอกด้วย เธอเคยรับใช้ในหมู่บ้านเล็กๆ เธอเป็นผู้ที่ฉลาดที่สุด บาบามีบาบาอาวูโสอยู่กับท่าน ดังนั้นลูกๆต้องดูแลเอาใจใส่ผู้นี้ด้วย ในยุคทองปวงประชาเองก็มีความสุขอย่างมาก พวกเขามีพระราชวัง แม่ว้าวและพ่อว้าวละฯ ทุกสิ่ง อัจชะ ลูกๆจงอยู่อย่างมีความสุขและมั่งคั่ง! อย่าได้ลืม และลูกต้องไม่จดจำใครอื่นเช่นกัน เป็นเพราะเป็นชีพบาบาที่ลูกต้องจดจำ ลูกต้องลิ้มรสของลูกเอง ดังนั้นลูกจะสามารถจดจำใครอื่นได้อย่างไร อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัปตาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้ทำให้ใครไม่พอใจ ทำให้ทุกคนมีความสุขด้วยความคิด คำพูด และการกระทำของลูก และได้รับพรจากพ่อและครอบครัว

2. กลับมาเป็นลูกๆที่มีค่าและทำงานรับใช้ทางจิตของบาบารัต มีหัวใจที่มีความเมตตาและกลายเป็นนักสังคัมสงเคราะห์ทางจิต รับใช้ด้วยร่างกาย จิตใจและทรัพย์สินสมบัติของลูก คงอยู่อย่างจริงแท้กับพระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริง

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นสัทกูรูที่ยิ่งใหญ่และขีดเส้นใต้คำพูดของลูกสองครั้ง(เน้นย้ำ)และทำให้คำพูดของลูกมีค่า คำพูดของลูกๆต้องเป็นคำพูดที่ผู้ที่กำลังฟังจะกระหายที่จะได้ยินลูกพูดบางสิ่ง นี่เรียกได้ว่าเป็นการพูดคำพูดที่สูงส่ง มีค่า คำพูดที่สูงส่งไม่ใช่เป็นคำพูดที่มากมาย ถ้าบางคนเฝ้าแต่พูดเมื่อไรก็ตามที่เขาต้องการ คำพูดเหล่านั้นก็จะไม่เรียกว่าเป็นคำพูดที่สูงส่ง ลูกคือสัทกูรูที่ยิ่งใหญ่ ลูกๆของสัทกูรู และดังนั้นแต่ละคำพูดของลูกคือคำพูดที่สูงส่ง ในเวลาใดก็ตามและในสถานที่ใดก็ตาม เพียงพูดคำพูดที่จำเป็น ยุกตียุกต์ และให้ประโยชน์สำหรับตนเองและสำหรับดวงวิญญาณอื่นๆ ให้ความสำคัญสองเท่าต่อคำพูดของลูก

คติพจน์: เป็นเพชรพลอยผู้มีความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกและเฝ้าแต่ทำให้โลกสว่างไสวด้วยลำแสงของลูก

*** โอม ซานติ ***

กลายเป็นตัวของผู้ความรู้ที่ทำการทดลองด้วยความรู้เพื่อที่จะได้มาซึ่งความสำเร็จอย่างง่ายดาย

วันนี้ ผู้ประทานพรและผู้ประทานความรู้กำลังมองดูลูกๆของท่านที่เป็นดวงวิญญาณญาณและโยคี ลูกแต่ละคนกลายเป็นตัวของผู้ความรู้และโยคียุคต์มากแค่ไหน? ลูกเพียงแค่ง่ายกลายเป็นเครื่องมือในการฟังและพูดความรู้เท่านั้นหรือไม่? หรือลูกได้กลายเป็นตัวของผู้ความรู้? ลูกกลายเป็นผู้ที่มีโยคะตามเวลาหรือลูกมีชีวิตโยคีอย่างสม่ำเสมอ นั่นคือลูกโยคียุคต์และยุคตียุคต์อย่างเป็นธรรมชาติและสม่ำเสมอในทุกการกระทำหรือไม่? เมื่อใครก็ตามถามดวงวิญญาณบราห์มินว่าเขาเป็นญาณและโยคีหรือไม่ เขาจะตอบอย่างไร? ลูกทุกคนเป็นดวงวิญญาณญาณและโยคีใช่ไหม? ลูกทุกคนเป็นเช่นนั้นหรือไม่? การเป็นตัวของผู้ความรู้หมายความว่าทุกความคิด คำพูด และการกระทำจะมีพลัง สิ่งใดก็ตามที่ได้รับประโยชน์จะจบสิ้นลง เพราะที่ใดมีสิ่งที่ทรงพลัง ที่นั้นย่อมไม่สามารถมีสิ่งใดที่ได้รับประโยชน์ เช่นที่แสงสว่างและความมืดไม่สามารถคงอยู่ร่วมกันได้ ดังนั้นความรู้คือแสงสว่างและสิ่งใดก็ตามที่ได้รับประโยชน์ก็คือความมืด ในเวลาปัจจุบันลูกต้องให้ความใส่ใจที่จะจบสิ้นสิ่งที่ได้รับประโยชน์ สิ่งหลักคือการทำให้เมล็ดของความคิดของลูกมีพลัง หากเมล็ดของความคิดของลูกมีพลังแล้ว คำพูด การกระทำ และความสัมพันธ์ของลูกก็จะมีพลังโดยอัตโนมัติ ดังนั้นการเป็นตัวของผู้ความรู้หมายความว่าทุกขณะ ทุกความคิด และทุกวินาทีนั้นมีพลังอย่างง่ายดาย

ลูกทุกคนได้กลายเป็นดวงวิญญาณโยคี แต่เมื่อพูดถึงทุกความคิดที่จะโยคียุคต์และยุคตียุคต์โดยธรรมชาตินั้นกลับตามลำดับกันไป เหตุใดถึงมีอันดับ? ในเมื่อผู้ประทานคือหนึ่งเดียวและวิธีการก็เหมือนกัน แล้วเหตุใดถึงมีอันดับ? บัพดาตาได้เห็นว่าลูกทุกคนกลายเป็นโยคี แต่ลูกทดลองในระดับที่น้อยกว่า ลูกทั้งหมดฉลาดที่จะมีโยคะและนำโยคะ มีลูกคนใดที่จะพูดว่าลูกไม่รู้วิธีที่จะนำโยคะหรือไม่? เช่นที่ลูกสามารถที่จะมีโยคะและนำโยคะได้ ในทำนองเดียวกันลูกต้องเป็นโยคีและทำให้ผู้อื่นสามารถทดลองกับโยคะได้ สิ่งนี้เรียกว่าชีวิตโยคี ชีวิตที่โยคียุคต์ ดังนั้นเวลานี้จึงมีความจำเป็นสำหรับชีวิตของการทดลองนี้ ลูกทดลองด้วยคุณสมบัติพิเศษทั้งหมดที่ลูกรู้และพูดถึงอย่างเป็นคำจำกัดความของโยคะหรือไม่? ก่อนอื่นตรวจสอบตนเองเพื่อดูว่าลูกได้กลายเป็นผู้ที่ทดลองด้วยการเปลี่ยนแปลงชั้นสสารของลูกมากเพียงใด เพราะชั้นสสารที่สูงส่งของลูกคือรากฐานของสิ่งสร้างของโลกที่สูงส่ง หากรากฐานแข็งแกร่งแล้วสิ่งอื่นนั้นก็รับประกันได้โดยอัตโนมัติว่าจะแข็งแกร่ง ดังนั้นตรวจสอบและดูว่าชั้นสสารของลูกไม่ได้หลอกลวงลูกในเวลาที่เป็น ไม่ว่าใครบางคนบางสิ่ง หรือสถานการณ์ใดก็ตามที่พยายามจะเปลี่ยนชั้นสสารที่สูงส่งของดวงวิญญาณ สำหรับดวงวิญญาณที่ทดลองกับโยคะนั้นไม่สามารถมีสิ่งใดที่จะทำให้ดวงวิญญาณนั้นสั่นคลอนและทำให้เขากลับมาธรรมดาจากสูงส่งได้ ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่: สถานการณ์เป็นเช่นนั้น บุคคลนั้นเป็นอย่างนั้น หรือบรรยากาศเป็นอย่างนั้น ซึ่งเป็นเหตุที่ลูกเปลี่ยนแปลงชั้นสสารที่สูงส่งของลูกและทำให้มันธรรมดาและไร้ประโยชน์ ลูกจะเรียกดวงวิญญาณเช่นนั้นผู้ที่ทำการทดลองหรือไม่? หากลูกไม่สามารถใช้พลังโยคะในเวลาที่ถูกต้องได้ ลูกจะเรียกสิ่งนั้นว่าอย่างไร? ดังนั้นก่อนอื่นใดให้ตรวจสอบรากฐานของลูก ลูกกลายเป็นผู้ที่ทำการทดลองด้วยโยคะในเวลาที่ถูกต้องมากเพียงใด หากลูกยังไม่ได้เป็นผู้ที่เปลี่ยนแปลงชั้นสสารของลูกเองแล้วลูกจะกลายเป็นผู้เปลี่ยนแปลงโลกใหม่ได้อย่างไร?

สิ่งซึ่งบอกแรกของดวงวิญญาณที่ทำการทดลองคือเขาจะเป็นผู้มีชัยชนะในการทดลองกับชั้นสสารของเขาอยู่เสมอ สิ่งซึ่งบอกที่สองคือด้วยการทดลองกับโยคะ เขาจะได้รับชัยชนะเหนือสถานการณ์ใดๆที่มาจากธรรมชาติ ในบางครั้งความปั่นป่วนของธรรมชาติก็ดึงดูดดวงวิญญาณโยคีเข้าไปหาตัวมันเองเช่นกัน ในเวลาเช่นนั้นลูกทำการทดลองด้วยวิธีของโยคะหรือไม่? ธรรมชาติไม่ได้มีอิทธิพลต่อดวงวิญญาณโยคี, ดวงวิญญาณที่สูงส่งในบางครั้งใช่หรือไม่? ลูกคือดวงวิญญาณบราห์มิน ดวงวิญญาณที่สูงส่งที่สุด และดังนั้นธรรมชาติจึงเป็นผู้รับใช้ของลูกดวงวิญญาณที่สูงส่งที่สุด ลูกจะพูดว่าอย่างไรถ้าผู้เป็นนายตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของผู้รับใช้? ทุกวันนี้วัตถุธาตุในรูปของสิ่งอำนวยความสะดวกและสิ่งที่ให้การอยู่รอดปลอดภัยมีอิทธิพลต่อดวงวิญญาณที่สูงส่งที่สุด ชีวิตโยคีของพวกเขาอยู่บนพื้นฐานของสิ่งอำนวยความสะดวกและอุปกรณ์ หากพวกเขาไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกหรืออุปกรณ์มากมายแล้วพวกเขาก็จะไม่โยคียุคต์มากนัก สิ่งนี้เรียกว่าได้รับอิทธิพล สิ่งอำนวยความสะดวกและเครื่องมือต่างๆปรากฏขึ้นเบื้องหน้าความเพียรพยายามทางจิตของดวงวิญญาณโยคีและดวงวิญญาณที่ทำการทดลองโดยอัตโนมัติ อย่าให้สิ่งอำนวยความสะดวกเป็นพื้นฐานของการความเพียรพยายามทางจิต แต่เป็นการเพียรพยายามทางจิตที่จะนำสิ่งอำนวยความสะดวกมาเพื่อคำจูนลูกโดยอัตโนมัติ สิ่งนี้เรียกว่าการเป็น

ดวงวิญญาณที่ทำการทดลอง ดังนั้นตรวจสอบดูว่า ลูกมีชัยชนะในการเปลี่ยนแปลงชั้นการของลูกและมีชัยชนะเหนืออิทธิพลของธรรมชาติใด ๆ มากน้อยเพียงใด สิ่งซึ่งบอกที่สามคือการมีชัยชนะเหนือกิเลส กิเลสทั้งห้าคืออุปสรรคสำหรับผู้อื่น แต่สำหรับลูกดวงวิญญาณโยคีผู้ทำการทดลอง นี่จะกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอกลูกด้วยเช่นกัน แม้กระทั่งทุกวันนี้ผู้เลื่อมใสศรัทธากราบไหว้บูชาและจดจำอนุสรณ์ของลูกบุรุษและพอบราห์มาในรูปของทาปาสวีสที่ปราศจากร่าง, ช่างก่ออนุสรณ์อีกอย่างหนึ่งคือคุณได้กลายเป็นทาสของลูก ที่กลายเป็นเวทีซึ่งลูกร่ายรำในความสุข เมื่อลูกมีชัยชนะลูกสัมผัสอะไร? สภาพของลูกในเวลานั้นเป็นเช่นไร? ลูกร่ายรำในความสุขใช้ไหม? ดังนั้นเวทีนี้(สรีระ)ควรจะมองเห็นได้ว่าเป็นเวที(ที่จะร่ายรำ) สำคัญภายในนั้นเรียกว่าสภาพจิตด้วยเช่นกัน ผู้มีชัยชนะเหนือกิเลสในลักษณะนี้เรียกว่าผู้ทำการทดลอง ดังนั้นตรวจสอบดูว่าลูกทำการทดลองมากเพียงใด หากลูกไม่ได้ทำการทดลองด้วยโยคะในเวลาที่ถูกต้อง หากลูกไม่ได้รับความสำเร็จด้วยวิธีของโยคะในเวลาที่ถูกต้อง ลูกจะเรียกสิ่งนั้นว่าวิธีการที่ถูกต้องหรือไม่? เวลาจะแสดงให้เห็นถึงความเร็วที่รวดเร็วเป็นครั้งคราว การแบ่งแยกการไม่นับถือศาสนาและการตกต่ำอย่างสุดขีดกำลังเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในทุกด้าน ในเวลาเช่นนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการเพิ่มการใช้โยคะอย่างรวดเร็วและเพิ่มความสำเร็จในการใช้วิธีที่ถูกต้อง ดังนั้นพื้นฐานของการประกาศสิทธิ์ในอันดับข้างหน้าคือวิธีการที่ง่ายดายของการเป็นผู้ทำการทดลอง แล้วบัพผาดาเห็นอะไร? แทนที่จะมีความเร็วในช่วงเวลาของการทดลองกับโยคะลูกกลับมีความเร็วที่ธรรมดา เวลานี้จึงเพิ่มความเร็วนี้แล้วจะเกิดอะไรขึ้น? โดยการใช้วิธีที่ถูกต้องลูกจะสัมผัสว่าตนเองเป็นตัวของความสำเร็จ แม้กระทั่งทุกวันนี้ผู้คนก็ยังคงมีประสบการณ์ของการได้มาซึ่งความสำเร็จจากรูปบูชาที่ไม่มีชีวิตของลูกอยู่เรื่อยๆ เป็นเพราะลูกได้กลายเป็นตัวของความสำเร็จโดยใช้วิธีการที่ถูกต้องที่อนุสรณ์ของลูกยังคงดำเนินต่อเนื่องมา ลูกไม่ใช่ผู้ที่มัวลี้ลับ แต่เป็นผู้ที่มีความสำเร็จด้วยการใช้วิธีที่ถูกต้อง ดังนั้นลูกได้ยินไหมว่าลูกต้องทำอะไร? ลูกมีทุกสิ่ง แต่การทดลองกับสิ่งนั้นในเวลาที่ถูกต้องเหมาะสมและประสบความสำเร็จในการทดลองนั้นเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณที่เป็นตัวของความรู้ ดวงวิญญาณที่เป็นตัวของรู้นั้นเป็นที่รักยิ่งและใกล้ชิดอย่างยิ่ง อัจชะ

ถึงผู้ที่ประสบความสำเร็จที่สูงส่งอยู่เสมอด้วยการใช้วิธีการของโยคะ ถึงดวงวิญญาณที่เปลี่ยนแปลงโลกด้วยการเปลี่ยนแปลงชั้นสสารที่ธรรมดาของพวกเขาคือเป็นชั้นสสารที่สูงส่ง ถึงดวงวิญญาณที่มีชัยชนะผู้เอาชนะวัดธูราตุและผู้เอาชนะกิเลส ถึงดวงวิญญาณที่สัมผัสกับความเร็วของการทดลองที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว ถึงดวงวิญญาณที่เป็นตัวของความรู้และโยคยูกต์ รัก ระลึกถึง และนมัสตจาก บัพผาดา

(วันที่ 24 พฤศจิกายน หลังจากพิธีอุทิศตนของกุมารีสองคนแล้ว ดาดี Allrounder ได้ละจากเครื่องแต่งกายเก่าของเธอไปในเวลา 22.00 น. ในตอนกลางคืนและเข้าไปในตึกของบัพผาดา ในบ่ายวันที่ 25 ได้จัดพิธีเผาศพขึ้น ในตอนเย็นหลังจากพุดมูรลี ขณะที่พบกับดาดีทั้งหลาย บัพผาดาก็พูดคำพูดที่สูงส่งเหล่านี้)

ลูกยังคงเห็นเกมที่หลากหลายภายในเกมต่อไป ลูกสนุกกับการดูเกมในฐานะผู้สังเกตการณ์ที่ละวางใช้ไหม? ไม่ว่าจะเป็นงานเฉลิมฉลองหรือไม่ว่าจะมีใครบางคนจากร่างของเข ทั้งสองสิ่งนี้ดูเหมือนอะไร? เพียงแค่เกมภายในเกม มันให้ความรู้สึกเหมือนเป็นเกมใช้ไหม? เช่นเดียวกับที่เกมจบลงในเวลาของมัน ในทำนองเดียวกัน ไม่ว่าอะไรที่เกิดขึ้นก็จบลงอย่างง่ายดาย และดังนั้นมันจึงให้ความรู้สึกเหมือนเกม ดวงวิญญาณแต่ละดวงมีบทบาทของตนเอง การได้รับความปรารถนาดีจากทุกดวงวิญญาณ การได้รับความปรารถนาดีจากแต่ละดวงวิญญาณและทุกดวงวิญญาณนั้นคือความสำเร็จของดวงวิญญาณที่มีโชค แล้วเกิดอะไรขึ้น ลูกเห็นอะไร? เกมหรือความตาย? ในด้านหนึ่งลูกเห็นพิธีแต่งงานทางจิต และอีกด้านหนึ่งลูกเห็นเกมที่มีคนเปลี่ยนเครื่องแต่งกายทางจิตของเขา แต่ทั้งสองสิ่งนี้ดูเหมือนเป็นเช่นไร? เกมภายในเกม มีความแตกต่างหรือไม่? มีความแตกต่างในสภาพของลูกหรือไม่? มีความแตกต่างในการเห็นพิธีแต่งงานทางจิตและการเปลี่ยนเครื่องแต่งกายทางจิตหรือไม่? มีการเปลี่ยนแปลงของคลื่นหรือไม่? หากลูกเฝ้าดูเกมในฐานะผู้สังเกตการณ์ที่ละวางแล้วแต่ละคนก็มีวิธีการของตัวเอง การเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นอย่างง่ายดายคือความสำเร็จที่ได้จากการใช้วิธีของโยคะเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ดังนั้นลูกได้เห็นว่ามีบางคนกลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันได้อย่างไร ลูกเห็นเกมแห่งความตายอย่างง่ายดาย ดังนั้นนัยสำคัญของเกมนี้อะไร? การอยู่เหนือจิตสำนึกของร่างกายของลูก ไม่ว่าจะเป็นเพราะโรคภัยไข้เจ็บหรือในทางที่ถูกต้อง ในเวลาสุดท้าย ไม่ควรมีอะไรมาดึงดูดลูก สิ่งนี้เรียกว่าการเปลี่ยนเครื่องแต่งกายของลูกได้อย่างง่ายดาย แล้วลูกต้องทำอะไร? ในการเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น ลูกไม่ควรแม้แต่จะจดจำศูนย์ของลูก ครูกำลังนั่งอยู่ที่นั่น ลูกไม่ควรจดจำแม้แต่นักเรียนคนใดคนหนึ่งหรือสิ่งของที่เป็นของศูนย์ของลูก ลูกไม่ควรจดจำสิ่งที่ลูกได้ละทิ้งไป การละวางจากทุกสิ่งและเป็นที่รักของบาบา ลูกต้องเป็นอิสระจากทุกๆด้านเป็นการล่วงหน้า เป็นเช่นนี้ไหม? หรือลูกได้รับ

การสนับสนุนจากบางคน? อย่าได้ผูกพันยึดมั่นกับสิ่งอื่นใดนอกจากจุดหมายปลายทางของลูก อัจชะ

บรรพดาพบกับดาดีนิรมาล ชานตา:

ลูกชอบชุมนุมหรือไม่? มีความสวยงามเป็นพิเศษในชุมนุม สายตาของทุกคนจับจ้องมาที่ลูกด้วยความรักมากมาย มิงานรับใช้ มากเพียงใดที่งานรับใช้มากมายนั้นต้องเกิดขึ้นผ่านร่างกาย ด้วยวิธีใดก็ตามร่างกายก็จะยังคงทำงานต่อไป เวลานี้ลูกรู้วิธีการทำงานด้วยร่างกายของลูกใช้ไหม? ร่างนั้นทำงานได้อย่างดีเพราะลูกได้รับพรของพ่อและทุกคนเช่นกัน ลูกต้องอยู่อย่างมีความสุขและแบ่งปันความสุข มีอะไรที่ลูกต้องทำอีกไหม? ทุกคนมีความสุขมากที่ได้เห็นลูก และดังนั้นลูกกำลังแบ่งปันความสุขใช้ไหม? ลูกกำลังรับประทานและกำลังแบ่งปันด้วยเช่นกัน ลูกแต่ละคนเป็นภาพลักษณ์ที่ให้นิมิต สายตาของทุกคนจับจ้องไปที่ดวงวิญญาณที่เป็นเครื่องมือ และดังนั้นลูกจึงกลายเป็นภาพลักษณ์ที่ให้นิมิต อัจชะ

การพบปะส่วนตัวกับอะแนคบรรพดา:

พื้นฐานของชีวิตบราห์มินคือการจรรโลงและงานรับใช้

ตามละคร ลูกทุกคนได้รับโอกาสที่จะทำงานรับใช้ในชีวิตบราห์มินแล้วใช้ไหม? เพราะพื้นฐานของชีวิตบราห์มินคือการจรรโลงและงานรับใช้ ถ้าการจรรโลงและงานรับใช้นั้นอ่อนแอ ก็เหมือนกับที่เมื่อร่างกายนั้นอ่อนแอและร่างนั้นก็ต้องถูกผลักดันให้เคลื่อนไปด้วยยาใช้ไหม? ในทำนองเดียวกันหากรากฐานของการจรรโลงและงานรับใช้ในชีวิตบราห์มินไม่แข็งแรง หากรากฐานนั้นอ่อนแอแล้วในชีวิตบราห์มินบางครั้งลูกก็จะเคลื่อนไปอย่างรวดเร็วเช่นกัน บางครั้งก็ช้า และบางครั้งก็ต้องผลักดัน หากลูกได้รับความร่วมมือ หากลูกมีความเป็นมิตรกับใครบางคน หากสถานการณ์อยู่ที่นั่นแล้วลูกก็จะเคลื่อนต่อไป ไม่เช่นนั้นลูกก็จะหย่อนยาน ด้วยเหตุนี้รากฐานของการจรรโลงและงานรับใช้จึงต้องมีพลังอยู่เสมอ ทั้งสองต้องมีพลัง มิงานรับใช้มากมายที่ต้องทำ แต่ถ้าลูกอ่อนแอในการจรรโลงหรือถ้ามีการจรรโลงที่ดีมากแต่อ่อนแอในการทำงานรับใช้แล้วก็ไม่สามารมีความเร็วที่รวดเร็วได้ จะต้องมีความเร็วที่รวดเร็วทั้งในการจรรโลงและงานรับใช้ ทั้งสองต้องมีพลัง ดังนั้นทั้งสองมีพลังหรือมีความแตกต่าง? บางครั้งมิงานรับใช้มากกว่า และบางครั้งก็มีการจรรโลงมากกว่าไหม? ทั้งสองต้องอยู่ด้วยกัน การจรรโลงและงานรับใช้ที่เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่น ไม่ใช่งานรับใช้ที่เห็นแก่ตัว แต่หากงานรับใช้นั้นเห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่นก็เป็นเรื่องง่ายที่ลูกจะกลายเป็นผู้เอาชณะมา ในทุกการกระทำแม้กระทั่งก่อนที่จะเสร็จสิ้นการกระทำนั้นลูกจะสามารถเห็นชัยชนะในสิ่งนั้นเสมอ ลูกจะได้สัมผัสกับศรัทธาอันแรงกล้าแห่งชัยชนะที่ได้รับการประกันไว้แล้ว ถ้าดวงวิญญาณบราห์มินไม่มีชัยชนะแล้วใครจะมี? จะเป็นนกรบที่มีชัยชนะหรือไม่? เป็นชัยชนะของบราห์มินใช้ไหม? จะไม่มีเครื่องหมายคำถามใดๆ “ฉันกำลังทำ ฉันกำลังเคลื่อนไปข้างหน้า เราจะคอยดูเกี่ยวกับสิ่งนี้ มันจะเกิดขึ้น มันต้องเกิดขึ้น...” จะไม่มีการพูดเช่นนั้นว่า “ฉันไม่รู้ว่าจะอะไรจะเกิดขึ้น หรือสิ่งนั้นจะเกิดขึ้นหรือไม่” คำพูดเหล่านี้เป็นคำพูดที่มีศรัทธาหรือไม่? เป็นที่จดจำว่าสติปัญญาที่มีศรัทธาได้รับชัยชนะใช้หรือไม่? เป็นเพราะเคยเกิดขึ้นจริงในทางปฏิบัติจึงเป็นที่จดจำ สิ่งซึ่งบอกของสติปัญญาที่มีศรัทธาคือชัยชนะที่ได้รับการประกันไว้แล้ว ตัวอย่างเช่น เมื่อมีใครบางคนมีพลังใดก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นความมั่งคั่ง สติปัญญา ความสัมพันธ์ หรือสายใย พวกเขาที่มีศรัทธาว่า นี่ไม่ใช่เรื่องใหญ่ มันไม่มีอะไรเลย ลูกมีทุกพลัง ลูกมีพลังของความมั่งคั่งหรือว่ามหาเศรษฐีที่มีพลังของความมั่งคั่ง? ความมั่งคั่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือความมั่งคั่งที่ไม่สูญสลายซึ่งลูกมีอยู่กับตัวลูกอยู่เสมอ ลูกมีพลังของความมั่งคั่ง ลูกมีพลังของสติปัญญาด้วย และลูกมีพลังของตำแหน่ง ลูกมีทุกพลังที่เป็นที่จดจำในตัวลูก ลูกมีพลังเหล่านั้นหรือบางครั้งพลังเหล่านั้นก็หายไปหรือไม่? มีประสบการณ์ของพลังเหล่านั้นที่ปรากฏขึ้นในตัวลูก อย่าให้เป็นเช่นนั้นที่ว่า: ใช้ ฉันเป็นลูกของผู้ทรงอำนาจ ผู้มีพลังอำนาจทั้งหมด แต่ฉันไม่สามารถมีประสบการณ์เช่นนั้นได้ ดังนั้นลูกทั้งหมดเต็มเปี่ยมหรือว่างเปล่าเล็กน้อยหรือไม่? ประสบความสำเร็จในเวลาที่คุณต้องโดยวิธีการที่คุณต้อง อย่าให้เป็นเช่นนั้นที่ว่า มันไม่ได้เกิดขึ้นตรงเวลาและลูกก็มีความซาบซึ้งว่าลูกมีพลังมากมาย อย่าได้ลิ้มพลังของลูก ใช้พลังเหล่านั้นต่อไป ถ้าลูกรู้วิธีการใช้พลังเหล่านั้นเพื่อตัวลูกเองแล้ว ลูกก็สามารถใช้พลังเหล่านั้นเพื่อผู้อื่นได้ด้วยเช่นกัน พันดาวาสมีพลังไหมหรือบางครั้งลูกโกรธ? ลูกโกรธเล็กน้อยหรือไม่? ลูกโกรธเมื่อคนอื่นโกรธหรือไม่? ลูกโกรธเมื่อมีคนดูหมิ่นลูกหรือไม่? นี่ก็เหมือนกับการบอกว่าลูกพ่ายแพ้เมื่อศัตรูมา ผู้เป็นแม่มีความผูกพันยึดมั่นเล็กน้อยหรือไม่? ขอให้พันดาวาสมีความสุขปรากฏขึ้นมาในตนเองอยู่เสมอในการได้รับชัยชนะทุกวงจร เมื่อใดก็ตามที่พันดาวาสได้รับการจดจำ พร้อมกับคำว่า “พันดาวาส” ชัยชนะก็จะมาปรากฏอยู่เบื้องหน้าพวกเขาด้วยเช่นกันใช้ไหม? พันดาบหมายถึงชัยชนะ เรื่องราวของพันดาวาสมีนัยสำคัญอย่างไร? มันคือชัยชนะใช้ไหม? ดังนั้นลูกคือผู้มีชัยชนะทุกวงจร ให้มีความซาบซึ้งนี้ปรากฏออกมา ไม่ใช่หลอมรวมไป

2) เพื่อให้ได้รับความเคารพจากทุกคน จงถ่อมตน

ลูกทุกคนมีประสบการณ์ว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งซึ่งมีจำนวนไม่กี่คนจากหลายล้านคนและเพียงกำมือเดียวจากจำนวนไม่กี่คนนั้นหรือไม่? หรือว่า 'กำมือเดียวจากไม่กี่คน' เป็นคนอื่น? หรือลูกเป็นคนเหล่านั้น? ดังนั้นแต่ละดวงวิญญาณจึงมีความสำคัญมาก กล่าวคือ แต่ละดวงวิญญาณนั้นยิ่งใหญ่มาก ไม่ว่าแต่ละคนจะยิ่งใหญ่เพียงใด สิ่งซึ่งบอกของความยิ่งใหญ่คือพวกเขาถ่อมตนเท่ากับที่พวกเขายิ่งใหญ่ เพราะพวกเขาเต็มเปี่ยมอยู่เสมอ สำหรับต้นไม้ มีคำกล่าวไว้ว่า ต้นไม้ยิ่งออกผลมากเท่าไร ต้นไม้ก็จะยิ่งโค้งลงมามากเท่านั้น และดังนั้นความถ่อมตนก็ทำงานรับใช้ เช่นเดียวกับการโค้งลงมาของต้นไม้ที่ทำงานรับใช้ และถ้าไม้โค้งลงมา มันก็จะไม่ทำงานรับใช้ ดังนั้น ในด้านหนึ่งมีความยิ่งใหญ่ และอีกด้านหนึ่งมีความถ่อมตน และผู้ที่ยิ่งใหญ่ได้รับความเคารพจากทุกคน หากลูกถ่อมตน คนอื่นจะเคารพลูก ไม่มีผู้ใดให้ความเคารพแก่ผู้ที่มีความหยิ่งยโส พวกเขาจะหนีไปไกลจากดวงวิญญาณเช่นนั้น ดังนั้นไม่ว่าใครบางคนจะยิ่งใหญ่หรือถ่อมตน สิ่งซึ่งบอกของสิ่งนั้นก็คือ: คนที่ถ่อมตนจะทำให้ทุกคนมีความสุข ไม่ว่าพวกเขาจะไปที่ไหน จะทำอะไร พวกเขาจะให้ความสุข ด้วยวิธีนี้ ตรวจสอบดูว่าลูกยิ่งใหญ่เพียงใด! ให้ผู้ที่เข้ามาติดต่อหรือมีความสัมพันธ์กับลูกจงประสบแต่ความสุข เป็นเช่นนั้นไหม หรือมีความสุขด้วย? ถ้าขาดความถ่อมตนแล้วลูกก็จะไม่สามารถให้ความสุขได้ตลอดเวลา ลูกให้ความสุขและรับความสุขอยู่เสมอหรือบางครั้งลูกก็ทำให้เกิดความทุกข์และรับความทุกข์? โอเคลูกไม่ได้ก่อให้เกิดความทุกข์ แต่ลูกรับความทุกข์หรือไม่? ลูกเริ่มรู้สึกและลูกจึงรับมันไว้ใช่ไหม? ถ้าลูกรู้สึกอะไรบางอย่างเล็กน้อย นั่นก็คือการรับความทุกข์ใช่ไหม? อย่างไรก็ตาม ถ้ามีคนให้ของบางอย่างและลูกไม่รับ มันก็ขึ้นอยู่กับลูกใช่ไหม? คนที่มีแต่ความทุกข์จะให้อะไร? เขาก็จะให้แต่ความทุกข์เท่านั้นใช่ไหม? อย่างไรก็ตาม หน้าที่ของลูกคือรับความสุขและให้ความสุข อย่าให้ใครมาทำให้ลูกทุกข์ แล้วลูกพูดว่า "ฉันจะอย่างไรดี? ฉันไม่ได้ทำให้เกิดความทุกข์ แต่คนอื่นทำให้ฉันมีความทุกข์" ลูกต้องตรวจสอบว่าสิ่งใดที่ลูกต้องรับและสิ่งใดที่ลูกต้องไม่รับ ลูกต้องฉลาดในแง่ของสิ่งที่ลูกรับไป และด้วยเหตุนี้ ดวงวิญญาณบราห์มินจึงเป็นที่จดจำว่า: เป็นลูกของมหาสมุทรแห่งความสุข เป็นตัวของความสุข ผู้ประทานความสุข ดังนั้น ลูกคือดวงวิญญาณที่เป็นตัวของความสุข ผู้ประทานความสุข ลูกได้ออกไปจากโลกแห่งความทุกข์แล้ว ลูกได้ก้าวออกไปจากโลกแห่งความทุกข์แล้วหรือยัง หรือว่าเท้าข้างหนึ่งอยู่ในดินแดนแห่งความทุกข์ และเท้าอีกข้างหนึ่งอยู่ในยุคบรรจบพบกัน? ไม่ใช่ว่าสติปัญญาของลูกยังคงถูกดึงไปที่นั่นเล็กน้อยใช่ไหม? เท้าไม่อยู่ที่นั่น แต่นิ้วเท้ายังคงหลงเหลืออยู่หรือไม่? เมื่อลูกออกไปจากดินแดนแห่งความทุกข์แล้ว ลูกต้องไม่รับความทุกข์หรือสร้างความทุกข์ อัสชะ

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นผู้ปกครองโลกและเล่นบทบาทรอบด้านเหมือนพ่อด้วยสภาพที่โอบิบนของลูก พ่อเป็นนักแสดงรอบด้าน ท่านสามารถเป็นเพื่อนได้เช่นเดียวกับพ่อ ในทำนองเดียวกัน ผู้ที่มีสภาพที่โอบิบนจะสามารถเล่นบทบาทที่สมบูรณ์แบบเมื่อใดก็ตามที่มีความจำเป็นสำหรับงานรับใช้ที่จะต้องทำ สิ่งนี้เรียกว่าเป็นนักที่โอบิบนรอบด้าน พวกเขาจะเป็นอิสระจากบ่วงพันธะและจะไปทุกที่ที่จำเป็นที่จะต้องทำงานรับใช้ พวกเขาจะเป็นตัวของความสำเร็จในงานรับใช้ทุกประเภท ดวงวิญญาณเช่นนั้นเรียกว่าผู้ปกครองโลกผู้ที่เป็นนักแสดงที่ทำหน้าที่รอบด้าน

คติพจน์: โดยการเก็บรักษาคูณสมบัติพิเศษของกันและกันไว้ในสำนักของลูก จงมีมิตรภาพและซื่อสัตย์และซุ่มนุมนจะเป็นหนึ่งเดียวกัน

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน บาร์ตไม่สามารถกลายเป็นสวรรค์ได้โดยไม่มีคามบริสุทธิ์ ลูกรับสรีรมห์เพื่อกลับมาบริสุทธิ์ขณะอาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก จงเติมเต็มความรับผิดชอบของลูกทั้งสองด้าน
- คำถาม:** ที่นี้ระบบใดแตกต่างกับชุมนุมทางจิตและอาศรมอื่นๆ อย่างสิ้นเชิง
- คำตอบ:** ผู้คนไปและอาศัยอยู่ในอาศรมเหล่านั้นและเชื่อว่าพวกเขามีเพื่อนที่ดีที่นั่น และจะไม่มีคามปั่นป่วนใดในบ้านและครอบครัวของพวกเขา อย่างไรก็ตามไม่มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ใดที่นั่น ในขณะที่ลูกต้องตายขณะมีชีวิตที่นี้ ลูกไม่ได้ถูกบอกให้ทั้งบ้านและครอบครัวของลูก ลูกอาศัยอยู่ที่บ้านและลูกดื่มด่ำทิพย์แห่งความรู้และทำงานรับใช้ทางจิต พวกเขาไม่มีระบบนี้ในการชุมนุมทางจิตอื่นๆ

โอม ซานติ พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายแก่ลูกๆ เพราะลูกๆ รู้ว่า เป็นพ่อเท่านั้นที่อธิบายแก่ลูกที่นี้ เหตุนี้เองจึงดูเหมือนว่า ไม่ถูกต้องที่จะพูดซ้ำๆ ว่า “พระเจ้าชิวาพูด” ผู้ที่ถ่ายทอดก็ตะจะพูดว่า “พระเจ้ากฤษณะพูด” อย่างไรก็ตามเขาเคยมีชีวิตอยู่แล้วก็จากไป พวกเขาพูดว่า กฤษณะพูดก็ตะและสอนราชาโยคะ ลูกๆ เข้าใจว่า ชีพบาบา กำลังสอนราชาโยคะแก่ลูกที่นี้ ไม่มีชุมนุมทางจิตอื่นใดที่พวกเขาสอนราชาโยคะ พ่อพูดว่า พ่อทำให้ลูกเป็นราชาเหนือราชา พวกเขาเพียงแต่พูดว่า พระเจ้ากฤษณะพูดว่า มานมานะบาฟ! เมื่อไหร่ที่เขาพูดเช่นนั้น พวกเขาจะบอกว่า เขาได้พูดไว้เมื่อ 5,000 ปีที่แล้วหรือบางคนก็จะพูดว่า เขาพูดไว้เมื่อ 3,000 ปีก่อนหน้าพระคริสต์ พวกเขาไม่ได้พูดถึง 2,000 ปี เพราะใน 1,000 ปี อยู่ระหว่างชาวอิสลามและชาวพุทธได้มา ดังนั้นสิ่งนี้จึงพิสูจน์ว่า 3,000 ปีก่อนพระคริสต์เคยเป็นยุคทอง เราพูดว่า 5,000 ปีที่แล้วพระเจ้ามาและพูดก็ตะและก่อตั้งศาสนาเทพ เวลานี้ หลังจาก 5,000 ปีท่านต้องมาอีกครั้ง วงจรนี้คือ 5,000 ปี ลูกๆ รู้ว่า พ่อผู้นี้กำลังอธิบายผ่านคนนี้ มีชุมนุมทางจิตมากมายหลายประเภทที่ผู้คนไปกัน บางคนไปและพักอยู่ที่อาศรม แต่จะไม่กล่าวว่าพวกเขาได้ไปและถือกำเนิดกับแม่และพ่อ หรือพวกเขาได้รับมรดกจากบุคคลเหล่านั้น ไม่เลย พวกเขาเพียงแต่คิดว่าความเป็นมิตรนั้นดี ไม่มีความปั่นป่วนใดภายในบ้านและครอบครัวที่นั่น อย่างไรก็ตามนั่นก็ไม่มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ใดเช่นกัน ที่นี้ลูกพูดว่า ลูกมาหาแม่และพ่อ นี่คือชาติเกิดของลูกที่ลูกได้ตายไปแล้วขณะมีชีวิต ผู้คนเหล่านั้นอุปถัมภ์เด็กๆ ที่มาและลงหลักปักฐานในบ้านของพวกเขา ที่นี้ไม่มีระบบที่จะทั้งบ้านของพ่อแม่ของลูกหรือบ้านของฝ่ายสามีของลูกมาอยู่ที่นี้ นั่นเป็นไปได้ ที่นี้ลูกต้องกลายเป็นเช่นดอกบัวขณะอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ไม่ว่าลูกเป็นกุมารหรืออะไรก็ตาม ลูกถูกบอกให้อยู่ที่บ้านและมาดื่มด่ำทิพย์แห่งความรู้ทุกวัน จงเข้าใจความรู้นี้และแล้วอธิบายแก่ผู้อื่น ลูกต้องเติมเต็มความรับผิดชอบทั้งสองด้านของลูก ลูกต้องอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกด้วยเช่นกัน ลูกต้องเติมเต็มความรับผิดชอบทั้งสองด้านจนกระทั่งเวลาสุดท้าย ในเวลาสุดท้ายไม่ว่าลูกจะอยู่ที่นี้หรือที่นั่น ความตายจะมาหาทุกคน มีคำกล่าวว่า รามจากไปและราวันก็จากไป ดังนั้นจึงไม่ได้หมายความว่าทุกคนต้องมาและอยู่ที่นี้ ผู้คนเหล่านั้นทั้งบ้านของพวกเขาเมื่อพวกเขาถูกคุกคามจากยาพิษ กุมาริเองต้องอยู่ที่บ้านด้วยเช่นกัน ลูกต้องรับใช้เพื่อนและญาติมิตรของลูก มีนักสังคมสงเคราะห์จำนวนมากมาย รัฐบาลไม่สามารถดูแลผู้คนจำนวนมากได้ พวกเขาทั้งหมดอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของเขาแล้วยังทำงานรับใช้บางอย่างอีกด้วย ที่นี้ลูกต้องทำงานรับใช้ทางจิต ลูกต้องอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกด้วยเช่นกัน ใช้เมื่อผู้คนเหล่านั้นสร้างความทุกข์อย่างมากเนื่องจากกิเลส ลูกสามารถมาและลี้ภัยอยู่กับพระเจ้า ลูกสาวลูกทาบตัวอย่างมากเพราะกิเลส ที่อื่นๆไม่เป็นเช่นนั้น ที่นี้ลูกต้องอยู่อย่างบริสุทธิ์ แม้กระทั่งรัฐบาลก็ต้องการคามบริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามพระเจ้าเท่านั้นที่มีพลังที่จะทำให้ลูกอยู่ที่บ้านและคงอยู่อย่างบริสุทธิ์ได้ นี่เป็นเวลาที่แม้กระทั่งรัฐบาลเองก็ไม่ต้องการให้เด็กจำนวนมากเกิดเพราะมีความยากจนอย่างมาก ดังนั้นพวกเขาต้องการคามบริสุทธิ์ในบาร์ตเพื่อจะมีเด็กจะมีจำนวนน้อย พ่อพูดว่า ลูกๆ กลับมาบริสุทธิ์ และลูกจะกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ พวกเขาไม่มีสิ่งนี้ในสติปัญญาของพวกเขา บาร์ตเคยบริสุทธิ์และเวลานี้ไม่บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณทั้งหมดต้องการกลับมาบริสุทธิ์ มีความทุกข์มากมายที่นี้ ลูกๆ รู้ว่า บาร์ตไม่สามารถกลายเป็นสวรรค์ได้โดยไม่มีคามบริสุทธิ์ของลูก มีเพียงคามทุกข์เท่านั้นในนรก นรกไม่ใช่บางสิ่งที่พวกเขาได้แสดงไว้ในการดูาดูนาที่มนุษย์กำลังสำคัญในแม่น้ำของยาพิษ ไม่มีแม่น้ำเช่นนั้นที่พวกเขามีประสบการณ์กับการถูกลงโทษ การลงโทษได้รับในคุกของครรภ ไม่มีคุกของครรภในยุคทองที่จะมีการลงโทษ มีพระราชวังของครรภที่นั่น เวลานี้ทั้งโลกเป็น นรกที่มีชีวิตที่ผู้คนไม่มีความสุขและมีโรคภัย พวกเขาเฝ้าแต่สร้างความทุกข์ให้กัน สิ่งนี้ไม่ได้เกิดขึ้นในสวรรค์ เวลานี้พ่ออธิบายแก่ลูกว่า พ่อคือ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก พ่อคือ ผู้สร้าง และดังนั้นพ่อจะสร้างโลกใหม่แห่งสวรรค์ อย่างแน่นอน พ่อจะสร้างศาสนาเทพดั้งเดิมที่เป็นนิรันดร์สำหรับสวรรค์ มีคำกล่าวว่า ท่านคือแม่และพ่อ ท่านสอน

ราชาโยคะนี้ทุกวงจร ท่านนั่งอยู่ที่นี้และอธิบายความลับของพระเวทย์และคัมภีร์จากตอนต้น ตอนกลางและตอนจบผ่าน
บราห์มา ท่านนั่งและอธิบายแก่ผู้ที่ไม่มีการศึกษาอย่างสิ้นเชิง ลูกเคยพูดว่า โอ พระเจ้า ได้โปรดมา! ผู้ไม่บริสุทธิ์ที่ไม่
สามารถไปที่นั่นได้ ดังนั้นท่านต้องมาที่นี่เพื่อชำระลูกอย่างแน่นอน ท่านเตือนลูกๆ ว่า ท่านสอนราชาโยคะแก่ลูกในวงจร
ที่แล้วด้วยเช่นกัน ลูกถามว่า ลูกเคยรับความรู้ใหม่มาก่อนไหม ลูกพูดว่า ใช่ ลูกได้รับความรู้เมื่อ 5,000 ปีที่แล้ว เหล่านี้
คือสิ่งใหม่ ยุคใหม่และศาสนาใหม่ลูกก่อตั้งขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง ไม่มีใครนอกจากพระเจ้าสามารถก่อตั้งศาสนาเทพนี้ได้ แม้
กระทั่งบราห์มา วิชาและช่างกาก็ไม่สามารถก่อตั้งสิ่งนี้ได้เพราะเทพเหล่านั้นคือสิ่งสร้าง ผู้สร้างสวรรค์ แม่และพ่อ ตัว
ท่านเองนั้นเป็นที่ต้องการ ลูกต้องมีความสุขมากมายที่นี่ พ่อพูดว่า พ่อคือผู้สร้าง พ่อสร้างลูกๆ ผ่านปากของบราห์มาด้วย
เช่นกัน พ่อเป็นเมล็ดของโลกมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นผู้รู้หรือนักบุญที่ยิ่งใหญ่เพียงไรก็ตาม คำพูดเหล่านี้จะไม่ออกมาจากปาก
ผู้อื่นใด คำพูดเหล่านี้เป็นคำพูดของกิตะ อย่างไรก็ตามผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถพูดคำพูดเหล่านั้น ไม่มีใครสามารถพูดเช่น
นี้ มีความแตกต่างเดียวเท่านั้นคือ แทนที่จะเป็นผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน พวกเขากลับพูดว่า กฤษณะเป็นพระเจ้า พ่อพูดว่า พ่อ
คือ เมล็ดของโลกมนุษย์ ผู้อาศัยของอาณาเขตสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตน ลูกสามารถเข้าใจด้วยว่า มนุษย์ที่มี
ตัวตนไม่สามารถเรียกตนเองว่าเป็นเมล็ด แม้แต่บราห์มา วิชา และช่างกาก็ไม่สามารถพูดเช่นนี้ ลูกรู้ว่า เป็นชิพบาบาผู้ที่
สร้างทุกคน พ่อกำลังก่อตั้งศาสนาเทพ ไม่มีใครทรงพลังที่จะกล่าวเช่นนี้ได้ด้วย ถึงแม้ว่าพวกเขาอาจจะเรียกตนเองว่า
กฤษณะ บราห์มา หรือช่างก้า แม้กระทั่งหลายคนเรียกตนเองว่าเป็นการอวตาร อย่างไรก็ตามสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดเป็นเรื่อง
โกหก เมื่อพวกเขาและรับฟังสิ่งนี้ที่นี่ พวกเขาจะเข้าใจว่า แท้จริงแล้วมีพ่อผู้เดียวและการอวตารเดียวเท่านั้น พ่อพูดว่า
พ่อจะพาลูกกลับไปกับพ่อ แม้แต่คนอื่นๆ ก็ไม่มีพลังที่จะพูดเช่นนี้ 5,000 ปีที่แล้วเช่นกัน พระเจ้าแห่งกิตะ ชิพบาบาที่พูด
เช่นนี้ ผู้เดียวที่ก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่เป็นนิรันดร์กำลังทำสิ่งนั้นอีกครั้งในเวลานี้ เป็นที่จดจำกันว่าดวงวิญญาณกลับไป
ไปเหมือนฝูงยุง ดังนั้นพ่อจึงมาและกลายเป็นผู้นำทางและปลดปล่อยทุกคน เวลานี้คือเป็นตอนจบของยุคเหล็ก ยุคทอง
ต้องมาหลังจากนี้ ดังนั้นท่านจึงมาอย่างแน่นอน มาชำระลูกและพาลูกกลับไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ บางคำพูดเหล่านี้อยู่ในกิตะ
พวกเขาเชื่อว่าคัมภีร์มีความจำเป็นสำหรับศาสนา(ฮินดู) ดังนั้นพวกเขาก็นั่งและสร้างคัมภีร์กิตะขึ้นมา เป็นเพชรพลอย
ของทุกคัมภีร์ที่สูงส่งที่สุด เป็นแม่อันดับหนึ่ง แต่พวกเขาได้เปลี่ยนชื่อไป ในยุคทองแดงพวกเขาไม่ได้เขียนเกี่ยวกับการก
กระทำที่พระเจ้าทำในเวลานี้ กิตะเดียวกันนี้จะปรากฏขึ้นมาอีกครั้ง กิตะนั้นถูกกำหนดไว้แล้วในละคร เช่นที่พ่อเปลี่ยน
มนุษย์ให้เป็นเทพอีกครั้งหนึ่ง ในท่านเองเดียวกัน ผู้อื่นจะนั่งลงและเขียนคัมภีร์หลังจากนั้น จะไม่มีคัมภีร์ใดในยุคทอง
พอนั่งอยู่ที่นี้และอธิบายความลับของทั้งวงจรแก่ลูก ลูกเข้าใจว่าลูกได้จบสิ้นวงจร 84 ชาติเกิดนี้แล้ว ผู้ที่เป็นของศาสนา
เทพดั้งเดิมที่เป็นนิรันดร์เท่านั้นที่ใช้ 84 ชาติเกิด จำนวนของชาติเกิดที่สูงที่สุด เวลาต่อมาประชากรขยายตัวเพิ่มขึ้น พวกเขา
จะไม่ได้ใช้ชาติเกิดมากมายเช่นนี้ พอนั่งอยู่ที่นี้และอธิบายผ่านปากของบราห์มาผู้นี้ ดาต้าผู้นี้ ผู้ที่พ่อได้ยืมร่างกายของเขา
มาใช้ ไม่เคยรู้ถึงชาติเกิดของตนเอง ผู้นี้คือประชาบิดาบราห์มาที่มีตัวตน(แวิค) ผู้นั้นละเอียดอ่อน (อแวิค บราห์มา) ทั้ง
สองเป็นคนเดียวกัน ด้วยความรู้นี้ลูกเองจึงกำลังจะกลายเป็นเทวดานางฟ้าผู้ที่อาศัยอยู่ในอาณาเขตละเอียดอ่อน ผู้อาศัย
ในอาณาเขตละเอียดอ่อนลูกเรียกว่าเทวดานางฟ้าเพราะพวกเขาไม่มีเนื้อหนังและกระดูก แม้กระทั่งบราห์มา วิชาและช่าง
กาก็ไม่มีเนื้อหนังและกระดูก ดังนั้นรูปภาพของพวกเขาลูกสร้างขึ้นมาได้อย่างไร รูปภาพของชีวกก็ถูกสร้างขึ้นได้ด้วยเช่น
กัน แม้ว่าท่านเป็นดวงดาว พวกเขาสร้างรูปของสิ่งนั้นด้วย บราห์มา วิชา และช่างก้าละเอียดอ่อน พวกเขาไม่
สามารถสร้างรูปแบบของช่างก้าเหมือนกับรูปแบบของมนุษย์ได้ เพราะช่างก้าไม่มีร่างกายที่เป็นเนื้อหนังและกระดูก เรา
สร้างรูปแบบที่เป็นร่างกายเพื่อที่จะอธิบาย อย่างไรก็ตามลูกสามารถเห็นว่าเขาละเอียดอ่อนด้วยเช่นกัน อัสชะ

13/07/68-ห้องเรียนกลางคืน

มนุษย์ต้องการสองสิ่งอย่างแน่นอน หนึ่งนั้นคือความสงบ และอีกสิ่งหนึ่งคือความสุข ความสงบในโลกและความสงบ
สำหรับตนเอง มนุษย์ต้องการความสุขสำหรับโลกและความสุขสำหรับตนเอง ดังนั้นเราต้องถามว่า เนื่องจากมีความสงบ
ในเวลานี้ จะต้องเคยมีความสงบในบางช่วงเวลาก่อนหน้าอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ว่าเมื่อไรและอย่างไร
หรือเหตุใดจึงมีความไม่สงบ เพราะผู้คนอยู่ในความมืดมิดอย่างสิ้นเชิง ลูกรู้ว่าลูกกำลังแสดงหนทางที่ดีมากที่จะไปสู่ความ
สุขและความสงบ พวกเขามีความสุขที่ได้ฟังสิ่งนี้ แต่เมื่อพวกเขาได้ยินว่าพวกเขาต้องกลับมาบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน พวกเขาก็
ถอยห่างไปเล็กน้อย กิเลสนี้เป็นศัตรูของทุกคนและทุกคนก็ยังรักใคร่มันอีกด้วย หัวใจของผู้คนหดลงเมื่อพวกเขาต้อง
ทิ้งกิเลสนั้น สิ่งนั้นลูกเรียกว่ายาพิษและผู้คนยังไม่ทิ้งมัน ลูกพยายามหนักมากและลูกก็ยังพ่ายแพ้ ทุกสิ่งเป็นเรื่องของ
ความบริสุทธิ์ หลายคนพลาดพลั้งในสิ่งนั้น เมื่อพวกเขาเห็นกุมาริ พวกเขาลูกดึงดูด ความโกรธ ความละโมภ และความ
ผูกพันยึดมั่นไม่มีแรงดึงดูดเช่นนั้น ตัณหาเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด การเอาชนะสิ่งนี้เป็นงานของมหาวิระ หลังจากที่มีสำนึก
ที่เป็นร่าง ตัณหาจะมาเป็นอันดับแรก นี่คือนี่สิ่งที่ลูกต้องเอาชนะ คนที่มีตัณหาอันไม่บริสุทธิ์จะคำนับผู้ที่บริสุทธิ์ พวกเขาพูด

ว่า ฉันมีกิเลสและท่านไม่มีกิเลส พวกเขาไม่ได้พูดว่า พวกเขาเต็มไปด้วยความโกรธหรือความละโมภ ทุกสิ่งเป็นเรื่องของกิเลส ผู้คนแต่งงานกันเพื่อกิเลส พ่อแม่กังวลกับเรื่องนี้ เมื่อพวกเขาเติบโตขึ้นมา พ่อแม่ให้เงินเพื่อยุ่งเกี่ยวกับกิเลส หากพวกเขาไม่ยุ่งเกี่ยวกับกิเลสก็จะมีทะเลาะวิวาทกัน ลูกต้องอธิบายว่า เทพปราศจากกิเลสอย่างสิ้นเชิง ลูกมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์อยู่เบื้องหน้า ลูกต้องเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาไปเป็นนารายณ์และกลายเป็นราชาเหนือราชา รูปกายอยู่เบื้องหน้าลูก นี่ไม่ใช่สัทซัง(ทุมนุมทางจิต) พวกเขาไม่มีสถานที่สำหรับศึกษาเล่าเรียนหรือสถานที่ที่ทุมนุม สัทซังที่แท้จริง(มิตรแห่งสัจจะ) กับผู้เดียวที่เป็นสัจจะ เมื่อท่านสอนราชาโยคะจะเป็นการส่วนตัวแก่ลูก ลูกต้องมีมิตรแห่งสัจจะ ท่านคือผู้เดียวที่สอนกิตะนั่นคือราชาโยคะ พ่อไม่ได้ถ่ายทอดกิตะ ผู้คนคิดว่า เพราะว่สิ่งนี้ถูกเรียกว่ากิตะพาทซาลา พวกเขาจึงควรรมาและรับฟังกิตะ พวกเขาได้รับแรงดึงดูดนั้น นี่คืกิตะพาทซาลาที่แท้จริงที่ท่านได้รับชีวิตที่เป็นอิสระจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ มีพละนามัยที่ดี มีความมั่งคั่ง และมีความสุขในหนึ่งวินาที ดังนั้นให้ถามพวกเขาว่า ทำไมเราเขียนว่า “กิตะพาทซาลาที่แท้จริง” เป็นเรื่องธรรมดาที่จะเขียนว่า “กิตะพาทซาลา” เมื่อพวกเขาอ่านคำว่า “ที่แท้จริง” พวกเขาสามารถถูกดึงให้คิดได้ว่า บางทีอาจมีกิตะพาทซาลาที่จอมปลอม ดังนั้นลูกต้องเขียนคำว่า “ที่แท้จริง” อย่างแน่นอน โลกที่บริสุทธิ์ถูกเรียกว่าสัตยยุค ยุคทอง และโลกที่ไม่บริสุทธิ์ถูกเรียกว่ากัลียยุค ยุคเหล็ก พวกเขาเคยบริสุทธิ์ในยุคทอง ลูกถูกสอนว่าจะกลายเป็นเช่นนั้นได้อย่างไร พ่อสอนพวกเราผ่านบราห์มา มีวิธีอื่นใดที่จะสอนเราอีก เพียงผู้ที่เข้าใจคัมภีร์เหล่านี้ในวงจรที่แล้วเท่านั้นที่จะเข้าใจสิ่งเหล่านั้นได้ พวกเขาจมปลักอยู่ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา มีความมั่งคั่งอย่างมากในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีอะไรเลยในสิ่งนั้น เพียงแต่มีสำนึกรู้ว่า เวลานี้เราต้องกลับบ้าน เราต้องกลับไปหลังจากกลับมามีชีวิต สำหรับสิ่งนี้ลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกไม่สามารถจดจำพ่อผู้ที่ทำให้ลูกเป็นนายของสวรรค์หรือ นี่คืสิ่งหลัก ทุกคนพูดว่า มีความพยายามในสิ่งนี้ ลูกๆให้การบรรยายได้ดี แต่หากพวกเขาอธิบายขณะอยู่ในโยคะ นั่นก็จะมีผลกระทบที่ดี ลูกได้รับผลกำลังเมื่อลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึง ด้วยการกลับมาสะโตประธานลูกจะกลายเป็นนายของโลที่สะโตประธาน ลูกจะพูดว่าการจดจำระลึกถึงคือการทำสมาธิหรือ เป็นสิ่งผิดที่จะพูดว่าลูกนั่งอยู่ในการทำสมาธิครึ่งชั่วโมง พ่อเพียงแต่พูดว่า จงอยู่ในการจดจำระลึกถึง! ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องสอนลูกนี้ด้วยการนั่งตรงข้ามกับลูก ลูกต้องจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดด้วยความรัก เพราะท่านให้สมบัติที่มีค่าแก่ลูกอย่างมากมาย โปรดความสุขของลูกควรเพิ่มขึ้นด้วยการจดจำระลึกถึง และแล้วลูกจะรู้สึกถึงความสุขเหนือประสาทสัมผัส พ่อพูดว่า ชีวิตของลูกมีค่าอย่างมาก ลูกต้องรักษาให้สมบูรณ์แข็งแรง ยิ่งลูกมีอายุยืนยาวมากเพียงไรลูกจะได้รับสมบัติที่มีค่ามากตามนั้น ลูกจะได้รับสมบัติที่มีค่าทั้งหมดเมื่อลูกกลับมาสะโตประธาน ลูกได้รับพลังผ่านมูรลี มีพลังอยู่ในดาดด้วยเช่นกัน เมื่อลูกมีพลังของการจดจำระลึกถึง ดาบจะกลับมามาก ไม่มีพลังมากนักในความรู้ และเหตุนี้เองจึงไม่มีผลกระทบมากมายเช่นนั้น และแล้วบาบาต้องมาเพื่อนำประโยชน์มาให้กับผู้นั้น(ใครก็ตามที่มาอยู่เบื้องหน้าลูก) เมื่อการจดจำระลึกถึงของลูกเต็มไปด้วยพลัง และแล้วลูกจะพุ่งไปที่บ้นทิตและครุฑฯ เหตุนี้เองบาบาจึงพูดว่า รักษาการบันทึกจารึกของลูก บางคนพูดว่า พวกเขาจดจำบาบาอย่างมากมาย แต่ปากของพวกเขาไม่สามารถเปิดได้(พวกเขาไม่สามารถพูดได้) จงอยู่ในการจดจำระลึกถึงและบาปของลูกจะถูกปลดปล่อย อัจชะ ราตรีสวัสดิ์ ลูกๆ!

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ขณะอยู่ที่บ้าน จงทำงานรับใช้ทางจิต กลับมามีชีวิตและทำให้ผู้อื่นมีชีวิต
2. ขณะอยู่ในนรกที่มีชีวิตนี้ ลูกต้องประกาศสิทธิมรดกแห่งสวรรค์ของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด อย่าสร้างความทุกข์ให้กับใคร

พร: พร: ขอให้ลูกใช้ความพิเศษทั้งหมดของลูกและทำให้สิ่งนั้นพัฒนาและกลายเป็นตัวของความสำเร็จ ยิ่งลูกใช้ความพิเศษของลูกในการรับใช้ด้วยจิตใจ คำพูด และการกระทำของลูก ความพิเศษเหล่านี้จะพัฒนาขึ้นเรื่อยๆ การใช้ความพิเศษเพื่องานรับใช้หมายถึงการรับผลจากเมล็ดเดียวอย่างมาก อย่าได้เพียงแต่เก็บความพิเศษที่ลูกได้รับที่เป็นสิทธิโดยกำเนิดในชีวิตที่เป็นเช่นเมล็ดอันสูงส่งนี้ไว้ แต่จงหว่านสิ่งเหล่านั้นลงไปในดินแห่งงานรับใช้ และลูกจะสัมผัสกับผลของสิ่งนั้น นั่นคือ ลูกจะสัมผัสกับความสำเร็จของสิ่งนั้น

คติพจน์: อย่าได้มองดูที่การขยายตัว แต่ให้ดูที่สาระและปรับตัวเองให้เข้ากับสิ่งนั้น นี่คือการพยายามที่เข้มข้น

***** โอม ชานติ *****

24-01-2023

มอร์นิ่ง มูร์ลี

โอม ชานติ

บัฟฟาดา

มธุบัน

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน นี่คือนิยามแห่งการบรรจบพบกันเมื่อมีการพบปะของดวงวิญญาณกับดวงวิญญาณสูงสุด สัตกुरुมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นเพื่อให้ความรู้ที่แท้จริงแก่ลูกๆ และสอนลูกๆ ให้พูดสัจจะ
- คำถาม:** สภาพจิตใจของลูกๆ ที่อยู่อย่างขึ้นหนึ่ง?
- คำตอบ:** ผู้ที่สติปัญญาของพวกเขารู้ว่าทุกสิ่งเป็นของบาบา สภาพของลูกๆ ผู้ที่ทำตามศรัทธาในทุกย่างก้าวและผู้ที่ไม่สละละทิ้งทุกสิ่งอย่างสมบูรณ์นั้นอยู่อย่างขึ้นหนึ่ง การเดินทางนั้นยาวไกลและดังนั้นลูกต้องเฝ้าแต่ทำตาม การขึ้นและที่สูงส่งของพ่อที่สูงส่ง
- คำถาม:** ลูกๆ คนใดมีประสบการณ์ของความสุขที่ไม่มีที่สิ้นสุดขณะที่รับฟังมูร์ลี?
- คำตอบ:** ผู้ที่เข้าใจว่าพวกเขากำลังรับฟังมูร์ลีของชีพบบาและชีพบบาพูดมูร์ลีเหล่านี้ผ่านร่างของบราห์มา บาบาคือผู้ที่รักที่สุดของเราที่กำลังพูดสิ่งเหล่านี้กับเราเพื่อทำให้เรามีความสุขอย่างสม่ำเสมอและเพื่อเปลี่ยนเรจากมนุษย์ให้เป็นเทพ หากลูกมีสำนึกนี้ขณะที่รับฟังมูร์ลิลูกจะมีประสบการณ์ของความสุข
- เพลง:** ผู้เป็นที่รัก โปรดมาและพบกับฉัน...

โอมชานติ หัวใจที่ไม่มีความสุขนั้นจะอยู่ในดินแดนแห่งความทุกข์เท่านั้น ผู้ที่มีชีวิตที่เป็นสุขจะอยู่ในดินแดนแห่งความสุข มีเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่ได้รับการจดจำว่าเป็นผู้เป็นที่รักของผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมด ท่านถูกเรียกว่าเป็นผู้เป็นที่รัก(ปริตัม: Pritam) เป็นเมื่อผู้คนมีประสบการณ์ของความสุขที่พวกเขาจะจดจำท่าน ใครหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูก? ผู้เป็นที่รักที่แท้จริง พ่อที่แท้จริง ครูที่แท้จริงและสัตกुरुที่แท้จริง ผู้เป็นที่รักของทุกคนคือผู้เดียวนั้นแต่ไม่มีใครรู้ว่าเมื่อไรที่ผู้เป็นที่รักมา ผู้เป็นที่รักท่านมาและบอกผู้เลื่อมใสศรัทธาของท่าน ลูกๆ ของท่าน ท่านมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ในระหว่างการมาและการไปของพ่อ ลูกเรียกว่ายุคแห่งการบรรจบพบกัน ดวงวิญญาณทั้งหมดเข้ามาสู่การเกิดและการตายหลายครั้ง พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น พ่อคือสัตกुरुเดียวเท่านั้นในขณะที่มีกुरुมากมาย พวกเขาไม่สามารถถูกเรียกว่าสัตกुरुเพราะพวกเขาไม่ได้พูดสัจจะ พวกเขาไม่รู้จักพระเจ้า, ผู้เป็นสัจจะ ผู้ที่รู้ถึงสัจจะจะพูดสัจจะเสมอ สัตกुरुนั้นคือผู้เดียวที่พูดสัจจะ ท่านคือสัตกुरुที่แท้จริง พ่อที่แท้จริงและครูที่แท้จริงมาและบอกลูกด้วยตนเองว่าท่านมาในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ยุคของพ่อเป็นเพียงช่วงเวลาเวลาที่พ่อมาที่นี่ พ่อมาและหลังจากที่ได้ชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์พ่อก็กลับไป นับตั้งแต่วเวลาที่พ่อเกิด พ่อก็เริ่มสอนราชาโยคะแก่ลูก และแล้วเมื่อพ่อสอนลูกเสร็จ โลกที่ไม่บริสุทธิ์ก็ถูกทำลายแล้วพ่อก็กลับไป พ่อมาสำหรับช่วงระยะเวลาเท่านั้น พวกเขาไม่ได้กล่าวถึงช่วงเวลาหนึ่งในคัมภีร์ พ่อมาและบอกลูกด้วยตนเองว่าเมื่อไรที่ชีพบบาได้ถือกำเนิด ท่านอยู่ในบาร์ตเป็นเวลานานเท่าใดและท่านมาในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ตอนเริ่มต้นของยุคแห่งการบรรจบพบกันคือการเริ่มต้นของการมาของพ่อ และตอนสิ้นสุดของยุคแห่งการบรรจบพบกันคือตอนสิ้นสุดเมื่อพ่อจากไป ในระหว่างนั้นพ่อนั่งที่นี่และสอนราชาโยคะแก่ลูก พ่อเองนั่งที่นี่และบอกลูกว่าพ่อเข้ามาในผู้หนึ่งในสภาพของการปลดเกษียณของเขา พ่อเข้ามาในต่างแดนและร่างของผู้อื่นและดังนั้นพ่อจึงเป็นแขก พ่อคือแขกในโลกของราวันนี่ คำสรรเสริญในยุคแห่งการบรรจบพบกันนี้ยิ่งใหญ่และสำคัญมาก พ่อมาเพื่อทำลายอาณาจักรของราวันและเพื่อก่อตั้งอาณาจักรของราม พวกเขาได้เขียนเรื่องเล่ามากมายในคัมภีร์ พวกเขาเฝ้าแต่เฝาราวัน เวลานี้เป็นราวกับว่าทั้งโลกคือลังกา ประเทศศรีลังกา(Ceylon) นั้นไม่ใช่ลังกา ทั้งโลกคือสถานที่อยู่อาศัยของราวัน นั่นคือเป็นกระท่อมของความทุกข์ ทั้งหมดกำลังมีประสบการณ์ของความทุกข์ พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อทำให้กระท่อมของความทุกข์เป็นกระท่อมที่เป็นอิสระจากความทุกข์นั่นคือไปเป็นสวรรค์ ไม่มีศาสนาอื่นใดที่คงอยู่ในสวรรค์ เคยมีเพียงศาสนาเดียวที่นั่นและศาสนานั้นไม่ได้คงอยู่อีกต่อไป เวลานี้พ่อกำลังสอนราชาโยคะแก่ลูกเพื่อให้ลูกเป็นเทพอีกครั้ง ไม่ทุกคนที่จะศึกษาสิ่งนี้ พ่อมาในบาร์ตเท่านั้น ในบาร์ตเท่านั้นที่มีสวรรค์ ชาวคริสเตียนเชื่อในสวรรค์ด้วยเช่นกัน พวกเขาพูดว่า: เขาจากไปสู่อาณาจักรแห่งสวรรค์ เขาไปหาพระเจ้าผู้เป็นพ่อ อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่เข้าใจสวรรค์ สวรรค์เป็นบางสิ่งที่แยกไป พ่ออธิบายว่าเมื่อไรและอย่างไรที่ท่านมา พ่อมาและทำให้ลูกเป็นตริกาลดาร์ชิ ไม่มีใครอื่นเป็นตริกาลดาร์ชิ พ่อผู้เดียวนั้นที่รู้ถึงตอนเริ่มต้น ตอนกลางและตอนจบของโลก เวลานี้ยุคหลักกำลังจะถูกทำลาย สิ่งซึ่งบอกของสิ่งนั้นปรากฏให้เห็นได้ นั่นเป็นเวลาเดียวกันของยุคแห่งการบรรจบพบกัน เวลาที่ลูกต้องแม่นยำไม่สามารถทำให้ไว้ แต่ใช่, เมื่ออาณาจักรได้รับการก่อตั้งอย่างสมบูรณ์และลูกๆ ได้ไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของพวกเขาคือ ความรู้นี้จะสิ้นสุดลงและสงครามจะเริ่มขึ้น พ่อจะจบสิ้นบทบาทของการชำระให้บริสุทธิ์ของพ่อแล้วกลับไปเช่นกัน เป็นบทบาทของพ่อที่จะก่อตั้งศาสนาเทพ ชาวบาร์ตก็ไม่ได้รู้สิ่ง

ได้นี้ เวลาที่ผู้คนเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวาและดังนั้นท่านต้องเคยทำงานอย่างแน่นอน และแล้วพวกเขาก็ใส่ชื่อของกฤษณะ ปรากฏว่านี่คือความผิดพลาดธรรมดาที่พวกเขาได้ทำขึ้น ไม่ได้มีการกล่าวไว้ในชีวาปุราณะหรือในคัมภีร์อื่นใดว่าชีวาบามาและสอนราชาโยคะ ในความเป็นจริงแต่ละศาสนามีคัมภีร์ของตนเอง ควรจะมีคัมภีร์ของศาสนาเทพด้วยเช่นกัน แต่พวกเขากลับมาสับสนว่าใครคือผู้สร้างสิ่งนั้น(ศาสนาเทพ) พ่ออธิบายว่า: พ่อต้องสร้างศาสนาบราห์มินผ่านบราห์มาอย่างแน่นอน สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มาคือบราห์มา กุมารและกุมารี ชื่อของหลายคนถูกเปลี่ยนและหลายคนในพวกเขาที่วิ่งหนีไป พร้อมกันกับที่พวกเขาจากไป คนอื่นๆก็ได้มาแทนที่พวกเขา จึงเห็นได้ว่าการตั้งชื่อใหม่นั้นไม่ได้มีคุณประโยชน์ใด พวกเขาแม้กระทั่งลืมนามชื่อเหล่านั้น ในความเป็นจริงลูกต้องมีโยคะกับพ่อ เป็นร่างกายที่ถูกให้ชื่อ ไม่มีชื่อใดสำหรับดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณนี้ใช้ 84 ชาติเกิด ในทุกชาติเกิดชื่อ รูป สถานที่และเวลาทั้งหมดเปลี่ยนไป ไม่มีใครในละครได้รับบทบาทเดิมด้วยรูปเดิม ฯลฯ ที่พวกเขาเคยมีในเวลานั้น บทบาทเดียวกันนั้นจะถูกเล่นอีกครั้งหลังจาก 5,000 ปี ไม่ใช่ว่ากฤษณะจะสามารถมาอีกครั้งด้วยรูปและนาม(เดิม)เดียวกันนั้น ไม่เลย ลูกรู้ว่าแต่ละดวงวิญญาณละคร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่งและดังนั้นรูปลักษณะของร่างนี้ไม่สามารถเหมือนกันกับรูปลักษณะของอีกร่างหนึ่งได้ รูปลักษณะ(features) เปลี่ยนไปตามวัตถุประสงค์ที่ห้าด้วยเช่นกัน มีรูปลักษณะที่แตกต่างกันมากมาย อย่างไรก็ตามทั้งหมดนั้นถูกกำหนดไว้ในละครล่วงหน้า ไม่มีสิ่งใดใหม่ที่ถูกสร้างขึ้น กลางคืนของชีวาได้รับการเฉลิมฉลอง ชีวามาอย่างแน่นอน ท่านคือผู้ที่รักของทั้งโลก ลักษณะและนารายณ์ ราเดและกฤษณะ บราห์มาและวิษณุ ไม่มีใครในพวกเขาที่เป็นผู้เป็นที่รัก พระเจ้า ผู้เป็นพ่อท่านเป็นที่รัก ท่านให้มรดกอย่างแน่นอน เหตุนี้เองพ่อจึงได้รับความรัก พ่อพูดว่า: จงจดจำพ่อเพราะลูกต้องได้รับมรดกของลูกจากพ่อ ลูกๆ รู้ว่าลูกจะไปและกลายเป็นเทพของสุริยวงศ์หรือนักรบของจักรวรรดาศึกษาของลูก ในความเป็นจริงศาสนาของชาวภารตทั้งหมดควรจะเป็นศาสนาเดียวแต่พวกเขาได้เปลี่ยนชื่อของ “ศาสนาเทพ” และให้ชื่อว่า “ศาสนาฮินดู” เพราะพวกเขาไม่ได้มีคุณธรรมที่สูงส่งเหล่านั้น เวลานี้พ่อท่านที่นี้และดลใจลูกให้ซึมซับสิ่งเหล่านั้น พ่อพูดว่า: จงคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและกลับมาปราศจากร่าง ลูกไม่ใช่ดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือผู้เดียวเท่านั้น: ชีวา ท่านผู้เป็นที่รักของทุกคน มาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ยุคแห่งการบรรจบพบกันนี้สั้นมาก ศาสนาทั้งหมดจะถูกทำลาย แม้กระทั่งสกุลบราห์มินก็จะกลับบ้านเพราะว่าต่อมาพวกเขาจะถูกถ่ายโอนไปเป็นสกุลเทพ ในความเป็นจริงนี่คือการศึกษาลำเรียน มีการเปรียบเทียบว่า: กิลเลสของตัณหาราคะคือยาพิษในขณะที่ความรู้ก็คือน้ำทิพย์ นี่คือการศึกษานี้ที่เปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพ อัลลอยด์ที่ถูกปะปนในดวงวิญญาณได้ทำให้ดวงวิญญาณไม่เป็นธรรมชาติอย่างสมบูรณ์ พ่อมาและทำให้ลูกกลายเป็นเช่นเพชร พวกเขาพูดถึงกลางคืนของชีวา ชีวามาในเวลากลางคืน แต่ท่านมาอย่างไร? ท่านมาในครรภ์ของใคร? หรือท่านเข้ามาในร่างของใคร? ท่านไม่ได้เข้ามาในครรภ์ ท่านต้องขอยืมร่างกายมาใช้ ท่านจะมาและทำให้ทารกกลายเป็นสวรรค์อย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ว่าเมื่อใดหรืออย่างไรที่ท่านทำสิ่งนี้ ผู้คนมากมายศึกษาคัมภีร์,แต่ไม่มีใครได้รับการหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิต พวกเขาแม้กระทั่งกลับมาตาโม ประธานมากขึ้น ทุกคนต้องกลายเป็นสิ่งนั้นอย่างแน่นอน มนุษย์ทั้งหมดต้องปรากฏตัวอยู่บนเวทีอย่างแน่นอน พ่อมาในเวลาสุดท้าย ทุกคนร้องเพลงสรรเสริญท่านว่า: เพียงท่านเท่านั้นที่รู้ถึงวิธีการและหนทางของท่าน เพียงท่านเท่านั้นที่รู้ว่าท่านมีความรู้ใดและท่านประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์อย่างไร ดังนั้นท่านจะมาเพื่อให้สรีรมัอย่างไรแน่นอนใช่ไหม? อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ว่าท่านมาอย่างไรหรือท่านเข้ามาในร่างใด ท่านเองพูดว่า: พ่อต้องเข้ามาในร่างที่ธรรมดา พ่อต้องให้ชื่อเขาว่าบราห์มาอย่างแน่นอน บราห์มินจะถูกสร้างขึ้นด้วยวิธีอื่นได้อย่างไร? บราห์มาจะมาจากที่ไหน? ท่านจะไม่มาจากเบื้องบน ผู้นั้นคือผู้อาศัยของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน,อะแควบราห์มาที่สมบูรณ์พร้อม ท่านต้องมาในรูปที่มีตัวตนเพื่อสร้างสิ่งสร้างอย่างแน่นอน พวกเราสามารถบอกท่านได้จากประสบการณ์ ท่านมาเป็นระยะเวลาเท่านั้นและแล้วก็จากไป พ่อพูดว่า: พ่อถูกผูกไว้ในบ่วงพันธะของละครเช่นกัน บทบาทของพ่อคือการมาที่นี้เพียงครั้งเดียว แม้ว่าภัยพิบัติมากมายเฝ้าแต่เกิดขึ้นในโลกและผู้คนเรียกหาพระเจ้าอย่างมากมายในเวลานั้น พ่อต้องมาในเวลาของพ่อเอง และพ่อมาเมื่อเป็นสภาพของการปลดเกษียณ ความรู้ที่ง่ายตายอย่างมากแต่ต้องใช้เวลาที่จะสร้างสภาพนั้น เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวที่ว่าจุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก พ่อคือผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้และดังนั้นท่านให้ความรู้แก่ลูกๆอย่างแน่นอน ด้วยเหตุนี้เองจึงมีคำสรรเสริญว่า: “เพียงท่านเท่านั้นที่รู้ถึงหนทางและวิธีการของท่าน” พ่อพูดว่า: พ่อมาและให้สมบัติของความสงบและความสงบที่พ่อมีแก่ลูกๆ เท่านั้น ผู้เป็นแม่ที่ไร้เดียงสาทั้งหมดที่ได้ถูกทำร้าย ฯลฯ นั้นถูกกำหนดไว้แล้วในละคร และแล้วเพียงเมื่อท่านที่ไอของบาปจะกลับมาเต็ม สิ่งเดียวกันนั้นจะชำระรอยทุกข์ วงจร ลูกมาเพื่อรู้ถึงสิ่งเหล่านี้ ในเวลานี้และแล้วลูกก็จะลืมนามชื่อเหล่านั้น ความรู้ไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง หากความรู้นี้จะคงอยู่,ความรู้นี้จะดำเนินมาจากช่วงเวลาที่ยาวนานมากๆ ที่นั่นเป็นผลรางวัลที่ลูกได้รับสำหรับความเพียรพยายามที่ลูกทำในเวลานี้ ดวงวิญญาณผู้ที่กำลังทำความเพียรพยายามที่นี้จะคงอยู่ที่นั่น ไม่ใช่ว่ามีดวงวิญญาณอื่นที่นั่นผู้ที่จะต้องการความรู้ ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าแทบจะไม่มีใครที่ปรากฏขึ้นมา ผู้คนมากมายจะพูดว่าสิ่งนี้ดีมาก ตัวอย่างเช่นบุคคลสำคัญจากต่างแดนอาจปรากฏออกมาและเข้าใจสิ่งนี้ แต่

หากเขาอยู่ในบัทตี,เขาจะเข้าใจสิ่งใด? เขาจะพูดว่า: สิ่งที่ท่านกำลังพูดนั้นดี,แต่ฉันไม่สามารถอยู่อย่างบริสุทธิ์ได้อย่างไรก็ตามผู้คนมากมายที่นี้ก็อยู่อย่างบริสุทธิ์! แม้กระทั่งผู้ที่แต่งงานแล้วและอยู่ด้วยกันนั้นก็อยู่อย่างบริสุทธิ์และดังนั้นพวกเขาจึงได้รับรางวัลที่ยิ่งใหญ่ นี่คือการแข่งขันด้วยเช่นกัน ผู้ที่ชนะการแข่งขันนั้นและมาเป็นอันดับแรกจะได้รับสิ่งถึงห้าแสน ที่นี้ลูกได้รับอาณาจักรทั้งหมดเป็นเวลา 21 ชาตเกิด สิ่งนี้เป็นสิ่งเล็กหรือ? มรลีนี่จะไปสู่ลูกๆ ทั้งหมด พวกเขาจะรับฟังมรลิจากเทพด้วยเช่นกัน พวกเขาจะพูดว่า: ชีพบาบากำลังพูดมรลีสู่ผ่านร่างของบราห์มา หรือหากลูกสาวกำลังพูดมรลี,พวกเขาจะพูดว่าพวกเขากำลังอ่านมรลีสองชีพบาบา ดังนั้นสติปัญญาของลูกควรจะตรงไปสู่เบื้องบน ลูกควรรู้สึกถึงความสุขนั้นอยู่ภายใน บาบาคือผู้ที่รักที่สุดกำลังทำให้เรามีความสุขอย่างสม่ำเสมอและเปลี่ยนเราจากมนุษย์ให้เป็นเทพ ดังนั้นลูกควรจดจำท่านอย่างมากมาย แต่มาอย่าไม่ได้ปล่อยให้ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึง ต้องมีการสละทิ้งอย่างสมบูรณ์: ทั้งหมดนี้เป็นของบาบา ต้องมีสภาพขั้นหนึ่ง มีลูกๆ มากมายที่เฝ้าแต่รับศรีมัท มีคุณประโยชน์ผ่านศรีมัทอย่างแน่นอน การขึ้นนั้นสูงส่งและการเดินทางนั้นยาวไกล ลูกจะไม่กลับมาสู่ดินแดนของความตาย ยุคทองคือดินแดนของความเปี่ยมอมตะ ในวันก่อนบาบาได้อธิบายอย่างชัดเจนอย่างมากว่าลูกไม่ตายที่นั่น ลูกจะเครื่องแต่งกายเก่าในความสุขและรับเครื่องแต่งกายใหม่ ตัวอย่างของงูนั้นเป็นไปสำหรับลูก ตัวอย่างของแมลงที่ส่งเสียงก็เป็นไปสำหรับลูกด้วยเช่นกัน ตัวอย่างของเต่าก็ใช้กับลูกด้วยเช่นกัน ชีพยาสซีได้ลอกเลียนแบบลูก ตัวอย่างของแมลงที่ส่งเสียงนั้นดี ลูกผู้ที่เป็นแมลงที่ส่งเสียงความรู้นี้ให้แก่แมลงผู้ที่อยู่ในสิ่งสกปรกและทำให้พวกเขากลายเป็นเทวดานางฟ้าของดินแดนเทวดานางฟ้า เวลาที่ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก หากลูกต้องการที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงส่งหรือในอันดับที่ดี ลูกก็ต้องทำความเพียรพยายาม ลูกอาจทำธุรกิจ ฯลฯ ของลูก,ลูกได้รับอนุญาตให้ใช้เวลาสำหรับสิ่งนั้น กระนั้นก็ตามลูกมีเวลามากมาย ลูกควรตรวจสอบชาร์ทโยคะของลูกเพราะมาเป็นต้นเหตุของอุปสรรคมากมาย บาบอบอกลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า: ลูกๆ ที่แสนหวาน,ไม่ควรมีใครแม้กระทั่งทำผิดพลาดที่จะหย่าขาดจากพ่อและเจ้าบ่าวผู้เป็นที่รักที่สุดเช่นนั้น อย่าได้มีใครกลายเป็นผู้ที่โง่เขลาอย่างมากเช่นนั้น อย่างไรก็ตามมาจะทำให้ลูกเป็นเช่นนั้น เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป,ลูกจะเห็นว่าเงื่อนไขใดที่มายาทำให้ผู้คนเหล่านั้นที่อุทิศตนเองแล้วและได้ทำงานรับใช้อย่างดีและแล้วก็หยุดทำตามศรีมัท เหตุนี้เองบาบาจึงพูดว่า: อย่ากลายเป็นผู้ที่โง่เขลาเช่นนั้น! อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ให้สมบัติที่มีค่าของความสงบและความสุขที่ลูกได้รับจากพ่อแก่ทุกคน จงใช้ความรู้นี้เพื่อทำความเพียรพยายามและทำให้สภาพของลูกเข้มแข็ง
2. ในการสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง จงละทิ้งสำนักที่เป็นร่าง คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ กลับมาปราศจากร่างและจดจำผู้เป็นที่รักผู้เดียวนี้

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณพิเศษที่ได้รับผลแห่งความพอใจจากเมล็ดแห่งความพิเศษของลูก ในยุคที่พิเศษนี้ ผลที่สูงส่งที่สุดจากเมล็ดแห่งความพิเศษคือความพอใจ การมีความพอใจและทำให้ทุกคนพอใจเป็นสิ่งขั้วบอกของดวงวิญญาณพิเศษ ดังนั้นจงรดน้ำเมล็ดและพรของความพิเศษด้วยน้ำแห่งพลังทั้งหมดและสิ่งนั้นจะกลับมาให้ผล มิฉะนั้น ต้นไม้ที่โตเต็มที่จะถูกเขย่าโดยพายุและหักโค่นเป็นบางครั้ง ซึ่งหมายความว่าเมื่อลูกก้าวไปข้างหน้า จะไม่มีความหวัง ความกระตือรือร้น ความสุข หรือความซาบซึ้งทางจิต ดังนั้นจงทำให้เมล็ดที่มีพลังของลูกเกิดผลโดยใช้วิธีการที่ถูกต้อง

คติพจน์: การแบ่งปันปราสาต(อาหารศักดิ์สิทธิ์) ของประสบการณ์และทำให้ผู้ที่อ่อนแอมีพลังเป็นบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของทั้งหมด

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จงทำความเพียรพยายามให้มากในการจดจำพ่อ เพราะลูกต้องกลับมาเป็นทองแท้
- คำถาม:** อะไรคือสัญลักษณ์ของผู้ที่ทำความเพียรพยายามที่ดี
- คำตอบ:** ผู้ที่ทำความเพียรพยายามที่แท้จริงจะทำตามศรัทธาในทุกย่างก้าว ผู้ที่ทำตามศรัทธาอยู่เสมอ คือ ผู้ที่รับสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง เหตุใดบาบาจึงบอกลูกๆ ให้ทำตามศรัทธาอยู่เสมอ เพราะท่าน คือ ผู้เป็นที่รักที่แท้จริง และที่เหลือนั้น คือ คนรักของท่าน

โอม ชานติ ทั้งลูกคนเก่าและคนใหม่เข้าใจความหมายของ ‘โอม ชานติ’ แล้ว ลูกมาเพื่อรับรู้ ว่า พวกเรา ทุกดวงวิญญาณ คือ ลูกๆ ของดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด คือ ผู้ที่สูงที่สุดและเป็นที่รักของทุกคน นัยสำคัญของความรู้และความเลื่อมใสศรัทธาได้ถูกอธิบายแก่ลูกๆ ความรู้หมายถึงกลางวัน ยุคทองและยุคเงิน ความเลื่อมใสศรัทธาหมายถึงกลางคืน ยุคทองแดงและยุคเหล็ก สิ่งนี้ใช้กับบาร์ต ลูกไม่ได้เกี่ยวข้องกับศาสนาอื่นมากนัก ลูกคือ ผู้ที่มีประสบการณ์ 84 ชาติเกิด ลูกๆ ชาวบาร์ตคือผู้ที่มาก่อน วงจร 84 ชาติเกิดนั้นสำหรับลูกๆ ชาวบาร์ต ไม่มีใครพูดได้ว่า ผู้ที่เป็นของศาสนาอิสลามหรือศาสนาพุทธใช้ 84 ชาติเกิด เปล่าเลย ชาวบาร์ตเท่านั้นคือผู้ที่ใช้ 84 ชาติเกิด บาร์ตคือดินแดนที่ไม่สูญสลาย บาร์ตไม่เคยถูกทำลาย ในขณะที่ดินแดนอื่นๆ ทั้งหลายนั้นถูกทำลาย บาร์ตคือดินแดนที่สูงที่สุด เป็นดินแดนที่ไม่สูญสลาย ดินแดนของบาร์ตเท่านั้นที่กลายเป็นสวรรค์ ไม่มีดินแดนอื่นใดกลายเป็นสวรรค์ได้ ลูกๆ ได้รับการอธิบายว่า บาร์ตเท่านั้นที่คงอยู่ในโลกใหม่ของสวรรค์ ในยุคทอง บาร์ตคือสวรรค์ พวกเขาใช้ 84 ชาติเกิด สุดท้ายแล้ว ทุกคนกลายเป็นชาวนรกและชาวบาร์ตเดียวกันเหล่านั้นที่กลายเป็นชาวสวรรค์ เวลานี้ทุกคนคือชาวนรก ต่อมาดินแดนอื่นๆ ทั้งหมดจะถูกทำลาย และจะเหลือเพียงบาร์ตเท่านั้น มีคำยกย่องที่ไร้ขีดจำกัดเกี่ยวกับดินแดนของบาร์ต ในทำนองเดียวกัน คำยกย่องของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดและคำยกย่องของกิตะก็ยิ่งไร้ขีดจำกัดด้วยเช่นกัน แต่คำสรรเสริญนั้นสำหรับกิตะที่แท้จริงเท่านั้น ขณะที่ฟังและศึกษา กิตะที่จอมปลอม ลูกก็ตกต่ำลงมาอย่างต่อเนื่อง เวลานี้พ่อกำลังสอนราชาโยคะแก่ลูกๆ นี่คือ ยุคบรรจบพบกันอันเป็นสิริมงคลที่สุดของกิตะ แล้วบาร์ตจะกลายเป็นดินแดนที่สูงส่งที่สุด ศาสนาเทพดั้งเดิมไม่ได้คงอยู่ในเวลานี้ อาณาจักรนั้นไม่ได้คงอยู่ในเวลานี้ และยุคนั้นก็ไม่ได้คงอยู่ในเวลานี้เช่นกัน บาบาอธิบายว่า ความผิดพลาดที่ได้ใส่ชื่อของกฤษณะไว้ในกิตะนั้นถูกกำหนดไว้ในละคร เมื่อหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มขึ้น จะมีกิตะก่อน กิตะและคัมภีร์ทั้งหมดฯลฯ จะถูกทำลายในเวลานี้ ศาสนาเทพเท่านั้นที่จะหลงเหลืออยู่ ไม่ใช่กิตะ ภควัทฯลฯ จะเหลืออยู่ด้วย เปล่าเลย ลูกได้รับผลรางวัล ลูกได้รับการหลุดพ้นในชีวิต ดังนั้นคัมภีร์ฯลฯ จึงไม่มีความจำเป็น ไม่มีกูรูหรือคัมภีร์ฯลฯ ในยุคทอง เวลานี้มีกูรูจำนวนนับไม่ถ้วนที่สอนความเลื่อมใสศรัทธา มีพ่อทางจิตผู้เดียวเท่านั้นที่คำสรรเสริญของท่านไร้ขีดจำกัด ผู้ที่ประทานการรอดพ้นในชีวิตให้แก่ลูก ท่านคือ ผู้ทรงอำนาจของโลก ชาวบาร์ตส่วนมากทำความผิดพลาดด้วยการพูดว่า ท่านคืออันตรยามิ ท่านรู้สิ่งที่อยู่ภายในทุกคน พ่อพูดว่า ลูกๆ พ่อไม่รู้ว่าสิ่งใดกำลังเกิดขึ้นภายในทุกคน หน้าที่ของพ่อคือ การชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้กลับมาบริสุทธิ์ พ่อไม่ใช่อันตรยามิ คำสรรเสริญที่ผิดๆ นี้ถูกให้ไว้ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อถูกเรียกให้เข้ามาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์ พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น เมื่อโลกเก่าต้องถูกทำให้กลายเป็นโลกใหม่ มนุษย์ไม่รู้ว่า โลกนี้กลายเป็นโลกเก่าจากที่เคยใหม่และโลกเก่าก็กลายเป็นโลกใหม่ ทุกสิ่งผ่านสภาพสะโต ราโจและตาโม มนุษย์ก็เป็นเช่นเดียวกัน เริ่มแรกพวกเขาคือ เด็กที่สะอาดประจักษ์ จากนั้นก็เข้าสู่สภาพวัยรุ่นและวัยชรา นั่นคือ พวกเขาได้ผ่านสภาพราโจและตาโม เมื่อร่างกายแก่ชรา พวกเขาจะทิ้งร่างนั้นแล้วก็กลับไปเป็นเด็ก โลกก็ยังเปลี่ยนจากใหม่เป็นเก่าด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่าบาร์ตสูงส่งอย่างมากในโลกใหม่ คำสรรเสริญของบาร์ตไร้ขีดจำกัด ไม่มีดินแดนอื่นใดที่มั่งคั่ง มีความสุขหรือบริสุทธิ์เท่าบาร์ต โลกที่สะอาดประจักษ์กำลังถูกก่อตั้งขึ้นมาในเวลานี้ บราห์มา วิษณุและชางก้าถูกแสดงไว้ในภาพตรีมูรติ แต่ไม่มีใครเข้าใจความหมายของสิ่งนั้น จริงๆ แล้วควรมีการกล่าวว่า “ตรีมูรติ ชีวา” ไม่ใช่ “ตรีมูรติ บราห์มา” ใครสร้างบราห์มา วิษณุและชางก้าขึ้นมาเล่า นั่นคือ ชีพบาบาผู้ที่สูงส่งเหนือผู้ใด มีคำกล่าวว่า ขอคารวะต่อพรหมเทพ ขอคารวะต่อวิษณุเทพ ขอคารวะต่อเทพชางก้า และขอคารวะต่อดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา ดังนั้น ท่านจึงสูงส่งเหนือผู้ใด ท่านคือ ผู้สร้าง มีเพลงที่ร้องว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดสร้างบราห์มินผ่านบราห์มา พวกเขาได้รับมรดกของตนเองจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ท่านเองนั่งอยู่ที่นั่นและสอนบราห์มิน เพราะท่านคือ พ่อและยังเป็นครูสูงสุด ท่านนั่งอยู่ที่นั่นและอธิบายวงจรของประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์โลกว่าหมุนไปอย่างไร ท่านผู้เดียวคือ ผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ ไม่ใช่ว่าท่านคือ จานีจันนฮาร์ นั่นก็ยังคงเป็นความผิดพลาดเช่นกัน ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีใครรู้จักอาชีพของท่านหรือ

ประวัติชีวิตของท่าน นั้นเป็นเหมือนการกราบไหว้บูชาตุ๊กตา ในกัลกัตตา มีการกราบไหว้บูชาตุ๊กตาเหล่านั้นมากมาย พวกเขากราบไหว้บูชาตุ๊กตา ป้อนอาหารแล้วก็นำตุ๊กตานั้นไปจุ่มลงในทะเล ชีพบาบา คือ ผู้เป็นที่รักที่สุด พ่อพูดว่า พวกเขาสร้างภาพลักษณ์ของพ่อจากดินเหนียวอีกด้วย แล้วบูชาสิ่งนั้น จากนั้นก็ทำลาย พวกเขาสร้างภาพลักษณ์นั้นในตอนเช้า และทำลายในตอนเย็น ทั้งหมดนั้นคือหนทางความเลื่อมใสศรัทธา การกราบไหว้บูชาที่มงาย มนุษย์ร้องเพลงว่า ท่านมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและท่านคือผู้กราบไหว้บูชา อย่างไรก็ตาม พ่อพูดว่า พ่อมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาตลอดกาล พ่อเพียงแค่มารับและทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาสืบสุจริต พ่อให้โชคแห่งอาณาจักรของลูกถึง 21 ชาตเกิดแก่ลูกๆ มีความสุขชั่วครวในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ชันยาสชี้พูดว่า ความสุขเป็นเหมือนมุลกา ชันยาสชี้ทั้งบ้านและครอบครัวนั้นคือการสละทิ้งที่มีขีดจำกัด พวกเขาคือหริโยคี พวกเขาไม่รู้จักแม้แต่พระเจ้า พวกเขาจดจำธาดูบราห์ม ธาดูบราห์มไม่ใช่พระเจ้า มีพระเจ้าชิวาที่ไรตัวตนผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นพ่อของทุกคน ธาดูบราห์มคือ สถานที่ที่เราดวงวิญญาณอาศัยอยู่ บราห์มันด์คือ บ้านที่แสนหวาน พวกเขาดวงวิญญาณมาจากที่นั่น เพื่อเล่นบทบาท ดวงวิญญาณพูดว่า ฉันทั้งร่างหนึ่งและไปรับอีกร่างหนึ่ง ชาวบารัตคือผู้ที่ใช้ 84 ชาตเกิด ผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธามากที่สุดจะได้รับความรู้มากที่สุดเช่นกัน พ่อพูดว่า โอ ลูกๆ จงอยู่กับครอบครัวของลูก แต่ให้ทำตามศรัทธา ลูกๆ ดวงวิญญาณทั้งหลายคือ คนรักของดวงวิญญาณสูงสุดผู้เป็นที่รักผู้เดียวนี้ ลูกจดจำท่านเรื่อยมาตั้งแต่ยุคทองแดง ดวงวิญญาณจดจำพ่อเมื่อมีความทุกข์ นี่คือนดินแดนแห่งความทุกข์ ดั่งเดิมแล้ว ดวงวิญญาณคือ ผู้อาศัยของดินแดนแห่งความสงบ แล้วดวงวิญญาณก็เข้ามาสู่ดินแดนแห่งความสุขและใช้ 84 ชาตเกิด ความหมายของ “ฮัมโซ โซฮัม” ยังถูกอธิบายไว้ด้วยเช่นกัน พวกเขาพูดว่า ดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุดและดวงวิญญาณสูงสุดคือดวงวิญญาณ เวลานี้พ่อพูดว่า ดวงวิญญาณจะเป็นดวงวิญญาณสูงสุดได้อย่างไรเล่า มีดวงวิญญาณสูงสุดผู้เดียวเท่านั้น และที่เหลือคือลูกๆของท่าน แม้กระทั่งนักปราชญ์และนักบวชก็ให้ความหมายที่ผิดไปสำหรับ“ฮัมโซ” เวลานี้พ่ออธิบายว่า ความหมายของ“ฮัมโซ” คือ “พวกเราดวงวิญญาณเคยเป็นเทพในยุคทองแล้วพวกเรา ก็กลายเป็นนักรบ พ่อค้า แล้วก็ศูทร เวลานี้พวกเรามาเป็นบราห์มินเพื่อที่จะกลับมาเป็นเทพ” นี่คือนความหมายที่ถูกต้องแม่นยำ พวกเขาผิดอย่างสิ้นเชิง พ่อพูดว่า ด้วยการทำตามคำสั่งของราวัน มนุษย์จึงผิดพลาดมากมายเหลือเกิน! เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า มายาหลอกลวง ร่างกายก็หลอกลวง และโลกนั้นก็ยิ่งหลอกลวง ลูกจะไม่พูดเช่นนั้นในยุคทอง นั่นคือนดินแดนแห่งสัจจะ ไม่มีร่องรอยหรือสิ่งบ่งชี้ใดๆถึงความหลอกลวงจอมปลอมที่นั่น ในขณะที่ที่นี่ไม่มีร่องรอยใดๆของสัจจะ สัจจะมีเพียงหนึ่งหยิบมือของเกลือในถุงแป้ง มนุษย์ที่มีคุณธรรมสูงส่งอยู่ในยุคทอง ศาสนาของพวกเขา คือ ศาสนาเทพ ศาสนาอื่นทั้งหมดนั้นมาในภายหลัง จากนั้นจึงมีสภาพที่เป็นสองด้าน อาณาจักรปีศาจของราวัน เริ่มต้นในยุคทองแดง อาณาจักรของราวันไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง ไม่มีกิลเลสทั้งห้าใดอยู่ที่นั่น ดังนั้นพวกเขาจึงไร้กิลเลสอย่างสิ้นเชิง รามและสีตา 14 องค์เต็ม ไม่มีใครรู้ว่าเหตุใดจึงแสดงรามไว้พร้อมกับคันธนูและลูกธนู ไม่ใช่เรื่องของความรุนแรง ลูกคือ นักเรียนของพระเจ้า ท่านคือ พ่อ เพราะลูกคือนักเรียน ท่านจึงเป็นครูของลูกด้วยเช่นกัน จากนั้นท่านก็ประทานการหลุดพ้นในชีวิตให้แก่ลูกและส่งลูกไปสวรรค์ ท่านจึงเป็นสัจกูรของลูกด้วย ที่นี้ท่านคือพ่อ ครู สัจกูร - ทั้งสามลูกมาเป็นลูกๆของท่าน ลูกจึงควรมีความสุขอย่างมาก! ลูกรู้ว่า เวลานี้เป็นอาณาจักรของราวัน ราวันคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของบารัต ลูกๆได้รับความรู้จากพ่อที่เต็มไปด้วยความรู้ ท่านคือ พ่อ มหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความปิติสุข ลูกเป็นเมฆที่เติมเต็มตนเองจากมหาสมุทรแห่งความรู้และไปประพรมความรู้ให้แก่ผู้อื่น ลูกคือ คงคาแห่งความรู้ คำสรรเสริญนี้ใช้กับลูกๆ อย่างไรก็ตามไม่มีใครกลับมาบริสุทธิ์ได้ด้วยการอาบในน้ำของแม่น้ำคงคา พวกเขาคิดว่า ตนเองจะกลับมาบริสุทธิ์ได้ด้วยการอาบในน้ำที่สกปรก พวกเขาให้ความสำคัญมากแก่น้ำพุ ทั้งหมดนั้นคือหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีความเลื่อมใสศรัทธาในยุคทองและยุคเงิน นั่นคือโลกที่ไร้กิลเลสอย่างสิ้นเชิง พ่อพูดว่า โอ ลูกๆ เวลานี้พ่อมาเพื่อทำให้ลูกบริสุทธิ์ จงจดจำพ่อในชาตเกิดเดี่ยวนี จงกลับมาบริสุทธิ์แล้วลูกจะกลับมาสะอาดประจักษ์ พ่อคือ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ จงเพิ่มการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงให้มากเท่าที่จะเป็นไปได้ ลูกไม่ควรพูดว่า “ชีพบาบา ชีพบาบา” ควรจะเป็นเช่นที่คนรักและผู้เป็นที่รักจดจำกันและกัน นั่นคือ เมื่อพวกเขาได้พบกัน เท่านั้นเอง สติปัญญาของเขาจะจดจำอีกคนหนึ่ง ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกได้รับนิมิตของผู้ที่ลูกจดจำหรือผู้ที่ลูกกราบไหว้บูชา อย่างไรก็ตามทั้งหมดนั้นเป็นเพียงชั่วครว ลูกตกต่ำลงมาจากการทำความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้ความตายอยู่เบื้องหน้าลูก หลังจากเสียงร้องแห่งความทุกข์ระทมเท่านั้นที่จะมีเสียงร้องของชัยชนะ แม่น้ำเลือดจะไหลนองในบารัต เวลานี้ทุกคนตาโมประจักษ์ และเวลานี้ทุกคนต้องกลับมาสะอาดประจักษ์ อย่างไรก็ตาม ผู้ที่เป็นเทพในวงจรที่แล้วเท่านั้นที่จะกลับมาเป็นสิ่งนี้ได้ พวกเขาจะมาและรับสิทธิ์ในมรดกของตนเองอย่างเต็มที่จากพ่อ หากลูกทำความเลื่อมใสศรัทธามาน้อย ลูกก็จะได้ไม่ได้รับความรู้เต็มที่ และลูกจะรับสิทธิ์ในสถานภาพต่างลำดับกันไปในหมู่ประชากร ผู้ที่ทำความเพียรพยายามที่ดีจะทำตามศรัทธาทุกอย่างก้าวและรับสิทธิ์ในสถานภาพที่ดี ลูกยังต้องมีกิริยามารยาทที่ดีอีกด้วย ลูกต้องซึมซับคุณธรรมที่สูงส่งอีกด้วยเพื่อที่ลูกจะมีสิ่งนั้นอย่างต่อเนื่องถึง 21 ชาตเกิด เวลานี้ทุกคนมีอุปนิสัยเช่นปีศาจเพราะโลกนี้ไม่บริสุทธิ์ มีการอธิบาย

ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกให้แก่ลูกแล้ว เวลานี้พ่อพูดว่า ลูกๆ เวลานี้จึงทำความเพียรพยายามให้มากสำหรับการจดจำระลึกถึง แล้วลูกจะกลายเป็นทองแท้ สัตยยุคคือ ยุคทอง ทองแท้ ต่อมาในยุคเงิน สิ่งเจือปนของเงินก็ถูกเติมลงไป แล้วทองคำก็ลดลงไปเรื่อยๆ เวลานี้ไม่มีองศาหลงเหลืออยู่เลย พ่อมาเมื่อโลกถึงสภาพนี้ สิ่งนี้ยังถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ลูกคือ นักแสดง ลูกรู้ว่า พวกเรามาที่นี่เพื่อเล่นบทบาท หากนักแสดงไม่รู้จักตอนต้น ตอนกลางหรือตอนจบของละครแล้ว พวกเขาก็คือผู้ที่ไม่รู้จัก พ่อที่ไร้ขีดจำกัดพูดว่า ทุกคนอยู่อย่างไม่รู้คิดจริงๆ เวลานี้พ่อทำให้ลูกรู้จักและทำให้ลูกเป็นเหมือนเพชร แล้วราวันก็มาและทำให้ลูกไร้ค่าเช่นเปลือกหอย โลกเก่านี้จะถูกทำลายไปในเวลานี้ พ่อพาทุกคนกลับบ้าน เหมือนกับฝูงยุง เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกอยู่เบื้องหน้า เมื่อลูกเป็นเช่นมามาและบาบาเท่านั้น ลูกจึงจะกลายเป็นชาวสวรรค์ได้ ลูกปีเคกำลังทำความเพียรพยายามนี้ อย่างไรก็ตาม เพราะสติปัญญาของมนุษย์ต่ำโมโหประสาณ พวกเขายังไม่เข้าใจว่า ลูกทั้งหมดคือ บราห์มา कुमार และกุมารี แน่แน่นอนว่ายังต้องมีบราห์มา พ่อของปวงประชาด้วยเช่นกัน บราห์มินคือ จุก แล้วบราห์มินก็กลายเป็นเทพ พวกเขาได้เอาบราห์มินและชีวาออกไปจากภาพลักษณ์ที่มีหลายรูปแบบ เวลานี้บราห์มินกำลังทำบาร์ตีให้กลายเป็นสวรรค์ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายนานต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายาม ความรักการจดจำระลึกถึงของลูก เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลูกผู้เป็นเมฆต้องเติมตนเองจากมหาสมุทรแห่งความรู้ แล้วไปประพรมความรู้ จงเพิ่มการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงให้มากเท่าที่จะเป็นไปได้ จงกลับมาเป็นทองแท้ด้วยการจดจำระลึกถึง
2. จงทำตามศรัทธาและซึมซับมารยาทที่ดีและคุณธรรมที่สูงส่ง เพื่อที่จะไปสู่ดินแดนแห่งสัจจะ จงซื่อสัตย์และมีสัจจะอย่างมาก

พร: พร: ขอให้ลูกสวมใส่แว่นตาของการมองเห็นคุณสมบัติพิเศษเมื่อเข้ามาสู่สายใยความสัมพันธ์กับกันและกัน และดังนั้นกลายเป็นผู้เปลี่ยนแปลงโลก ขณะที่เข้ามาสู่สายใยความสัมพันธ์กับกันและกันจงมองเห็นคุณสมบัติพิเศษของแต่ละคน นำสายตาของการมองเห็นคุณสมบัติพิเศษเท่านั้นมาใช้ ทุกวันนี้มีแฟชันและความจำเป็นบังคับของการสวมใส่แว่นตา ดังนั้นสวมใส่แว่นตาที่เพียงมองเห็นคุณสมบัติพิเศษ อย่าให้สิ่งอื่นใดปรากฏให้เห็น ตัวอย่างเช่นเมื่อลูกสวมใส่แว่นเลนส์สีแดง แม้บางสิ่งที่สีเขียวก็จะปรากฏให้เห็นเป็นสีแดง ดังนั้นด้วยแว่นตาของการมองเห็นคุณสมบัติพิเศษ ลูกจะไม่เห็นขยะใดๆ แต่โดยการมองเห็นดอกบัวจะกลายเป็นเครื่องมือสำหรับงานพิเศษของการเปลี่ยนแปลงโลก

คติพจน์: เฝ้ามองอยู่ห่างไกลจากฝุ่นของการคิดเกี่ยวกับผู้อื่น และการมองดูผู้อื่น และลูกจะกลับมาเป็นเพชรที่มีค่า ไร้รอยตำหนิ

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน ลูกต้องลิ้มทุกสิ่ง รวมทั้งร่างกายของลูก และมีการจดจำระลึกถึงในบรรยากาศที่สงบและบริสุทธิ์ของอมฤตเวลา ลูกจะมีการจดจำระลึกถึงที่ดีมากในเวลานั้น
- คำถาม:** อะไรคือการกระทำที่ดีที่สุดที่ลูกๆทำซึ่งด้วยสิ่งนี้ลูกได้มาซึ่งความเข้มแข็งจากพ่อ?
- คำตอบ:** การกระทำที่ดีที่สุด คือการอุทิศทุกสิ่งที่คุณมี นั่นคือจิตใจ ร่างกายและทรัพย์สินสมบัติของคุณแก่พ่อ เมื่อลูกอุทิศทุกสิ่ง พ่อก็ให้พลังอย่างมากมายแก่ลูกเป็นการตอบแทน เพื่อให้ลูกจะสามารถปกครองโลกของความสงบและความสุขที่มั่นคงและเป็นนิรันดร์
- คำถาม:** งานรับใช้ใด? ที่พ่อสอนลูกๆซึ่งไม่มีมนุษย์คนใดสามารถสอนได้?
- คำตอบ:** งานรับใช้ทางจิต ลูกนิยดาของความรู้ให้ดวงวิญญาณเพื่อเยียวยาโรคภัยของกิเลสของพวกเขา ลูกคือ นักสังคสมงเคราะห์ทางจิต ผู้คนสามารถทำงานรับใช้ทางร่างกายแต่พวกเขาไม่สามารถให้การนิยดาของความรู้แก่ดวงวิญญาณและทำให้ดวงวิญญาณจุดประกายแสง เพียงพ่อเท่านั้นสอนงานรับใช้นี้แก่ลูกๆ

โอมชานติ พระเจ้าพูด ได้มีการอธิบายแล้วว่าไม่สามารถเรียกมนุษย์ได้ว่าเป็นพระเจ้าได้เลย นี่เป็นโลกมนุษย์ในขณะที่บรรพชาวิษณุและช่างก่ออยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ที่พบพานนั้นคือพ่อที่ไม่สูญสลายของทุกดวงวิญญาณ พ่อของร่างกายที่สูญสลายนั้นสูญสลาย ผู้คนทั้งหมดนั้นเข้าใจสิ่งนี้ มีการถามว่าใครเป็นพ่อของร่างกายที่สูญสลายของลูก และใครเป็นพ่อของดวงวิญญาณ ลูกๆดวงวิญญาณรู้ว่าเขาอาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด(พารามดัม) เวลานี้ใครทำให้ลูกๆ มีสำนึกที่เป็นร่าง ผู้ที่ได้สร้างร่างกายของลูก เวลานี้ใครทำให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ผู้เดียวที่เป็นพ่อที่คงอยู่ตลอดไปของดวงวิญญาณทั้งหลาย คงอยู่ตลอดไปหมายถึงผู้เดียวที่ไม่มีตอนเริ่ม ตอนกลางหรือตอนจบ หากลูกพูดว่า ดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดมีตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบ นั่นก็จะสร้างคำถามเกี่ยวกับ สิ่งสร้างด้วยเช่นกัน ท่านนั้นเรียกว่าดวงวิญญาณที่คงอยู่ตลอดไป ผู้ที่เป็นนิรันดร์ ดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณ มีชื่อเป็นดวงวิญญาณ อย่างแน่นอนที่ดวงวิญญาณเข้าใจว่า: เราคือดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณพูดว่า: อย่าทำให้ ฉัน ดวงวิญญาณนี้มีความทุกข์ ฉันเป็นดวงวิญญาณบาป ดวงวิญญาณพูดคำนี้ ดวงวิญญาณจะไม่ใช้คำพูดเช่นนี้ในสวรรค์ เป็นในเวลานี้ที่ดวงวิญญาณไม่บริสุทธิ์และกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง เป็นดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ที่ร้องสรรเสริญดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณมนุษย์ทั้งหมดต้องกลับมาใช้ชาติเกิด ประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดนั้นใหม่ พ่อออกคำสั่งแก่ลูก จดจำพ่อขณะที่ลูกกำลังนั่งและเคลื่อนไหวไปมา ก่อนหน้านี้ลูกเคยเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชาและลูกเคยพูดว่า: เราก็มองให้แก่ชีวา เวลานี้ พ่อพูดว่า: ลูกเคยก้มลงมาหลายครั้งอย่างเป็นผู้กราบไหว้บูชา ดังนั้นเวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาไม่ต้องก้มลง เป็นผู้กราบไหว้บูชาที่ก้มลงและพูดนมัสเต นมัสเตหมายถึงการก้มหรือการน้อมศีรษะลูกลงเล็กน้อย ลูกๆ ไม่จำเป็นต้องก้มลงให้แก่ใคร ไม่ใช่ให้กับลัทธิและนารายณ์ ไม่ใช่ให้กับวิษณุเทพหรือเทพชางกา คำพูดเหล่านี้ทั้งหมดเป็นประเพณีของการกราบไหว้บูชา เวลานี้ลูกต้องกลายเป็นนายของทั้งโลก ลูกต้องจดจำเพียงพ่อเท่านั้น พวกเขาพูดด้วยเช่นกันว่าท่านคือผู้ทรงอำนาจ เป็นความตายเหนือความตายทั้งหมด เป็นภาพลักษณ์อมตะ ท่านคือผู้สร้างโลก เป็นรูปของจุดที่เป็นแสง ในตอนเริ่มต้นพวกเขาเคยยกย่องท่านอย่างมาก และแล้วพวกเขาก็ได้เริ่มพูดว่า: ท่านนั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันและท่านอยู่ในแมวและสุนัขด้วยเช่นกัน ในวิธีนี้คำยกย่องทั้งหมดก็จบสิ้นลง มนุษย์ทั้งหมดในปัจจุบันนั้นเป็นดวงวิญญาณบาป ดังนั้นจะสามารถมีคำยกย่องใดของสัตว์ได้สิ่งนี้ทั้งหมดใช้กับมนุษย์ ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันคือดวงวิญญาณ นี่คือร่างกายของฉัน เช่นที่ดวงวิญญาณเป็นจุด พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดก็เป็นจุดด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างธรรมดาเพื่อที่จะชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ พ่อมาและกลายเป็นผู้รับใช้ที่เชื่อฟังของลูกๆ และรับใช้พวกเขา พ่อเป็นนักสังคสมงเคราะห์ทางจิต พ่อสอนลูกๆ ด้วยเช่นกันถึงวิธีการทำงานรับใช้ทางจิต ผู้อื่นทั้งหมดสอนลูกถึงวิธีการทำงานรับใช้ทางร่างกายที่มีขีดจำกัด ของลูกคืองานรับใช้ทางจิต เหตุนี้เองจึงมีการจดจำว่า: สัตกูรูได้ให้น้ำมันของความรู้และความมิดของความรู้ที่ถูกต้องแก่ลูกๆจัดตั้ง เพียงท่านเท่านั้นคือสัตกูรูที่แท้จริง เพียงท่านเท่านั้นคือผู้ทรงอำนาจ ท่านมาและนิยดาให้กับดวงวิญญาณทั้งหมด โรคภัยของกิเลสเหล่านั้นอยู่ภายในดวงวิญญาณ ไม่มีใครมีเขม้นนิยดาของความรู้ เป็นดวงวิญญาณไม่ใช่ร่างกายที่ได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์และจำเป็นต้องถูกนิยดา เป็นโรคภัยที่ขมขื่นของกิเลสทั้ง5 ไม่มีใครนอกจากพ่อ มหาสมุทรของความรู้มีมาฉันนี้ พ่อมาและพูดกับดวงวิญญาณ โอ! ดวงวิญญาณ ลูกเคยเป็นแสงที่ตื่นตัว แล้วมายาก็นายเงาเหนือลูก ด้วยการฉายเงา นี้มายาค่อยๆ ทำให้สติปัญญาของลูกมิดมัวที่ละน้อย ไม่ใช่

เรื่องของยuthisstiraหรือดิททะรัชตะ นี่เป็นเรื่องราวของราวัน พ่อพูดว่า พ่อขึ้นมาในวิธีการที่ธรรมดา แต่จะไม่มีใครสามารถตระหนักถึงจักพ่อ ชีพเจนนั่นแยกห่างจากกฤษณะเจนนี ลูกไม่สามารถเปรียบเทียบกฤษณะกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา ผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนแล้วผู้หนึ่งมีตัวตน พ่อพูดว่า พ่อไม่มีตัวตน พวกเขาร้องสรรเสริญพ่อด้วยเช่นกันและเรียกหา โอ! ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมาอีกครั้งหนึ่งและเปลี่ยนบาร์ตให้กลายเป็นยุคทองดินแดนที่สูงส่งของราชา ดินแดนที่สูงส่งของราชานั้นเคยคงอยู่มาใน บางเวลา สิ่งนั้นไม่ได้เคยคงอยู่ในเวลานี้ ใครจะก่อตั้งสิ่งนั้นอีกครั้ง? พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดนั้นก่อตั้งโลกใหม่ด้วยบราห์มา เวลานั้นเป็นการปกครองของประชาชนที่ไม่บริสุทธิ์เหนือประชาชนทั่วไป นั่นเรียกได้ว่าเป็นสุสาน มายาได้จับสิ่งนั้นลง เวลานั้นลูกต้องลืมหุ่นร่างกายและความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดและจดจำฉันผู้เป็นพ่อ แม้ลูกต้องทำการกระทำเพื่อการหาเลี้ยงชีพของลูก แต่ทำความเพียรพยายามเพื่อจดจำพ่อในเวลาใดก็ตามที่ลูกมี ผู้หนึ่งผู้เดียวที่เท่านั้นที่บอกวิธีการให้แก่ลูก ลูกจะสามารถจดจำพ่อได้มากที่สุดในตอนเช้าตรู่ของน้ำทิพย์เพราะเป็นเวลาบริสุทธิ์และสงบ โจรไม่ได้ทำโจรกรรมในเวลานั้น ไม่มีการทำบาปใดและไม่มีใคร ช้องแหว่ในกิเลส ทุกสิ่งเริ่มต้นในเวลาของการนอน นี่เรียกได้ว่าเป็นกลางคืนที่ดำมืดประสาธน์อย่างที่สุด เวลานั้นพ่อพูดว่า ลูกๆ อดีตคืออดีต การแสดงของหนทางความเลื่อมใสศรัทธาได้จบสิ้นลงไปแล้ว เวลานั้นได้มีการอธิบายแก่ลูกแล้วว่านี่คือชาติเกิดสุดท้ายของลูก คำถามที่ว่าประชากรโลกจะเพิ่มขึ้นได้อย่างไรนั้นก็ไม่เกิดขึ้น การขยายตัวนั้นเฝ้าแต่จะเกิดขึ้น ดวงวิญญาณที่ยังคงอยู่เบื้องบนนั้นจะต้องลงมา เมื่อพวกเขาทั้งหมดได้ลงมาแล้วการทำลายล้างจะเริ่มต้นขึ้น แล้วทุกคนต้องกลับไปตามลำดับกันไป ผู้นำทางนั้นอยู่เบื้องหน้าทุกคน ใช้ไหม พ่อฉันเรียกว่าผู้ปลดปล่อยและผู้ชำระให้บริสุทธิ์ สวรรค์นั้นก็คือโลกที่บริสุทธิ์ ไม่มีใครนอกเหนือจากพ่อสามารถสร้างได้ เวลานั้นลูกกำลังรับใช้บาร์ตด้วยจิตใจ ร่างกาย และทรัพย์สมบัติของลูกตามศรัทธาของพ่อ คานธีจีเองก็ต้องการทำเช่นนั้นแต่เขาไม่สามารถทำดังนั้นได้ ฆะตกรรมของละครนี้เป็นเช่นนั้น เวลานั้นนั่นเป็นอดีต ดินแดนของราชาที่ไม่บริสุทธิ์ต้องจบสิ้น และดังนั้นแม้กระทั่งชื่อและร่องรอยของสิ่งนั้นก็หายไปแล้ว ไม่มีนามหรือร่องรอยของทรัพย์สมบัติของพวกเขาด้วยเช่นกัน ผู้คนเชื่อว่าลักษมีและนารายณ์เคยเป็นนายแห่งสวรรค์ แต่ไม่มีใครรู้ว่าใครทำให้พวกเขาเป็นเช่นนั้น แน่แน่นอนที่พวกเขาต้องเคยได้รับมรดกของเขากจากพ่อผู้สร้างสวรรค์ ไม่สามารถมีใครให้มรดกที่แสนจะยิ่งใหญ่ได้ ประเด็นเหล่านี้ไม่ได้มีการอ้างอิงไว้ในคำภีร์ใด มีการกล่าวไว้ในกิตะและพวกเขาก็ได้เปลี่ยนชื่อ พวกเขาได้แสดงว่าทั้ง พันดาวาสและคาราวาสมีอาณาจักร แต่ไม่มีใครมีอาณาจักรที่นี้ เวลานั้นพ่อก่อตั้งสิ่งนั้นอีกครั้ง ปรัชญาของความสุขของลูกๆ ควรจะขึ้นสูง เวลานั้นการแสดงถึงจุดจบและเรากำลังจะกลับไป เราเป็นผู้อาศัยของบ้านที่แสนหวาน พวกเขาพูดว่า ผู้หนึ่งผู้หนึ่งบรรลุถึงนิพพาน หรือแสงนั้นได้หลอมรวมไปกับแสงหรือเขาได้บรรลุถึงการหลุดพ้นเป็นนิรันดร์ ชาวบาร์ตพบว่าสวรรค์นั้นหวานขึ้น พวกเขาพูดว่า: เขาได้จากไปสวรรค์แล้ว พ่ออธิบาย: ไม่มีใครได้มาซึ่งการหลุดพ้นตลอดไป พ่อคือผู้ประทานการหลุดพ้นสำหรับทั้งหมดและดังนั้นอย่างแน่อนที่ท่านจะประทานความสุขแก่ทุกคนด้วย หากหนึ่งคนนั่งอยู่ในดินแดนนิพพานและผู้อื่นนั้นทุกข์ทรมานอยู่ในความทุกข์พ่อก็ไม่สามารถทนกับสิ่งนั้นได้ พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ หนึ่งนั้นคือดินแดนที่บริสุทธิ์ของการหลุดพ้นและอีกหนึ่งนั้นคือดินแดนที่บริสุทธิ์ของการหลุดพ้นในชีวิต และแล้วหลังจากยุคทองแดงทุกคนก็อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ วัตถุธาตุทั้ง 5 ชาติได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ และแล้วพ่อก็มาและชำระสิ่งเหล่านั้น ร่างกายของลูกจะสวยงามด้วยวัตถุธาตุที่บริสุทธิ์ มีความงามตามธรรมชาติ เป็นแรงดึงดูดตามธรรมชาติ มีแรงดึงดูดอย่างมากในกฤษณะ ชื่อเองนั่นคือสวรรค์และดังนั้นลูกจะคาดหวังอะไร พระเจ้าได้รับการยกย่องอย่างมากว่าเป็นภาพลักษณ์อมตะแต่แล้วพวกเขาก็ได้นำท่านไปอยู่ในก้อนกรวดก้อนหิน ไม่มีใครรู้จักพ่อ เพียงเมื่อพ่อมาเท่านั้นที่ท่านสามารถอธิบาย ด้วยพ่อทางโลกด้วยเพียงหลังจากที่ท่านได้สร้างลูกๆ เท่านั้นที่พวกเขาจึงจะรู้ถึงประวัติชีวิตของพ่อของพวกเขา ลูกๆ จะสามารถรู้ถึงประวัติชีวิตของพ่อของพวกเขาโดยที่ยังไม่มีพ่อได้อย่างไร เวลานั้นพ่อพูดว่า หากลูกต้องการแต่งงานกับลักษมีหรือนารายณ์ ลูกต้องทำความเพียรพยายาม จุดหมายปลายทางนั้นสูงมากและรายได้นั้นก็ยิ่งใหญ่ เคยมีหนทางครอบครัวยุคทองในยุคนั้น เคยมีราชสถานที่บริสุทธิ์(ดินแดนของพระราช)ซึ่งเวลานี้ได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ ทั้งหมดกลายเป็นผู้ที่มึนเมา นี่เป็นโลกที่เป็นเช่นปีศาจ ที่ซึ่งมีการคอร์รัปชันอย่างมากมาย ลูกต้องการพลังกำลังที่จะปกครอง ผู้คนนั้นไม่มีพลังกำลังของพระเจ้า เป็นการปกครองของประชาชนเหนือประชาชน ผู้ที่ให้ทานและทำบุญและทำกรรมดีก็ถือกำเนิดในราชินิกุล มีพลังกำลังของกรรมนั้น เวลานั้นลูกกำลังทำการกระทำที่สูงส่งอย่างมาก ลูกอุทิศทุกสิ่ง(ร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สมบัติแก่ชีพบาบา) และดังนั้นชีพบาบาก็ต้องอุทิศทุกสิ่งแก่ลูกๆ ด้วยเช่นกัน ลูกได้รับพลังกำลังจากท่านและปกครองอาณาจักรของความสงบและความสุขที่ไม่ขาดตอนและคงอยู่ตลอดไป ผู้คนไม่ได้มีพลังกำลังใด ลูกจะไม่พูดว่าเป็นเพราะใครบางคนได้ให้ทานทรัพย์สมบัติที่เขากลายเป็น MLA ด้วยการให้ทานทรัพย์สมบัติเขาจะถือกำเนิดในบ้านที่มั่งคั่ง เวลานั้นไม่มีมรดกใด บาบาก็ได้ให้พลังกำลังอย่างมากมายแก่ลูกในเวลานี้ ลูกพูดว่า: เรากำลังจะแต่งงานกับนารายณ์ เรากำลังจะกลายเป็นเทพจากมนุษย์ ประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดใหม่ เรื่องราวของนารายณ์เป็นของเวลานี้ รามายณะ ฯลฯ เป็นของเวลานี้ด้วยเช่นกัน ไม่มีคัมภีร์ในยุคทองและยุคเงิน คัมภีร์ทั้งหมดนั้นเชื่อมโยงกับในเวลา

ปัจจุบัน หากเรามองดูต้นไม้เราจะสามารถเห็นว่าลัทธิในกายทั้งหมดจะมาจากหลัง วรรณะหลักเป็นของบราห์มิน เทพ และ นักรบ จุกของ บราห์มินนั้นโด่งดัง วรรณะบราห์มินที่สูงที่สุดนั้นไม่ได้มีกล่าวไว้ในคัมภีร์ พวกเขาได้ละเลยบราห์มินออกไป จากสัญลักษณ์ที่มีรูปที่หลากหลายของวิษณุ สิ่งนี้ถูกกำหนดเอาไว้แล้วในละคร ผู้คนของโลกไม่เข้าใจว่าพวกเขาลงมา ด้วยการทำความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาพูดว่าท่านสามารถพบกับพระเจ้าได้ด้วยการทำความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขา เรียกหาท่านอย่างมากและจดจำท่าน เมื่อพวกเขาอยู่ในความทุกข์ ลูกเคยมีประสบการณ์นี้ ที่นั่นไม่มีเรื่องของความทุกข์ ขณะที่มีความโกรธในทุกคน พวกเขาเฝ้าแต่ดูถูกดูหมิ่นกันและกัน เวลานั้นชีวานั้นคือพ่อของลูก ลูกไม่ได้พูดว่าขอคารวะ ต่อชีวา ด้วยการพูดว่าพ่อนั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันความเห็นของความเป็นพี่น้องก็หายไป เป็นสิ่งที่ดีมากที่ใน บารัตพวกเขาพูดว่าฮินดูและชาวจีนนั้นเป็นพี่น้องกัน ชาวจีนและชาวมุสลิมเป็นพี่น้องกันและทั้งหมดนั้นก็ก็เป็นพี่น้องเป็น ลูกๆ ของพ่อเดียว ลูกเข้าใจว่าในเวลานี้ลูกเป็นลูกๆ ของพ่อเดียว ต้นไม้เฝ้าพันธุ์ของบราห์มินถูกก่อตั้งขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง ศาสนาเทพปรากฏออกมาจากศาสนาบราห์มินนี้ ศาสนานักรบมาจากศาสนาเทพ ศาสนาอิสลามปรากฏขึ้นมาหลังจาก ศาสนานักรบ เพราะเป็นต้นไม้เฝ้าพันธุ์ แล้วศาสนาพุทธและคริสเตียนก็ได้ปรากฏขึ้น ต้นไม้ใหญ่ที่ถูกสร้างขึ้นมาว่าเป็น การขยายตัวนั้นก็เฝ้าแต่เกิดขึ้น สิ่งนี้คือต้นไม้เฝ้าพันธุ์ที่ไม่มีขีดจำกัดในขณะที่สิ่งอื่นนั้นมีขีดจำกัด พ่อได้แสดงวิธีการที่ ง่ายดายแก่ผู้ที่ไม่สามารถเข้าถึงประเด็นในรายละเอียดเหล่านี้ว่าให้จดจำพ่อและมรดกและลูกจะไปสวรรค์อย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามหากลูกต้องการประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงลูกต้องความเพียรพยายามเพื่อสิ่งนั้น ลูกๆ รู้ว่าชีพบบา กำลังอธิบายแก่ลูก และบาบานี้ (บราห์มาบาบ) ก็อธิบายแก่ลูกด้วยเช่นกัน ผู้เดียวนั้นอยู่ในสติปัญญาของลูกและของพ่อ ด้วย ถึงแม้ว่าเราได้ศึกษาคัมภีร์ ฯลฯ เรารู้ว่าเราไม่สามารถพบปะกับพระเจ้าด้วยสิ่งใดเหล่านั้น พ่ออธิบาย ลูกๆ ที่สุดแสน หวานเฝ้าแต่จดจำชีพบบาและมรดก ลูกควรจะยกย่องบาบด้วยวิธีนี้ บาบ! ท่านนั้นอ่อนหวานอย่างมาก เป็นความ อัจฉริยะของท่าน ลูกๆ ได้ถูกล็อตเตอรี่ของพระเจ้าแล้ว เวลานั้นลูกต้องทำความเพียรพยายามด้วยความรู้และโยคะ ลูกได้รับ รางวัลใหญ่มากในสิ่งนี้และดังนั้นลูกควรทำความเพียรพยายาม อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ตื่นในชั่วโมงเช้าตรู่ของน้ำทิพย์ในเวลาที่สูงบและบริสุทธิ์และจดจำพ่อ ผักผ่อนที่จะลิ้มทุกสิ่งรวมทั้งสำนึกของร่างกาย
2. ปลอ่ยให้อึดเป็นอึดและให้การช่วยเหลือของความบริสุทธิ์แก่พ่อในชาติเกิดสุดท้ายนี้ ทำให้ตนเองไม่ว่างเว้นด้วย ร่างกายจิตใจและทรัพย์สินสมบัติของลูกในงานรับใช้ของการทำให้บารัตเป็นสวรรค์

พร: ขอให้ลูกกลับมาสำรวจตนและจับสั้นบัญชีเก่าของลูกทั้งหมดแม้ในรูปของความคิดและสันสการ์ของพวก เขา เวลานั้นบัปติดา ประารถนาที่จะเห็นสมุดบัญชีทั้งหมดที่สะอาดของลูกๆ แม้บัญชีเก่าที่เล็กน้อยนั้นคือบัญชีของการ มองออกไปภายนอกต้องไม่อยู่แม้เพียงเล็กน้อยในรูปของความคิดและสันสการ์ กลับมาเป็นอิสระอย่าง สม่าเสมอจากปวงพันธะทั้งหมดและอยู่อย่างโยกยุค นี้เรียกว่าการอยู่อย่างสำรวจตน ดังนั้นลูกสามารถทำ งานรับใช้มากมายแต่กลับมาสำรวจตนในขณะที่ทำสิ่งนั้นอย่าได้มองออกไปภายนอก ประกาศชื่อเสียงของ พ่อด้วยใบหน้าของการสำรวจตนของลูกทำให้ดวงวิญญาณทั้งหลายมีความสุขมากที่พวกเขาเป็นของพ่อ

คติพจน์: การได้รับความสำเร็จด้วยความคิด คำพูด สายใยความสัมพันธ์ของลูกผ่านการเปลี่ยนแปลงของลูกคือ การกลายเป็นตัวของความสำเร็จ

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ในการที่จะทำให้สติปัญญาของลูกสูงส่ง เข้าใจสิ่งต่างๆ ที่พ่ออธิบายอย่างชัดเจน ก่อนอื่นเข้าใจสิ่งเหล่านี้ด้วยตนเองแล้วจึงคลอใจผู้อื่นให้ทำเช่นเดียวกัน
- คำถาม:** ประเด็นใดที่น่าสนใจและลึกซึ้งอย่างมากที่ลูกควรจะเข้าใจอย่างชัดเจน?
- คำตอบ:** พ่อที่ไม่มีตัวตนกลายเป็นแม่และพ่อของทุกคนได้อย่างไรและวิธีการที่ท่านใช้เพื่อสร้างโลกเป็นประเด็นที่น่าสนใจและลึกซึ้งอย่างมาก พ่อที่ไม่มีตัวตนไม่สามารถสร้างโลกได้โดยที่ไม่มีแม่ ท่านนำร่างกายมาใช้ในการเข้าไปในร่างอย่างไร ท่านนำลูกๆ มาเลี้ยงดูด้วยปากของผู้นี้ได้อย่างไร บรรพมาเป็นพ่อและเป็นแม่ด้วยอย่างไร เป็นประเด็นทั้งหมดที่จะต้องเข้าใจอย่างชัดเจนมาก และจดจำ และเก็บไว้ในสำนึกของลูก
- เพลง:** ท่านคือแม่และพ่อ...

โอมชานติ ในบรรดาผู้ที่ลูกเรียกว่าแม่และพ่อ อย่างแน่นอนเป็นพ่อผู้ให้คำแนะนำ พ่อกับแม่นี้รวมรูปกัน เป็นสิ่งที่ยากมากสำหรับมนุษย์ที่จะเข้าใจสิ่งนี้ กระนั้นก็ตาม นี่ก็ประเด็นหลักที่จะต้องเข้าใจ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตนผู้ที่เรียกว่าพ่อก็เรียกว่าแม่ด้วยเช่นกัน นี่ก็ประเด็นที่น่าสนใจอย่างยิ่ง เมื่อพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดสร้างโลกมนุษย์ แม่เป็นสิ่งที่ต้องการอย่างแน่นอน ประเด็นนี้ลึกซึ้งอย่างมากและไม่ได้เข้าไปอยู่ในสติปัญญาของใคร ท่านเป็นพ่อของทั้งหมดและดังนั้นอย่างแน่นอนที่แม่เป็นสิ่งที่ต้องการ พ่อไม่มีตัวตน ดังนั้นท่านจะนำใครมาเลี้ยงดูเพื่อจะเป็นแม่? ท่านไม่ได้แต่งงานกับใคร ประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดลึกซึ้งและน่าสนใจอย่างมาก คนใหม่ไม่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้และถึงแม้ว่าคนเก่ากว่าเข้าใจ พวกเขาก็พบว่าเป็นเรื่องยากที่จะเก็บไว้ในสำนึกของพวกเขา เพียงลูกๆ เท่านั้นที่จะคงอยู่ในสำนึกของแม่และพ่อ ในบาร์ตพวกเขาได้กล่าวถึงลักษณะและนารายณ์ว่าเป็นแม่และพ่อ พวกเขาแม่ไปอยู่เบื้องหน้ารูปปั้นของเราเด็กและกษณะและเรียกพวกเขาว่าแม่และพ่อ พวกเขาเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิง: แม้กระทั่งผู้ที่ไม่รู้คิดจะไม่เรียกพวกเขาว่าแม่และพ่อ ผู้คนเพียงแต่สร้างนิสัยของการพูดเช่นนั้นขึ้น อย่างไรก็ตามประเด็นนี้พิเศษสุดอย่างแท้จริง เพียงลูกๆ ของลักษณะและนารายณ์เท่านั้นที่จะเรียกพวกเขาว่าเป็นแม่และพ่อ ผู้คนคิดว่าผู้ที่มีทรัพย์สินสมบัติมากมายและอยู่ในศาสนาและพระราชวังนั้นอยู่ในสวรรค์ ลูกๆ ของพวกเขาจะพูดว่าพ่อแม่ของพวกเขามีความสุขมากมาย อย่างแน่นอนที่พวกเขาต้องเคยทำกรรมดีมาในอดีตก่อนของพวกเขา อัจจะ เมื่อผู้คนร้องเพลง: ท่านคือแม่และพ่อ พวกเขาร้องเพลงนี้ให้แก่พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้สร้างเดียว ท่านไม่มีตัวตนและพวกเราเป็นลูกๆ ของท่าน พวกเราดวงวิญญาณไม่มีตัวตนด้วยเช่นกัน ดังนั้นผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนสร้างโลกอย่างไร? โลกไม่สามารถถูกสร้างขึ้นมาได้โดยไม่มีแม่ นี่เป็นความอัศจรรย์ว่าโลกสร้างขึ้นมาอย่างไร ความอัศจรรย์ก็คือพ่อสูงสุดคือผู้สร้างโลกใหม่ ท่านมาในโลกเก่าเพื่อสร้างโลกใหม่ แต่ท่านสร้างโลกอย่างไร? นี่เป็นประเด็นที่ลึกซึ้งอย่างมาก ผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนคือผู้เดียวที่เราเรียกว่าแม่และพ่อ พ่ออธิบาย: พ่อนำลูกๆ มาเลี้ยงดู ไม่ใช่เรื่องของลูกๆ ที่ออกมาจากครรภ์ ลูกๆ มากมายจะสามารถออกมาในวิธีนั้นได้อย่างไร? ดังนั้นพ่อพูดว่า: พ่อนำร่างกายนี้มาใช้และนำลูกๆ มาเลี้ยงดูผ่านปากของผู้นี้ บรรพมาคือพ่อ ผู้สร้างโลกมนุษย์และท่านเป็นแม่ด้วยเช่นกันที่พ่อได้นำลูกมาเลี้ยงดูผ่านปากของท่าน นี่เป็นงานของพ่อเท่านั้นที่จะนำลูกๆ มาเลี้ยงดูในวิธีนี้ ชันยาสซีไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ พวกเขามีนกแสวงหา สวากและผู้ติดตาม ที่นี้เป็นประเด็นของการสร้างสิ่งสร้าง บาบามาในผู้นี้และดังนั้นเป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปากที่พูดว่า: ท่านคือแม่และพ่อ ดังนั้นผู้ที่ถูกพิสูจน์ว่าเป็นแม่ พ่อเข้ามาในผู้นี้และสร้างลูก ชายชราผู้นี้คือพ่อของมนุษยชาติและดังนั้นแม่ต้องเป็นผู้ที่ชราด้วยเช่นกัน เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องที่เป็นการ เวลาลูกๆ ต้องจดจำแม่และพ่อ ผู้นี้ไม่ได้มีทรัพย์สินสมบัติใดๆ ลูกกลายเป็นทายาท เหตุนี้เองผู้ซึ่งถูกเรียกว่าบัพดาดา ลูกไม่ได้ประกาศสิทธิในทรัพย์สินสมบัติจากบรรพมาบรรพมา ดาดานี้ (บรรพมา) ก็ประกาศสิทธิจากผู้เดียวนั้น ผู้ซึ่งเรียกว่าดาดาด้าพร้อมกับเรียกว่าแม่ ไม่เช่นนั้นแล้วแม่และพ่อ(Mother and Father) จะได้รับการพิสูจน์ได้อย่างไร? ประเด็นเกี่ยวกับแม่(Mother) พ่อ(Father) และลูกๆ(children) ลึกซึ้งอย่างมากและมีค่าควรแก่การเข้าใจและจดจำ บาบาท่านคือพ่อ เราได้ถือกำเนิดผ่านแม่(mother)นี้ อย่างแน่นอนที่เราจดจำมรดกด้วยเช่นกัน ลูกๆ ต้องจดจำพ่อ ด้วยความรู้ที่ลูกสามารถเข้าใจว่าพ่อเข้ามาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ได้อย่างไร พ่อพูดว่า: ผู้ที่พ่อเข้ามาในเขาก็เป็นบุตรชายของพ่อด้วยเช่นกัน เขาเป็นพ่อ(father)และเป็นแม่(mother)ของลูกด้วยเช่นกันและดังนั้นลูกกลายเป็นลูกๆ ลูกได้รับมรดกด้วยการจดจำพ่อ(Father) ลูกจะไม่ได้รับมรดกด้วยการจดจำแม่(mother) ลูกต้องจดจำพ่อ(Father)อย่างสม่ำเสมอและลิ้มร่างกายนี้ ประเด็นของความรู้เหล่านี้ลูกจำเป็นต้องเข้าใจ พ่อเข้ามาในโลกเก่าและสร้างโลกใหม่ ท่านทำลายสิ่งเก่า ไม่เช่นนั้นแล้วใครเล่าจะทำเช่นนั้น? นี่เป็นที่จดจำ

กันว่า การทำลายล้างโลกเก่าเกิดขึ้นด้วยขงก้า สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครเช่นกัน ซึ่งเหตุนี้เองจึงเป็นที่จดจำ ลูกๆ เข้าใจว่าอาณาจักรใหม่กำลังถูกสร้างขึ้นเพื่อลูก การเตรียมการอย่างสมบูรณ์เพื่อการทำลายล้างได้ถูกทำขึ้น มีลูกๆ มากมาย และลูกทั้งหมดกำลังประกาศสิทธิในอาณาจักร ไม่ใช่ว่าลูกเพียงแต่ยอมรับสิ่งนี้ด้วยศรัทธาที่มกมาย ใครบางคนพูดว่า สีดารามได้ถูกลักพาตัวไป ผู้คนพูดว่า: จริง! หากลูกไม่เข้าใจบางสิ่ง ลูกควรถามและพยายามที่จะเข้าใจสิ่งนั้น ไม่เช่นนั้นแล้ว ลูกก็เพียงแต่อยู่อย่างไม่รู้คิด ลูกได้รับความสุขชั่วคราวในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกได้รับผลที่มีอายุสั้นในชาติเกิดเดียวกันหรือในชาติเกิดถัดไปสำหรับสิ่งที่ลูกได้ทำไปแล้ว เมื่อผู้คนไปในการจาริกแสวงบุญ พวกเขาอยู่อย่างบริสุทธิ์เป็นเวลาอันสั้น พวกเขาไม่ได้ทำบาปใด พวกเขาให้ทานและทำบุญด้วยเช่นกัน นั่นเรียกว่าความสุขที่เป็นเหมือนมุลกา เพียงลูกๆ เท่านั้นที่สามารถเข้าใจสิ่งนี้ เพราะลูกได้เปลี่ยนจากสิ่งไปเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การอยู่ในวัด ในยุคทองลูกเคยมีสติปัญญาที่สูงส่งเพราะนั่นเป็นอาณาจักรของเทวาและเทวีที่สูงส่ง เคยมีพระราชวังทองคำ เวลานั้นไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากก้อนหิน ใครที่เปลี่ยนสติปัญญาที่สูงส่งของลูกให้กลายเป็นสติปัญญาที่เป็นหิน? ราววัน รูปของกิเลสทั้ง 5 เพียงเมื่อสติปัญญาของทุกคนกลายเป็นหิน เพียงพอเท่านั้นที่ทำให้สติปัญญาของลูกสูงส่ง ความรู้ของเมล็ดและต้นไม้มิมีการอธิบายและเป็นที่เข้าใจอย่างง่ายดาย ท่านอธิบายที่เหลือในรายละเอียดและจะเฝ้าแต่ทำเช่นนั้น ในสาระโดยย่อ พ่อพูดว่า: จดจำ พ่อผู้เดียวที่ลูกได้รับมรดกจากท่าน ไม่มีความจำเป็นที่จะจดจำแม่ พ่อพูดว่า: ลูกๆ จดจำพ่อ! อย่างแน่นอนที่ลูกๆ ต้องถือกำเนิดผ่านแม่ ลูกถือกำเนิดเพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ กันแม่นี้ออกไปและกันผู้มีร่างกายอื่นๆ ทั้งหมดออกไป เพราะลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ เวลานั้นลูกๆ เข้าใจว่า พร้อมกันกับการเป็นลูกๆ ของพ่อ แม่ทางร่างกาย ดวงวิญญาณก็เป็นลูกๆ ของพ่อทางจิตด้วยเช่นกัน พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนั้นสร้างโลกใหม่ บาร์ตเคยเป็นสวรรค์ ลักษณะและนารายณ์เคยเป็นนายแห่งสวรรค์ พวกเขาไม่ได้เป็นเช่นนั้นในเวลานี้ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอธิบายว่าลูกเคยได้รับมรดกที่มีขีดจำกัดทุกชาติเกิด เพราะมีมรดกที่มีขีดจำกัดเท่านั้นในนรก ในสวรรค์มรดกจะไม่เรียกว่ามีขีดจำกัด มรดกนั้นไม่มีขีดจำกัดเพราะลูกกลายเป็นนายของความไม่มีขีดจำกัด นั่นคือของทั้งโลก ไม่มีศาสนาอื่นใดที่นั่น มรดกที่มีขีดจำกัดเริ่มต้นที่ยุคทองแดงในขณะที่ยุคทองมรดกนั้นไม่มีขีดจำกัด ที่นั่นลูกสนุกสนานกับผล ที่นั่นลูกมีอาณาจักรที่ไม่มีขีดจำกัด เช่นที่ราชาราชินีเป็นเช่นไรปวงประชาก็เป็นเช่นนั้น ปวงประชาจะพูดด้วยเช่นกันว่าพวกเขาเป็นนายของทั้งโลก ผู้คนในปัจจุบันไม่ได้พูดว่าเขาเป็นนายของทั้งโลก เวลานั้นมีความมีขีดจำกัดอย่างมาก พวกเขาพูดว่า: ท่านไม่สามารถเข้ามาในน่านน้ำของเรา นี่เป็นแผ่นดินของเรา ที่นั่นแม้กระทั่งปวงประชาจะพูดว่าพวกเขาเป็นนายของทั้งโลก จักรพรรดิและจักรพรรดินีของพวกเขา ลักษณะและนารายณ์ก็เป็นนายของโลกด้วยเช่นกัน เวลานั้นเราเข้าใจว่าจะมีอาณาจักรเดียวเท่านั้นที่นั่นอำนาจในการปกครองไม่มีขีดจำกัด สิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใครว่าบาร์ตเคยเป็นเช่นไรมาก่อน เวลานั้นลูกๆ กำลังได้รับคำสอนที่จะรับมรดกของลูกๆ จากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เรากำลังพูดสิ่งนี้และดังนั้นเราจะต้องประกาศสิทธิในสิ่งนี้ด้วยอย่างแน่นอน พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเป็นผู้สร้างสวรรค์ คำว่า “โศคถึง 21 ชั่วโมง” นั้นเป็นที่จดจำ เหตุใดจึงมีการใช้คำว่า ‘ชั่วโมง’? เป็นเพราะที่นั่นลูกตายเมื่อลูกแก่ชราเท่านั้น ไม่มีการตายก่อนเวลาอันควรใดๆ ผู้หญิงจะไม่เป็นหม้ายที่นั่น ไม่มีการร้องไห้หรือคร่ำครวญที่นั่น ที่นั่นมีการร้องไห้คร่ำครวญอย่างมากมาย ที่นั่นแม้กระทั่งทารกก็ไม่ร้องไห้ ที่นั่นพวกเขาจงใจทำให้ทารกร้องไห้เพื่อที่ปอดของทารกจะสามารถขยายตัว ไม่มีสิ่งต่างๆ เช่นนั้นที่นั่น ลูกๆ ทั้งหมดเข้าใจว่าเรากำลังประกาศสิทธิในมรดกของเราจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเช่นที่เราเคยทำในวงจรที่แล้ว 84 ชาติเกิดเวลานี้กำลังจะจบสิ้นและเป็นเวลาที่จะกลับบ้าน บาปจะถูกเผาไปไปด้วยการจดจำพ่อและมรดกอยู่เสมอเท่านั้น ความหมายของ ‘มานมานะบาฟ’ นั้นง่ายดายอย่างมาก! ถึงแม้ว่ากิตะนั้นหลอกลวง ก็มีบางสิ่งที่จริงแท้ จดจำฉัน พ่อของลูก! กฤษณะไม่ได้พูดว่า: จดจำฉัน ลูกต้องมาหาพ่อ ดวงวิญญาณสูงสุดในเวลานี้บอกลูก: ลูกๆ ดวงวิญญาณทั้งหมดต้องกลับไปเหมือนฝูงงู ดังนั้นอย่างแน่นอนที่ดวงวิญญาณจะตามดวงวิญญาณสูงสุดไป กฤษณะคือผู้มีร่างกาย เขาจะไม่พูดว่า: จดจำ ฉัน ดวงวิญญาณ! ชื่อของเขาคือกฤษณะ ไม่มีดวงวิญญาณใดสามารถพูดเช่นนั้น เพราะดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นพี่น้อง พ่อพูดว่า: พ่อไม่มีตัวตน ชื่อของพ่อคือชิวา กฤษณะจะสามารถพูดเช่นนั้นได้อย่างไร? เขามีร่างกาย ชีพบาบาไม่มีร่างของท่านเอง ชีพบาบาพูดว่า: ลูกๆ ไม่ได้มีร่างกายในตอนแรกเช่นกัน ลูกดวงวิญญาณเคยไม่มีตัวตนและลูกนำร่างกายมาใช้ เวลานั้นลูกมีสำนึกรู้ของตอนเริ่มต้นกลางและตอนจบของละคร อย่างไร เมื่อไหร่และเหตุใดที่พ่อสร้างโลก? โลกคงอยู่เรียบร้อยแล้ว กระนั้นก็เป็นที่ยอมรับกันว่าโลกใหม่ถูกสร้างขึ้นผ่านบราห์มา ดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านได้สร้างโลกใหม่จากโลกเก่า มีคำกล่าวด้วยเช่นกันว่ามนุษย์ถูกทำให้กลายเป็นเทพ พ่อพูดว่า: พ่อเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ไปเป็นเทพด้วยการศึกษานี้ ลูกเคยเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและแล้วลูกกลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา ผู้คนไม่เข้าใจว่ามีการใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร ทุกคนจะใช้ 84 ชาติเกิดหรือ? ประชากรโลกเฝ้าแต่เพิ่มพูนขึ้น ดังนั้นทุกคนจะสามารถใช้ 84 ชาติเกิดได้อย่างไร? อย่างแน่นอนผู้ที่มาภายหลังจากวงจรจะใช้ชาติเกิดน้อยกว่า ใครก็ตามจะสามารถใช้ 84 ชาติเกิดใน 25-50 ปีได้อย่างไร? นี่คือการแห่งการสำนึกในตนเอง แต่พวกเขาได้แสดงกมลจักรแห่งการสำนึกในตนเองนี้ว่าเป็นอาวุธ เวลานั้นลูกๆ ดวงวิญญาณมีสำนึกรู้ว่า

ลูกได้ผ่าน 84 ชาติเกิดอย่างไร เวลานี้วงจรกำลังจะมาถึงจุดจบ ละครกำลังจะซ้ำรอย ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ที่หายไปนั้นเวลานี้เป็นสิ่งที่ต้องการอีกครั้ง มนุษย์พูดว่า: โอ้ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ ได้โปรดเมตตา! พ่อพูดว่า: อ้อชะ พ่อปลดปล่อยลูกจากความทุกข์และทำให้ลูกมีความสุข งานของพ่อคือทำให้ทุกคนมีความสุข เหตุนี้เองพ่อจึงมาทวงจรรยาและทำให้บาร์ตเป็นเช่นเพชร พ่อทำให้ลูกๆทั้งหมดมีความสุขอย่างมากและส่งที่เหลือทั้งหมดไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น ผู้เลื่อมใสศรัทธาเองต้องการที่จะพบปะกับพระเจ้าเช่นกันเพื่อที่พวกเขาจะสามารถมีความสุข แต่ชั้นยาซีได้พูดไปแล้วว่าความสุขเป็นเหมือนกับหยดหนึ่งของมุลกา อีกสิ่งที่พวกเขาพูดคือพวกเขาไม่ต้องการที่จะกลับมาและแสดงในละครนี้ พวกเขาต้องการการหลุดพ้นที่เป็นนิรันดร์ อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่สามารถได้รับการหลุดพ้นที่เป็นนิรันดร์ได้ ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว เวลานี้ลูกๆเข้าใจประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของทั้งโลกและวงจรมุขไปอย่างไร นี่เรียกได้ว่าเป็นวงจรของการตระหนักรู้ในตนเองด้วยเช่นกัน พวกเขาได้แสดงหัวของทุกคนถูกตัดด้วยกงจักรและพวกเขาก็ได้แสดงการแสดงการตัดหัวของคินส์ด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามไม่มีสิ่งต่างๆเช่นนั้น ที่นี้ไม่มีความก้าวร้าวรุนแรง นี่คือการศึกษาลำเรียน ลูกต้องศึกษาลำเรียนและประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อ ไม่มีใครฆ่าพ่อของตนเพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดก นั่นเป็นมรดกที่มีขีดจำกัด ในขณะที่มรดกที่ลูกได้ประกาศสิทธิ์จากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนั้นไม่มีขีดจำกัด พวกเขาได้พูดถึงสิ่งต่างๆมากมายเกี่ยวกับสงคราม ฯลฯ ในกิตะ ไม่มีสิ่งใดเช่นนั้น ในความเป็นจริงพันดาวาสามได้ต่อสู้กับใคร นี่เป็นไปด้วยพลังโยคะที่ลูกๆประกาศสิทธิ์ในมรดกของโลกใหม่ของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่มีเรื่องของสงคราม อ้อชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกถึง 21 ชั่วโมง จงทำความเพียรพยายามที่จะจดจำพ่อและมรดกอยู่เสมอ อย่าได้จดจำผู้ที่มีร่างกายใด

2. เฝ้าแต่ดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเองในสติปัญญา: เราเคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและแล้วกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา เราได้จบสิ้นวงจรของ 84 ชาติเกิดแล้วและเวลานี้ละครกำลังจะซ้ำรอยอีกครั้ง จากการเป็นผู้กราบไหว้บูชา เราต้องกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา การมีสำนึกนี้หมายถึงการดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นเพชรพลอยที่มีชัยชนะผู้ที่เข้าไปในส่วนแรก (first division) ด้วยการนั่งอย่างใกล้ชิด ด้วยการอยู่อย่างทักทาย

เพราะด้วยความใกล้ชิดของเวลา เวลานี้ทำให้ตนเองทักทายกับพ่อ กลับมาเป็นเช่นเดียวกับพ่อ นั่นคือมีความใกล้ชิดกับท่านในความจิต คำพูด การกระทำ สันสการ์และงานรับใช้ของลูก มีประสบการณ์ในความเป็นมิตร ความร่วมมือและความรักของพ่อในทุกความคิดของลูก มีประสบการณ์อย่างสม่ำเสมอในความเป็นมิตรของพ่อและรู้สึกถึงมือของลูกอยู่ในมือของท่านและลูกจะเข้าไปใน*ส่วนแรก* มีการจดจำระลึกถึงที่สม่ำเสมอและความรักที่สมบูรณ์สำหรับพ่อผู้เดียวและลูกจะกลับมาเป็นเพชรพลอยแห่งชัยชนะใน พวงมาลัยแห่งชัยชนะ แม้ขณะนี้ลูกยังคงมี*โอกาส* ป้ายของ “สายเกินไป” ยังไม่ถูกยกขึ้น

คติพจน์: การเป็นผู้ประทานความสุขและทำงานรับใช้ของการปลดปล่อยดวงวิญญาณมากมายจากความทุกข์และความไม่สงบคือการเป็นสุขเทพ (ผู้ประทานความสุข)

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกกลายเป็นผู้ที่รู้จักด้วยมนตราที่ยิ่งใหญ่ของ “มานมานะบาฟ” นี่คือนมตราที่ปลดปล่อยลูกจากบาปทั้งหลาย
- คำถาม:** อะไรคือสาระของความรู้ทั้งหมด อะไรคือสิ่งขับเคลื่อนของผู้ที่อยู่อย่าง “มานมานะบาฟ”
- คำตอบ:** สาระของความรู้ทั้งหมดคือ เวลาที่เราต้องกลับบ้าน โลกนี้สกปรก เราต้องทิ้งโลกนี้และกลับบ้าน เพียงแต่จดจำให้มากเท่านั้นก็ยังเป็น “มานมานะบาฟ” เช่นกัน ลูกๆ ผู้ที่คงอยู่ในสภาพของ “มานมานะบาฟ” จะไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้อยู่เสมอ พวกเขามีการสนทนาทางจิตที่แสนหวานกับบาบา
- คำถาม:** ด้วยการตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของนิสัยใดที่ดวงวิญญาณไม่อาจอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อได้
- คำตอบ:** : หากดวงวิญญาณมีนิสัยการมองภาพที่สกปรกหรืออ่านข่าวสกปรก เขาก็ไม่อาจอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อได้ โรงภาพยนตร์ก็ยังเป็นประตูไปสู่สุนทรภะและทำลายทัศนคติของลูกอีกด้วย

โอม ซานติ พ่อทางจิตนั่งอยู่ที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต ผู้ที่เข้าใจเพียงเล็กน้อยได้รับคำอธิบาย เวลาที่ลูกต้องรู้คิดอย่างมากและเข้าใจว่าผู้เดียวคือพ่อที่ไร้ขีดจำกัดและท่านยังให้คำสอนที่ไร้ขีดจำกัดแก่ลูกเช่นกัน ท่านอธิบายความลับของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลก ความรู้ควรอยู่ในสติปัญญาของลูกที่เป็นนักเรียน แน่แน่นอนว่าพ่อจะนำลูกกลับไปกับท่าน เพราะท่านรู้ว่านี่คือโลกเก่าที่สกปรก พ่อมาสู่โลกเก่านี้เพื่อพาลูกกลับบ้าน บาบาอธิบายว่า ขณะนั่งอยู่ที่นี้ ลูกต้องรู้สึกอยู่ภายในว่า ผู้เดียวเป็นพ่อที่ไร้ขีดจำกัดของลูกอย่างแท้จริงและท่านให้คำสอนที่สูงส่งอย่างมากแก่ลูก ท่านยังอธิบายความลับของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างด้วยเช่นกัน การจดจำทั้งหมดนี้ยังเป็น “มานมานะบาฟ” ด้วยเช่นกัน สิ่งนี้ถูกรวมไว้ในสารทของลูกได้ด้วยเช่นกัน นี่เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมาก! แม้ว่าลูกไม่ได้ทำสิ่งอื่นใด ขอให้สติปัญญาของลูกจดจำสิ่งนี้ขณะกำลังนั่ง เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา สิ่งที่ยศรัทธาเป็นที่น่าสนใจเสมอ ลูกเข้าใจว่าด้วยการจดจำบาบาและเล่าเรียนการศึกษานี้ ลูกจะมาเป็นนายของโลกรีกครั้งหนึ่ง สิ่งนี้ควรจะหมั่นอยู่ในสติปัญญาของลูกอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าลูกนั่งอยู่บนรถเมล์หรือรถไฟ ขอให้สติปัญญาของลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึง ก่อนอื่นใด ลูกๆ ต้องการพ่อ ลูกรู้ว่า พ่อทางจิตของเราดวงวิญญาณไร้ขีดจำกัด เพื่อที่ลูกจะมีการจดจำระลึกถึงได้อย่างง่ายดาย บาบาได้ให้วิธีการนี้แก่ลูกว่า จงจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอยู่เสมอและด้วยไฟโยคะนี้ การกระทำที่เป็นบาปของลูกถึงครึ่งหนึ่งของวงจรจะถูกเผาทั้งชาติแล้วชาติเล่าลูกเคยทรมาณตนเองอย่างมากมายและสร้างไฟบูชายัญ ฯลฯ ผู้คนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาไม่รู้แม้กระทั่งว่าเหตุใดพวกเขาจึงทำสิ่งเหล่านั้น ระเบียบข้อปฏิบัติที่พวกเขาจะได้รับจากการทำสิ่งเช่นนั้นแล้ว พวกเขาไปวัดและทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมากมาย! พวกเขาเชื่อว่าทั้งหมดนั้นได้คงอยู่มาเนิ่นนานนับจำนวนไม่ได้ พวกเขาแม้กระทั่งพูดว่า คัมภีร์เหล่านั้นคงอยู่มาเนิ่นนานนับจำนวนไม่ได้เช่นกัน อย่างไรก็ตามมนุษย์ไม่ได้รู้ว่าไม่มีคัมภีร์ใดในสวรรค์ พวกเขาเชื่อว่าทั้งหมดนั้นเคยคงอยู่มาตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของโลก ไม่มีใครในหมู่พวกเขาบอกลูกได้ว่า พ่อที่ไร้ขีดจำกัดคือใคร ที่นี้ไม่มีพ่อหรือครูที่มีขีดจำกัด ลูกทุกคนเคยได้รับการศึกษาโดยครูที่มีขีดจำกัด ผู้ที่ลูกศึกษาเล่าเรียนกับเขาเพื่อที่จะได้งานทำและหารายได้ ลูกๆ รู้ว่า นี่คือพ่อที่ไร้ขีดจำกัดของลูก และท่านไม่มีพ่อ ท่านคือครูที่ไร้ขีดจำกัดและท่านก็ไม่มีครู ใครให้การศึกษาแก่ท่านเหล่านั้น แน่แน่นอนว่าลูกควรจดจำสิ่งนี้ นี่ก็ยังเป็น “มานมานะบาฟ” เช่นกัน ความรู้นี้ไม่ได้ถูกสอนที่ไหน พ่อเองเต็มไปด้วยความรู้ บางคนให้การศึกษาแก่ท่านหรือ ท่านคือเมล็ดที่มีชีวิตของต้นไม้โลกมนุษย์ พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ เพราะท่านเป็นผู้มีชีวิต ท่านจึงบอกความลับทั้งหมดของต้นไม้โลกมนุษย์ตั้งแต่ตอนเริ่มจนถึงตอนจบแก่ลูก ท่านมาในตอนจบและให้ความรู้ของตอนเริ่มต้นแก่ลูก พ่อพูดว่า โอ ลูกๆ พ่อได้ดวงตาเข้ามาในผู้นี้และบอกลูกผ่านเขาเกี่ยวกับความลับตั้งแต่ตอนเริ่มจนถึงเวลาปัจจุบัน พ่อจะบอกลูกเกี่ยวกับตอนจบในภายหลัง เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปลูกจะเข้าใจว่าเมื่อไหร่ที่เป็นตอนจบ เพราะเวลานั้นลูกจะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของตนเอง ลูกจะเห็นสัญลักษณ์ของสิ่งนั้นเช่นกัน โลกเก่าที่สกปรกนี้ต้องถูกทำลาย ไม่มีอะไรใหม่ ลูกเคยเห็นสิ่งนี้มาแล้วหลายครั้งแล้ว ลูกก็จะเห็นสิ่งนั้นเรื่อยๆ ลูกรับสิทธิ์ต่ออาณาจักรในวงจรที่แล้ว ลูกสูญเสียสิ่งนั้นและเวลานี้กำลังรับสิทธิ์นั้นอีกครั้งหนึ่ง บาบา กำลังสอนพวกเรา ลูกเข้าใจว่า ลูกเคยเป็นนายของโลกรีกครั้งแล้วลูกก็ใช้ 84 ชาติเกิด เพื่อที่จะทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกรีกครั้ง บาบา กำลังให้ความรู้เดียวกันนั้นกับลูก ลูกเข้าใจอยู่ภายในว่า บาบายังเป็นครูด้วยเช่นกัน อัจชะ หากลูกไม่อาจจดจำพ่อได้ก็ให้จดจำครู ใครจะลืมนครของตนได้หรือ ลูกศึกษาเล่าเรียนกับครูอย่างต่อเนื่อง ใช้ มายาทำให้ลูกทำผิดและไม่สำนึกถึงสิ่งเหล่านั้น มายาเป่าผองใสตาของลูก เพื่อทำให้ลูกลืมนะว่าพระเจ้าคือผู้ที่กำลังสอนลูกอยู่ พ่ออธิบายทุกสิ่งแก่

ลูก คำอธิบายนี้ไร้ขีดจำกัดในขณะที่สิ่งนั้นมีขีดจำกัด บาบารู้ที่ไร้ขีดจำกัดนี้แก่ลูกๆ ทุกวงจร อัจชะ หากลูกไม่ศึกษาเล่าเรียนได้มากมายนัก ก็ให้จดจำบาบาในรูปแบบของพ่อ ท่านไม่มีพ่อ ท่านเป็นพ่อของทุกคนและลูกทุกคนก็เป็นลูกของท่าน มิใครพูดว่า ตนเองเป็นลูกของชีพบบาบามาใหม่ท่านเป็นพ่อที่ไร้ขีดจำกัด ลูกเข้าใจว่า เวลานั้นลูกเป็นของพ่อที่ไร้ขีดจำกัด การศึกษาของเราในอดีตไร้ผลเกิน! พวกเราบรรพชนท่านนั้นที่ศึกษาคำสอนเหล่านี้ เทพ นักรบ พ่อค้าและศูทรไม่ได้ศึกษาสิ่งนี้ ความรู้ที่พ่อให้เน้นเป็นพิเศษ ไม่มีใครนอกจากลูกที่เข้าใจสิ่งนี้ ปรัชญาความสุขของลูกสูงขึ้น เพราะลูกรู้ว่าลูกกำลังจะกลับมาสู่ประสาธน์จากที่ตาโมประสาธน์ เวลานั้นลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก เพื่อรับสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ไม่ใช่ทุกคนจะได้ไปสวรรค์ หากลูกไม่ซึมซับความรู้และโยคะแล้ว ลูกจะไม่อาจรับสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ บาบารู้ว่า เพื่อที่จะกลับมา 16 องศาเต็ม ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมากสำหรับการจดจำระลึกถึง จงตรวจสอบดูว่า ลูกไม่ได้เป็นเหตุแห่งความทุกข์ให้แก่ใคร ลูกเป็นลูกของผู้ประทานความสุข ดังนั้นลูกจึงต้องให้ความสุขแก่ทุกคน อย่าเป็นเหตุแห่งความทุกข์ให้แก่ใครผ่านความคิด คำพูดหรือการกระทำของลูก เวลานั้นลูกทั้งหลายกำลังศึกษาเล่าเรียนและจะกลายเป็นเช่นดอกไม้ การศึกษานี้เท่านั้นที่จะไปกับลูก ไม่มีใครจำเป็นต้องศึกษาตำรา ฯลฯ สำหรับการศึกษาระดับอื่นๆ ลูกต้องศึกษาตำรามากมาย ฯลฯ ความรู้ของบาบาพิเศษและเป็นสิ่งที่ง่ายดายมากอีกด้วย อย่างไรก็ตามนี่เป็นสิ่งที่แฝงตัว ไม่มีใครนอกจากลูกๆ ที่จะเข้าใจสิ่งที่ลูกกำลังศึกษา นี่เป็นการศึกษาที่แสนอัศจรรย์ พ่อพูดว่า อย่าขาดเรียน อย่าทิ้งการศึกษานี้ บาบารู้ว่าบาบาได้รับทะเบียนของทุกคน บาบารู้จากสิ่งนั้นได้ว่า ใครขาดเรียน 10 เดือน และใครขาดเรียน 6 เดือน ขณะที่เคลื่อนไหวไปมาบางคนทิ้งการศึกษานี้ สิ่งนี้แสนอัศจรรย์ยิ่ง ไม่มีสิ่งใดที่น่าอัศจรรย์เท่าสิ่งนี้แล้ว! พ่อมาและพบกับลูกๆทุกวงจร ลูกเข้าใจว่า พ่อที่มีตัวตนนี้ใช้ชาติเกิด ท่านไปรอบวงจร 84 ชาติเกิดและสิ่งเดียวกันนั้นก็ใช้กับลูกด้วย นี่คือการแสดง การแสดงไม่เคยถูกลืมเลือน การแสดงเป็นที่จดจำเสมอ บาบารู้ว่า โดยทั่วไปแล้ว โลกนี้คืออนรก โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงภาพยนตร์นั้นเป็นเหมือนนรก เพราะไปที่นั่นทัศนคติของลูกจึงถูกทำลายไปอย่างสิ้นเชิง แม้ว่าพวกเขาดูรูปภาพที่สวยงามในหนังสือพิมพ์ จากนั้นสติปัญญาจะถูกดึงเข้าหารูปภาพเหล่านั้น มีความคิดเกิดขึ้นว่า คนนั้นสวยงามมากเสียจนเธอควรได้รับรางวัล เหตุใดลูกจึงดูรูปภาพเช่นนั้นเล่า สติปัญญาของลูกเข้าใจว่า ทั้งโลกกำลังจะถึงจุดจบ จงจดจำพ่ออย่างต่อเนื่อง อย่าคิดหรือดูสิ่งต่างๆเช่นนั้น ร่างกายที่สกปรกเหล่านั้นเป็นของโลกละ ลูกได้อะไรจากการมองดูภาพเหล่านั้นเล่า จงมองพ่อเท่านั้น บาบารู้ว่า: ลูกๆที่สุดแสนหวานจุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก มายาก็ไม่ใช่ย่อยเลย ดูซิ ความตระการตาของมายานั้นมากมายเพียงไร! ด้านหนึ่งเป็นวิทยาศาสตร์และอีกด้านหนึ่งเป็นความเงิบของลูกๆ ผู้คนเหล่านั้นต้องการแค่การหลุดพ้น ในขณะที่ที่นี้ลูกมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่จะได้รับการหลุดพ้นในชีวิต คนอื่นไม่อาจชี้หนทางไปสู่การหลุดพ้นในชีวิตให้แก่ลูกได้ ชันยาสวี่ ฯลฯ ไม่อาจให้ความรู้แก่ลูกได้ พวกเขาไม่อาจบอกใครให้อยู่บ้านกับครอบครัวและกลับมาบริสุทธิ์ได้ พ่อผู้เดียวเท่านั้นอธิบายสิ่งนี้ หนทางความเลื่อมใสศรัทธาไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากการเสียเวลา พวกเขาทำความผิดมากมายเหลือเกิน! ขณะที่ทำความผิดพลาด พวกเขากลายเป็นผู้ที่โง่เขลาอย่างสิ้นเชิง ชาติเกิดสุดท้ายนี้คือ ชาติเกิดของความผิดพลาดร้อยเปอร์เซ็นต์ สติปัญญาไม่ทำงานเลย เพราะบาบาอธิบายแก่ลูกเท่านั้นเวลานั้นลูกจึงเข้าใจ เวลานั้นลูกเข้าใจทุกสิ่งแล้วที่ลูกจะอธิบายแก่ผู้อื่นได้ ปรัชญาความสุขของลูกสูงขึ้น เป็นความอัศจรรย์ที่พ่อไม่มีทั้งพ่อหรือครู แล้วท่านเรียนรู้จากที่ไหนเล่า มนุษย์จะประหลาดใจกับสิ่งนี้ หลายคนคิดว่า ผู้นี้ต้องเรียนสิ่งนี้มาจากกูรูอย่างแน่นอน หากท่านเคยเรียนสิ่งนี้จากกูรู กูรูนั้นก็จะมีสาวกอื่นๆอีกจำนวนมาก ไม่ได้มีแค่เพียงสาวกคนเดียวนี้ กูรมีสาวกมากมาย ดูซิว่าอากาศนั้นมีสาวกมากมายเพียงไร! ดูว่าพวกเขาให้ความนับถือแก่กูรูมากเพียงไร! พวกเขาเปรียบกูรูเหมือนกับเพชร ลูกจะเปรียบผู้เดียวนั้นกับอะไรเล่า ท่านสูงสุด ท่านจะหนักเพียงไร ลูกจะทำอะไร หากลูกจะเปรียบท่านแล้ว ลูกจะเปรียบท่านกับสิ่งใดได้เล่า ชีพบบาบามาเป็นจุด ทุกวันนี้ผู้คนจำนวนมากถูกเปรียบเทียบกับบางสิ่ง บางคนถูกเปรียบเทียบกับทอง บางคนถูกเปรียบเทียบกับเงินและแม้แต่บางคนก็ยังถูกเปรียบเทียบกับทองคำขาว บางคนมีราคาแพงยิ่งกว่าทองคำ เวลานั้นพ่ออธิบายว่า กูรูทั้งโลกเหล่านั้นไม่ได้ประทานการหลุดพ้นในชีวิต พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่นำลูกไปสู่การหลุดพ้นในชีวิต ลูกจะเปรียบท่านกับอะไรเล่า มนุษย์เพียงแต่พูดว่า โอ พระเจ้า! โอ พระเจ้า! พวกเขาไม่รู้วาทานคือพ่อและยังเป็นครูด้วย ท่านนั้นอย่างแสนธรรมดา ท่านนั้นสูงกว่าเล็กน้อย เพื่อที่จะมองดูใบหน้าของลูกๆ พ่อจะทำการก่อตั้งโดยที่ไม่มีลูกๆ ช่วยเหลือได้อย่างไรเล่า แน่แน่นอนว่าบาบารักผู้ที่ช่วยเหลือท่านอย่างมาก ในชีวิตทางโลก หากลูกคนหนึ่งหารายได้สองพันรูปีและอีกคนหนึ่งหารายได้หนึ่งพันรูปี ลูกคนใดที่พ่อจะรักมากกว่าเล่า อย่างไรก็ตามทุกวันนี้นักก็ไม่ได้ใส่ใจแม้แต่กับพ่อแม่ของตนเอง พ่อที่ไร้ขีดจำกัดยังเห็นว่าลูกผู้หนึ่งเป็นผู้ช่วยที่ดีมากเช่นกัน จากการได้เห็นลูกๆ บาบารู้สึกยินดีเหลือเกิน ดวงวิญญาณนั้นรู้สึกยินดี พ่อมาทุกวงจรและพ่อยินดีอย่างมากที่เห็นลูกๆ เพราะพ่อรู้ว่าทุกวงจรพวกเขามาเป็นผู้ช่วยของพ่อ ความรักจากพ่อนี้คงอยู่ทุกวงจร ลูกอาจจะนั่งอยู่ที่ไหนก็ตาม จงเก็บไว้ในสติปัญญาของลูกว่า บาบามาเป็นพ่อ ครูและสัจกูรูของลูก ท่านเป็นทุกสิ่ง เหตุนี้เองทุกคนจึงจดจำท่าน ไม่มีใครจะจดจำท่านในยุคทอง เพราะเวลานั้นเรือของลูกจะข้ามฟากไปถึง 21 ชาติเกิด ลูกควรจะอยู่อย่าง

สดชื่นแจ่มใสด้วยการจดจำวิธีนี้ ลูกควรมีความสุขที่กำลังทำงานรับใช้เพื่อพ่อ จงให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน นั่นคือ พ่อที่ไร้ขีดจำกัด พ่อเท่านั้นที่ก่อตั้งสวรรค์ พ่อยังพาเราทุกคนกลับบ้านไปกับท่านด้วยเช่นกัน เมื่อลูกอธิบายเช่นนั้น พวกเขาจะไม่อาจพูดได้อีกต่อไปว่า พระเจ้าอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พ่อพูดว่า ในเวลาของการทำลายล้าง สติปัญญาของผู้ที่ไม่มีความรักจะถูกทำลาย พวกเขาทุกคนจะถูกทำลายและลูกเท่านั้นที่จะอยู่เพื่อรับสิทธิ์แห่งชัยชนะ ลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักร พ่อของดวงวิญญาณกำลังอธิบายให้แก่ดวงวิญญาณ ดังนั้นจงบอกทุกคนเกี่ยวกับสิ่งที่น่าอัศจรรย์นี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลูกคือ ลูกๆ ของผู้ประทานความสุข ดังนั้นลูกจึงต้องให้ความสุขแก่ทุกคน อย่าเป็นเหตุแห่งความทุกข์ให้แก่ใครผ่านความคิด คำพูดหรือการกระทำของลูก

2. ทั้งครูและคำสอนแสนอัศจรรย์ อย่างชาดเรียนหรือพลาตคำสอนที่แสนอัศจรรย์นี้

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ทางจิตวิญญาณ ผู้ที่มีความกระตือรือร้นอย่างสม่ำเสมอทุกวันและให้ความกระตือรือร้นแก่ทุกคนอื่นด้วยเช่นกัน

บัพดาตาให้ลูกๆ ผู้เป็นผู้รับใช้ทางจิตวิญญาณได้รับของขวัญของความรักนี้: ลูกๆ แต่ละวันอยู่อย่างกระตือรือร้นในตัวเองและเฉลิมฉลองเทศกาลของการทำให้ทุกคนอื่นกระตือรือร้น ในการทำสิ่งนี้ลูกจะได้รับการปลดปล่อยจากการทำความเพียรพยายามที่จะทำให้สันสการ์ของลูกสอดคล้องกลมกลืนและจบสิ้นสันสการ์ เฉลิมฉลองเทศกาลนี้อย่างสม่ำเสมอและปัญหาทั้งหมดจะจบสิ้น ลูกจะไม่ต้องใช้เวลาหรือใช้พลังของลูกในสิ่งนั้น ลูกจะกลายเป็นเทวดานางฟ้าผู้ที่ร่าเริงและโอบยบินในความสุข

คติพจน์: ผู้ที่เข้าใจความลับของละครและทำให้บทเรียนของ “ไม่มีอะไรใหม่” มันคงเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวล

*** โอม ชานติ ***

เพื่อที่จะกลายเป็นอันดับหนึ่งจงกลายเป็นตัวของคุณธรรมและเป็นผู้ให้ทานคุณธรรมที่ยิ่งใหญ่

วันนี้แม่และพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังมองดูลูกๆ พิเศษในทั้งสี่ทิศ ท่านเห็นคุณสมบัติพิเศษใด? ลูกคนไหนที่มีความรู้รอบรู้เสมอ ลูกคนไหนที่ประกาศสิทธิในอาณาจักรของอำนาจในการปกครองตนเองที่ไม่สั่นคลอน เป็นอิสระจากอุปสรรคเสมอ เป็นโยคีที่สม่ำเสมอ และเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่เสมอ? มีเพียงดวงวิญญาณกำมือเดียวจากหลายล้านดวงวิญญาณเท่านั้น ที่กลายเป็นดวงวิญญาณพิเศษเช่นนี้ ทุกคนกลายเป็นผู้ที่รอบรู้ เป็นโยคี และเป็นผู้ให้ที่ยิ่งใหญ่ แต่มีเพียงไม่กี่คนเท่านั้น ที่กลายเป็นสิ่งนี้อยู่เสมอ ผู้ไม่มีที่สิ้นสุด, ไม่เปลี่ยนแปลงและสม่ำเสมอเท่านั้นที่สามารถกลายเป็นเพชรพลอยแห่งชัยชนะของลูกประจำแห่งชัยชนะได้ ในยุคบรรจบพบกันบัพดาตาได้ให้พรแก่ลูกทุกคนของการอยู่อย่างไม่เปลี่ยนแปลงและสม่ำเสมอ แต่พวกเขาตามลำดับกันไปในการซึมซับพรเหล่านี้ไว้ในชีวิตของพวกเขาอยู่เสมอ วิธีที่ง่ายที่สุดในการเป็นอันดับหนึ่งคือการกลายเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่อยู่เสมอ การเป็นผู้ให้ที่ยิ่งใหญ่อย่างสม่ำเสมอหมายถึงการเป็นผู้ที่รับใช้ที่สม่ำเสมอและง่ายดาย เพราะเพียงผู้ที่ย่าง่ายเท่านั้นที่จะสามารถสม่ำเสมอได้ การเป็นผู้รับใช้ที่สม่ำเสมอหมายถึงการเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่อย่างสม่ำเสมอ ลูกเป็นลูกของผู้ประทาน ลูกคือดวงวิญญาณที่สูงส่งที่เต็มไปด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมด สิ่งขับเคลื่อนของการเป็นผู้ที่เต็มเปี่ยมคือการเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่อย่างสม่ำเสมอ ลูกไม่สามารถอยู่ได้โดยที่ไม่ได้ให้ทานแม้แต่วินาทีเดียว ดวงวิญญาณผู้เลื่อมใสศรัทธามากมายได้กลายเป็นดวงวิญญาณผู้ให้ทานตั้งแต่ยุคทองแดง แต่ไม่ว่าพวกเขาจะยิ่งใหญ่เพียงใดในการให้ทาน พวกเขาไม่ได้เป็นผู้ให้ทานของสมบัติที่มีค่าที่ไม่มีขีดจำกัด พวกเขากลายเป็นผู้ให้ทานของสมบัติและสิ่งที่สูญสลาย ในยุคบรรจบพบกันลูกดวงวิญญาณที่สูงส่งได้กลายเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่และไม่มีที่สิ้นสุดอย่างสม่ำเสมอ ถามตนเองว่า: ลูกเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่อย่างสม่ำเสมอหรือไม่? หรือลูกกำลังให้ทานตามเวลา? หรือลูกเป็นผู้ให้ทานตามโอกาสที่ลูกได้รับ?

ผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่อย่างสม่ำเสมอจะอยู่อย่างไม่ว่างเว้นตลอดเวลาในการให้ทานในสามวิธี การให้ทานแรกคือการให้ทานของการให้พลังด้วยจิตใจ การให้ทานที่สองคือการให้ความรู้ด้วยคำพูด และการให้ทานที่สามคือการให้ทานคุณธรรมด้วยการกระทำ ผู้ที่ให้ทานทั้งสามประเภทนี้จะสามารถกลายเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ได้อย่างง่ายดาย อย่างไรก็ตามผลลัพธ์ก็คือลูกส่วนใหญ่จะเฝ้าแต่ให้ทานความรู้ด้วยคำพูดและให้ทานพลังด้วยจิตใจตามความสามารถของลูก แต่มีลูกน้อยมากที่ให้ทานคุณธรรมด้วยการกระทำ ในเวลาปัจจุบันดวงวิญญาณทั้งสองประเภท ไม่ว่าจะเป็นดวงวิญญาณที่ไม่มีความรู้หรือบราห์มินก็ตามต่างก็มีความต้องการในการให้ทานของคุณธรรม ในปัจจุบันทำให้วิธีการนี้เข้มข้นขึ้นเป็นพิเศษสำหรับตัวลูกเองและสำหรับครอบครัวยุคบราห์มินด้วย

คุณธรรมที่สูงส่งเหล่านี้คือ ‘พระภูปราสาท’ ที่สูงส่งที่สุด (อาหารศักดิ์สิทธิ์ที่ได้รับพรจากพระเจ้า) ดังนั้นเวลานี้จงแจกจ่ายปราสาท(อาหารที่ศักดิ์สิทธิ์)นี้เป็นอย่างมาก เมื่อลูกพบกับใครบางคน, สิ่งขับเคลื่อนความรักของลูกที่มีต่อผู้อื่นคือการที่ลูกให้โถลีแก่บุคคลนั้น ลูกชอบโถลีใช้ไหม? ในทำนองเดียวกันจงให้โถลีแห่งคุณธรรมแก่กันและกัน ด้วยการใช้วิธีการนี้เป้าหมายของยุคบรรจบพบกันซึ่งก็คือ “เทวดานางฟ้ากลายเป็นเทพ” จะถูกเปิดเผยในทุกคนอย่างง่ายดาย ให้เก็บรักษาการฝึกฝนนี้ไว้ในสำนึกของลูกอยู่เสมอ: นั่นเป็นลูกของผู้ประทาน เป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ ลูกต้องให้ทานกับดวงวิญญาณที่ไม่มีความรู้และดวงวิญญาณบราห์มิน แต่ดวงวิญญาณบราห์มินนั้นมีความรู้แล้ว และดังนั้นลูกจึงสามารถเป็นผู้ให้ทานได้ในสองวิธี

1. ให้พลังใจก็ตามที่ดวงวิญญาณนั้นต้องการด้วยจิตใจของลูก นั่นคือให้ทานพลังแก่พวกเขา นั่นคือให้ความร่วมมือแก่พวกเขาด้วยทัศนคติที่บริสุทธิ์และด้วยกระแสน้ำ

2. เป็นตัวของคุณธรรมอยู่เสมอด้วยการกระทำของลูกในชีวิตในทางปฏิบัติของลูก กลายเป็นตัวอย่างที่มองเห็นได้และให้ความร่วมมือกับผู้อื่นได้อย่างง่ายดายด้วยการให้คุณธรรมแก่พวกเขา สิ่งนี้เรียกว่าการให้ทานคุณธรรม

การให้ทานหมายถึงการให้ความร่วมมือ เพราะทุกวันนี้ แทนที่จะรับฟัง ดวงวิญญาณบราห์มินปรารถนาที่จะเห็นข้อพิสูจน์

บางอย่างในทางปฏิบัติ เมื่อใดก็ตามที่ลูกให้การแนะนำแก่ใครบางคนสำหรับการซึมซับพลังไว้ในตนเองหรือในการสร้างสมคุณธรรม บางคนก็มีความคิดอยู่ในหัวใจของเขา และบางคนแม้กระทั่งพูดว่า: ใครที่จะกลายเป็นตัวของคุณธรรมเช่นนี้? พวกเขาปรารถนาที่จะเห็นข้อพิสูจน์ในทางปฏิบัติของสิ่งนั้น พวกเขาไม่เพียงแต่ต้องการที่จะได้ยินบางสิ่ง ลูกพูดกันและกันว่า: มีใครกลายเป็นเช่นนั้นหรือไม่? เราได้เห็นทุกคนแล้ว! เมื่อมีบางสิ่งเกิดขึ้น ลูกก็พูดว่า: ยังไม่มีใครได้กลายเป็นเช่นนั้นเลย ทุกสิ่งโอเค อย่างไรก็ตามเหล่านี้เป็นคำพูดที่ไม่ระมัดระวัง ไม่ใช่คำพูดที่ถูกต้องแม่นยำ อะไรที่ถูกต้องแม่นยำ? การทำตามพอบราห์มา พอบราห์มาพิจารณาว่าตัวท่านเองเป็นเครื่องมือที่เป็นตัวอย่างอยู่เสมอ และท่านทำให้เป้าหมายนี้เป็นคุณสมบัติในทางปฏิบัติอยู่เสมอ ไม่ว่าใครก็ตามที่มีความรับผิดชอบคืออรชุน นั่นคือผู้ที่ทำให้ตัวเองเป็นเครื่องมือที่จะกลายเป็นข้อพิสูจน์ในทางปฏิบัติคืออรชุน นั่นคือพวกเขากลายเป็นอันดับหนึ่ง หากลูกปรารถนาที่จะทำตามพ่อ ลูกก็จะไม่กลายเป็นอันดับหนึ่งด้วยการมองดูผู้อื่น แต่ลูกจะตามลำดับกันไปแทน

สิ่งซึ่งบอกของดวงวิญญาณอันดับหนึ่งคือเขาจะพิจารณาว่าตนเองเป็นเครื่องมือในงานที่สูงส่งทุกงาน เป็นตัวอย่างเพื่อทำให้งานนั้นง่ายดายสำหรับผู้อื่น หากมองดูผู้อื่น ไม่ว่าจะเป็นซีเนียร์ จูเนียร์ หรือผู้ที่เท่าเทียมกันกับลูก แม้กระทั่งมองดูอีกคนหนึ่งและคิดว่า “เมื่อบุคคลนั้นกลายเป็นเช่นนั้นฉันก็จะกลายเป็นเช่นนั้น” และถ้าบุคคลนั้นได้กลายเป็นอันดับหนึ่งเรียบร้อยแล้ว และแล้วลูกก็จะเข้ามาสู่รายชื่อของผู้ที่ตามลำดับกันไปโดยอัตโนมัติ ดังนั้นผู้ที่ให้ทานที่ยิ่งใหญ่อยู่เสมอจะทำให้ตนเองไม่ว่างเว้นในทุกนาที่ด้วยการให้ทานด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งจากสามวิธี เขาจะซื้อแะในงานรับใช้ตามเวลาอยู่เสมอ เขาไม่มีเวลาที่จะฟังหรือดูสิ่งใดที่ไร้ประโยชน์ ดังนั้นลูกได้กลายเป็นผู้ที่ให้ทานที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้นหรือไม่? เวลานี้ให้ขีดเส้นใต้สิ่งนี้ ลูกอยู่อย่างสม่ำเสมอหรือไม่? หากในขณะที่เป็นผู้ประทานและมีการขาดตอนครั้งแล้วครั้งเล่า แล้วสิ่งซึ่งแตกหักไปนั้นก็ไม่สามารถเรียกได้ว่าสมบูรณ์ ดังนั้นในเวลาปัจจุบัน ลูกจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องกลายเป็นผู้ประทานคุณธรรมด้วยการทำกรรมที่พิเศษ ให้ลูกแต่ละคนคิดว่าลูกต้องทำงานพิเศษของการเป็นตัวของคุณธรรมอยู่เสมอ และทำให้ผู้อื่นกลายเป็นตัวของคุณธรรมนั้นด้วย ดังนั้นให้ลูกแต่ละคนคิดว่าตนเองเป็นเครื่องมืออันดับหนึ่งที่จะใช้วิธีนี้เพื่อจบสิ้นความอ่อนแอของตนเองและของผู้อื่นและก้าวหน้าต่อไป ลูกมีความรู้มากมาย แต่เวลานี้ขอให้คุณธรรมปรากฏออกมา จงเป็นตัวอย่างที่จะกลับมาเติมเต็มเปี่ยมไปด้วยทุกคุณธรรมและทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นนั้นด้วย อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณโยคีที่สม่ำเสมอ ถึงดวงวิญญาณที่เป็นตัวของคุณธรรมทั้งหมดอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณพิเศษที่เป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ และดวงวิญญาณที่ให้ความร่วมมือในทุกวินาทีและในทุกความคิด ถึงผู้ที่กลายเป็นตัวอย่างในการเป็นผู้ที่สูงส่งและเป็นตัวอย่างที่ง่ายดายในการสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้อื่น ถึงผู้ที่พิจารณาว่าตนเองเป็นเครื่องมืออันดับหนึ่งและผู้ที่ให้ข้อพิสูจน์ในทางปฏิบัติเกี่ยวกับสิ่งนั้น ถึงดวงวิญญาณที่เหมือนกันกับพ่อ รัก ระลึกถึง และนมัสตจากบัพพาดา

ดาดีแจงก็มาถึงมรณบทหลังจากที่ไปหวัร้อสเตอร์เลีย สิงคโปร์ มาเลเซีย และอื่นๆ

การจดจำระลึกถึงของทุกคนได้มาถึงที่นี่แล้ว ลูกๆจากทุกหนแห่งอยู่เบื้องหน้าพ่ออยู่เสมอ ข้อพิสูจน์ในทางปฏิบัติของสิ่งนี้คือ เมื่อใดก็ตามที่ลูกจดจำพ่อ ลูกจะมีประสบการณ์ว่าท่านนั้นอยู่ใกล้ชิดกับลูกและอยู่กับลูก ลูกพูดว่า “บาบา” ด้วยหัวใจของลูกและผู้ให้ความอบอุ่นแก่หัวใจก็ปรากฏขึ้นเบื้องหน้าลูก เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่าพระผู้เป็นเจ้านั้นปรากฏอยู่เบื้องหน้าลูก ท่านปรากฏอยู่เบื้องหน้าลูกเสมอ ไม่ว่าลูกจะอยู่ที่ไหน ไม่ว่าลูกจะอยู่กับใคร ท่านจะปรากฏอยู่เบื้องหน้าทุกคน เหตุนี้เองพระผู้เป็นเจ้าจึงปรากฏอยู่เบื้องหน้าลูกเสมอ ผู้คนไม่สามารถเข้าใจระบบของความรักนี้ เพียงดวงวิญญาณบราห์มินเท่านั้นที่รู้อย่างนี้ ผู้ที่มีประสบการณ์นี้ย่อมรู้ถึงประสบการณ์นี้ ถึงอย่างไรลูกดวงวิญญาณพิเศษทั้งหมดก็อยู่ในรูปรวมอยู่แล้วใช่ไหม? ลูกไม่สามารถอยู่อย่างแยกห่างได้ ผู้คนพูดว่า: ไม่ว่าจะไปทางใด ฉันเห็นแต่ท่านเท่านั้น ในขณะที่ลูกพูดว่า: ไม่ว่าฉันจะทำอะไร ไม่ว่าฉันจะไปไหน พ่ออยู่กับฉัน นั่นคือไม่ว่าที่ใดที่ฉันไป ท่านก็อยู่ที่นั่น เช่นที่งานของลูกอยู่กับลูก ดังนั้นผู้ที่พอใจลูกให้ทำงานนั้นก็อยู่กับลูกอยู่เสมอเช่นกัน เหตุนี้เองท่านจึงได้รับการจดจำว่าเป็นคารันคาราวันฮาร์ ดังนั้นลูกอยู่ในรูปที่รวมกันใช่หรือไม่? ผู้ที่ทำและผู้ที่ได้ใจ แล้วสภาพของลูกทั้งหมดคือสภาพใด? สภาพที่รวมกันใช่หรือไม่? ผู้ที่พอใจอยู่กับผู้ที่ทำตลอดเวลา ผู้ที่พอใจไม่ได้แยกห่างจากลูก สิ่งนี้เรียกว่าเป็นสภาพที่รวมกัน ลูกทั้งหมดกำลังเล่นบทบาทที่ดีมากของลูกในการเป็นตัวอย่างเบื้องหน้าดวงวิญญาณอื่นและทำให้สิ่งนั้นง่ายดายสำหรับพวกเขา รู้สึกเช่นนั้นใช่ไหม? การทำสิ่งที่ยากให้เป็นสิ่งที่ยากคือการทำตามพ่อ เป็นเช่นนั้นใช่หรือไม่? ลูกได้เล่นบทบาทที่ดีใช่ไหม? ไม่ว่านักแสดงพิเศษจะอยู่ที่ใดก็ตาม พวกเขาไม่สามารถอยู่ได้โดยไม่ได้เล่นบทบาทพิเศษ สิ่งนี้ลูกกำหนดไว้แล้วในละคร อัจชะ เป็นสิ่งดีมากที่จะท่องท้าวไปทั่ว ลูกท่องท้าวไปทั่วแล้วกลับมายังบ้านที่แสนหวานของลูก การท่องท้าวในการทำงานรับใช้เป็นการท่องท้าวพิเศษเพื่อให้ความจริงและความกระตือรือร้นพิเศษแก่ดวงวิญญาณอื่น ทุกสิ่ง

เรียบร้อยดีใช้ไหม? ทุกสิ่งนั้นดี ชะตากรรมของละครจึงถูกอย่างแน่นอน แม้ว่าลูกต้องการจะอยู่ที่นี้ ถ้าไม่อยู่ในละครลูกจะทำอะไรได้? แม้ว่าลูกจะคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ลูกก็ยังคงต้องไป มันถูกกำหนดไว้ในชะตากรรมของงานรับใช้และทำให้งานของตนเองนั้นดำเนินไปได้ ระบบคือการมาและการไป อ้อชะ ชุมนุมเป็นไปด้วยดี

หมายเหตุ: บาบাইใช้คำว่า “อคันส์”ซึ่งมีความหมายว่าไม่มีที่สิ้นสุด ไม่ขาดตอน และต่อเนื่อง แต่เพื่อให้เหมาะสมกับบริบทจึงใช้คำว่า สมำเสมอ constant(ly)

พบกลุ่มส่วนตัวกับอะแควบัพดาตา:

1) เพื่อที่จะมีประสบการณ์ของความรักของพระเจ้า จงละวางจากคลื่นแห่งความทุกข์

ในยุคบรรจบพบกัน บัพดาตาได้ให้สมบัติที่มีค่ามากมายกับลูก และในบรรดาสมบัติที่มีค่าทั้งหมดเหล่านี้ สมบัติที่มีค่าที่สูงส่งที่สุดคือสมบัติที่มีค่าแห่งความสุขอย่างสมำเสมอ ดังนั้นสมบัติที่มีค่าแห่งความสุขนี้อยู่กับลูกเสมอใช่หรือไม่? ไม่ว่าสถานการณ์ใดจะเกิดขึ้นมา ความสุขของลูกก็ไม่สามารถหายไปได้ เมื่อเกิดสถานการณ์ของคลื่นแห่งความทุกข์ใดๆ แม้กระนั้นลูกก็ยังคงอยู่อย่างมีความสุขหรือมีคลื่นบ้างหรือไม่? นี่เป็นเพราะลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกันใช่ไหม? ดังนั้นในด้านหนึ่งคือดินแดนแห่งความทุกข์ และอีกด้านหนึ่งคือดินแดนแห่งความสุข ดังนั้นบางสถานการณ์ของคลื่นแห่งความทุกข์จะมาอยู่เบื้องหน้าลูก แต่คลื่นแห่งความทุกข์เหล่านั้นต้องไม่ทำให้ลูกเป็นทุกข์อยู่ภายใน เช่นในฤดูร้อน จะมีอากาศร้อน แต่ก็ขึ้นอยู่กับลูกที่จะปกป้องตนเอง ดังนั้นลูกจะได้ยินสถานการณ์เกี่ยวกับความทุกข์ แต่อย่าให้สิ่งเหล่านั้นมีอิทธิพลต่อหัวใจของลูก เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า: จงละวางและเป็นที่รักของพระเจ้า ต่อเมื่อลูกละวางจากคลื่นแห่งความทุกข์แล้วเท่านั้นที่ลูกจะสามารถเป็นที่รักของพระเจ้าได้ มากเท่าที่ลูกละวาง ลูกก็จะสามารถเป็นที่รักตามนั้น ตรวจสอบตนเองเพื่อดูว่าลูกละวางมากเพียงใด มากเท่าที่ลูกละวางมากเพียงใด ลูกก็จะมีประสบการณ์ของความรักของพระเจ้าได้อย่างง่ายดายตามนั้น ดังนั้นให้ตรวจสอบทุกวันว่าลูกนั้นละวางและเป็นที่รักมากเพียงใด เพราะนี่คือความรักของพระเจ้าและไม่สามารถได้รับในยุคอื่นใด ไม่ว่าลูกจะต้องการได้รับมากเท่าไร ก็สามารถรับได้ในเวลานี้เท่านั้น ถ้าไม่ใช่เวลานี้แล้วก็ไม่สามารถรับได้ในเวลาอื่นใด และลูกได้รับความรักของพระเจ้าในช่วงเวลาสั้นๆเช่นนี้! ดังนั้นลูกต้องสัมผัสประสบการณ์มากมายในเวลาสั้นๆ แล้วลูกกำลังทำเช่นนั้นอยู่หรือไม่? ผู้คนในโลกนี้ใช้เวลาและทรัพยากรสมบัติมากมายเพื่อที่จะได้สัมผัสกับความสุข ในขณะที่ลูกได้รับสมบัติที่มีค่าของความสุขที่ไม่สูญสลายได้อย่างง่ายดาย ลูกได้ใช้จ่ายอะไรหรือไม่? มีอะไรอีกไหมสำหรับลูกที่ต้องใช้จ่ายเบื้องหน้าความสุข? ดังนั้นจงเฝ้าแต่ร้องเพลงแห่งความสุขนี้ต่อไป: ฉันได้มาซึ่งสิ่งที่ฉันต้องการแล้ว ลูกได้มาซึ่งสิ่งนั้นแล้วใช่หรือไม่? เมื่อลูกได้รับบางสิ่งลูกก็จะร่ำรำในความสุข เฝ้าแต่แบ่งปันความสุขนี้แก่ผู้อื่น ยิ่งลูกแบ่งปันมากเท่าไร ก็จะยิ่งเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น เพราะการแบ่งปันหมายถึงการเพิ่มพูน ให้ใครก็ตามที่เข้ามาสัมผัสสัมผัสกับลูกได้สัมผัสกับการมีความสุขของลูก เพราะลูกมีการบรรลุผลที่สูงส่ง ผู้คนในโลกมีความสุขตลอดเวลา ในขณะที่ลูกมีความสุขตลอดเวลา การให้ความสุขแก่ผู้ที่ไม่มีความสุขเป็นการทำบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ดังนั้นลูกทุกคนเป็นอิสระจากอุปสรรคและกำลังโยยบินไปข้างหน้าหรือไม่ หรือมีอุปสรรคเล็กๆน้อยๆมาหยุดลูกไว้หรือไม่? เป็นหน้าที่ของอุปสรรคที่จะมา และเป็นหน้าที่ของลูกที่จะได้รับชัยชนะ ในเมื่ออุปสรรคกำลังทำงานของตนอย่างดีมาก ลูกผู้เป็นนายที่ทรงอำนาจจะต้องอยู่อย่างประสบความสำเร็จอยู่เสมอในงานของการได้รับชัยชนะของลูกด้วยเช่นกัน จดจำไว้เสมอว่า: เราคือดวงวิญญาณที่เป็นผู้ทำลายอุปสรรค ลูกมีประสบการณ์ในทางปฏิบัติเกี่ยวกับอนุสรณ์ของการเป็นผู้ทำลายอุปสรรคใช่หรือไม่? อ้อชะ

2) เพื่อให้สภาพของลูกไม่สั่นคลอน จดจำสัญญาของลูกของการเป็นนายผู้ทรงอำนาจ

ลูกมีประสบการณ์ว่าตนเองเต็มไปด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมด นั่นคือเป็นดวงวิญญาณที่เต็มเปี่ยมอยู่เสมอหรือไม่? สิ่งซึ่งบอกของผู้ที่เต็มเปี่ยมคือ: พวกเขายืนอยู่อย่างไม่สั่นคลอน พวกเขาไม่ขี้นๆลงๆ มากเท่าที่มีบางสิ่งว่างเปล่า ก็จะมี ความปั่นป่วนมากตามนั้นไปด้วย ความปั่นป่วนประเภทใดก็ตาม - ไม่ว่าจะเป็นความคิด คำพูด ความสัมพันธ์ หรือสายสัมพันธ์ - หากมีความปั่นป่วนประเภทใดก็ตาม นั่นก็แสดงว่าลูกยังไม่เต็มเปี่ยมด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมด จงไม่สั่นคลอนในความคิดและแม้กระทั่งในความฝันของลูก ยิ่งลูกตระหนักว่ารูปของการเป็นนายผู้ทรงอำนาจปรากฏขึ้นมามากเท่าไร ความปั่นป่วนนี้ก็จะยิ่งหลอมรวมมากขึ้นเท่านั้น ให้สำนึกถึงการเป็นนายผู้ทรงอำนาจปรากฏขึ้นมาในทางปฏิบัติ เช่นที่หน้าที่การงานทางร่างกายของลูกปรากฏออกมา มันไม่ได้หลอมรวมกัน ในทำนองเดียวกันให้หน้าที่การงานของชีวิตบราห์มินปรากฏ

ออกมา ดังนั้นตรวจสอบดูว่า: มันยังคงปรากฏอยู่หรือถูกหลอมรวมเข้าด้วยกันหรือไม่? เมื่อมันยังคงปรากฏอยู่ สิ่งซึ่งบอก
ของสิ่งนั้นก็คือ ลูกจะรู้สึกซาบซึ้งในทุกการกระทำที่ลูกทำ และคนอื่นๆจะสัมผัสว่าลูกเป็นดวงวิญญาณที่ทรงพลัง สิ่งนี้
เรียกว่าไม่สั่นคลอนและอยู่เหนือความปั่นป่วน อะชาลการ์ Achalghar (บ้านแห่งความมั่นคง) เป็นอนุสรณ์ของลูก
ดังนั้น จดจำหน้าที่การงานของลูกไว้เสมอ: นั่นเป็นนายผู้ทรงอำนาจ เพราะทุกดวงวิญญาณในทุกวันนี้อ่อนแออย่างมาก
และดวงวิญญาณที่อ่อนแอต้องการพลัง ใครจะให้พลังแก่พวกเขาได้? ผู้ที่เป็นนายผู้ทรงอำนาจในตนเอง ผู้ที่มีพลัง
ทั้งหมด เมื่อลูกพบดวงวิญญาณอื่น พวกเขาจะแบ่งปันสิ่งใดกับลูก? พวกเขาจะบอกลูกเกี่ยวกับความอ่อนแอของพวกเขา
เท่านั้นใช่ไหม? พวกเขาไม่สามารถทำในสิ่งที่พวกเขาต้องการจะทำได้จริงๆ และผลลัพธ์ของสิ่งนี้ก็คือพวกเขาอ่อนแอ ใน
ขณะที่ลูกนำสิ่งใดก็ตามที่ลูกมีความคิดไปปฏิบัติ ดังนั้น สิ่งซึ่งบอกของการเป็นนายผู้ทรงอำนาจคือความคิดและการกระทำ
ของพวกเขาจะเหมือนกัน ไม่ใช่ว่าพวกเขามีความคิดที่สูงส่งอย่างมาก แต่เมื่อพูดถึงเรื่องของการกระทำ พวกเขาไม่
สามารถมีความคิดที่สูงส่งเหล่านั้นได้ สิ่งนี้ไม่เรียกว่าเป็นนายผู้ทรงอำนาจ ดังนั้น ตรวจสอบว่า: ความคิดที่สูงส่งที่ลูกมีได้
นำไปปฏิบัติด้วยหรือไม่ หรือลูกไม่สามารถทำเช่นนั้นได้? สิ่งซึ่งบอกของการเป็นนายผู้ทรงอำนาจคือเมื่อใดก็ตามที่
ต้องการพลังใดโดยเฉพาะ พลังนั้นจะถูกใช้ในเวลานั้นหรือไม่ หรือว่ามันมาช้ากว่านั้นเล็กน้อยหลังจากที่ลูกได้เรียกพลัง
นั้นขึ้นมาแล้ว? หรือว่าจำได้หลังจากเหตุการณ์นั้นผ่านไปแล้ว: ไม่ควรจะเป็นอย่างนั้น แต่ควรเป็นแบบนี้? สิ่งนี้
หมายความว่าไม่ได้ใช้ในเวลาที่ต้องการ เช่นเดียวกับที่อวัยวะทางร่างกายของลูกสามารถทำตามคำสั่งของลูกได้: ลูก
สามารถใช้มือของลูกได้เมื่อใดก็ตามและอย่างไรก็ตามที่ลูกต้องการ ในทำนองเดียวกัน ให้พลังที่ละเอียดอ่อนเหล่านั้นอยู่
ภายใต้การควบคุมของลูกมากเท่าที่ลูกสามารถใช้พลังใดก็ตามที่ลูกต้องการเมื่อลูกต้องการ ดังนั้นลูกมีพลังในการควบคุม
เช่นนี้หรือไม่? ลูกไม่คิดว่า: ฉันไม่ต้องการทำอย่างนั้น แต่มันก็เกิดขึ้นใช่ไหม? ดังนั้นตรวจสอบพลังในการควบคุมของ
ลูกอย่างต่อเนื่องและกลับมาทรงพลังต่อไป ลูกทุกคนอยู่ในสภาพที่โอบยิบหรือไม่? หรือลูกบางคนอยู่ในสภาพของการ
ขึ้นและคนอื่นๆอยู่ในสภาพที่โอบยิบ? หรือบางครั้งเป็นสภาพที่โอบยิบ บางครั้งเป็นสภาพของการขึ้น และบางครั้งเป็น
สภาพของการเดินเฉยๆ? มันเปลี่ยนไปเรื่อยๆ หรือมันก้าวไปข้างหน้าอยู่เสมอ? เมื่อมีอุปสรรคใดเข้ามา ใช้เวลานาน
เท่าใดที่ลูกจะมีชัยชนะ? มันต้องใช้เวลาไหม? นี่เป็นเพราะลูกมีความรู้ที่เต็มเปี่ยมใช่ไหม? ลูกมีความรู้เกี่ยวกับอุปสรรค
ด้วย เมื่อลูกใช้พลังแห่งความรู้ อุปสรรคจะไม่จู่โจมลูก แต่จะพ่ายแพ้ สิ่งนี้เรียกว่าการเป็นนายผู้ทรงอำนาจ ดังนั้นหน้าที่
การงานนี้ต้องมาปรากฏออกมาในเวลาอมฤต แล้วลูกต้องตรวจสอบทั้งวัน อัจชะ

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้เอาชนะอุปสรรคและแต่งงานกับสภาพที่สมบูรณ์ของลูก นั่นคือบรรลुสภาพที่สมบูรณ์ด้วย
การสวมชุดเกราะของพลังของความอดทน
เพื่อที่จะแต่งงาน นั่นคือเพื่อที่จะบรรลุสภาพที่สมบูรณ์ของลูก ละทิ้งเกมของความไม่ระมัดระวังแบบเด็กๆ
และกลับมาเข้มแข็งด้วยพลังของความอดทน พลังของความอดทนคือเกราะเพื่อป้องกันตนเองจากอุปสรรค
ทั้งปวง เมื่อลูกไม่สวมชุดเกราะนี้ ลูกก็จะกลายเป็นคนที่เปราะบาง แล้วลูกก็บอกพ่อในสิ่งที่พ่อได้บอกกับ
ลูก บางครั้งลูกมีความจริงใจและความกระตือรือร้นอย่างมาก และบางครั้งลูกก็ท้อแท้หมดกำลังใจ เวลา
นี้จงออกจากบันไดของการปีนขึ้นและลงนี้และมีความจริงใจและความกระตือรือร้นอย่างสม่ำเสมอ แล้ว
สภาพที่สมบูรณ์ของลูกก็จะเข้ามาใกล้ลูกเอง

คติพจน์: การมีความเมตตาต่อดวงวิญญาณมากมายด้วยพลังของการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้คือการมีเมตตา

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกเป็นลูกๆ ของพระเจ้า และนี่คือชาติเกิดที่มีคุณค่าอย่างมากของลูก สกูลของพระเจ้าของลูกนั้นสูงส่งที่สุด จงรักษาความซาบซึ้งที่ว่าพระเจ้าตัวท่านเองได้นำลูกมาเลี้ยงดู
- คำถาม:** ลูกจำเป็นต้องฝึกฝนสิ่งใดเพื่อที่จะตัดสำนึกของร่างกาย?
- คำตอบ:** 1. ขณะที่กำลังเดินเหิน หรือเคลื่อนไหวไปมา จงฝึกฝนที่จะอยู่ในสำนึกที่ว่าลูกอยู่ในร่างกายปัจจุบันของลูกเป็นเวลาอันสั้นนี้แต่ในนามเท่านั้น เช่นที่พ่อได้เข้ามาในร่างกายหนึ่งเป็นเวลาสั้นๆ ในทำนองเดียวกัน ลูกดวงวิญญาณเองก็ได้นำร่างกายเหล่านี้มาใช้เพื่อที่จะทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ด้วยการทำตามศรัทธา จงจดจำพ่อและมรดก แล้วสำนึกของร่างกายของลูกจะถูกตัดทิ้ง สิ่งนี้ลูกเรียกว่าการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที 2. ตื่นในเวลาอมฤตและมีการสนทนาที่หวานชื่นกับพ่อ แล้วสำนึกของร่างกายของลูกจะจบสิ้น
- เพลง:** ขอคารวะต่อชีวา

โอมชานติ พระเจ้าคือหนึ่งเดียวเท่านั้นและท่านเป็นพ่อด้วยเช่นกัน มีการอธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่ารูปของดวงวิญญาณไม่ใช่แสงรูปไข่ขนาดใหญ่(ลิงกัม) ดวงวิญญาณเป็นจุดที่เล็กมาก เป็นเหมือนกับดวงดาวที่เปล่งประกายที่กึ่งกลางหน้าผาก ไม่ได้เป็นแสงรูปไข่ขนาดใหญ่เหมือนกับที่อยู่ในวัด ไม่เลย ดวงวิญญาณเป็นเช่นไร พ่อ ดวงวิญญาณสูงสุดก็เป็นเช่นนั้น รูปของดวงวิญญาณไม่ได้เป็นเหมือนกับรูปของมนุษย์ เป็นดวงวิญญาณที่รับการคำจูนของร่างมนุษย์ ดวงวิญญาณทำทุกสิ่ง สันสการ์อยู่ในแต่ละดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณคือดวงดาว ดวงวิญญาณถือกำเนิดตามสันสการ์ที่ดีและไม่ดีของเขา ดังนั้นลูกต้องเข้าใจสิ่งเหล่านี้อย่างชัดเจนมาก ผู้คนได้วางลิงกัมไว้ในวัด ดังนั้นเพื่อที่จะอธิบายแก่พวกเขา เราเองก็ต้องแสดงชีวาลิงกัม ผู้เดียวนั้นลูกเรียกว่าชีวา ไม่สามารถมีสิ่งใดที่ไม่มีรูปหรือนามได้ แนนอนที่ทุกสิ่งมีรูปบางรูป พ่อคือผู้อาศัยของอาณาเขตสูงสุด(พารามตัม) พ่อ ดวงวิญญาณสูงสุดพูดว่า เช่นที่ดวงวิญญาณเข้ามาในร่างกาย พ่อเองก็ต้องเข้ามาในร่างกายเพื่อที่จะเปลี่ยนนรกไปเป็นสวรรค์ ค่ายกย่องของพ่อนั้นพิเศษสุด เวลานั้นลูกๆ รู้ว่าลูกมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของลูก นี่คือการที่ไม่มีขีดจำกัดที่คงอยู่ตลอดไปและไม่สูญสลาย ละครนี้ไม่เคยจบสิ้น ละครเฝ้าแต่หมุนไป มีผู้สร้างเดียว และสิ่งสร้างเดียว นี่คือการของโลกว่าที่ไม่มีขีดจำกัด มีสี่ยุค อีกยุคหนึ่งนั้นคือการบรรจบกันของวงจรเมื่อพ่อมาและเปลี่ยนโลกที่ไม่บริสุทธิ์เป็นโลกที่บริสุทธิ์ วงจรนี้เฝ้าแต่หมุนไป เวลานั้นลูกๆ มีสำนึกที่ว่าทุกดวงวิญญาณเป็นผู้อาศัยของอาณาเขตสูงสุด และลูกเข้ามาสู่สนามของการกระทำนี้เพื่อเล่นบทบาทของลูก ละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ต้องช้ารอ พ่อคือนายของความไม่มีขีดจำกัด มีค่ายกย่องที่ไม่มีขีดจำกัดของพ่อนั้น ค่ายกย่องนี้ไม่สามารถเป็นของใครอื่นได้ ท่านเป็นเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ด้วยเช่นกัน ท่านเป็นพ่อของทุกคน พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในโลกต่างแดนของราวัน ในด้านหนึ่งมีชุมนุมของผู้ที่มีร่องรอยที่เป็นเช่นปีศาจ และอีกด้านหนึ่งมีชุมนุมของผู้ที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง โลกนี้ลูกเรียกว่าดินแดนของคันส์(ปีศาจ) คันส์ลูกเรียกว่าปีศาจ ในขณะที่ภฤษณะลูกเรียกว่าเป็นเทพ เวลานั้นพ่อมาเพื่อทำให้ลูกไปเป็นเทพและพาลูกกลับไป ไม่มีใครอื่นมีพลังกำลังที่จะทำเช่นนี้ พ่อหนึ่งท่านนี้และให้คำสอนแก่ลูกและดลใจให้ลูกสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง นี่คือน้ำที่ของพ่อ พ่อพูดว่า: เมื่อทุกคนกลับมาตาโมประธานพวกเขาก็ลืมพ่อ พวกเขาไม่เพียงแต่ลืมพ่อเท่านั้น พวกเขาได้นำพ่อไปไว้ในก้อนกรวดและก้อนหินด้วยเช่นกัน เป็นเพียงเมื่อพวกเขาประณามพ่อมากถึงเพียงนี้ที่พ่อมา ไม่มีใครอื่นถูกประณามมากเท่ากับพ่อ เหตุนี้เองพ่อจึงมาอย่างเป็นผู้ปลดปล่อยของลูก พ่อจะพาทุกสิ่งหมดกลับไปเหมือนกับฝูงยุง ไม่มีใครอื่นสามารถพูดว่า: จดจ่อจิตใจของท่านกับฉัน (มานมานะบาฟ) พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด และบาปของลูกจะถูกเผาไป ศรีภฤษณะไม่สามารถพูดเช่นนั้น ลูกๆ รู้ถึงค่ายกย่องของพ่อ ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความสุข และแล้ว บราห์มา วิศวและช่างก้านั้นเป็นอันดับสอง ใครที่ทำการก่อตั้งผ่านบราห์มา? จะเป็นศรีภฤษณะหรือ? พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดหนึ่งท่านและอธิบายว่า ก่อนอื่นใดท่านต้องการบราห์มินและดังนั้นท่านจึงสร้างบราห์มิน, สิ่งสร้างที่เกิดจากปากผ่านบราห์มา บราห์มินเหล่านั้นคือสิ่งสร้างที่เกิดผ่านบาป ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ลูกเป็นลูกๆ ของบราห์มา พ่อมาและเปลี่ยนลูกจากศูทรเป็นบราห์มิน เวลานั้นลูกเป็นของสกุลพระเจ้า พระเจ้านั้นไม่มีตัวตน ในขณะที่บราห์มานั้นมีตัวตน ก่อนอื่นพ่อสร้างบราห์มิน และแล้วเทพ และแล้วนักรบ วงจรนี้เฝ้าแต่หมุนไป ศาสนาอื่นปรากฏขึ้นภายหลัง บาร์ตคือสถานที่หลัก บาร์ตนี้คือดินแดนที่ไม่สูญสลายที่ซึ่งพ่อมาและสร้างสวรรค์ ท่านเป็นพ่อ ครูและสัตกูรูด้วยเช่นกัน ท่านจะสามารถอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันได้อย่างไร? ท่านเป็นพ่อของลูก ไม่มีใครในโลกนี้นอกจากลูกๆ บราห์มินที่สามารถเป็นผู้ล่วงรู้รูปกาลเวลาทั้งสาม ลูกๆ เข้าใจว่าลูกอาศัยอยู่กับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดในอาณาเขตสูงสุด และ

แล้วลูกก็ลงมาสู่สนามของการกระทำตามลำดับกันไป และแล้วหลังจากจบสิ้น 84 ชาติเกิดของลูก ลูกก็จะกลับไปทีนั้น พ่ออธิบายว่าลูกเข้าไปสู่วรรณะต่างๆ กันได้อย่างไร และลูกใช้กี่ชาติเกิดขณะที่วงจรเฝ้าแต่หมุนไป เวลานี้ลูกเป็นของชุมนุมของพระเจ้า นี่คือชีวิตที่มีคุณค่าอย่างมากของลูก เวลานี้ลูกกลายเป็นลูกๆ ของพระเจ้า พ่อมาและนำลูกมาเลี้ยงดูผ่านบรรพมา พ่อคือผู้สร้างสวรรค์ ดังนั้นท่านเองนั้นมาและทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก เป็นงานของพ่อท่านนั้นที่จะก่อตั้งความสงบเหนือทั้งโลก พ่อพูดว่า: นี่คือนิเวศของพ่อ อีกครั้งหนึ่งที่พ่อมาเพื่อสอนราชาโยคะแก่ลูกที่จะทำให้ลูกกลับมา มีพละนาถยดีเสมอ ลูกกลายเป็นเทพและแล้วทุกสิ่งก็ชั่วร้าย ต้นอ่อนกำลังมีการเพาะหวาน พ่อคือนายของสวนดอกไม้และกำลังเพาะหวานต้นอ่อนผ่านผู้นี้ พ่อหนึ่งที่นั่งกับลูกเป็นการส่วนตัวและพูดว่า: ลูกๆ ที่จากหายไปนานและเวลานี้พบพานอีกครั้งของพ่อ ลูกของพ่อ ผู้ที่เคยแยกห่างมาเป็นเวลายาวนาน ลูกจดจำได้ไหมว่าพ่อส่งลูกไปสวรรค์อย่างไรและลูกวนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิดอย่างไร? เวลานี้ลูกได้มาหาพ่อแล้ว ดังนั้นให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำฉัน พ่อของลูก อย่างแน่นอนที่ลูกต้องกลับบ้าน ไม่ว่าลูกต้องการหรือไม่ก็ตาม พ่อจะพาลูกกลับไปอย่างแน่นอน เริ่มแรกมีศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป และแล้วก็มีอาณาจักรที่เป็นเช่นปีศาจ เมื่ออาณาจักรของเหล่าเทพจบสิ้นก็ไม่มีคามบริสุทธิ์ใดอีกต่อไป ดังนั้นลูกกลายเป็นผู้ที่ไม่มีกฎใดๆ เวลานี้เป็นการปกครองของประชาชนเหนือประชาชน อาณาจักรของเหล่าเทพกำลังมีการก่อตั้งขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง เวลานี้เปลวไฟของการทำลายล้างกำลังลุกจืดขึ้นจากไฟบุษยัญญ์ ลูกจะไม่ปกครองโลกที่ไม่บริสุทธิ์ เวลานี้คือยุคแห่งการบรรจบพบกัน ลูกจะไม่พูดเช่นนี้ในยุคทอง เวลานี้ลูกๆ กำลังทำความเพียรพยายาม ใครกำลังคลาไคลลูก? ผู้เดียวที่ให้ศรัทธาแก่ลูก ผู้เดียวผู้ที่มีพลังสูงสุดและสูงส่งที่สุดคือพ่อผู้เดียว ท่านกำลังทำการก่อตั้งผ่านบรรพมา พ่อพูดว่า: พ่อคือผู้รับใช้ที่เชื่อฟังที่สุดของบาร์ต พ่อทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ ที่นั่น ราชาและปวงประชาทั้งหมดอยู่อย่างมีความสุข มีความงามตามธรรมชาติที่นั่น เพียงแต่มองดูว่าลักษมีและนารายณ์สวยงามเพียงไร พระเจ้าแห่งสวรรค์ผู้เป็นพ่อคือผู้เดียวที่ก่อตั้งสวรรค์ ผู้คนของทั้งโลกพูดว่าก็ตะนั้นพูดโดยพระเจ้าศรัทธาเช่นนั้น อย่างไรก็ตามศรัทธาไม่สามารรถพูดว่า: มานมานะบาฟ จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่อยู่เสมอและบาปของลูกจะถูกเผาไป ไม่มีวิธีการอื่นใด น้ำของคงคาไม่ใช่ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ น้ำของคงคาจะไม่พูดว่า จดจำฉันเท่านั้น เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่หนึ่งที่นี่และพูดสิ่งนี้ พ่อพูดกับดวงวิญญาณ พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน มีวัดสำหรับท่าน อนุสรณ์ทั้งหมดถูกสร้างขึ้นตั้งแต่ยุคทองแดงเป็นต้นมา มีวัดโสมนาลด้วยเช่นกัน แต่ไม่มีใครรู้ว่าท่านทำอะไรที่นี่ หรือเมื่อใดที่ท่านมาที่นี่ พวกเขาได้รวมชีวกกับช่างก้าเข้าด้วยกัน มีความแตกต่างมากมายระหว่างชีวกผู้อาศัยของอาณาเขตสูงสุดและช่างก้าผู้อาศัยของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พ่อพูดว่า: ไม่ว่าผู้คนจะศึกษาพระเวทย์และคัมภีร์มากเพียงไรก็ตาม หรือพวกเขาจะทำการทรมานตนและทาปาเซียมมากเพียงไรก็ตาม ไม่มีใครในพวกเขาที่สามารถพบกับพ่อได้ แม้ว่าพ่อให้การตอบแทนของความเลื่อมใสศรัทธา(ภาวนา)ของพวกเขา พวกเขา ก็คิดว่าพระเจ้านั้นเป็นแสงของบรรพมาที่เหลือประมาณ ถึงแม้ว่าพวกเขาจะได้นิมิตของบรรพมาก็ไม่มีการบรรลุผลใดผ่านสิ่งนั้น พ่อประทานนิมิตของหนุมานแก่บางคน นิมิตของคณชเฑาะแก่บางคนอื่น และเติมเต็มความปรารถนาสำหรับระยะเวลาชั่วคราของพวกเขานั้น พวกเขาเหล่านั้นมีความสุขเป็นเวลาชั่วครา แต่ทุกคนก็ยังต้องกลับมาตาโมประธาน ถึงแม้ว่าพวกเขาไปและนั่งอยู่ในแม่น้ำคงคาทั้งวัน พวกเขาก็ยังจะต้องกลับมาตาโมประธาน พ่อพูดว่า: ลูกๆ จงกลับมาบริสุทธิ์ แล้วลูกจะกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ถึง 21 ชาติเกิด ไม่มีสิ่งทั้งอื่นใดที่ซึ่งจะสามารถมีการได้มาซึ่งการบรรลุผลมากมาย พ่อมาเพื่อสอนราชาโยคะแก่ลูก ดังนั้นลูกควรทำตามศรัทธาของท่าน ลูกควรให้ความใส่ใจต่อการศึกษาล่าเรียน พ่อได้ให้การชี้แนะที่สูงส่งที่สุดแก่ลูก และด้วยการทำตามศรัทธาของท่าน ลูกทำให้บาร์ตไปเป็นสวรรค์ ลูกต้องเข้าใจความลับของละครอย่างชัดเจนมากและทำความเพียรพยายาม ลูกต้องทำความเพียรพยายามและกลับมามีค่า ลูกๆ ควรจะมีความซาบซึ้งที่ลูกมาที่นี่เพื่อก่อตั้งสวรรค์กับพ่อ ลูกคือผู้อาศัยของสถานที่นั้น ลูกอยู่ในร่างปัจจุบันของลูกเพียงในนามเป็นเวลาชั่วครา บาบาที่มานี้เป็นเวลาอันสั้นเท่านั้นด้วย สำนักของร่างกายนี้ต้องขาดตอนลง จดจำพ่อและมรดก สิ่งนี้รู้ได้ว่าเป็นการหลุดพ้นในชีวิต (จีวันมุกตี) ในหนึ่งวินาที พ่อพูดว่า: พ่อได้มาเพื่อพาทุกคนกลับไป เวลานี้ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณแล้ว ตื่นแต่เช้าตรู่และจดจำบาบา พูดกับท่าน ลูกรู้ว่า 84 ชาติเกิดของลูกจบสิ้นลงแล้วในเวลานี้ เวลานี้เรากลายเป็นลูกๆ ของพระเจ้าและแล้วเราก็จะกลายเป็นลูกๆ ของเหล่าเทพ และแล้วก็เป็นลูกๆ ของนักรบ บาบากำลังทำให้เรากลายเป็นนายของโลก จงนั่งและยกย่องพ่อ: บาบ่า ท่านได้แสดงความมหัศจรรย์ ท่านมาและสอนเราทุกวงจร บาบ่า ความรู้ที่ที่ท่านให้แก่ลูกนั้นน่าอัศจรรย์อย่างมาก! สวรรค์นั้นน่าอัศจรรย์อย่างมาก! ความอัศจรรย์เหล่านั้นเป็นไปทางวัตถุ ในขณะที่ความอัศจรรย์นี้ถูกสร้างขึ้นโดยพ่อทางจิต พ่อได้มาเพื่อก่อตั้งดินแดนศรัทธา ลักษมีและนารายณ์ได้ผลรางวัลของพวกเขามาจากผู้ใด? จากพ่อ พร้อมกันกับแม่ของชาวโลกและพ่อของชาวโลก ต้องมีลูกๆ ด้วยเช่นกัน พวกเขาคือบรรพมาของชาวโลก (จากด้อมบา) คือ บรรพมา เธอคือคัมเดนา(วาทะที่เติมเต็มความปรารถนาของทุกคน) เธอเติมเต็มความปรารถนาของทุกคน ผู้นี้คือจากด้อมบา และแล้วเธอก็กลายเป็นจักรพรรดินีแห่งสวรรค์ เป็นความลับที่น่าอัศจรรย์อย่างมาก! พ่อได้

ให้วิธีการมากมายแก่ลูกเพื่อให้สภาพของลูกมั่นคง อยู่อย่างตื่นตัวในเวลากลางคืนและจดจำบาบา แล้วความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก เมื่อลูกทำความเพียรพยายามที่สมบูรณ์ ลูกก็สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้ ลูกต้องกลับบ้านหลังจากที่สอบผ่านด้วยเกียรตินิยม เพียง 8 เท่านั้นที่ได้รับทุนการศึกษานี้ ลูกทั้งหมดพูดว่าลูกจะแต่งงานกับลักษมีหรือนารายณ์ ดังนั้นก่อนอื่นลูกต้องสอบผ่านอย่างแน่นอน ตรวจสอบดูว่า ลูกไม่ได้มีพฤติกรรมที่เป็นเช่นลิง จงเฝ้าแต่ขจัดสิ่งนี้ ตรวจสอบว่าลูกไม่ได้ทำให้ใครไม่มีความสุขตลอดทั้งวัน พ่อคือผู้เดียวที่ประทานความสุขแก่ทุกคน ลูกๆ เองก็ต้องกลายเป็นเช่นท่านด้วยเช่นกัน ลูกต้องไม่เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใครด้วยคำพูดหรือการกระทำของลูก ชี้นทางที่แท้จริงแก่ทุกคน มรดกเหล่านั้นมาจากพ่อที่มีขีดจำกัด ในขณะที่นี่คือมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เพียงผู้ที่ได้รับมรดกนี้เท่านั้นที่จะสามารถบอกลูกเกี่ยวกับสิ่งนี้ได้ ผู้ที่เป็นของศาสนาของลูกจะได้รับสัญญาโดยสิ่งนี้ในทันที พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างของบราห์มาอีกครั้งหนึ่งเพื่อที่จะก่อตั้งอาณาจักรของเทพ อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่า เวลานี้ลูกคือบราห์มินและแล้วลูกจะกลายเป็นเทพ ก่อนอื่นลูกจะไปสู่อาณาจักรที่ละเอียดอ่อน และแล้วก็ไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ จากที่นั่นลูกจะไปสู่โลกใหม่ผ่านพระราชวังของครรรค์ ลูกมาที่นี่ผ่านกรงขังของครรรค์ มีคำกล่าวว่า “มายานั่นหลอกลวง ร่างกายนั้นหลอกลวง...” พ่อพูดว่า: ผู้คนได้ประณามศาสนาอย่างมากมาย พวกเขาฉลองวันเกิดของชีวา แต่พวกเขาไม่รู้ว่เมื่อใดที่ชีวามาหรือท่านเข้ามาในใคร ท่านต้องเข้ามาในร่างของใครบางคนอย่างแน่นอนเพื่อที่จะทำให้คนรกลายเป็นสวรรค์ พ่ออธิบายอย่างชัดเจนอย่างมากและให้คำแนะนำแก่ลูกๆ เก็บซาร์ทของลูกว่าลูกจดจำพ่อเป็นเวลานานเพียงไรตลอดทั้งวัน ตื่นแต่เช้าตรู่แล้วจดจำพ่อและมรดกของลูก เราได้มาหาพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดในวิธีการที่แฝงตัวเพื่อที่จะเปลี่ยนบาร์ตไปเป็นสวรรค์ เวลานี้เราต้องกลับบ้าน ก่อนที่จะกลับไป เราต้องก่อตั้งอาณาจักรของเราอย่างแน่นอน เวลานี้ลูกอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ในขณะที่ทั้งโลกอยู่ในยุคเหล็ก ลูกคือบราห์มินของยุคแห่งการบรรจบพบกัน พ่อได้นำของขวัญของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตมาให้ลูกๆ แล้ว ในยุคทอง เมื่อดวงวิญญาณอื่นๆ ทั้งหมดอยู่ในดินแดนของการหลุดพ้น ผู้คนของบาร์ตก็อยู่ในชีวิตของการหลุดพ้นในชีวิต พ่อได้นำสวรรค์มาอยู่ในอ้อมมือของท่านเพื่อลูก และดังนั้นท่านเองก็จะทำให้ลูกมีค่าต่อสวรรค์อย่างแน่นอน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงอยู่ในความซาบซึ้งของการเป็นเครื่องมือผู้ที่ก่อตั้งสวรรค์กับพ่ออย่างสม่ำเสมอ พ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก
2. จงกลายเป็นผู้ที่ให้ความสุขเช่นพ่อ ลูกต้องไม่เป็นเหตุของความทุกข์แก่ผู้ใด จงชี้หนทางที่แท้จริงแก่ทุกคน เพื่อที่จะมีประสบการณ์ของความก้าวหน้าในตนเอง จงเก็บบันทึกความก้าวหน้าสำหรับตัวลูกเอง

พร: พร: ขอให้ลูกใช้ความพิเศษของการเป็นเครื่องมือและของการเป็นผู้ถ่อมตนและไปอย่างรวดเร็วและมาเป็นอันดับหนึ่งในงานรับใช้และกลายเป็นตัวของความสำเร็จ
ในขณะที่ก้าวไปข้างหน้าในงานรับใช้ อยู่อย่างตระหนักในความพิเศษของลูกของการเป็นเครื่องมือและมีความถ่อมตน และลูกจะกลายเป็นตัวแห่งความสำเร็จ เช่นเดียวกับที่ลูกฉลาดในการวิ่งไปรอบๆ ในการทำงานรับใช้ ในทำนองเดียวกัน จงกลับมาฉลาดด้วยความพิเศษทั้งสองนี้ เมื่อลูกทำสิ่งนี้ ลูกจะไปอย่างรวดเร็วและกลายเป็นอันดับแรกในงานรับใช้ ทำงานรับใช้ในขณะที่อยู่ภายในเส้นของระเบียบวินัยสูงสุดของชีวิตบราห์มินและโดยการพิจารณาว่าตัวเองเป็นผู้รับใช้ทางจิตวิญญาณ ลูกจะกลายเป็นตัวของความสำเร็จ ลูกจะไม่ต้องทำงานหนัก

คติพจน์: ผู้ที่มีสติปัญญาเข้าถึงเพชรพลอยของความรู้ย่อมคือหงส์ศักดิ์สิทธิ์ที่แท้จริง

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน ลูกคือ ผู้ที่โชคดีที่สุด เพราะพ่อพูดกับลูกเป็นการส่วนตัวด้วยตัวท่านเอง
- คำถาม:** สันสการ์ใดของหนทางความเลื่อมใสศรัทธาที่ลูกไม่มี เพราะเหตุใด
- คำตอบ:** ผู้คนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาไปหาเทวรูปและร้องขอบางสิ่งหรืออื่นๆจากเทวรูปนั้น พวกเขาจะขอความมั่งคั่งจากเทวรูปหนึ่งและขอลูกชายจากอีกเทวรูปหนึ่ง ลูกๆต้องไม่มีสันสการ์ของการร้องขออีกต่อไป เพราะเวลานี้เป็นยุคบรรจบพบกันและพ่อได้ทำให้ลูกเป็นกัมเดนุ(ผู้ที่ทำให้สมความปรารถนา) ลูกทำให้ทุกคนสมปรารถนาเช่นเดียวกับที่พ่อทำ ลูกไม่สามารถมีความปรารถนาส่วนตัวใดๆได้ ลูกรู้ว่าพ่อผู้เดียวเท่านั้น ผู้ประทาน เป็นผู้ที่ทำให้ผลและลูกได้รับการบรรลุผลทุกสิ่งด้วยการจดจำท่าน เหตุนี้เองสันสการ์ของการร้องขอจึงจบสิ้นลง
- เพลง:** ขอคารวะต่อชีวา....

โอมขานติ พระเจ้าพูด คัมภีร์ที่ลูกต้องเข้าใจและอธิบายแก่ผู้อื่นคือกิตะ แม้ว่ามนุษย์สร้างคัมภีร์แต่ก็ไม่สามารถสอนราชาโยคะได้ พ่อพูดว่า 5,000 ปีที่แล้วพ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกๆ ชาวบารัต ลูกที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบกันอีกครั้ง ความหมายของ “จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบกันอีกครั้ง” ได้อธิบายแก่ลูกแล้ว หลังจากใช้ 84 ชาติเกิด ลูกได้พบกับบาบา ลูกได้พบบาบาเมื่อ 5,000 ปีที่แล้วและยังกลายเป็นบราห์มิน สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา พ่อพูดกับลูกโดยตรง ผู้ที่สวดกิตะไม่สามารถพูดสิ่งต่างๆเช่นนั้นได้ก่อนหน้านี้ พ่ออธิบายโดยตรงแต่ต่อมาผู้คนของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาก็สร้างคัมภีร์นั้นขึ้นมาหลังจากนั้น เวลานั้นละครกำลังมาถึงจุดจบ พ่อได้มาอีกครั้ง พูดกับลูกๆเป็นพิเศษแต่กับลูกๆ คนใด ท่านพูดกับลูกเป็นพิเศษและพูดกับทั้งโลกโดยรวม เวลานั้นลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้า บาบาให้คำแนะนำตนเองแก่ลูก ผู้อื่นไม่สามารถสอนราชาโยคะนี้แก่ลูกได้ พ่อได้สอนราชาโยคะแก่ลูกๆก่อนหน้านี้และเวลานี้พ่อกำลังสอนลูกอีกครั้ง ด้วยสิ่งนี้ที่ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชา ไม่มีใครสามารถทำให้ลูกเป็นนายของสวรรค์ได้ พ่อ พ่อของลูกมาเพื่อสอนราชาโยคะแก่ลูกอีกครั้ง อัจชะ เวลานั้นบาบาจะอธิบายเรื่องต้นไม้มิให้แก่ลูก การอธิบายนี้สำคัญที่สุด นี่ก็ยิ่งถูกเรียกว่าต้นกัลปะอีกด้วย พ่อพูดว่า นี่คือนั่นไม้โลกมนุษย์ ต้นกัลปะ ผู้ที่ถ่ายทอดกิตะนั้นพูดว่า พระเจ้าพูดสิ่งนั้น ในขณะที่ลูกพูดว่า พระเจ้ากำลังพูดสิ่งนี้ในเวลานี้ นี่คือนั่นไม้โลกมนุษย์ ไม่มีผลไม้เช่นมะม่วง ฯลฯ เติบโตขึ้นมาจากสิ่งนี้ เมล็ดของต้นไม้มันให้ผลนั้นอยู่ข้างใต้สิ่งนั้นและต้นไม้มันก็เจริญเติบโตงอกออกมาจากเมล็ดนั้น ในขณะที่ ที่นี้ เมล็ดอยู่เบื้องบนและต้นไม้อยู่เบื้องล่าง พวกเขาพูดว่า พระเจ้าสร้างเราขึ้นมาและให้ลูกๆแก่เรา พ่อได้ให้ความมั่งคั่งแก่เรา “บาบา ขจัดความทุกข์ทรมานทั้งหลายของเราด้วยเถิด!” พวกเขาเรียกหาอยู่เรื่อยๆว่า บาบา! บาบา! พวกเขาไปอยู่เบื้องหน้ารูปปั้นลักษมีและนารายณ์ และพูดว่า มหาลักษมี โปรดให้ความมั่งคั่งแก่เราด้วยเถิด! เหล่านั้นคือสันสการ์ของการร้องขอ บางคนจะไปหาจากัดอัมบาและร้องขอลูกชาย ในขณะที่คนอื่นจะไปหาเธอและร้องขอให้ช่วยขจัดความเจ็บป่วย พวกเขาไม่ได้มีความปรารถนาเช่นนั้นเบื้องหน้าลักษมี พวกเขาเพียงแต่ร้องขอเงินทองจากเธอ เวลานั้นลูกเข้าใจว่า จากัดอัมบาคือผู้ที่กลายเป็นลักษมี และหลังจากไปรอบวงจร 84 ชาติเกิด เธอกลายเป็นจากัดอัมบาอีกครั้ง จงดูที่รูปต้นไม้มิ จากัดอัมบากำลังนั่งอยู่ใต้ต้นไม้มิ เธอจะกลายเป็นจักรพรรดินีและลูกจะเข้าไปสู่อาณาจักรอย่างแน่นอนด้วยเช่นกัน ลูกกำลังนั่งอยู่ใต้ต้นกัลปะ ลูกกำลังวางรากฐานในยุคบรรจบพบกัน ลูกคือ ลูกๆ ของกัมเดนุ (มามา) ผู้ที่เติมเต็มความปรารถนาของทุกคน ลูกผู้เป็นแม่ของบารัต คือกองทัพอหิชาติ พันดาวาสรวมอยู่ในสิ่งนี้ด้วย มีการอธิบายแก่ลูกๆ ว่า ลูกต้องจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น พ่อผู้เดียวที่ให้ทุกสิ่งไม่ว่าลูกทำความเลื่อมใสศรัทธามากเพียงใดหรือจดจำใครมากเพียงใดก็ตาม เพียงผู้ประทานผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ผลของสิ่งนั้น ท่านคือผู้เดียวที่ให้ทุกสิ่ง ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกเคยกราบไหว้นารายณ์และศรียกษณะ ลูกเคยไกวกฤษณะในเปลและให้ความรักแก่เขา ลูกจะร้องขอสิ่งใดจากเขาเล่า ลูกปรารถนาที่จะเข้าไปสู่อาณาจักรของเขาหรือมีลูกที่เหมือนกับศรียกษณะ พวกเขาร้องเพลงสรรเสริญและพูดว่า จงจดจำเราและโกวินดา กฤษณะ และขอให้เราไปสู่วรินดาวัน (สวรรค์) ที่นั่นลูกเคยมีโชคแห่งอาณาจักรของลูก เวลานั้นไม่มีสิ่งใดที่ขาด ผู้คนจดจำอาณาจักรของศรียกษณะอย่างมาก เมื่อบารัตเคยเป็นอาณาจักรของศรียกษณะก็ไม่มีอาณาจักรอื่น เวลานั้นพ่อได้มาและพูดว่า จงมาสู่ดินแดนของกฤษณะและกลายเป็นภรรยาของศรียกษณะหรือเป็นสามีมองเราดี นั่นก็เป็นสิ่งเดียวกัน ที่นั่นลูกจะไม่ได้รับยาพิษ นั่นคือโลกที่ไร้กิเลสอย่างสิ้นเชิง เวลานั้นลูกคือนักเรียน ลูกกำลังศึกษาเพื่อที่จะเปลี่ยนจากผู้ชายธรรมดาไปเป็นนารายณ์ จากขอทานเป็นเจ้าชาย บางคนสามารถจะเป็นเศรษฐีที่นี้ เขาสามารถมี 50 ล้าน แต่เมื่อเปรียบเทียบกับลูกแล้ว

เขายังยากจนเพราะทรัพย์สมบัติทั้งหมดของเขาจะกลายเป็นฝุ่น ไม่มีสิ่งใดจะติดตัวไปกับเขา เขาจะกลับไปมือเปล่า ลูกจะกลับไปด้วยมือที่เต็มอย่างเพียงพอสำหรับ 21 ชาติเกิด เวลานี้ลูกกำลังศึกษาราชโทยะและแล้วลูกจะไปสู่ยุคทองและปกครองอาณาจักรของลูก ลูกใช้ชาติเกิดและไปสู่วรรณะต่างๆอย่างต่อเนื่อง ในยุคทองมี 16 องค์ และยุคเงินมี 14 องค์ และแล้วเมื่อหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มขึ้น อับราฮัมและพระพุทธรูปเจ้าก็จะมา 3,000 ปีก่อนพระคริสต์เคยมีอาณาจักรของเหล่าเทพ เวลานี้ต้นไม้ทั้งต้นมาถึงสภาพที่ทรุดโทรมอย่างสิ้นเชิง เวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่ใต้ต้นกล้วยในยุคนับรบพบกัน คือการรู้ว่าเป็นการนับรบกันของวงจร นั่นคือ การนับรบกันของยุคเหล็กและยุคทอง หลังจากยุคทองจะมียุคเงินและแล้วก็จะเป็นยุคทองแดง และแล้วก็ยุคเหล็ก และแล้วยุคนับรบพบกัน ยุคทองต้องมาหลังจากยุคเหล็กอย่างแน่นอน และยุคนับรบพบกันมีความจำเป็นระหว่างทั้งสองยุคอย่างแน่นอนด้วยเช่นกัน พอมาที่การนับรบกันของทุกวงจร พวกเขาเปลี่ยนคำว่า “วงจร” และเขียนว่า ท่านมาเมื่อมีการนับรบกันของทุกยุค พ่อพูดว่า พ่อคือ ผู้ที่ไม่มีตัวตน พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด มหาสมุทรแห่งความรู้ ในบาร์ตเท่านั้นที่การเกิดของชีวาได้รับการสรรเสริญ ศรีภุชณะไม่สามารถให้ความรู้ได้ ลูกพูดว่าลูกจะพบภุชณะในสวรรค์ พ่อพูดว่า พ่อคือ ผู้ประทานนิมิตของศรีภุชณะให้แก่ลูกในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ในเวลาของการฉลองวันเกิดภุชณะ พวกเขาโกวเปลให้ภุชณะด้วยความรักอย่างมากและกราบไหว้บูชาเขา รวากับว่าพวกเขาเห็นศรีภุชณะจริงๆ พวกเขาได้รับนิมิต หากมีรูปปั้นของภุชณะอยู่ใกล้ๆ พวกเขาจะไปและกอดรูปปั้นนั้น พ่อยังช่วยเหลือพวกเขาในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาอีกด้วยเช่นกัน พ่อคือ ผู้ประทาน ผู้คนกราบไหว้ลัทธิ แต่ทั้งนี้ก็เป็นเพียงรูปปั้นหินเท่านั้น สิ่งนั้นจะให้อะไรเล่า พ่อยังเป็นผู้เดียวที่ต้องให้ เป็นพ่อผู้ที่ประทานนิมิตเช่นกัน สิ่งนี้ยังถูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วย พวกเขาพูดว่าไปไม่ทุกใบเคลื่อนไหวตามคำสั่งของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เพราะพวกเขาคิดว่าดวงวิญญาณสูงสุดอยู่ในใบไม้ทุกใบ ดวงวิญญาณสูงสุดจะนั่งและออกคำสั่งแก่ใบไม้เช่นนั้นหรือ สิ่งนั้นถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ไม่ว่าการกระทำใดก็ตามที่ลูกทำในเวลานี้ ลูกจะทำเช่นเดียวกันนี้อีกในวงจรถัดไป สิ่งใดก็ตามที่อยู่ในการถ่ายทำภาพยนตร์ก็จะซ้ำรอยอีกครั้ง ไม่สามารถมีความแตกต่างใดๆได้ในสิ่งนั้น ลูกต้องเข้าใจละครอย่างชัดเจนมาก พ่ออธิบายว่า บาร์ตได้รับความสุขทุกวงจร อย่างไรก็ตาม ผู้ที่กลายเป็นบราห์มิน คือผู้ที่เข้าไปสู่วรรณะต่างๆ พวกเขาใช้ 84 ชาติเกิด และแล้วชาติเกิดของผู้อื่นนั้นก็ต่างลำดับกันไป พวกเขาใช้ชาติเกิดน้อยกว่ามีหนทางและลัทธิเล็กๆ จำนวนมากมาย เวลานี้ผู้คนเหล่านั้นได้รับการสรรเสริญเพราะความบริสุทธิ์ของพวกเขา พ่อคือผู้สร้างสวรรค์ ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถสร้างสวรรค์หรือสอนราชโทยะได้ เวลานี้ลูกกำลังศึกษาราชโทยะเพื่อที่จะไปสู่ดินแดนของภุชณะ ลูกควรทำความเพียรพยายามที่สูงส่งเสมอ ลูกพูดว่า ลูกต้องการมีลูกเหมือนศรีภุชณะหรือมีสามเณรศรีภุชณะ ศรีภุชณะคือผู้ที่กลายเป็นศรีนารายณ์ แล้วเหตุใดลูกจึงพูดถึงศรีภุชณะเล่า ลูกควรพูดว่าลูกต้องการสามเณรเช่นนารายณ์! นารายณ์พูดว่าเขาต้องการแต่งงานกับลัทธิ เขาไม่ได้ขอราได้ พ่ออธิบายว่า หากลูกต้องการไปสู่ดินแดนของภุชณะ จงทำความเพียรพยายามอย่างจริงจัง นั่นคือ สกูลที่สูงส่งของศรีภุชณะ สกูลของคันทันนั้นเป็นปีศาจ เวลานี้ลูกอยู่ในยุคนับรบพบกัน ผู้ที่เป็นของชุมชนศุทราไม่สามารถเรียกตนเองว่าบราห์มิน ผู้ที่ไม่ถูกเรียกว่าบราห์มินนั้นเป็นของสกูลศุทรา สิ่งนี้ใช้กับบาร์ต บาร์ตกลายเป็นสวรรค์และแล้วบาร์ตกลายเป็นนรก ลัทธิและนารายณ์ต้องผ่านสภาพราโจและตาโมด้วยเช่นกันขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิด ในเมื่อพวกเขาเข้าไปสู่วงจรแล้วจะเป็นไปได้อย่างไรสำหรับพระพุทธรูปเจ้า ฯลฯ ที่จะกลับคืนสู่ดินแดนนิพพาน บางคนพูดว่า ภุชณะอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ไม่ว่าฉันมองไปที่ไหนก็เห็นแต่ภุชณะ ผู้เลื่อมใสศรัทธาของรามจะพูดว่า รามอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พวกเขาไม่นับถือภุชณะ บางคนผู้ที่เป็นของราดำ-พันธิ (ลัทธิหนึ่งที่นับถือราได้) ได้มา เขาก็เคยพูดว่า ราได้ ราได้ ราได้ปรากฏอยู่ทุกหนแห่ง ราได้อยู่ในท่านและยังอยู่ในฉันอีกด้วย ผู้กราบไหว้บูชาคณศักดิ์พูดว่า คณศออยู่ในท่านและคณศก็อยู่ในฉัน ชาวคริสต์เถียงพูดว่า พระคริสต์เป็นบุตรของพระเจ้า หากพระคริสต์คือบุตร และแล้วพวกท่านเป็นบุตรของผู้ใดเล่า มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันมากมาย ไม่มีผู้ใดรู้หนทาง พวกเขาเพียงแต่กัมสิทธิ์ของพวกเขาร้อนเร่ไปทั่วอย่างต่อเนื่อง พระเจ้าคือ ผู้ประทานการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตอย่างแน่นอน เราจะร้องขอสิ่งใดจากท่านได้เล่า ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ เพราะการไม่รู้จักพ่อ พวกเขากลายเป็นลูกกำพร้า ผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนายได้มาและทำให้พวกเขามาเป็นของท่าน ผู้คนกำลังเร่ร่อนไปทั่วอย่างมาก พวกเขาคิดว่าจะได้พบพระเจ้าด้วยการทำความเลื่อมใสศรัทธา พ่อพูดว่า พ่อมาเมื่อถึงเวลาของพ่อเอง ไม่ว่าผู้ใดจะเรียกหามากมายเพียงใดก็ตาม พ่อจะมาในยุคนับรบพบกันเท่านั้น พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นเพื่อที่จะเปลี่ยนบาร์ตไปเป็นสวรรค์และพาทุกคนไปสู่ความสงบ และแล้วพวกเขาก็มาต่างลำดับกันไปเมื่อถึงเวลาของตนเอง ผู้ที่เคยเป็นเทพคือดวงวิญญาณที่กำลังนั่งอยู่ที่นั่นเวลานี้ พวกเขากำลังรับสิทธิในโชคแห่งอาณาจักรของตนเองอีกครั้ง ปัจจุบันนี้ศาสนาเทพไม่ได้มีอยู่ พวกเขายังหลายเรียกตนเองว่าฮินดู ตามละครแล้ว สิ่งเดียวกันนี้จะเกิดขึ้นอีกครั้ง สิ่งใดก็ตามที่เกิดขึ้นแล้วจะซ้ำรอย พวกเราจะเข้าไปสู่วงจรอีกครั้งในวิธีเดียวกันและใช้จำนวนของชาติเกิดมากตามนั้น ลูกสามารถคำนวณว่าผู้คนของแต่ละศาสนาใช้ชาติเกิดมากเพียงใด การอธิบายต้นไม้เป็นเรื่องที่ง่ายดายมาก ผู้คนจะถูกสัมผัสได้โดยอัตโนมัติและ

รู้สึกถึงสิ่งนั้น การเตรียมการสำหรับเปลวไฟแห่งการทำลายล้างกำลังเกิดขึ้นผ่านแรงดลใจของบางคน ยาดาวาส (นักวิทยาศาสตร์ชาวยุโรป) กำลังสร้างระเบิด พวกเขาพูดว่า บางคนกำลังดลใจเรา เราเข้าใจว่าด้วยผลของสิ่งนี้ เรากำลังทำลายสกุลของตนเอง แม้ว่าพวกเขาไม่ปรารถนาแต่พวกเขาก็กำลังสร้างวิธีการสำหรับความตาย ผลกระทบจะค่อยๆถูกสร้างขึ้นมา ต้นไม้เติบโตอย่างช้าๆ บางคนกลายเป็นดอกตูมจากที่เป็นหนาม และบางคนกลายเป็นดอกไม้ เมื่อพายุมา บางดอกก็เหี่ยวเฉา บาบาพูดว่า ทุกวงจร พวกเขาฟัง พวกเขากลับมาประหลาดใจ พวกเขาให้ความรู้แก่ผู้อื่น เวลานี้บาบาพูดเองว่า พวกเขาหาบาบา พวกเขามาเป็นบราห์มาภุมารหรือกุมารและบอกผู้อื่นเกี่ยวกับสิ่งนี้ แต่หลังจากนั้น โอ มายา! เธอกลืนกินแม้แต่ลูกๆที่ดี เมื่อเวลาผ่านไป ลูกจะได้เห็นว่า มหาระตีที่ดีมากนั้นจากไปอย่างไร พ่ออธิบายว่า สิ่งใดก็ตามที่เคยอยู่ในอดีตจะกลับมาเป็นปัจจุบันอีกครั้ง และแล้วในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา คัมภีร์จะถูกสร้างขึ้นมา ละครถูกสร้างขึ้นด้วยวิธีนี้ เวลานี้พ่อมาและอธิบายสาระของพระเวทและคัมภีร์ทั้งหลายผ่านบราห์มา พวกเขาสร้างคัมภีร์ขึ้นมาในนามของผู้ก่อตั้งศาสนา สิ่งเหล่านั้นถูกเรียกว่าคัมภีร์ทางศาสนา คัมภีร์ของศาสนาเทพคือกิตะเดียวกันนี้ ทุกศาสนาต้องมีหนึ่งคัมภีร์ ดังนั้น การมีศรัทธาทกตัวทศิตาจึงเป็นสิ่งที่ถูกต้องแน่นอน สิ่งเหล่านี้คือคำพูดของพระเจ้า พระเจ้าก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่เป็นนิรันดร์ นี่คือศาสนาโบราณ ทุกศาสนามีคัมภีร์ของตนเองเพื่อที่พวกเขาจะได้ศึกษาเล่าเรียน เวลานี้ลูกกลายเป็นเทพ แต่ไม่มีความจำเป็นสำหรับลูกที่จะศึกษาคัมภีร์เพื่อสิ่งนั้น ไม่มีคัมภีร์ใดที่นั่น ทุกคัมภีร์จะหายไป ดังนั้นกิตะมาจากไหนเล่า ผู้คนสร้างกิตะขึ้นมาในยุคทองแดง กิตะที่มีอยู่ในเวลานี้จะถูกค้นพบอีกครั้งและถูกสร้างขึ้นมาในภายหลัง คัมภีร์จะถูกสร้างขึ้นมาอีกครั้งเช่นเดียวกับวงจรที่แล้ว เครื่องประกอบของหนทางความเลื่อมใสศรัทธาจะถูกสร้างขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง พ่ออธิบายว่า ลูกๆที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบกันอีกครั้ง เวลานี้จงทำตามศรัทธาของพ่อของลูกและกลับมาสูงส่ง เวลานี้ ในยุคบรรจบพบกัน เมื่อยุคเหล็กต้องเปลี่ยนไปเป็นยุคทอง ลูกกำลังศึกษาราชายโศคะ ด้วยการยึดระยะเวลาของวงจรให้ยาวนานออกไปมาก พวกเขาจึงนำพาทุกคนไปสู่ความมิดมิดอย่างมาก มนุษย์ทั้งหลายรู้สึกสับสนตามละครแล้ว ลูกๆ ต้องประกาศสิทธิในมรดกของลูกเองจากพ่อที่ไร้ขีดจำกัด บาบาให้วิธีการมากมายแก่ลูกสำหรับสิ่งนี้ เพียงแต่จดจำบาบาและเก็บขาร์ท ขณะเตรียมอาหาร จงอยู่ในการจดจำระลึกถึง หากลูกสามารถจดจำสามิของลูกหรือลูกๆของลูกในขณะที่เตรียมอาหาร แล้วเหตุใดลูกจึงจดจำชีพบาบาไม่ได้เล่า นี่คือหน้าที่ของลูก บาบาให้งานแก้สติปัญญาของลูก จงไต่บันไดขึ้นลงไปมา! ไม่ว่าลูกจะไต่ขึ้นหรือไต่ขึ้นอยู่กับลูกเอง ลูกจะไต่บันไดขึ้นไปมากเท่าที่มีการจดจำระลึกถึง มิฉะนั้นลูกจะไม่ได้มีความสุขมากนัก อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง นั่นคือ ถึงลูกๆ ผู้ที่ได้พบพานหลังจาก 5,000 ปี รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า ต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิต ที่สุดแสนหวานพุดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะไปสู่ดินแดนของภุชณะ จงทำความเพียรพยายามที่ดีมาก เปลี่ยนแปลงสันสการ์สูตรของลูกและกลับมาเป็นบราห์มินที่มั่นคง
2. จงไต่บันไดของการจดจำระลึกถึงด้วยพลังสติปัญญาของลูก ด้วยการไต่บันไดนี้ ลูกจะมีประสบการณ์กับความสุขที่ไม่มีจุดจบ

พร: พร: ขอให้ลูกจบสิ้นบัญญัติของความไร้ประโยชน์ของลูกด้วยการใส่ใจและตรวจสอบตนเอง และด้วยเหตุนี้จึงกลายเป็นนายผู้ทรงอำนาจ
ในชีวิตบราห์มิน ความคิดที่ไร้ประโยชน์ คำพูดที่ไร้ประโยชน์ และการกระทำที่ไร้ประโยชน์ทำให้ลูกเสียเวลาอย่างมาก และแล้วลูกไม่สามารถหารายได้มากเท่าที่ลูกต้องการ บัญชีของความไร้ประโยชน์ของลูกไม่ยอมให้ลูกกลับมามีพลัง ดังนั้นจงอยู่อย่างตระหนักถึงสิ่งนี้อยู่เสมอว่า: ฉันเป็นนายผู้ทรงอำนาจ เมื่อลูกมีพลัง ลูกสามารถทำอะไรก็ตามที่ลูกต้องการ ลูกเพียงต้องมีความใส่ใจจริงๆ เช่นเดียวกับที่ลูกให้ความใส่ใจในเวลาเรียนและในเวลาของการฝึกจิต amrit vela ในทำนองเดียวกัน ทุกครั้งให้ใช้วิธีการให้ความใส่ใจและตรวจสอบตนเองและบัญญัติของความไร้ประโยชน์ใดๆ จะจบสิ้น

คติพจน์: เพื่อที่จะกลายเป็นราชฤๅษี จงทำให้สภาพของลูกปราศจากอุปสรรค ด้วยพรจากดวงวิญญาณบราห์มิน